

Giới thiệu Yêu Phu Sủng Thê

Yêu Phu Sủng Thê là một truyện ngôn tình pha lẫn chút xuyên không đầy thú vị và đặc sắc của tác giả Lung Trung Phi Điều, một tác giả đã quá quen thuộc trong thể loại này. Truyện kể về Lạc Nhất Nhất xuyên không thành một tiểu nữ oa bất hạnh.

Tương chừng như sau khi xuyên không sẽ có cuộc sống sung túc như các nữ chính khác thì Nhất Nhất mãi mãi trong hình dạng đứa bé tám tuổi. Bởi vì lúc nhỏ bộc lộ tài năng hơn người, khiến nhiều người ganh ghét hãm hại, chẳng những thân thể không lớn lên mà ngay cả linh lực là phương thức sinh tồn chủ yếu cũng bị cấm chế không thể tăng lên.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sủng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 1: Buồn bực bị ai xuyên qua

"Như thế nào còn không có tỉnh?" Lạc Tâm Duyệt chỉ cảm thấy toàn thân giống vô lực, còn không có mở mắt ra, liền nghe được một tiếng gầm lên, cùng với tiếng khóc thúc thối. Muốn mở mắt ra nhìn xem rốt cuộc là cái tình huống gì, nhưng một trận mê muội, lại tiếp tục hôn mê. Thẩm thái y theo thanh âm gầm lên này thân thể như cái sàng, đầu óc mê muội, thật sự là chịu không được cường đại áp lực của Lạc gia gia chủ Lạc Đan, cùng ngoạn ánh mắt (ánh mắt hung ác) khiến không thể sống nhìn hấn. "Lạc gia chủ. . . Tiểu thư. . . bị thương rất nặng, chỉ sợ nhất thời nửa khắc vẫn chưa tỉnh lại. . ." Miễn cưỡng nói xong câu này, nhìn Lạc gia chủ một ánh mắt như dao nhỏ nhìn qua, lập tức bổ sung nói "Bất quá, tiểu thư tuy rằng trọng thương, nhưng trước mắt không có nguy hiểm tính mệnh, tin tưởng tiểu thư nhất định cát nhân thiện tướng, rất nhanh sẽ tỉnh lại."

"Trần Nhi, người trước về phòng nghỉ ngơi một chút, chờ Nhất Nhất tỉnh, ta lập tức cho người thông tri người." Nhìn ái thê khóc hồng hai mắt, Lạc Đan đau lòng nói. Liễu Trần Nhi nâng lên hai mắt có chút sưng đỏ, lắc lắc đầu, "Lão gia, ta như thế nào yên tâm đi nghỉ ngơi, Nhất Nhất còn không biết khi nào thì có thể tỉnh, ta nhất định phải nhìn thấy Nhất Nhất tỉnh mới yên tâm." "Uh, chúng ta cùng nhau chờ". Lạc Đan cũng biết khuyên không được thê tử, liền ôm chặt thê tử, làm cho nàng dựa vào mình.

Lạc Vũ Thần nhìn tiểu nhân nhi tái nhợt trên giường tái nhợt, nhất thời trong lòng ngũ vị hỗn tạp, tỷ tỷ này làm cho hấn không biết phải ở chung như thế nào. "Đều đi xuống đi, có ta cùng Trần Nhi thủ ở chỗ này." Lạc Đan vô lực nói. "Vâng", mọi người trong phòng ứng thanh rồi đi ra ngoài. "Cha, nương, ta cùng các người cùng nhau chờ đi" Lạc Vũ Thần sắc mặt phức tạp nói, tuy rằng vài năm hấn có chút không gặp tỷ tỷ này, nhưng nhìn đến nàng gặp chuyện không may, trong lòng cũng có chút khổ sở. Lạc Đan gật gật đầu, liền không nói chuyện.

Không biết mê man bao lâu, Lạc Tâm Duyệt ý thức rốt cục trở về. Còn chưa kịp làm rõ ràng tình huống trước mắt trắng, liền phát hiện trong đầu nhiều hơn một ít trí nhớ không thuộc về nàng.

Vừa mới tiêu hóa xong trí nhớ, Lạc Tâm Duyệt lập tức liền bị ai, người nói xuyên qua sẽ tốt thôi, coi như một lần nữa sống tiêu sái. Thế nhưng xuyên vào người một tiểu nữ oa, người nói biến thành tiểu hài tử liền tiểu hài tử đi, coi như ôn lại thời thơ ấu, nhưng tiểu nữ oa này không biết nguyên nhân gì, sau tám tuổi, liền không lớn lên, cho nên mặt ngoài thoạt nhìn chỉ có bộ dáng tám tuổi, trên thực tế cũng đã mười sáu tuổi.

Lạc Tâm Duyệt vừa mở mắt ra, nhìn đến tay nhỏ bé, liền choáng váng. Vừa thấy Lạc Tâm Duyệt tỉnh lại, Lạc Đan lập tức cho người đi gọi Thẩm thái y, Liễu Trần Nhi lại trước tiên liền bỏ nhào vào bên giường, nước mắt tuôn rơi "Nhất Nhất, người cuối cùng tỉnh, hù chết nương." Lạc Tâm Duyệt xem trước mắt khóc thành lệ nhân mỹ thiếu phụ, nhìn nhìn Lạc Đan vẻ mặt lo lắng nhìn nàng cùng Lạc Vũ Thần không được tự nhiên. Đối mặt Lạc Nhất Nhất khối thân thể này, cha mẹ và đệ đệ, Lạc Tâm Duyệt nhất thời không biết phản ứng như thế nào.

Thẩm thái y nửa điểm không dám chậm trễ, chẩn đoán chính xác không có cái gì trở ngại về sau, Lạc Đan và Liễu Trần Nhi cuối cùng yên lòng. Lạc Tâm Duyệt thoắt thác một muốn nghỉ ngơi, đuổi đi người trong phòng. Nàng hiện tại thật sự thực loạn, phải sửa sang lại một chút suy nghĩ.

Theo trong trí nhớ Lạc Nhất Nhất biết được phiên đại lục này kêu Tinh Thần đại lục, tuy rằng cũng là đế chế quốc gia (đất nước do vua thống trị), cũng là địa phương tôn sùng vũ lực, tất cả mọi người từ nhỏ bắt đầu tu luyện linh lực. Linh lực là một loại thiên nhiên linh khí, sau khi hấp thu tu luyện sẽ chuyển hoá thành linh lực bản thân. Đức cao vọng trọng là tứ đại gia tộc, đứng hàng thứ nhất là Kiêu gia, thứ hai đó là Lạc gia chỗ Lạc Nhất Nhất đang ở, thứ ba là Thượng Quan gia, thứ tư là Trần gia. Tứ đại gia tộc toàn lực duy hộ (duy trì + bảo hộ) hoàng thất, nhưng không nhập triều làm quan, mà hoàng thất cũng cho đủ tôn trọng. Cái này giống một loại truyền thống, vẫn lưu truyền tới nay. Tuy rằng tứ đại gia tộc cũng sẽ tranh đấu gay gắt, nhưng tuyệt không ảnh hưởng thế cục này.

Mà Lạc Nhất Nhất xem như một cái bị cục (cục diện bị đất). Tám năm trước, Lạc Nhất Nhất là thiên tài danh chấn toàn bộ Tinh Thần đại lục, còn nhỏ tuổi Linh lực liền đạt tới ngũ cấp, phải biết rằng hiện tại ở Tinh Thần đại lục linh lực cao nhất mới đạt tới thập cấp. Nhưng mà sau tám tuổi, tướng mạo Lạc Nhất Nhất lại không thay đổi, linh lực cũng giống như bị cấm chế, không thể nào tu luyện, cũng không thăng cấp. Lạc Đan tìm nhiều danh y đều không có kết quả, cũng từng hoài nghi bị người hạ độc, nhưng là tra mãi không ra. Hai năm trước Kiêu gia từ hôn, yêu cầu sửa thứ nữ nhi đại ca Lạc Đan là đường tỷ Lạc Nhất Nhất - Lạc Vũ Điệp, Lạc Vũ Điệp mặc dù thiên phú không bị kìm hãm Lạc Nhất Nhất, nhưng trong gia tộc cũng tính số một số hai, mười bảy tuổi linh lực đạt tới thất cấp. Đến tận đây, Lạc Nhất Nhất xem như hoàn toàn từ Thiên đường rơi xuống địa ngục. Từ một thiên tài hào quang bắn ra bốn phía biến thành quái thai không người kính trọng, về sau Lạc Nhất Nhất luôn ru rú trong nhà, tính tình đại biến. Lạc Nhất Nhất biết, nàng trở nên miễn cảm yếu ớt, tính tình bạo táo. Nhìn cha mẹ bộ dáng thật cẩn thận, nàng cũng rất thông khổ. Nàng biết như vậy sẽ xúc phạm tới người thương yêu nàng, nhưng là nàng không thể không được chính mình, nàng không thấy tương lai ngày mai, cho nên nàng đối cha mẹ yêu thương nàng có

thêm cùng lảng tránh.

Ba ngày sau, một vị bạn cũ của Lạc Đan đưa qua một gốc quả Long Lưỡi, nghe nói quả Long Lưỡi giải trăm độc, chữa trị kinh mạch, đề cao linh lực. Lạc Đan tự nhiên muốn cho Lạc Nhất Nhất dùng. Nhưng các trưởng lão Lạc gia lại không đồng ý, Lạc Nhất Nhất có phải trúng độc hay không đến nay không rõ, tám năm đi qua, không chút nào chưa thay đổi, cho dù thật sự chữa trị kinh mạch, đề cao linh lực, khả năng cũng vô dụng. Mười năm một lần tứ đại gia tộc luận võ rất nhanh sẽ đến, không bằng lựa chọn ở trong tộc một gã thiên phú tốt hơn dùng. Phải biết rằng, phần thưởng năm nay là hoàng thất cung cấp Kinh Thiên Kiếm thất truyền đã lâu. Nhưng Lạc Đan không để ý mọi người phản đối, lấy gia chủ cường thế quyết định cho Lạc Nhất Nhất. Hai ngày sau, Lạc Nhất Nhất lọt vào ám sát, bị nội thương nghiêm trọng. Mà ám vệ Lạc Đan phải đi bảo hộ Lạc Nhất Nhất tất cả đều hy sinh. Quả Long Lưỡi gửi ở mật thất, có cơ quan bảo hộ, vẫn chưa bị trộm đi.

Lại nhìn xem chính mình tiểu thân thể, Lạc Tâm Duyệt tướng ngũ như đã điều tiếp tục ngủ, thật sự là loạn a. Sáng sớm hôm sau, nha hoàn lại đẩy hầu hạ, nàng không nghĩ đứng lên, nhưng là dù nàng đều ép buộc cả đêm, cũng vô pháp thay đổi hiện trạng, ngẫm lại trốn tránh cũng không phải cách. Nếu hiện tại chiếm dụng thân thể Lạc Nhất Nhất, cũng không còn lựa chọn, về sau liền thay Lạc Nhất Nhất hảo hảo sống đi. Nhớ tới ngày hôm qua nhìn hai gương mặt tràn ngập từ ái, tâm cũng ấm lên, Lạc Tâm Duyệt quyết định về sau nhất định hảo hảo đi thù hộ, từ nay về sau nàng chính là Lạc Nhất Nhất, mà Lạc Tâm Duyệt chỉ có thể trở thành quá khứ.

Bị một đồng thuốc chữa thương bồi dưỡng, thân thể rất nhanh tốt lên không sai biệt lắm. Lạc Nhất Nhất quyết định vẫn là đi xem cha mẹ, thuận tiện cùng bọn họ cùng nhau dùng đồ ăn sáng. Vừa tới đại đình, Lạc Đan và Liễu Trần Nhi đều xoát xoát ngây ngẩn cả người, Lạc Nhất Nhất đã muốn vài năm chưa từng lại đây cùng bọn họ cùng nhau dùng bữa. Mấy ngày nay bọn họ tuy rằng lo lắng, nhưng cũng chỉ là mỗi ngày hướng nha hoàn hiểu biết tình huống, dù sao vài năm này nữ nhi vẫn lảng tránh không muốn thấy bọn họ.

"Cha, nương, ta đến cùng các người dùng đồ ăn sáng, như thế nào nhìn ta như vậy, không chào đón a, ta còn chuẩn bị mỗi ngày đến đâu?" Nhìn đến bọn họ biểu tình, Lạc Nhất Nhất thân nhiên trêu chọc."Không. . . Không. . . Đương nhiên hoan nghênh." Mất thấy hai người vừa muốn lệ nóng doanh tròng, Lạc Nhất Nhất chạy nhanh đổi đề tài. Đồ ăn sáng ở không khí thân nhiên ấm áp mà chấm dứt, Lạc Nhất Nhất rất là hoài nghi vị này mẫu thân là làm từ nước, mỗi lần thấy nàng đều là lệ ý doanh doanh.

"Nhất Nhất, đến, thử xem, đây là nương làm điểm tâm, nhìn xem ăn được không" Liễu Trần Nhi bụng điểm tâm doanh doanh ý cười đi tới. Đây chính là vài ngày nàng vài năm qua vui vẻ nhất, nữ nhi biến hóa làm cho nàng vui sướng không thôi. Mấy ngày nay nàng phát hiện Nhất Nhất đối ăn đặc biệt soi mói, lập tức liền chui vào phòng bếp cùng nữ đầu bếp nghiên cứu trù nghệ."Uh, ăn ngon, nương tay nghề càng ngày càng tốt." Biết đây là một loại phương thức mẫu thân biểu đạt ái, Lạc Nhất Nhất không chút nào keo kiệt khách lễ. Tuy rằng đột nhiên thay đổi tên có chút không quen, bất quá hiện tại xem ra, cũng không có gì hay rồi rắm."Uh, Nhất Nhất thích là tốt rồi." Liễu Trần Nhi giống như tiểu hài tử được thưởng, như một trận gió đi ra ngoài, phòng chừng lại đi tìm lão cha Lạc Nhất Nhất khoe ra. Lạc Nhất Nhất không nói gì nở nụ cười, thực nhìn không ra mẫu thân ôn nhu như nước cũng có một mặt đáng yêu như vậy.

Ba ngày sau, chính là thời gian quả Long Lưỡi thành thực, trải qua sự tình phát sinh lần trước, Lạc Đan lại triệu tập một số lớn ám vệ bảo hộ Lạc Nhất Nhất và quả Long Lưỡi. Lạc Nhất Nhất cũng thực an phận chờ, nàng cũng không nghĩ mất đi một cái cơ hội tốt như vậy. Nghĩ đến nàng thời điểm bảy tám mười tuổi còn mang bộ dáng này, thân thể nhẹn không được run lên.

Rốt cục, đến thời gian quả Long Lưỡi thành thực, trước tiên Lạc Đan đưa Lạc Nhất Nhất đến mật thất. Chỉ thấy chính giữa mật thất, trên một gốc cây, một quả trái cây hình trứng màu lửa đỏ, hiện tại lấy tốc độ mắt thường có thể thấy bắt đầu trở nên trong suốt trong sáng.

"Nhất Nhất, khi quả Long Lưỡi trở nên hoàn toàn trong suốt trong sáng, là thời cơ tốt nhất, người hái xuống liền lập tức luyện hóa, chúng ta hiện tại không có cách nào bảo tồn quả Long Lưỡi, trăm ngàn lần đừng bỏ qua thời cơ." Lạc Đan nhìn quả Long Lưỡi trình trọng nói. Lạc Nhất Nhất khẩn trương hưng phấn gật gật đầu. Quả nhiên, chỉ chớp lát sau toàn bộ quả Long Lưỡi trong suốt trong sáng, hương khí bốn phía. Lạc Nhất Nhất trước tiên thái xuống quả Long Lưỡi, bắt đầu vận dụng linh lực luyện hóa, ước chừng qua thời gian nửa nén hương, Lạc Nhất Nhất cảm giác một đoàn nhiệt lưu theo chỗ đan điền tản ra, hướng các kinh mạch trong thân thể mãnh liệt phóng đi, nhưng không có cái gì không khoẻ, nơi nhiệt lưu đi qua ngược lại có loại cảm giác ấm nóng. Sau một nén hương, mới đưa quả Long Lưỡi toàn bộ hấp thu luyện hóa.

Vừa mở mắt, Lạc Đan thân thiết tiêu sái tiến lên hỏi. Biết Lạc Nhất Nhất không có chỗ nào không khoẻ mới yên tâm. Tuy rằng không biết quả Long Lưỡi có thể hay không thần kỳ giúp Lạc Nhất Nhất lớn lên, nhưng vừa mới hẳn là khơi thông kinh mạch, Lạc Nhất Nhất phát hiện linh lực cấp năm giống như phong phú không ít. Xem ra ít nhất có thể tiếp tục tu luyện.

Quả nhiên, nửa tháng sau, linh lực Lạc Nhất Nhất đột phá đến bát cấp. Lập tức đột phá bát cấp, Lạc Nhất Nhất hiểu được, là chủ nhân trước khối thân thể này cố gắng. Lạc Nhất Nhất trước đây thật đúng là cái thiên tài, thiên nhiên linh khí không có cách nào chứa đựng ở trong cơ thể nàng. Lạc Nhất Nhất trải qua các loại phương pháp thí nghiệm, tuy rằng không có biện pháp đem linh khí chuyển thành linh lực bản thân. Nhưng trải qua không ngừng tu luyện, cư nhiên đem năng lực tu luyện giống cái tiêu vật sáng(*), khi tu luyện thiên nhiên linh khí tự nhiên hội tụ lại đây. So với thường nhân hấp thu thiên nhiên linh khí nhanh hơn, hiện tại có quả Long Lưỡi giúp, đột phá bát cấp cũng không tính việc khó.

(*) Chỗ này Mạn cũng không hiểu lắm, đại loại là như một vật có thể thu hút linh khí hội tụ quanh thân thể.

Lạc Nhất Nhất cũng không có tính đem chuyện đột phá bát cấp nói cho bất luận kẻ nào, dù sao trước kia Lạc Nhất Nhất chính là mũi nhọn lộ ra ngoài, mới có thể rơi vào kết cục như thế, nàng cũng không nghĩ giẫm lên vết xe đổ.

Lạc Đan và Liễu Trần Nhi nhìn đến quả Long Lưỡi không có hiệu quả như mong muốn, vốn đang lo lắng Lạc Nhất Nhất lại biến trở về tính tình như trước, nhưng hiện tại nhìn đến nữ nhi so với phía trước còn tri kỷ, coi như là giải nhất cộc tâm sự. Chỉ cần người một nhà vui vẻ, so với cái gì đều trọng yếu.

Tam huynh đệ Lạc Đan, đại ca dục nhất nhi nhất nữ (có một nam một nữ), chính là Lạc Vũ Huy và Lạc Vũ Diệp, Tam đệ chỉ có một nữ nhi Lạc Vũ Yên.

Hiện tại Lạc Vũ Huy và Lạc Vũ Điệp nổi bật chính thịnh, Lạc Vũ Điệp được định là gia chủ phu nhân đệ nhất thế gia, Lạc Vũ Huy hiện tại là người trẻ tuổi có tư lịch tốt nhất trong tộc, trước mắt chiến khí đã đạt tới bất cấp cao nhất. Mà trong ấn tượng Lạc Vũ Yên giống như không có gì đặc biệt, tư lịch thường thường, các đại trưởng hợp có thể không tham gia liên tậ lực tránh né, rất khó làm cho người ta nhớ lại. Lạc Nhất Nhất biết nhìn như bình tĩnh, sau lưng khẳng định rất nhiều người sẽ không chịu nổi đi.

Lạc đàn một nhà hiện tại là hoà thuận vui vẻ, nhưng Lạc gia gia tộc những người khác cũng sẽ không nghĩ như vậy, nhìn đến bạch bạch lăng phí Thần Quả, tuy rằng ngại gia chủ uy nghiêm không dám chính diện tìm Lạc Nhất Nhất gây phiền toái, nhưng chút khinh thường, ánh mắt phần nộ ngoan lệ không thể đem Lạc Nhất Nhất hành hung vẫn có.

Lạc Nhất Nhất cũng sẽ không để ý này đó, ở thế giới này đối tốt nàng chỉ có Lạc gia song thân, đương nhiên còn có cái kia không được tự nhiên Lạc Vũ Thần, theo ngày đó tính lại lần đầu tiên nhìn đến ánh mắt Lạc Vũ Thần hơn nữa lại thủ một đêm bên nàng thì biết hẳn vẫn là rất quan tâm tỷ tỷ này.

Nghĩ đến Lạc Vũ Thần, không khỏi cười khổ một chút. Phía trước Lạc Nhất Nhất hào quang thiên tài cơ bản che khuất Lạc Vũ Thần. Hẳn xem như từ nhỏ lớn lên trong bóng ma tâm lý, tuy rằng cũng sẽ bởi vì tỷ tỷ mà kiêu ngạo, nhưng trong lòng ít nhiều vẫn là sẽ có mất mát. Không nghĩ tới có một ngày trong lúc vô ý nghe cha mẹ thảo luận về tên Lạc Nhất Nhất, Nhất Nhất: duy nhất bảo bối, lúc ấy lập tức liền bạo lên, tỷ tỷ là duy nhất bảo bối, vậy hẳn tính cái gì. Tuy rằng cha mẹ cũng không có tư tưởng trọng nữ khinh nam, cũng không có làm chuyện tình trọng nữ khinh nam, nhưng từ nay về sau trong lòng Lạc Vũ Thần chênh lệch cũng không phải là một hai điểm.

Kỳ thật này thực không thể oán Lạc gia nhị lão, Liễu Trần Nhi thân thể vẫn không tốt lắm, thời điểm hoài thai Lạc Nhất Nhất thái y liền đề nghị vẫn là không cần sinh, sợ đến lúc đó có nguy hiểm, nhưng Liễu Trần Nhi kiên trì muốn đem Lạc Nhất Nhất sinh hạ. Vì thế Lạc Đàn liền làm cho Luyện Dược Sư tốt nhất trong tộc tới chiếu cố Liễu Trần Nhi, lại khắp nơi vơ vét kỳ trân dị quả cho Liễu Trần Nhi điều trị thân thể. Sau khi bình an sinh hạ Lạc Nhất Nhất, thân thể Liễu Trần Nhi càng kém, Liên thái y đều nói trạng thái thân thể Liễu Trần Nhi không thể tái sinh dục, chỉ sợ không quá khả năng. Nghĩ này chính mình duy nhất đứa nhỏ, cái tên Nhất Nhất thoát nhìn không có gì hàm lượng kỹ thuật liền sinh ra. Nhưng là không nghĩ tới trải qua một năm tí mỉ điều trị, thân thể không ngừng tốt lắm, còn hoài thượng Lạc Vũ Thần.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 2: Đánh nhau trên phố

Nghĩ đến đây, liền nhìn thấy Lạc Vũ Thần đã tan học về. Vừa thấy Lạc Nhất Nhất, thì quay đầu muốn đi. "Lạc Vũ Thần, đứng lại." Lạc Nhất Nhất từng bước ngăn lại đường đi, "Chuyện gì?" Lạc Vũ Thần không kiên nhẫn muốn đi vòng qua, nhưng Lạc Nhất Nhất cố tình không buông tha hắn. "Uy, ta là tỷ tỷ của ngươi, nào có để để nói chuyện cùng tỷ tỷ như vậy?" Lạc Nhất Nhất tay chống eo nhỏ, chỉ vào Lạc Vũ Thần, bộ dáng như trưởng bối giáo dục tiểu hài tử. Nha hoàn đi ngang qua cúi đầu che miệng cười trộm.

Lạc Vũ Thần lập tức liền không nhịn được, vừa định phản bác, lại giống như không thể nào xuống tay. Nghiêm mặt hỏi "Nói đi, chuyện gì?". "Ta muốn đi ra ngoài, ngươi đi theo ta, làm bảo tiêu của ta", Lạc Nhất Nhất nói. Lạc Nhất Nhất đương nhiên không cần người bảo tiêu, nàng đây là tìm cơ hội cùng vị đệ đệ không được tự nhiên này bồi dưỡng cảm tình. Nàng không hi vọng đệ đệ bề ngoài tuấn mỹ đến lúc trưởng thành là người có tính tình rối loạn.

Lạc Vũ Thần gạt mình, nàng hình như thật lâu rồi không có xuất phủ, bất quá vẫn là nói: "Tự mình đi, trong phủ có rất nhiều người cho ngươi sai phải" Lạc Nhất Nhất ừm khuất nói "Uy, ta là tỷ tỷ của ngươi, ngươi như thế nào có thể đối với ta như vậy, như thế nào yên tâm để ta một mình đi ra ngoài, vạn nhất bị người cướp sắc làm sao bây giờ?"

Lạc Nhất Nhất vươn tay nhỏ bé chỉ vào Lạc Vũ Thần, khóe miệng Lạc Vũ Thần không tự chủ run lên. Đột nhiên nhớ tới nàng hiện tại chỉ có tám tuổi, Lạc Nhất Nhất cũng đỏ mặt phẹn mờ, lập tức sửa miệng: "Ta là tiểu mỹ nữ đáng yêu xinh đẹp, khẳng định sẽ bị bọn buôn người để ý. Vạn nhất bị người bắt cóc đem bán, ngược đãi, ngươi cũng nhẫn tâm?" Ánh mắt lên án thực giống như hắn đã làm chuyện gì tội ác tày trời.

Không lâu, trên đường xuất hiện cảnh tượng như thế này. Một tiểu oa nhi phấn điều ngọc mại ở phía trước không ngừng ghé vào các gian hàng mua đồ, ăn, nô đùa... Theo sau là một thiếu niên tuấn mỹ có gương mặt lạnh lùng nghiêm túc, không ngừng thay người phía trước trả tiền, cầm đồ này nọ. Mất thấy hai tay cầm đầy đồ, vốn nghĩ Lạc Nhất Nhất sẽ bỏ qua cho hắn, không nghĩ tới nàng trực tiếp lấy túi tiền của hắn. Tiền, ở phía trước vừa chọn vừa trả tiền, hắn còn phải tiếp tục làm cu li. Đáng thương Lạc Vũ Thần cho tới bây giờ chưa từng bị chặt vật như vậy.

Ám vệ ẩn trong tối nhìn thiếu gia nhà mình, khóe miệng nhịn không được trừu rút. Bất quá gia chủ phân phó chỉ âm thầm bảo hộ, đừng cho bất luận kẻ nào biết, cho nên bọn họ cũng không có tính đi ra hỗ trợ.

Ở một tiểu quán, Lạc Nhất Nhất nhìn thấy một cái phượng sai tình xảo, nghĩ nếu Liễu Trần Nhi mà cài lên khẳng định rất hợp. Vừa nâng tay muốn cầm, thì đồng thời một cánh tay khác cũng muốn lấy phượng sai, nữ tử quay đầu nhìn nàng cùng Lạc Vũ Thần, cười một tiếng: "A, này không phải Lạc tiểu thư và Lạc thiếu gia sao, đã lâu không thấy, Lạc thiếu gia trở thành người khuân vác, Lạc tiểu thư cũng đi ra gặp người. Bất quá Lạc tiểu thư này, Phượng sai cũng không phải là vật tiểu hài tử có thể mang nga, ai nha, ngươi xem ta, Lạc tiểu thư cũng không nhỏ nga, nếu như không phải bị Kiều gia từ hôn, hiện tại phỏng chừng đã lập gia đình, đáng tiếc."

Thượng Quan Lan Nhi lắc lắc eo nhỏ xinh đẹp, ôm cái miệng nhỏ nhắn cười đến run rẩy cả người. Lạc Vũ Thần vừa nghe, vừa muốn động thủ, chợt nghe Lạc Nhất Nhất nói: "Vài năm không thấy, Lan Nhi tỷ tỷ ngày càng đẹp." Thượng Quan Lan Nhi vừa nghe mừng thầm, lại nghe Lạc Nhất Nhất uyển

chuyển nói: "Nguyên tưởng rằng sau khi Kiều gia từ hôn, sẽ coi trọng đệ nhất mỹ nhân là người, không nghĩ tới... Chậc chậc... Thực đáng tiếc a "

Thượng Quan Lan Nhi giận dữ, lời này là đang châm chọc nàng. Còn chưa kịp phát tác, Lạc Nhất Nhất một bộ dáng tò mò bộ vây quanh Thượng Quan Lan Nhi dạo qua một vòng: "Lan Nhi tỷ tỷ này đáng người, này mị thái, cùng cô nương Thiên Hương lâu rất là tương tự, sẽ không là vì quyến rũ gia chủ Kiều gia mà đi thỉnh tú bà Thiên Hương lâu đến giáo đi?"

Dứt lời, người chung quanh cười vang, Thượng Quan Lan Nhi tức giận đến xanh mặt, chỉ vào Lạc Nhất Nhất cả giận nói: "Người... Người... Muốn chết." Nói xong hướng Lạc Nhất Nhất đánh úp lại, Lạc Vũ Thần mau một bước một cước hóa giải công kích của Thượng Quan Lan Nhi. Người phía sau Thượng Quan Lan Nhi lập tức động thủ, Lạc Nhất Nhất sâu sắc cảm giác được có một đội nhân mã khác thừa dịp hỗn loạn cũng ở bên trong gây rối.

Chạy nhanh túm lấy Lạc Vũ Thần sắp sửa lao ra đánh. Đối với không khí kêu lên: "Còn không ra đây, muốn đợi đến lúc nào?" Dứt lời, một đám ám vệ xuất hiện, ám vệ rất là kinh hãi, không biết chính mình khi nào thì bại lộ.

Một đội nhân mã khác vừa thấy ám vệ xuất hiện, biết không phải đối thủ, quyết đoán rút lui. Lạc Nhất Nhất trong lòng cười lạnh, thừa dịp rối loạn mà ám sát, thật đúng là mưu kế hay, vô luận thành bại đều có thể giao cho Thượng Quan gia chịu trách nhiệm. Ám vệ hai ba chiêu liền đánh bại người của Thượng Quan Lan Nhi.

Lạc Nhất Nhất lại ở một bên khoa tay múa chân: "Bên trái, người đó còn có thể đứng lên, đánh cho ta, đánh cho bọn họ không đứng dậy được." Nói xong, nàng cũng tiến lên đối Thượng Quan Lan Nhi quyền đâm cước đá. Rất nhanh đã đem Thượng Quan Lan Nhi đánh choáng váng, mà thuộc hạ nàng mang đến cũng đều nằm trên mặt đất ngao ngao gọi dậy.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 3: Kiều Phi - gia chủ Kiều gia

Lạc Nhất Nhất vỗ vỗ quần áo, nói: "Lão nương không phát uy, thực khi ta là miêu, lần sau lại đụng tới ta, gặp một lần đánh một lần, dám trêu ta, phải thừa nhận được hậu quả. Phải không, Lạc Ảnh?" Nói xong, kéo ám vệ đầu đầu qua, đáng thương Lạc Ảnh xấu hổ gật gật đầu. Hắn là ám vệ, bình thường không xuất hiện trước mặt người khác, vừa xuất hiện thì như thành trì bị sụp đổ.

Lạc Nhất Nhất tiếp tục nói bừa bãi "Lần sau lại gặp một đám không có mắt, trực tiếp phế cho ta." Thấy Lạc Ảnh đang sững sờ, âm thầm hung hăng nheo mắt cái, Lạc Ảnh đành phải bắt đầu đi lại gật gật đầu.

Người chung quanh ở lúc khai chiến liền trốn ra xa xem náo nhiệt, nhìn thân thủ ám vệ của Lạc Nhất Nhất, lại nghe đến dĩ nhiên là ám vệ Lạc Ảnh cấp chín của Lạc gia, còn Lạc Nhất Nhất vừa rồi bu hăn, tất cả đều sợ tới mức lại lui về phía sau ba thước, rất sợ không cẩn thận thực bị phế đi.

Lạc Vũ Thần là cấp bảy cao nhất, chống lại Thượng Quan Lan Nhi cấp sáu thì dư dả. Nhưng thuộc hạ Thượng Quan Lan Nhi mang theo hơn nữa còn có thích khách, có mấy người linh lực đều đạt tới cấp tám, chống lại chỉ có nước chịu thiệt. Lạc Nhất Nhất sớm đoán được Lạc Đan lo lắng nàng, nên sẽ phái người bảo hộ, không nghĩ tới thực lực mạnh như vậy, nàng cũng chỉ là ở thời điểm ám vệ phân thân mà bắt giữ một tia hơi thở dao động. Lần này liên giết gà dọa khỉ, tin tưởng trải qua lần này thanh danh Lạc Nhất Nhất nàng lại quật khởi, nhưng phỏng chừng tất cả đều phản đối chuyện nàng có ám vệ.

Xem ra trở về phải đem chuyện nàng đã đột phá cấp tám nói cho cha, đại gia tộc bồi dưỡng ám vệ cũng không phải là chuyện dùng để bảo hộ mấy vị thiếu gia, tiểu thư. Nói thế nào Lạc Nhất Nhất cũng không thích bị người đi theo. Trải qua lần náo loạn này, biết Lạc Nhất Nhất có ám vệ cấp chín bảo hộ, tin tưởng những người muốn rục rịch trong khoảng thời gian ngắn cũng không dám lại có động tác mới.

Thẳng đến lúc này Lạc Vũ Thần mới lấy lại tinh thần, cũng hiểu biết một chuyện, hắn có một vị tỷ tỷ bu hăn tỷ. Nhìn Lạc Nhất Nhất cùng đám người nghênh ngang rời đi, trong mắt Thượng Quan Lan Nhi hiện một tia ngoan độc.

Mà một màn khi nãy vừa vặn bị một nam tử cầm y hoa phục ở nhà gian trên lầu nhìn thấy. Nam tử một thân hoa phục xanh thẫm, tóc đen bóng vương góc, mày kiếm anh tuấn, con ngươi đen dài nhỏ ẩn chứa lợi hại, môi mỏng nhẹ mơn, hình dáng góc cạnh rõ ràng, đáng người thon dài cao lớn cũng không tục tũn, giống như hắc ung trong đêm, lãnh ngạo cô thanh lại thịnh khí bức người, cô độc mà phát ra là cường thế ngạo thị thiên địa.

Hắn là đương nhiệm gia chủ Kiều gia Kiều Phi, ở Tinh Thần đại lục Kiều Phi là một thần thoại, hắn rất ít ra tay, nhưng chưa từng có người chiến thắng hắn, tất cả mọi người đoán thực lực của hắn phỏng chừng không sai biệt lắm với Mạc Vân, người đạt tới cấp mười cao nhất trong truyền thuyết.

Kiều Phi có chút ngoài ý muốn nhìn thấy Lạc Nhất Nhất, càng ngoài ý muốn thấy nàng biến hóa, trước đây nàng hào quang vạn trượng, sau phát sinh việc ngoài ý muốn thì tự bề thất không ra ngoài. Mà hiện tại lại rậm rĩ cùng bu hăn, không nghĩ tới vừa ra ngoài còn có người đến ám sát. Bất quá, này lại có quan hệ gì, hắn cùng với nàng đã từ hôn, tin tưởng về sau cũng sẽ không có chuyện gì cùng xuất hiện.

Từ nhỏ hắn liền bị gia chủ Kiều gia lựa chọn để bồi dưỡng, phụ nhân gia chủ Kiều gia trừ bỏ có gia thế tốt, còn muốn có thiên phú tu luyện tuyệt cao.

Mục tiêu của hắn là muốn đem đệ nhất thế gia Kiều gia đưa đến đỉnh núi (là đưa Kiều gia đến địa vị cao nhất hơn cả hiện tại).

Lạc Nhất Nhất đem tình huống ở phát sinh trên đường nói cho Lạc Đan, Lạc Đan liền tôn trọng ý kiến của Lạc Nhất Nhất lặng lẽ triệu Lạc Ảnh trở về.

Làm cho Lạc Đan ngoài ý muốn là Lạc Nhất Nhất thế nhưng có thể che giấu thực lực của nàng, bình thường chỉ có người thực lực thấp không thể nhìn thấu người có thực lực so với mình cao hơn, còn không có gặp được người có thể tùy tâm sở dục che giấu thực lực của mình như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sủng Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 4: Lạc Vũ Yên thâm tàng bất lộ

Lạc Nhất Nhất phát hiện sau khi nàng đột phá cấp tám tiến trình tu luyện cũng rất thông thả . Xem ra cần đi lịch lãm một chút mới được.

Ban đêm, Lạc Nhất Nhất thay y phục dạ hành lặng lẽ đi vào phía sau núi. Thử hướng bên trong đi vào, nơi này giống như có một tầng kết giới trong suốt, càng đi lực cản lại càng lớn.

Lạc Nhất Nhất vẫn rất ngạc nhiên, phía sau núi rốt cuộc là chỗ nào. Bởi vì phía sau tứ đại gia tộc, học viện Tinh Diệu, hoàng cung đều có núi, đều mệnh lệnh cấm thông hành. Lạc Nhất Nhất từng hỏi Lạc Đan, Lạc Đan cũng chỉ nói sở dĩ đi từng cái thế lực đóng quân nơi đây vì thù hờ phiến đại lục này.

Linh khí phía sau núi muốn đặc hơn rất nhiều, vốn là muốn nhìn một chút có thể gặp được một ít ma thú để luyện tập hay không, lại phát hiện đều là một ít tiểu động vật bình thường. Rất nhanh, Lạc Nhất Nhất liền phát hiện nàng không có biện pháp đi tiếp . Đang định dừng lại tu luyện, lại nghe tiền phương (phía trước) có tiếng đánh nhau.

Cổ hết sức lại đi tiếp một đoạn, Lạc Nhất Nhất thu liễm hơi thở, từ sau bụi cỏ nhìn ra phía ngoài xem một cô gái mặc y phục dạ hành mười sáu bảy tuổi đang chiến đấu cùng một đầu ma thú, cô gái thân hình linh hoạt, ma thú rất nhanh liền bại trận. Cô gái lưu loát đảo ra ma tinh, sau đó xoay người ngồi xuống nghỉ ngơi. Nương ánh trăng, Lạc Nhất Nhất kinh ngạc phát hiện cô gái kia dĩ nhiên là Lạc Vũ Yên. Sợ Lạc Vũ Yên phát hiện, Lạc Nhất Nhất chạy nhanh rồi đi, hôm nay vẫn là đi về trước thì hơn.

Thật không nghĩ tới Lạc Vũ Yên ẩn thâm như vậy, nàng tiến vào tới đó đã là vạn phần cố hết sức, không nghĩ tới nàng lại vẫn có thể đánh bại một ma thú cấp ba. Linh lực của nàng hẳn là đã muốn đạt tới cấp chín.

Trong giới trẻ Lạc gia còn không có người có thực lực mạnh như vậy, nàng đã có thực lực cao như vậy vì sao còn muốn che giấu, nhớ tới trước kia, thời điểm nàng bộc lộ tài năng, Lạc Vũ Yên đối nàng cũng là ôn hoà. Nàng là giống như biểu hiện bên ngoài không tham vọng quyền lực, vinh dự, hay là chuẩn bị để đoạt được hết thảy.

Lắc đầu, Lạc Nhất Nhất không nghĩ đến việc này nữa, chỉ cần nàng không thương tổn người nàng để ý là được. Mỗi người đều có sự tình không muốn để cho người khác biết, nàng chẳng phải cũng như vậy sao?

Khi Lạc Vũ Thần nhìn thấy Lạc Đan và Lạc Nhất Nhất đứng chờ bên cạnh xe ngựa của hắn, hắn có loại dự cảm bất hảo (không tốt), quả nhiên, Lạc Đan nói Nhất Nhất muốn cùng hắn đến trường học, hắn có xúc động muốn lui bước, Lạc Đan cùng trường học đã thương lượng, Lạc Nhất Nhất ở trường có thể tự do thông hành, không cần đi học.

Một đường không nói gì, xuống xe ngựa ở trước cửa học viện Tinh Diệu, nhìn địa phương có chút quen thuộc lại xa lạ, Lạc Nhất Nhất cảm giác có chút toan chất. Xem đến một lúc lâu, nàng thật sự cùng Lạc Nhất Nhất trước kia hòa hợp thành nhất thể .

Lần này nàng không giống như trước đến đây để đi học. Nơi này có thư viện lớn nhất đại lục, thư viện chia làm sáu tầng, tầng càng cao, tri thức bên trong càng thâm sâu, nhưng sách trong thư viện không cho mượn về nhà xem, chỉ có thể xem ở bên trong, cho nên sách nơi này mới có thể bảo tồn đầy đủ hết. Hiện tại nhu cầu cấp bách của nàng là bổ sung càng nhiều kiến thức, thuận tiện tìm xem có thể hay không tìm được tư liệu về quả Long Lưỡi, có thể coi bỏ bí ẩn trên người nàng hay không.

Lạc Nhất Nhất nói cho Lạc Vũ Thần nàng muốn đi thư viện, để sau tan học hắn có thể đi thư viện tìm nàng, nàng dựa theo trí nhớ đi đến thư viện .

Đi vào thư viện lập tức liền lên lầu 5, quản lý viên nhìn thấy một tiểu oa nhi xinh đẹp, rất là ngoài ý muốn, lầu 5 vốn ít người lên, một là vì sách từ lầu 4 trở xuống cũng đã đủ cho đệ tử học tập, hai là vì lầu 5, 6 không có mục bài do viện trưởng phát thì bình thường không cho người đi lên.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sủng Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 5: Bái sư ở thư viện

Vừa nghĩ có phải tiểu oa nhi nhà ai đi lên đùa hay không, chỉ thấy Lạc Nhất Nhất quăng ra một khối mộc bài cho hắn xem. Viên quản lý vừa thấy mộc bài liền ngăn cả người, thật là mộc bài do viện trưởng phát, nhưng tiểu oa nhi này làm sao có thể có. Lạc Nhất Nhất không để ý đến biểu tình kinh ngạc của viên quản lý, trực tiếp đi vào. Tiểu mộc bài là nàng nhờ lão cha xin viện trưởng cho nàng.

Xem sách cả ngày, chỉ tìm được sách giới thiệu về quả Long Lưỡi, nhưng cũng chỉ đơn giản là bản đồ, chú giải: là Thần Quả dị thể, giải được trăm độc, chữa trị kinh mạch. Quả Long Lưỡi không sinh trưởng ở phiên đại lục này, khó trách có ít người biết. Xem ra vị bạn cũ của phụ thân cũng không phải người ở phiên đại lục này.

Trước kia có hỏi qua phụ thân, phụ thân chỉ biết hắn là một cao cấp luyện được Sur, một lần ngẫu nhiên đã cứu hắn, thương thế tốt lên liền lặng lẽ đi. Cách vài năm, lần thứ hai gặp mặt hắn đưa đến đây một gốc cây Long Lưỡi, nói là báo ân, còn chưa kịp cảm tạ, người ta lại đi rồi.

Nhìn lên lầu 6, sách lầu 6 đại khái chia làm hai bộ phận luyện khí và thuần thú, chỉ có một bộ phận nhỏ là về Luyện được. Ở đại lục Tinh Thần, luyện khí sư và thuần thú sư đều được người tôn sùng, mà luyện được sư thì không được coi trọng lắm, chủ yếu là bởi vì phiên đại lục này căn bản không được liệu tốt, cho nên cũng không bồi dưỡng ra một luyện được sư có cấp bậc cao.

Thượng Quan gia và Trần gia sở dĩ chen vào bài danh tứ đại gia tộc, là vì tổ tiên Thượng Quan gia đối việc luyện khí có tạo nghệ (tay nghề) thâm hậu, bất quá truyền lưu đến nay, cũng chỉ là so với luyện khí sư bình thường cao cấp một chút. Mà Trần gia là có bí quyết thuần thú vẫn được truyền lưu. Nhưng đến nay vẫn không có xuất hiện người có thiên phú linh lực cao, cho nên căn bản không có biện pháp thuần hóa ma thú cao cấp. Mà Lạc gia và Kiều gia đều có thuần thú sư và luyện khí sư.

Tìm nửa ngày, đối bí ẩn trên người nàng vẫn là không có nửa điểm rõ ràng. Lạc Nhất Nhất đành phải buông tha, cũng không thất vọng, nếu như thực đơn giản như vậy, lấy thực lực Lạc gia, làm sao có thể không tra ra nguyên nhân.

Lạc Nhất Nhất đang cầm xem một quyển sách luyện khí, một trận gió hiện lên, lại đột nhiên phát hiện sách trong tay biến mất, "Ha ha,,,,, rốt cục bị ta tìm được rồi." Cầm sách đoạt từ trong tay Lạc Nhất Nhất, lão nhân tinh thần chấn hưng bừa bãi cười to. "Thư viện quy định bảo trì an ninh, hơn nữa người cầm sách của ta." Lạc Nhất Nhất bình tĩnh chỉ vào sách trên tay lão nhân nói, lão nhân này thật lợi hại, nàng là cấp tám linh lực ở trước mặt hắn lại không đáng giá nhắc tới.

Lão nhân thế này mới phản ứng, hắn hình như là đoạt sách của tiểu nữ oa trước mắt này, tiểu oa nhi? Tiểu oa nhi làm sao có thể lên tới nơi này? Còn xem loại sách này? "Người là tiểu oa nhi nhà ai, xem sách loại này có hiểu không?" Lão nhân trừng mắt tỏ vẻ hỏi. "Đó là việc của ta, hiện tại đem sách trả lại cho ta." Lạc Nhất Nhất không cam lòng trừng lại.

Nhìn tiểu oa nhi đầy mắt lão nhân hiện lên một tia tinh quang. "Hiện tại sách ở trong tay ta, liền là của ta, người cướp được liền trả lại người." Lão nhân phi thân đến trong phòng luyện tập ở cách vách thư viện. Lạc Nhất Nhất đương nhiên biết nàng không có khả năng là đối thủ của lão nhân, bất quá từ sau khi xuyên đến nơi đây, còn không có cùng người khác động tay chân, cũng muốn nhìn một chút thực lực của nàng rốt cuộc như thế nào.

Sau khi đuổi tới luyện tập thất, thừa dịp lão nhân chưa chuẩn bị, rút vào linh lực một cước đá vào lão nhân, bị đá trúng, lão nhân oa oa kêu to: "Người này tiểu nữ oa, còn nhỏ tuổi nhỏ sao lại âm hiểm như vậy." Người khác gặp được loại tình huống này không phải nên nói: tiền bối, lãnh giáo mấy chiêu sao, làm sao có thể vô thanh vô tức muốn đánh bắt nạt đâu. Miệng mặc dù nói thảm, trên tay cũng không chậm, dễ dàng liền hóa giải công kích của Lạc Nhất Nhất.

Lạc Nhất Nhất tự nhiên biết lão nhân này là làm cho nàng động thủ, muốn thử xem thực lực của nàng. Tuy rằng không nghĩ cho người ta biết thực lực của nàng quá sớm, nhưng nếu như nàng đoán đúng, tiểu lão đầu này chính là người hiện tại có thực lực cao nhất đại lục Tinh Thần - Mạc Vân.

Mạc Vân là một tồn tại đặc thù của học viện Tinh Diệu, không phải đệ tử, cũng không phải đạo sư, bất quá lại ở nơi này, cũng không biết là nghiên cứu cái gì, cũng không cùng các thế lực tranh đấu. Cho nên cho dù hắn biết thực lực của nàng cũng không có gì.

Tuy rằng lão nhân vẫn nhường nàng, nhưng Lạc Nhất Nhất vẫn là rất nhanh liền bại trận, xem ra chênh lệch thật đúng là không phải một hai điểm. Chính là Mạc Vân thật sự như trong truyền thuyết là cấp mười cao nhất sao? Lạc Nhất Nhất ngồi xuống nghỉ ngơi.

Lão nhân hai mắt sáng lên nhìn Lạc Nhất Nhất lấy lòng nói: "Tiểu nha đầu, người làm đồ đệ ta được không." "A?" Nhất thời chuyển quá nhanh, Lạc Nhất Nhất thật sự không hiểu lão nhân này như thế nào toát ra tư duy như vậy. "Còn nhỏ tuổi đã là linh lực cấp tám, ở trên tay ta có thể đỡ nhiều chiêu như vậy, so với những cấp tám linh lực khác thực lực cao hơn rất nhiều, là một nhân tài a, hơn nữa cá tính ta thích." Lão nhân vui tươi hơn nói.

Nguyên lai là như vậy, bởi vì vừa mới đầu là công kích gần người, cho nên Lạc Nhất Nhất tăng thêm cách đánh cận chiến ở hiện đại, bỏ qua linh lực, đương nhiên so với người đồng cấp bình thường thì thực lực cao hơn rất nhiều. Kìa xảo quyết công kích, Mạc Vân cũng trúng vài chiêu. Nhìn Lạc Nhất Nhất đang tự hỏi, Mạc Vân chạy nhanh dụ dỗ nói: "Ta gọi là Mạc Vân, có thể giáo người rất nhiều này nọ nga, còn có rất nhiều bảo bối người khác chưa thấy qua nga?" Ánh mắt giống như một nhĩ lang bà ngoại dụ dỗ tiểu bạch thỏ. Sau mới phát hiện mình dụ dỗ là một đầu lang khoác nhân da (sói đội lốt người).

"Được rồi, sư phụ." Lạc Nhất Nhất sáng khoái đáp ứng, nàng xác thực cần một sư phụ đến chỉ đạo. Mạc Vân rất cao hứng, nhìn tay Lạc Nhất Nhất

đuổi ra: "Sur phụ, lẽ gặp mặt." "A?" Mạc Vân thực buồn bực nói thầm: như thế nào thu đồ đệ đệ còn muốn đưa lẽ gặp mặt? Minh năm đó bá sư cũng không có đâu, .

Đáng thương Mạc Vân chưa từng thu qua đồ đệ còn tưởng rằng mình năm đó bị thiệt . Buồn bực nói: "Ngày mai người đi Mạc viên tìm ta đi, nhất định đưa thứ tốt cho người, đúng rồi, người tên là gì." "Lạc Nhất Nhất" ngắn gọn trả lời, nhìn sách trên tay Mạc Vân, hỏi: "Người mười mấy năm không đi, chính là vì nghiên cứu luyện khí?" Mạc Vân ha ha cười nói: "Đó là, quyển sách này trước cho ta mượn đi nghiên cứu nghiên cứu, người nếu có hứng thú, ta dạy cho người."

Tuy rằng cảm thấy luyện khí thực không sai, nhưng Lạc Nhất Nhất có vẻ cảm thấy hứng thú với thuần thú hơn, ngẫm lại về sau có thể có được một đại quân ma thú đại, đó là cỡ nào oai phong a. Lạc Nhất Nhất biên mơ màng biên mở miệng nói: "Sur phụ, sách nơi này, người có thể mượn đi nga, vậy người giúp ta mang đi thể đồ giải và bí quyết thuần thú đi ra ngoài được không, ta ngày mai đi qua tìm người lấy."

Mạc Vân nghi hoặc nhìn Lạc Nhất Nhất: "Người vừa mới không phải đang nhìn sách luyện khí sao, không phải muốn học luyện khí sao?" Lạc Nhất Nhất cười nói: "Ta là muốn trước đối lập nhìn xem cái nào hay hơn?"

Mạc Vân vừa nghe, râu liền dựng lên: "Luyện khí như thế nào không tốt , luyện ra huyền khí tốt có thể đề cao sức chiến đấu trên diện rộng. Dĩ thể đồ giải ghi lại tất cả đều là nơi này không có gì đó, có ích lợi gì, thuần thú sư có thể khế ước cho mình hai huyền thú liền lên trời, còn lại tất cả đều là giúp người khác thuần, một cái không cần thận, tinh thần hồng mất , liền biến thành ngu ngốc ."

Nghe Mạc Vân thờ phỉ phỉ nói xong, Lạc Nhất Nhất cười nịnh giải thích nói: "Sur phụ không phải chỉ luyện khí, tin tưởng trên đại lục này không có người so với được với người, cho dù ta học khẳng định thúc ngựa cũng đuổi không kịp. Nếu ta thuần tốt huyền thú của mình, hơn nữa có sư phụ Luyện huyền khí, có thể ở trên đại lục đi ngang . Về phần dĩ thể đồ giải, vạn nhất ta ngày nào đó gặp phải thứ tốt, lại không biết, kia rất đáng tiếc a."

Một phen nói, nói Mạc Vân mặt mày hớn hờ. Một bộ thực là hảo đồ đệ của ta, ha ha nói: "Vậy được, ta một hồi liền đem sách cầm đi, ngày mai nhớ tới tìm ta." Dứt lời, bóng dáng cũng biến mất .

Lạc Nhất Nhất cũng theo sau ra thư viện. Đối chức nghiệp của thế giới này có từng bước càng sâu hiểu biết, Lạc Nhất Nhất đối thuần thú nổi lên hứng thú rất lớn. Bởi vì không có được liệu tốt nhất, cho nên cơ bản có thể xem nhẹ luyện được sư, mà phương diện luyện khí, Lạc Nhất Nhất cảm thấy chỉ cần có vũ khí hợp tay là được, nàng cũng sẽ không giống Mạc Vân si mê như vậy, một lòng nhào vào nghiên cứu. Tuy rằng Mạc Vân nói làm thuần thú sư không tốt, nhưng Lạc Nhất Nhất vẫn chưa bởi vậy mà mất hứng thú. Thế giới này có rất nhiều ma thú kiếp trước nàng nghe đều chưa từng nghe qua. Ma thú bị phục tùng gọi là huyền thú, thuần thú sư sau khi thuần hóa ma thú, có thể chính mình khế ước, cũng có thể cho người khác khế ước.

Bất tri bất giác Lạc Nhất Nhất đi tới phía sau núi. Nhìn bốn phía không có người, Lạc Nhất Nhất lại bước vào phía sau núi. Lạc Nhất Nhất đang đi, bỗng nhiên thấy bên phải dưới tàng cây cao lớn có một nam tử tuổi trẻ mặc hồng y đang nằm, nam tử ước chừng hai mươi một, hai mươi hai tuổi, một đầu màu ngân bạch tóc cao đến bên hông, ngũ quan như điêu khắc rất rõ ràng, mũi cao thẳng, giống như tác phẩm tinh xảo của thượng đế.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 6: Gặp gỡ ở sau núi

Lạc Nhất Nhất đi qua, nhin không được lấy tay sờ sờ, nam tử mảnh mẽ mất, sát khí khiếp người, Lạc Nhất Nhất bị hoảng sợ. Nếu như hắn hiện tại động thủ, Lạc Nhất Nhất không chút nghi ngờ nàng sẽ chết trên tay hắn . Xấu hổ buông tay, lần đầu tiên sờ sảng liền bị người phát hiện, dù sao cũng phải nói cái gì đó."Uh, xúc cảm không sai." Vừa nói ra, Lạc Nhất Nhất hận không thể che cái mồm rộng lại. Quả nhiên, sát ý trong mắt nam tử càng đậm .

"Người nào, ta đi ngang qua ,,, ha ha, đã quấy rầy người ." Lạc Nhất Nhất cũng không nghĩ xen vào việc của người khác. Phong Liệt nhìn nhìn tiểu nữ oa trước mắt, tức giận đến thiếu chút nữa một hơi không vận lên được, vừa rồi còn tại trên người hắn ăn đậu hủ, đảo mắt liền không thành thật giả vô tội. Hắn trốn đến nơi đây đã hai ngày , lại một người cũng không có gặp được, hắn không chỉ bị ngoại thương không nhẹ, còn bị nội thương rất nặng. Tuy rằng truy binh không có đuổi theo, nhưng nếu không trị liệu, chỉ sợ thật sự chống đỡ không được bao lâu.

"Đợi chút, cứu ta, ta sẽ cho người thù lao hậu hĩnh" Phong Liệt khẩu khí không tốt mở miệng. Thật vất vả gặp được một người sống, đương nhiên không thể cho nàng đi "Cầu người mà như vậy a." Lạc Nhất Nhất quay người muốn đi . " Xin người cứu ta, ta sẽ hảo hảo báo đáp người." Mắt thấy Lạc Nhất Nhất thật muốn đi, Phong Liệt lập tức sửa miệng, nhưng nghe như thế nào đều có hương vị nghiên răng nghiền."Ha ha, trước tiên là nói người có thù lao gì."

Lạc Nhất Nhất vui tươi hớn hờ quay lại, nhìn ra được, thù lao người này xuất ra khẳng định là vật có giá trị . Phong Liệt vừa định lấy, nhớ tới tiểu nữ oa này không lương tâm, do dự nói: "Người có thể cầm vật rồi mặc kệ ta hay không." "Người không có lựa chọn, nơi này vốn sẽ không có người đến . Cho nên người muốn suy nghĩ một chút mệnh của người có giá trị bao nhiêu nga" Lạc Nhất Nhất tặc tặc nhìn Phong Liệt.

Phong Liệt oán lấy nhần trên tay quăng cho Lạc Nhất Nhất. Trên thân nhần là một vòng Phụng Vãn màu lam nhạt có phong cách cổ xưa, còn có hai khoà màu lam bảo thạch rất chói mắt. Lạc Nhất Nhất ghét bỏ nhìn nhần, tuy rằng rất được, nhưng là quá nhỏ. Phong Liệt nhìn ánh mắt Lạc Nhất Nhất cả giận nói: "Đây chính là không gian giới chỉ, thu nạp vạn vật."

Hai mắt Lạc Nhất Nhất lập tức tỏa sáng nhìn hẳn, không gian giới chỉ a, thực sự là vô cùng tốt a. Không nghĩ tới thế giới này thật đúng là vô kì bất hữu (không gì không có). Dường như thế nào a, nghiên cứu nửa ngày, trừ bỏ xinh đẹp, thật không biết cùng nhân bình thường có cái gì khác nhau. Phong Liệt khinh bỉ nhìn Lạc Nhất Nhất: "Trước lấy máu làm cho nhân nhận chủ, dụng ý niệm không chế."

Lạc Nhất Nhất nghe theo, tra xét một chút, quả nhiên không gian bên trong rất lớn, nhưng bên trong chỉ có một chút kim tệ. Thực là nhặt được bảo . Lần trước cũng chỉ là từ lầu 6 của thư viện xem qua giới thiệu của không gian giới chỉ, chỉ ghi lại có khả năng cất chứa vạn vật, bất quá theo năng biết hiện tại không có người luyện ra được không gian giới chỉ a.

Lạc Nhất Nhất nghi hoặc nhìn Phong Liệt: "Người không phải người phiến đại lục này?" "Àn." Từ lúc xuất ra hẳn, Phong Liệt biết sẽ bại lộ . Phiến đại lục này xác thực không có không gian giới chỉ. Nhưng không có biện pháp, hẳn là bị đuổi giết đến đây, trừ bỏ trên người có không gian giới chỉ căn bản không có gì đáng giá. Bị đuổi giết hơn nửa năm, vẫn không có ngừng nghỉ, đồ vật bên trong không gian giới chỉ ước cũng sớm dùng hết .

"Chúng ta đây tính nhận thức (làm quen, quen biết), ta gọi là Lạc Nhất Nhất, còn người?" Lạc Nhất Nhất tâm tình khoái trá tự giới thiệu."Phong Liệt." Suy nghĩ một chút Phong Liệt vẫn là quyết định nói cho nàng: "Bình thường giết chủ nhân không gian giới chỉ, là có thể tùy ý đoạt lấy, nhưng Phượng giới nếu như không phải chủ nhân nguyện ý, người khác cho dù đem người giết, cũng đoạt không được , Phượng giới sẽ vì chủ nhân của mình báo thù . Hơn nữa không gian giới chỉ bình thường chỉ có thể cất chứa không vật có sinh mệnh, trên Phượng giới có hai khóa bảo thạch đại biểu hai cái không gian, một cái không có rãnh khí, cất chứa vật không có sinh mệnh, một cái khác có rãnh khí, có thể cất chứa có sinh mệnh vạn vật."

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sủng Thê* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 7: Lễ bái sư

Thật không nghĩ tới ngày đầu tiên đi ra liền nhặt được một cái bảo bối, Lạc Nhất Nhất tâm tình cao hứng nhìn hẳn trên tay, lại âm âm nhìn thoáng qua Phong Liệt. Ngay sau đó Phong Liệt nằm dưới tàng cây không thấy , Phong Liệt ở trong Phượng giới thiếu chút nữa giận đến ngắt xù, thật sự là tự làm tự chịu, bị kịch thành nàng cái thứ nhất vật thí nghiệm.

Lạc Nhất Nhất cách Mạc viên không xa, đem Phong Liệt phóng xuất, nàng cũng không nghĩ ở tình huống thực lực của nàng không mạnh mà sớm bại lộ bảo bối. Nhìn mặt Phong Liệt đen như đáy nồi, trực tiếp lựa chọn không nhìn.

Mạc Vân đang ở trong phòng nghiên cứu vừa mới từ trong tay Lạc Nhất Nhất lấy tới được thư, đang hăng say, nghe được tiếng đập cửa, lập tức con tức tăng đi lên, muốn nhìn một chút ai không có mắt, mở cửa ra nhìn đến là bảo bối đồ đệ hẳn vừa mới thu, con tức nhảy mất không còn. Cũng không thể đem bảo bối đồ đệ vừa mới dụ dỗ đến lại rời đi.

"Nha đầu, sao người lại tới đây?" Mạc Vân nghi hoặc nói. Chỉ chỉ Phong Liệt cách đó không xa, Lạc Nhất Nhất biên vào cửa biên nói: "Trên đường đi gặp hẳn bị thương, sư phụ hỗ trợ xử lý một chút đi." Lạc Nhất Nhất tò mò đi thăm phòng ở của Mạc Vân, gian phòng thật đúng là một gian loại nhỏ luyện khí thất, tài liệu, luyện chế gì đó xiêm áo có cả phòng.

Lạc Nhất Nhất đùa nghịch các loại huyền khí Mạc Vân luyện chế từ trước đến nay, không thể không nói Mạc Vân thật sự là lợi hại, nghiên cứu ra rất nhiều huyền khí chưa bao giờ xuất hiện qua ở chợ.

Mạc Vân đơn giản giúp Phong Liệt thượng dược, liền bị kích động chạy tới chỗ Lạc Nhất Nhất giới thiệu thành tựu của hẳn. Sau đó về mặt hưng phấn lôi kéo Lạc Nhất Nhất đi vào một cái âm cách. Mở ra âm cách, bên trong có ba cái hộp gỗ, phân biệt là một cái nhẫn màu bạc, một cây roi màu lam nhạt tinh xảo, một cái vòng tay màu đỏ nhạt.

Mạc Vân chỉ vào bên trong kiêu ngạo nói: "Ba cái này là thành tựu mấy năm nay của ta. Không gian giới chỉ: thu dụng vạn vật. Ma tiên: căn cứ chủ nhân ý nguyện mà thay đổi hình dạng. Quang thuẫn: giúp đỡ chủ nhân đỡ công kích toàn phương vị (phương hướng + vị trí), thế nào?" Mạc Vân như là tiểu hài tử khoe ra những chuyện thật vĩ đại mình đã làm, nhìn Lạc Nhất Nhất miễn cưỡng kinh ngạc thừa nhận, tâm hư vinh chiếm được thỏa mãn thật lớn.

"Nha đầu, coi trọng cái gì, liền tặng cho người làm lễ bái sư, thế nào?" Mạc Vân một bộ dáng thực tiêu sái nhìn Lạc Nhất Nhất. Sớm biết rằng Mạc Vân đưa gì đó sẽ không kém, bất quá không nghĩ tới hẳn cư nhiên sẽ đưa nàng thứ quý trọng như vậy.

Qua hai lần cùng tiểu lão đầu gặp mặt làm cho Lạc Nhất Nhất tự biết xấu hổ, nghĩ đến vừa rồi nàng còn sợ người khác cướp không gian giới chỉ của nàng, không nghĩ tới đảo mắt người khác sẽ đưa cho nàng một cái. Lạc Nhất Nhất quyết định từ nay về sau, nhất định đối tiểu lão đầu thật tốt.

Nàng đã có không gian giới chỉ, so với loại quang thuẫn phòng ngự, Lạc Nhất Nhất càng muốn một cái vũ khí có tính công kích. Cầm lấy ma tiên tàn mát ra màu lam nhạt hào quang, hơi hơi truyền đến cảm giác mát, theo Lạc Nhất Nhất ý niệm, ma tiên nhảy mất biến thành một trang sức như đai lưng. Thật sự là thuận tiện, cao hứng nói: "Sư phụ, ta lấy cái này , về sau kêu nó là Băng Phách đi."

"Nhưng là, nha đầu,,, " Mạc Vân có điểm ngưng ngừng mở miệng nói: "Ma tiên mặc dù có thể biến đổi hình dạng, nhưng lực công kích cũng không cường, so với vũ khí bình thường cao không bao nhiêu. Còn không bằng không gian giới chỉ thu nạp vạn vật hay quang thuẫn có thể ở thời khắc nguy cấp giúp người đỡ công kích đâu"

"Sư phụ, cảm ơn người." Lạc Nhất Nhất động tình nói, tiểu lão đầu vừa mới nhận thức đối nàng thật là tốt. Mạc Vân nhìn Lạc Nhất Nhất đột nhiên cảm động có điểm không thói quen, "Này tiểu nha đầu, ngươi là đồ đệ ta, ta không đối tốt với ngươi thì đối tốt với ai, ha ha,,," trong lòng Lạc Nhất Nhất yên lặng hạ quyết định quyết tâm sư phụ, về sau ngươi cũng là thân nhân của ta, ta cũng sẽ đối tốt với ngươi.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sủng Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 8: Tử Vong Chi Hải

Phong Liệt này giờ vẫn bị xem nhẹ Phong Liệt, trước đó còn rối rắm hẳn rất cuộc gặp phải hai thầy trò là cái dạng gì, hiện tại cũng là rất bội phục Mạc Vân. Lúc này, bọn họ rốt cục nghĩ đến Phong Liệt còn đang bị thương ở bên cạnh.

"Sư phụ, cho hẳn ở chỗ ngươi dưỡng thương đi, thuận tiện có thể làm trợ thủ cho ngươi, sách ngươi giúp ta mượn, ta cầm đi, có rảnh lại đến xem ngươi." Lạc Nhất Nhất thấy sắp đến thời điểm Lạc Vũ Thần tan học, cầm lấy sách Mạc Vân đặt trên bàn nói lời từ biệt, thuận tiện sắp xếp nơi ở cho Phong Liệt.

"Uh, hảo hảo,,," Mạc Vân đáp. Về sau có thể có người sai sử, trước kia hẳn không thích cùng ngoại nhân tiếp xúc, bất quá người nọ là đồ đệ mang đến, hơn nữa nhìn cũng thuần mắt.

Phong Liệt xoay người không để ý tới hai thầy trò, hai người tốt xấu muốn hỏi hỏi hẳn đương sự được không, cứ như vậy thay hẳn quyết định? Bất quá, hẳn cũng thực cần hảo hảo chữa thương.

Cứ như vậy bình thân qua một tháng, Lạc Nhất Nhất thanh danh cũng như ý bị truyền đi nhanh chóng, tuy rằng rất nhiều người kinh ngạc Lạc Nhất Nhất biến hóa, nhưng biết có âm vệ cấp 9 bảo hộ, hiện tại Lạc Nhất Nhất lại buh hăn dọa người, thật đúng là không ai dám đến quấy rầy nàng.

Mạc Vân vì để có thể sớm sai sử Phong Liệt, liền vọt tới hoàng cung đi vơ vét một đồng được liệu trân quý, hiện tại Phong Liệt trừ bỏ nội thương nghiêm trọng cần chậm rãi điều trị, thì cơ bản là tốt không sai biệt lắm.

Lạc Nhất Nhất cảm thán nói: đây là cường giả a, không phải là biến thành cường đạo thôi. Lạc Nhất Nhất không có việc gì thì chạy đi tìm Phong Liệt tiêu khiển, rất nhanh, Phong Liệt liền thăm dò được tính tình của nàng, không hề luôn tự sinh hờn dỗi, hai người ở chung cũng hòa hợp.

Trong khoảng thời gian này Lạc Nhất Nhất dừng lại ở cấp 8 cao nhất, cố gắng như thế nào đều không đột phá được cấp 9. Nàng quyết định đi Tử Vong Chi Hải trong truyền thuyết, chân chính đi lịch lãm một chút.

Tử Vong Chi Hải cũng không phải hải, mà là mệnh mông vô bờ rừng rậm. Trong rừng rậm hàng năm có nồng đậm sương mù, theo xa xa xem, tựa như một mảnh đại hải, trong rừng rậm có rất nhiều ma thú cao cấp, nhân loại xâm nhập vào đó đều không có còn sống trở về, cho nên bị mọi người xưng là "Tử Vong Chi Hải".

Khi Lạc Nhất Nhất đem ý tưởng này nói cho Mạc Vân, Mạc Vân chết sống không đồng ý, lấy Lạc Nhất Nhất với thực lực cấp 8 cao nhất đi vào, không phải chịu chết sao? Chính hẳn cũng không dám đi vào. Nhưng Lạc Nhất Nhất so với hẳn càng kiên quyết, hơn nữa cam đoan chỉ lịch lãm ở ngoại vi.

Ở thời điểm hai người đang giằng co, Phong Liệt mở miệng nói: "Ta đi cùng nàng." Nhớ tới thảm trạng bị đuổi giết, hẳn bức thiết muốn đề cao thực lực của mình.

Lạc Nhất Nhất lập tức lấy lý này lợi thế nói: "Sư phụ, Phong Liệt thực lực rất cao, hẳn sẽ bảo hộ ta, ngươi cứ yên tâm" Mạc Vân vẫn là lo lắng nói: "Vậy ta và các ngươi cùng đi." Lạc Nhất Nhất lập tức xua tay nói: "Sư phụ, ta chỉ phải đi lịch lãm, ngươi đi theo hộ giá hộ tống, vậy thì không có hiệu quả, có Phong Liệt ở cùng ta sẽ không có việc gì."

Nghĩ nghĩ thực lực của Phong Liệt hẳn hẳn cũng nhìn không thấu, có hẳn ở đó, Lạc Nhất Nhất hẳn là sẽ an toàn rất nhiều, thỏa hiệp nói: "Vậy được rồi, bất quá phải có chừng mực, không cần nhập (đi vào) quá sâu." Nói xong lại từ ám cách xuất ra không gian giới chỉ và vòng tay cho Lạc Nhất Nhất: "Đem này đeo vào, có lẽ sẽ dùng, sau khi lấy máu nhận chủ, dụng ý niệm mà sử dụng"

Lạc Nhất Nhất đem không gian giới chỉ đưa cho Phong Liệt hào phóng nói: "Này cho ngươi đi, chúng ta còn không biết đi bao lâu đâu, khẳng định muốn dẫn rất nhiều này nọ." Phong Liệt yên lặng tiếp được.

Lạc Nhất Nhất tiếp nhận vòng tay hiệu kỳ nói: "Vi sao Băng Phách không cần lấy máu nhận chủ a?" Mạc Vân không yên lòng đáp: "Bởi vì Băng phách hiện tại không có ý thức, trừ bỏ có thể biến ảo hình dạng thì cùng bình khí bình thường không có gì khác nhau, nếu như về sau ngươi dùng thuận tay (dùng thường xuyên), Băng Phách cũng có thể tu luyện ra bản thân ý thức, rồi lại lấy máu nhận chủ" Lạc Nhất Nhất nghe xong quyết đoán nhỏ một giọt máu lên Băng Phách. Bừa bãi nghĩ: ta Lạc Nhất Nhất nhìn trúng bình khí làm sao có thể kém.

Q.1 - Chương 9: Cấm chế

Lạc Nhất Nhất nhìn Mạc Vân nói: "Uh, cảm ơn sư phụ. Mặt khác còn muốn thỉnh sư phụ đi đến nhà của ta, nói cho phụ thân lẫn thân ta biết người thu ta làm đồ đệ, trong khoảng thời gian này ta muốn ở chỗ người tu luyện, lập tức đi ra ngoài một thời gian dài như vậy, ta sợ bọn họ sẽ lo lắng." Mạc Vân sờ sờ đầu Lạc Nhất Nhất nói: "Không thành vấn đề, các người nhớ tự chiều cố tốt chính mình. Cái khác không cần lo lắng. Có ta ở đây rồi." Hắn tuy rằng không để ý tới thể sự, nhưng nếu thu Lạc Nhất Nhất làm đồ đệ, thân nhân của nàng hẳn đương nhiên sẽ để mắt đến.

Lạc Nhất Nhất đột nhiên nhớ tới vấn đề vẫn làm nàng phức tạp khó hiểu, liền hỏi: "Sư phụ, vì sao tứ đại gia tộc, học viện Tinh Diệu, hoàng cung, đều có phía sau núi, cả cấm chế cũng giống nhau."

Mạc Vân sừng sốt, nghĩ nghĩ hồi đáp: "Kỳ thật phía sau núi là cửa vào Tử Vong Chi Hải, thiết lập cấm chế chỉ là vì không cho ma thú trong Tử Vong Chi Hải xâm nhập nhân loại. Ai cũng không biết là khi nào thì bắt đầu thiết lập cấm chế, thế cục này cũng là lưu truyền tới nay. Cấm chế đối ma thú là tuyệt đối hạn chế hành vi không cho chúng ra ngoài, bằng không nhân loại phiên đại lục này đã sớm bị diệt sạch. Nhưng cấm chế đối nhân loại hạn chế vốn không có mãnh liệt như vậy, người có thực lực càng cao thì bị lực cản lại càng nhỏ, nhưng nhân loại phiên đại lục này căn bản không đi vào được.

Hiện tại mọi người biết cửa vào Tử Vong Chi Hải, kỳ thật chỉ xem như bên ngoài Tử Vong Chi Hải. Bên trong cũng có rất nhiều ma thú cao cấp, nhưng chúng nó giống như không thể rời đi bên trong quá xa, đi càng xa, thực lực liền yếu bớt càng nhiều. Giữa bên trong bên ngoài hẳn là còn có cấm chế."

Sắc mặt Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt đều ngưng trọng. Lạc Nhất Nhất là vì biết thực lực của nàng nhỏ bé đến loại trình độ này. Mà Phong Liệt lại là nghe xong lời Mạc Vân nói về cấm chế. Nếu như không phải có được huyết mạch nhân loại, hẳn căn bản là ra không được, khó trách người đuổi giết hắn đều không có biện pháp truy (đuổi theo) đến đây. Xem ra là hắn không cẩn thận xúc động Truyền Tống Trận, mới bị truyền tống đến phiên đại lục này.

"Sư phụ yên tâm, chúng ta sẽ cẩn thận, vì thế giới còn có sự tồn tại cường đại như vậy, cho nên chúng ta mới muốn cho mình trở nên càng mạnh." Lạc Nhất Nhất thanh âm rất nhanh đem Phong Liệt đang chìm trong suy nghĩ kéo trở về. Phong Liệt gật gật đầu, hắn xác thực bức thiết muốn biến cường.

Ước định ba ngày sau xuất phát, Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt đều tự đi chuẩn bị. Mạc Vân cũng lén lút không cho người biết mà đi gặp vợ chồng Lạc Đan, đem chuyện Lạc Nhất Nhất giao phó một lần nói hết cho hai người biết.

Vợ chồng Lạc Đan tự nhiên là vạn phần vui sướng, biết Lạc Nhất Nhất có một đoạn thời gian dài không ở nhà, liền chuẩn bị rất nhiều này nọ cho nàng, nhìn Lạc Nhất Nhất nháy mắt thu tất cả vào Phương giới, Lạc Đan kích động hỏi: "Nhất Nhất, người như thế nào có không gian giới chỉ a?" Tuy rằng chưa thấy qua, nhưng điểm ấy hẳn lực vẫn phải có. Lạc Nhất Nhất giải thích nói Mạc Vân đưa. Đương nhiên không thể thừa nhận đây là lấy từ chỗ Phương Liệt.

Lạc Đan lâm bầm nói: "bái vị sư phụ này thật không sai." Liễu Trần Nhi lại khoa trương, không sai biệt lắm thu thập toàn bộ vật dụng Lạc Nhất Nhất bình thường hay dùng làm cho nàng mang theo. Lạc Nhất Nhất là không sao cả, Lạc Đan về mặt hắc tuyến nói: "Chỉ là đi một đoạn thời gian, cũng không phải không trở lại, không cần làm như là chuyển nhà" Liễu Trần Nhi trừng mắt nhìn Lạc Đan liếc mắt một cái: "Nhất Nhất cho tới bây giờ không rời xa nhà, vạn nhất không thói quen làm sao bây giờ, hiện tại không phải có không gian giới chỉ thôi, dù sao cũng thuận tiện."

Một ngày cuối cùng một ngày, Lạc Nhất Nhất đi vào phòng Lạc Vũ Thần, đưa cho hắn một quyển sách tu luyện, đây đều là nàng sửa sang lại từ một ít kinh nghiệm của bản thân. Lạc Vũ Thần đã muốn dừng lại ở cấp 7 cao nhất rất lâu đều không có đột phá. Lạc Nhất Nhất biết Lạc Vũ Thần như bây giờ, đại bộ phận nguyên nhân đều là vì nàng. Ở dưới hào quang thiên tài của nàng, hắn có vẻ càng tự ti. Thời gian dài nhận ánh mắt đồng tình của người khác, làm cho lòng tự trọng của hắn cũng chịu thương tổn thật lớn. Cho nên hắn trở nên có một chút tự bế, khi tu luyện cũng không đi thỉnh giáo người khác, đều là tự mình sờ soạn đi ra.

Lạc Vũ Thần kinh hi nhìn nội dung trên sách, nha nha nói: "Cảm ơn." Lạc Nhất Nhất rất muốn vỗ vỗ đầu của hắn cổ vũ một phen, phát hiện nàng căn bản không có với tới đầu hắn, đành phải buồn cười vỗ xuống hai cái lên bờ vai của hắn: "Hào hảo luyện, cũng đừng làm cho ta thất vọng, đệ đệ của Lạc Nhất Nhất ta sao có thể so với người khác kém hơn, lần sau ta muốn nhìn thấy một Lạc Vũ Thần hoàn toàn mới."

Nhìn tiểu bóng dáng đi ra cửa, Lạc Vũ Thần đột nhiên kêu lên "Tỷ, cảm ơn người, ta sẽ." Nói xong rất nhanh đóng cửa lại, rất nhiều năm không kêu lên xưng hô này, đột nhiên có điểm không biết làm sao. Lạc Nhất Nhất mới vừa đi đến bên ngoài nghe thấy vậy liền sừng sốt, không khỏi nở nụ cười, ngốc tiểu tử. Sau khi cùng vợ chồng Lạc Đan nói lời từ biệt, Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt liền lặng lẽ đi đến Tử Vong Chi Hải.

Q.1 - Chương 10: Lăn đầu khế ước

Bước vào Tử Vong Chi Hải không bao lâu, Lạc Nhất Nhất liền đề nghị nghỉ ngơi, ngày mai ra lại đi tiếp. Mắt thấy Lạc Nhất Nhất từ Phụng giới xuất ra lều trại, cái bàn, thậm chí chén bát đều có. Phong Liệt về mặt hắc tuyến, nằng thế nhưng đề mấy thứ này trong Phụng giới. Lạc Nhất Nhất nhìn biểu tình của Phong Liệt, không cho là đúng nói: "Cái này gọi là vật dụng thiết yếu, khó trách người thoát nhìn như vậy cùng (bần hàn, nghèo), cái gì vậy cũng không bỏ vào, không gian lớn như vậy lưu trữ gì chứ? Đi, chuẩn bị món ăn thôn quê, chúng ta ăn cơm" Phong Liệt buồn bực nghĩ, sai sử hần tự nhiên như vậy, là xem hần thành nô bộc mà dùng đi?

Rất nhanh, Phong Liệt bắt mấy con thỏ hoang và gà rừng trở về. Còn chưa buông xuống lại bị chỉ huy đem món ăn thôn quê xử lý sạch sẽ, mà Lạc Nhất Nhất trừ bỏ đem này nọ lấy ra, tựu thành vung bản tay quỹ. Phong Liệt oán hận, trước kia như thế nào không phát hiện hần có ý thức bị nô dịch. Chỉ chốc lát sau, chớp mũi truyền đến mùi thơm, lập tức đánh tan Phong Liệt bất khoái. Ăn uống no đủ sau, Phong Liệt lại thực không thể không chịu thua kém đi thu thập.

Sáng sớm hôm sau Lạc Nhất Nhất mang theo Phong Liệt hướng chỗ sâu trong Tử Vong Chi Hải đi đến, trên đường gặp được rất nhiều ma thú, nhưng đều là một ít cấp thấp, trên cơ bản bị Lạc Nhất Nhất lấy đến luyện tập. Phong Liệt không nghĩ tới Lạc Nhất Nhất thân thủ nhanh nhẹn kinh người, Băng Phách ở trên tay nằng tùy ý biến ảo thành các loại binh khí, đánh gục rất nhiều ma thú so với nằng còn lợi hại hơn, trên cơ bản không cần hần phải ra tay. Lạc Nhất Nhất cũng không nghĩ tới vài lần ra tay, nằng cùng Băng Phách càng ngày càng ăn ý, hơn nữa theo thực chiến, linh lực của nằng giống như cũng mau đột phá.

Đang chuẩn bị tiếp tục đi đến phía trước, một cỗ uy áp kinh khủng uy truyền đến, Lạc Nhất Nhất nhìn không được run rẩy, Phong Liệt ôm lấy Lạc Nhất Nhất nhảy dựng lên, "Oanh" một tiếng, nơi họ vừa mới đứng, lập tức xuất hiện một cái hố to. Một đầu cự xà xuất hiện ở trước mắt.

Lạc Nhất Nhất nuốt nước miếng, đẩy Phong Liệt: "Người lên". Phong Liệt chán nản trừng mắt nhìn Lạc Nhất Nhất liếc mắt một cái. Nhưng vẫn là lưu loát vọt đi lên, Lạc Nhất Nhất biết nằng đi lên cũng là thêm trời buộc, đứng ở bên cạnh, chờ cơ hội bỏ thượng một đao, đại xà phản hận trừng mắt Lạc Nhất Nhất, nhưng bị Phong Liệt quán quít lấy, không đến gần Lạc Nhất Nhất được. Nhưng Lạc Nhất Nhất cũng không thoải mái, đại xà thường hướng nằng vung đuôi, nằng cũng tránh né có chút cố hết sức. Phong Liệt chịu nội thương vẫn chưa khỏi hẳn, dùng thời gian nửa nén hương rất cực đem đại xà đánh nằm úp sấp.

"Thử đem hần khế ước đi, là ma thú cấp 5, thực lực của hần có thể so với người có linh lực cấp 10 cao nhất" Phong Liệt thờ phỉ phò nói, xem ra không thể lại đi tiếp. Lấy thực lực hai người bọn họ, lại đi vào liền ra không được. Lạc Nhất Nhất kinh hãi, không nghĩ tới ma thú cấp 5 cư nhiên ngang ngửa với linh lực cấp 10 cao nhất. Tâm càng kinh ngạc thực lực của Phong Liệt, nhìn nhìn đầu đại xà, nhủ nhủ mảy, : "Nhưng là nó quá xấu, mang theo nó ta sẽ gặp ác Mộng"

Đại xà thiếu chút nữa một hơi không đề đi lên, tiểu nhân loại đáng giận, cư nhiên ghét bỏ hần. Phong Liệt quay đầu nhìn nhìn, gật gật đầu: "Uh, là thực xấu, bất quá ma thú cấp 5 đã muốn ngưng tụ Ma Đan, bắt nó đào ra, luyện hóa, có thể đề cao linh lực." Đại xà kinh hãi nhìn hai người, lập tức biến ảo thu nhỏ bản thể thành bộ dáng mê người, lấy lòng vây quanh Lạc Nhất Nhất, nó không thể bị người lấy đi Ma Đan, hần phi phách tán.

Thái độ trước sau sai biệt, làm cho hai người rất là im lặng. Dùng thời gian một nén hương mới đưa đại xà khế ước, cảm giác được trong linh hồn nhiều hơn một tia liên hệ, Lạc Nhất Nhất mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, thực nội giận hỏi: "Như thế nào muốn thời gian dài như vậy a, còn một chết ta." "Đó là bởi vì thực lực của nó so với người cường rất nhiều, lại nói người không phải vừa học được thuật thú sao? Tính không sai."

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Q.1 - Chương 11: Đăng Long buồn bực

Đúng lúc này trong đầu vang lên một thanh âm: "Chủ nhân, Đăng Long đi chữa thương trước." Lạc Nhất Nhất sững sốt một chút, tuy rằng ma thú không thể phun tiếng người, nhưng sau khi trải qua khế ước, có thể cùng chủ nhân tiến hành trao đổi trong ý thức. "Rõ ràng là xà, sao lại kêu long?" Lạc Nhất Nhất thực không nể mặt hỏi: "Đó là bởi vì ta còn ở kỳ trưởng thành, sau khi thành thực chính là long" Đăng Long lớn tiếng phản bác.

Ngẫm lại thực không hay ho, không biết như thế nào lại đến Tử Vong Chi Hải cửa phiên đại lục này, hần lại mới sinh ra không bao lâu, điểm này thực lực không dám xâm nhập Tử Vong Chi Hải, đành phải ở trung khu chuyển động. không nghĩ tới địa phương không người đến, đột nhiên có hai người đến, nhất thời quật khởi, nghĩ tới đến chơi đùa, lại đem mình bôi đi vào.

"Nga, nguyên lai là còn không có phát dục hoàn toàn a." Lạc Nhất Nhất một bộ dáng thì ra là thế. Đăng Long quay đầu không để ý tới Lạc Nhất Nhất, hần sợ Lạc Nhất Nhất nói tiếp lại tiếp hần tức chết.

Lạc Nhất Nhất tâm niệm vừa chuyển, đem Đăng Long thu vào Phụng giới. Tuy rằng từng cái khế ước, mọi người sẽ tự động sinh thành một cái huyền thú không gian, nhưng thật sự quá nhỏ, người bình thường chỉ có thể khế ước một đầu huyền thú. Đăng Long cũng thực ngạc nhiên tiểu chủ nhân của hần cư nhiên có một cái huyền giới có thể cất chứa sinh mệnh.

Lạc Nhất Nhất không biết là, có thể khế ước bao nhiêu huyền thú chủ yếu là xem thực lực và tinh thần lực, tinh thần lực cường đại, huyền thú không gian

tự nhiên sẽ tăng đại, đương nhiên có thể kế ước thêm mấy con, nhưng không thể không hề hạn chế, nếu không tinh thần lực sẽ hồng mất.

Điều chỉnh một chút, Lạc Nhất Nhất cùng Phong Liệt chuẩn bị không hề đi tới, ở tại chỗ đóng quân tu luyện, linh khí trong Tử Vong Chi Hải so với ngoại giới cao hơn rất nhiều. Bởi vì là trung khu, cho nên đại bộ phận là một ít ma thú cấp 3, 4. Bên ngoài có nhiều ma thú cấp 1, 2, chỉ có nội đan, tựa như trái tim con người, đối Lạc Nhất Nhất mà nói không có gì dùng, bất quá ma thú đến cấp 3 có thể ngưng tụ ma tinh, là thành quả ma thú tu luyện ngưng tụ ra, ma tinh có thể dùng để luyện khí.

Ma thú cấp 5 liền có thể đem ma tinh chuyển hóa thành Ma Đan, tựa như linh hồn thứ hai. Có được Ma Đan ma thú thực lực sẽ đại trưởng, bất quá hướng lên trên tu luyện sẽ rất chậm, nhưng mỗi lần lên 1 cấp thực lực sẽ cường đáng sợ. Cấp 5 tựa như một điểm phân giới, lướt qua điểm này mới tính thoát khỏi ma thú cấp thấp, xâm nhập hàng ngũ ma thú cao cấp.

Ma thú cấp 1, 2 trực tiếp gạt bỏ, ma thú cấp 3, 4, Lạc Nhất Nhất lấy ra ma tinh chuẩn bị cho sư phụ luyện khí, phải biết rằng ma tinh ở chợ vẫn là rất ít có. Nhiều bộ phận còn có thể bán lấy tiền. Rất nhanh phụ cận không còn bóng dáng ma thú.

Bất quá trong thời gian nửa tháng Lạc Nhất Nhất đã đột phá đến cấp 9 cao nhất, xem ra lịch lãm nhiều một chút vẫn là không sai. Nhưng là Lạc Nhất Nhất vẫn không biết thực lực Phong Liệt mạnh như thế nào, phải biết rằng ở dưới tình huống có nội thương thể nhưng có thể thắng Đằng Long, mà Phong Liệt lại còn bị người đuổi giết đến chật vật như vậy, xem ra thực lực một phiên đại lục khác so với bên này cao rất nhiều a.

Vất vả lâu như vậy, Lạc Nhất Nhất chuẩn bị hảo hảo khao chính mình, ở dưới sự nô dịch của Lạc Nhất Nhất, Phong Liệt lại về mặt bất đắc dĩ ngồi ở kia thiêu nướng, xem ra thật đúng là thói quen bị nô dịch. Từng đợt mùi thơm bay tới, Lạc Nhất Nhất hưng hăng hút cái mũi một chút, thật sự là thật lâu không hảo hảo ăn một chút.

Vừa mới có ý tưởng này, hai người sùng sốt, bởi vì còn có một thanh âm khác cũng hút cái mũi một chút. Ngẩng đầu vừa thấy. Một cái tiểu động vật đáng yêu đến bạo chỉ lớn bằng bàn tay đang ôm một viên trái cây si ngốc nhìn gà nướng trong tay Phong Liệt.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phụ Sùng Thê* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.1 - Chương 12: Chíp Bông đáng yêu

Lập tức, tình yêu Lạc Nhất Nhất tràn ra, vẫy vẫy tay, tiểu động vật liền thí diên thí diên chạy tới. "Muốn ăn?" Lạc Nhất Nhất về mặt tắc tiểu nhìn tiểu động vật toàn thân trắng mượt mà. Tiểu động vật ngây ngốc gật gật đầu, "Vậy người về sau đi theo ta được không, ta sẽ cho người rất nhiều so với này hoàn hảo ăn gì đó." Lạc Nhất Nhất dụ dỗ. Viên mắt to của tiểu động vật trượt vòng vo vài vòng, làm một hồi đầu tranh tư tưởng, rốt cục gật gật đầu.

"Này cho người ăn," Tiểu động vật đem trái cây ôm trong ngực phóng tới trên tay Lạc Nhất Nhất, cái này, không chỉ Lạc Nhất Nhất, Phong Liệt cũng sùng sốt, trên phiên đại lục này chưa thấy qua có ma thú có thể mở miệng a.

"Người có thể nói a?" Lần này đối Lạc Nhất Nhất ngây ngốc mở miệng. "Uh, nhưng ta không thích nói chuyện, không có người theo ta nói, hơn nữa ở trong này nói chuyện phải thực cố hết sức." Tiểu động vật gật gật đầu nói. Lạc Nhất Nhất cuồng hân, kia đương nhiên, ma thú khác cũng không có thể mở miệng nói chuyện được không, nhân loại cũng không ai dám xâm nhập nơi này, có thể mở miệng nói chuyện đã muốn khác thường.

"Người tên là gì, là ma thú gì a?" Lạc Nhất Nhất tiếp tục đặt câu hỏi. Tiểu động vật nghi hoặc lắc lắc đầu. Lại trông mong nhìn gà nướng, Phong Liệt thực tự giác xé một cái đùi cho nó. Không nghĩ tới trong nháy mắt, nó liền ăn xong, lần này không đợi nó phát biểu ý tưởng, Phong Liệt đem toàn bộ gà nướng đều đưa cho nó, nhận mệnh một lần nữa lại làm một cái.

Nhìn ôm gà nướng so với nó còn lớn hơn mà gặm cắn, thật sự là thực buồn cười, "Nếu không gọi người" Có Thể Ăn "đi?" Lạc Nhất Nhất buồn cười nói. Tiểu động vật đang phân đầu cùng gà nướng phân đầu, phỏng chừng không có nghe thấy, tay Phong Liệt run lên, thiếu chút nữa làm gà nướng rơi xuống bếp lửa, này là tên tự? "Hay nói giỡn ,,, ha ha, nếu không kêu Chíp Bông đi, người xem nó một thân bạch mao mượt mà nhiều xinh đẹp a." Lạc Nhất Nhất cười nói. Phong Liệt thật sự là hết chỗ nói rồi, trình độ đặt tên cũng quá kém đi, bất quá may mắn không kêu Bạch Mao. Đáng thương Chíp Bông, trong quá trình cùng gà nướng phân đầu, đã bị đánh hạ cái tên không hề có trình độ như vậy.

Ăn uống no đủ, Chíp Bông thực tự nhiên ở trong lòng Lạc Nhất Nhất tìm cái vị trí thoải mái nằm xuống. "Chíp Bông, đây là trái cây gì a?" Lạc Nhất Nhất nhìn trái cây trên tay, nàng nghiêng cứu nửa ngày cũng không biết là gì, cả sách trong thư viện cũng không ghi lại. "Tốt lắm ăn, ta từ nơi rất xa truy đến nơi đây mới bắt được. Ăn có thể đề cao tu luyện, có thể chữa thương" Chíp Bông về mặt thích ý đáp. Lạc Nhất Nhất hiếu kỳ nói: "Trái cây này còn có thể chạy sao?" Chíp Bông gật gật đầu. Quay đầu nhìn về phía Phong Liệt, Phong Liệt cũng về mặt mê mang, quả thật chưa thấy qua.

Nghĩ nghĩ, đem trái cây ném cho Phong Liệt nói: "Cho người, người nội thương lâu như vậy còn không có tốt lên, trái cây này thần kỳ như vậy, không chừng có thể trị được thương thể của người." Nhìn Lạc Nhất Nhất một bên đùa Chíp Bông, Phong Liệt thực ngoài ý muốn, đồ tốt như vậy, nàng liền khinh địch mà cho hắn, nàng hiện tại đã vọt tới cấp 9 cao nhất, trái cây này có khả năng sẽ giúp nàng đột phá cấp 10. Trong lòng bỗng nhiên âm ập, trừ bỏ mẫu thân, hắn thật lâu không có cảm nhận được loại cảm giác này.

Sau một canh giờ, Phong Liệt mới hoàn toàn hấp thu trái cây này. Quả nhiên, nội thương hoàn toàn tốt lắm, hơn nữa, thực lực của hắn lại lên một cái bậc thang. Lạc Nhất Nhất biết Phong Liệt nội thương tốt lắm, cũng thực thay hắn cao hứng, nhưng đảo mắt, mặt liền trầm xuống. Phong Liệt tưởng Lạc Nhất Nhất hối hận đã đem trái cây cho hắn. Không nghĩ tới, Lạc Nhất Nhất xách một chút đem Chíp Bông đảo ngược lại đây. Hung hăng nói: "Người này tiểu ngu ngốc, vì một con gà nướng, lấy vật quý trọng như vậy đến đổi, lần sau có thứ tốt không cho phép tùy tiện cùng người khác đổi ăn, dù là đồ ăn ngon đều không được. Đều phải hiến cho ta" Đáng thương Chíp Bông rung rung liễu mạng gật đầu, đem Chíp Bông một lần nữa ôm vào trong lòng. Lạc Nhất Nhất tiếp tục uy hiếp nói: "Cũng không chuẩn (cho phép) ăn đồ người khác cho, người này tiểu ngu ngốc lỡ bị người khác bắt cóc làm sao bây giờ." "Uh, ừ,,," Chíp Bông lấy lòng ở trong lòng Lạc Nhất Nhất cọt đến cọt đi, chọc Lạc Nhất Nhất cười ha ha. Nhìn một màn này, tâm tình Phong Liệt cũng cao hứng lên. Theo khi nào thì bắt đầu, tiểu nha đầu này một chút hòa tan tâm của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 13: Sinh tử một đường

"Ta rất thích Chíp Bông nga, Chíp Bông đáng yêu như vậy, vạn nhất bị người quái chạy làm sao bây giờ, Chíp Bông khế ước với ta được không, về sau người liền là của ta." Đang lúc Lạc Nhất Nhất cùng Chíp Bông thương lượng, Phong Liệt chen vào nói: "Người vừa mới khế ước Đằng Long, giờ lại muốn khế ước, tinh thần có thể hay không chịu không nổi?"

Lạc Nhất Nhất suy nghĩ một chút, nói: "Không quan hệ, nếu như phát hiện không đúng, ta lập tức đình chỉ." Nếu như Mạc Vân ở đây, khẳng định muốn giờ chân, nếu có thể tùy thời đình chỉ, cũng sẽ không có người bởi vì thuần thú khế ước bất thành, biến thành ngu ngốc. Nhưng là Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt cũng chưa có kinh nghiệm ở phương diện này.

Nhưng là khi Lạc Nhất Nhất thử đem một cổ linh hồn lực gửi đi đến Chíp Bông nơi đó, lại phát hiện giống như đá chìm đáy biển, không hề gợn sóng. Nói tình huống này với Phong Liệt, hắn cũng không biết sao lại thế này, chỉ có thể nói Lạc Nhất Nhất không có biện pháp khế ước Chíp Bông, bởi vì Chíp Bông đồng ý khế ước, cho nên không có bị phản phệ.

Thời điểm hai người đang suy tư, Chíp Bông cắn nát đầu ngón tay Lạc Nhất Nhất, hút một búng máu. Rất nhanh, Lạc Nhất Nhất liền cảm giác trong đầu vang lên một thanh âm, bắt tri bắt giác theo thanh âm kia niệm khởi một ít chú ngữ phiền phức, rất nhanh linh hồn có thêm một tia liên hệ. Chíp Bông thanh âm mỗi một vang lên: "Như vậy hắn là có thể, ta muốn nghỉ ngơi" Lạc Nhất Nhất cứ như vậy mơ mơ màng màng cùng Chíp Bông khế ước.

Biết thực lực Phong Liệt lại tăng vọt, quyết định lại tiếp tục xâm nhập Tử Vong Chi Hải, cũng muốn nhìn một chút có thể hay không trực tiếp đột phá cấp 10.

Rất nhanh, hai người Lạc Nhất Nhất liền ra trung khu, dọc theo đường đi, Lạc Nhất Nhất lại thu hoạch không ít ma tinh, thậm chí còn có mấy khóa Ma Đan. Đang lo lắng muốn tiến vào bên trong Tử Vong Chi Hải hay không, đột nhiên phát hiện không khí ở phía trước có điểm không đúng, đi vào mới phát hiện, nguyên lai không khí tất cả đều là chướng khí.

Xem ra không có biện pháp xâm nhập, vừa mới chuẩn bị lui về, chỉ nghe một tiếng rống to, một cái cùng loại Khủng Long rất nhanh chạy tới trước mặt bọn họ, trong mắt Khủng Long toát ra một loại hưng phấn khi nhìn thấy con mồi, không nghĩ tới thế nhưng lại có nhân loại đến nơi đây.

Toàn thân Phong Liệt buộc chặt, đây chính là một đầu ma thú cấp 8, mặc dù thực lực của hắn đã đề cao, cũng không phải đối thủ. Lạc Nhất Nhất cũng đã biến sắc, còn không có đi vào, như thế nào gặp được ma thú thực lực cao như vậy, chỉ có thể tìm cơ hội chạy thoát.

Tuy rằng sau khi Phong Liệt dùng khóa Thần Quả không biết tên, hào quang linh lực màu ngân bạch có vẻ càng thêm thuần túy, nhưng là đối Khủng Long cũng không thể tạo thành thương tổn quá lớn.

Trong chớp mắt, song phương cùng nhau giao đấu, Chíp Bông cùng Đằng Long cũng hỗ trợ, Đằng Long là ma thú cấp 5 chống lại ma thú cấp 8, xông lên chỉ có bị đánh, chớp mắt cả người đều là vết thương. Lạc Nhất Nhất lập tức đem nó thu vào Phượng giới. Nhưng Chíp Bông, thân hình linh hoạt, không ngừng phun cầu lửa, ở Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất mãnh liệt công kích, Khủng Long vô thương, thế nhưng có điểm sợ hãi hòa cầu của Chíp Bông, nhưng dù sao hòa cầu quá nhỏ, chỉ tổn thương mấy chỗ trên da Khủng Long. Xem ra hòa cầu của Chíp Bông uy lực không nhỏ, Khủng Long xác ngoài cứng rắn, vô luận Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất công kích như thế nào, đều phá không được. Hai người đành phải công kích vào vị trí bị Chíp Bông làm tổn thương.

Tuy rằng không thể đối Khủng Long tạo thành thương tổn rất lớn, nhưng hiển nhiên Khủng Long đối hai người mất đi kiên nhẫn. "Oanh" một tiếng, Khủng Long phát ra kỹ năng đặc biệt, lăng liệt linh lực màu ngân bạch lấy Khủng Long làm trung tâm hướng chung quanh khuếch tán, Lạc Nhất Nhất cùng Phong Liệt vội vàng lui về sau né tránh, còn chưa tránh thoát linh lực công kích, Khủng Long lại hét lớn một tiếng, phun ra vô số tiểu cầu màu ngân bạch đánh úp về phía hai người, tiểu cầu ngũ trảo tác bạo (gặp vật cản thì nổ). Phong Liệt cùng Lạc Nhất Nhất chột vật bị oanh bay rất xa.

Lạc Nhất Nhất cảm giác trừ bỏ ý thức, toàn thân đều đau đến không còn tri giác, một trận gió mạnh gào thét mà đến, Lạc Nhất Nhất biết nàng xong rồi, căn bản là trốn không thoát.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 14: Dừng sinh mệnh thủ hộ người

Từ vong như trong tưởng tượng cũng không có đến, lúc chỉ mảnh treo chuông, Phong Liệt lại ôm lấy nàng. Lạc Nhất Nhất cố hết sức triển khai quang thuẫn, nhưng đuôi Khủng Long vẫn là tảo bay Phong Liệt, vòng tay trên tay cũng lên tiếng trả lời mà liệt (chỗ này ta cũng chẳng hiểu). Lạc Nhất Nhất ở trong lòng Phong Liệt chỉ cảm thấy một trận rung động mãnh liệt, cả người run lên. Có thể nghĩ, Phong Liệt bị trực tiếp đánh trúng sẽ bị thương nghiêm trọng cỡ nào.

Còn không có rơi xuống đất, Lạc Nhất Nhất chỉ cảm thấy một trận không trọng, chỉ biết là bọn họ hình như là tiến vào một cái động, Chíp Bông không chút do dự nhảy xuống theo.

Không biết qua bao lâu, Lạc Nhất Nhất hơi hơi mở mắt ra, chỉ cảm thấy cả người đau lợi hại. Chíp Bông không ngừng liếm nàng, lo lắng nhìn nàng. Mà Phong Liệt vẫn duy trì tư thế ôm nàng. Cảm thụ được Phong Liệt hô hấp, Lạc Nhất Nhất rốt cục yên lòng, hoàn hảo, mọi người cũng vô sự (không có chuyện gì). Nhưng là, đây là ở đâu?

Lúc này, một lão già bảy tám mươi tuổi đi đến, nhìn Lạc Nhất Nhất đang nghi hoặc khẽ cười: "Tiểu nha đầu, người tỉnh, người cùng bằng hữu của người đều bị trọng thương, nhưng hân vẫn ôm người, ta không có biện pháp tách ra, cho nên đành phải đơn giản giúp các người ăn được trị nội thương"

"Lão già già, cảm ơn người đã cứu chúng ta, nơi này là chỗ nào?" Lạc Nhất Nhất chỉ nhớ rõ nàng và Phong Liệt giống như tiến vào một cái động, cái khác cũng không biết. "Nơi này là Ngọc Dược Cốc, ta là cốc chủ Ngọc Khinh Dương, các người hình như là từ phía trên rơi xuống cửa Ngọc Dược Cốc, là tiểu sủng vật của người chạy vào Ngọc Dược Cốc, nhìn thấy tiểu tôn tử Ngọc Tường của ta, mang hân đi cứu các người." Lão già mỉm cười đáp. Nguyên lai là như vậy, thật sự là may có Chíp Bông. Chính là không nghĩ tới Phong Liệt ngốc như vậy, thế nhưng vì nàng đỡ đòn trí mạng kia.

Bởi vì không có biện pháp tách Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất ra, mà Lạc Nhất Nhất cũng cần nghỉ ngơi, cho nên liền tiếp tục bị Phong Liệt ôm, Chíp Bông cũng chui vào trong lòng Lạc Nhất Nhất. Hai người một thú liền như vậy nặng nề ngủ.

Ngày hôm sau, Phong Liệt rốt cục tỉnh, cả người giống như đều bị nghiền nát. Trong lòng ám áp làm cho hân sùng sốt, mới nhớ tới, hân cùng Lạc Nhất Nhất gặp phải Khủng Long, cảm giác được tiểu nhân nhi trong lòng hô hấp đều đều, lòng cũng buông xuống. Thời điểm nhìn thấy cái đuôi Khủng Long quét về phía Lạc Nhất Nhất, tâm hân đều bị dọa ngừng, cho nên liều lĩnh nhảy qua, hoàn hảo tới kịp.

Phong Liệt vừa động, Lạc Nhất Nhất và Chíp Bông liền tỉnh, một người một thú liền nhìn chăm chăm vào hân, làm cho Phong Liệt đột nhiên có điểm ngưng ngẩn. Lặng lẽ nói: "Các người cũng vô sự, thật tốt quá." Nhìn Phong Liệt như vậy, mũi Lạc Nhất Nhất đau xót, lại ở trong lòng Phong Liệt cùng cùng, "Lần sau đừng ngu như vậy ." Nhược nhược thanh âm theo trong lòng truyền đến. Phong Liệt khóe miệng không nhịn được giờ lên. Hai trái tim chậm rãi tới gần.

Nguyên lai Ngọc Dược Cốc là ở phía dưới Tử Vong Chi Hải. Cơ bản ngăn cách với bên ngoài, người ở đây tâm chất phác, chủ yếu là nghiên cứu Luyện Dược. Cho nên dù Lạc Nhất Nhất và phong Liệt bị trọng thương như vậy, dùng đan dược, cũng rất mau liền tỉnh lại.

Ở Ngọc Khinh Dương tỉ mỉ điều trị, thương thế của hai người rất nhanh chuyển biến tốt. Phong Liệt ôm Lạc Nhất Nhất được Ngọc Tường dẫn dắt đi tham quan Ngọc Dược Cốc. Từ sau lần trước ngã xuống, Phong Liệt liền thích thường xuyên ôm Lạc Nhất Nhất, mà Lạc Nhất Nhất giống như cũng thói quen Phong Liệt ôm ấp.

Phong cảnh Ngọc Dược Cốc rất đẹp, trong không khí đều tản ra dược hương. Mười tuổi Ngọc Tường thực thích oa nhi Lạc Nhất Nhất, nhưng là Phong Liệt luôn cùng Lạc Nhất Nhất cùng một chỗ, còn giữ lấy luôn ôm Lạc Nhất Nhất, cho nên Ngọc Tường đối Phong Liệt có tiểu tiểu địch ý.

"Nhất Nhất, ta mang người đi nhạc viên, nơi đó có rất nhiều động vật đáng yêu lại xinh đẹp" Ngọc Tường vẻ mặt ý cười nhìn Lạc Nhất Nhất, Chíp Bông ở trong lòng Lạc Nhất Nhất tăng một cái nhảy ra ngoài. Trợn mắt trừng mắt nhìn Ngọc Tường, giống như đang nói: có ta xinh đẹp sao, có ta đáng yêu sao?

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phụ Sủng Thê* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 15: Gặp cố nhân

Từ khi đi vào Ngọc Dược Cốc, Chíp Bông chưa bao giờ mở miệng nói chuyện, nhiều lần cùng Lạc Nhất Nhất ý thức trao đổi. Khả năng nó cũng biết, tại đây phiên đại lục ma thú mở miệng nói chuyện có điểm ngoại tộc đi.

Lạc Nhất Nhất nhìn Chíp Bông dưng lông, buồn cười sờ sờ đầu của nó, nói: "Chíp Bông nhà chúng ta tối xinh đẹp, đáng yêu nhất, đúng không, Liệt."

"Uh, " Phong Liệt đã nhiều ngày đem Lạc Nhất Nhất sủng lên trời , Lạc Nhất Nhất nói cái gì là cái đó, các phương diện đều hầu hạ chu đáo. Nghe được lời Lạc Nhất Nhất nói, Chíp Bông vừa lòng chui trở về lòng Lạc Nhất Nhất.

Trong Phương giới Đằng Long thực khinh thường đảo cặp mắt trắng dã, cũng không dám ở trước mặt Chíp Bông biểu lộ, nhớ tới Khùng Long tam hai hạ liền đánh hấn tìm không ra nam bắc , lại cố tình sợ Chíp Bông hóa cầu. Nó cũng không dám nói hấn so với cứng rắn xác ngoài của Khùng Long kia còn nại thiêu. Đã nhiều ngày, Lạc Nhất Nhất cũng cho hấn dùng rất nhiều đan dược, thương là không sai biệt tốt lắm, hiện đang liều mạng tu luyện, nó cũng không muốn lần sau lại gặp được tình huống chỉ có thể bị đánh, còn không có biến thành Long đã bị nhân chụp chết.

Rất nhanh đi đến Nhạc Viện mà Ngọc Tường, kỳ thật chính là ở phía sau núi Ngọc Dược Cốc, bên trong xác thực rất được, rất nhiều thực vật xinh đẹp, và các loại động vật. Này đó động vật nhưng không đến công kích bọn họ, có chút còn vô cùng thân thiết lại đây cọ cọ bọn họ.

Ngọc Tường ôm lấy một cái Tiểu Tùng Thử, quay đầu nhắc nhở Lạc Nhất Nhất: "Chúng ta và này đó động vật là bạn tốt, chúng nó sẽ không công kích chúng ta, nhưng là bên trong này đó thực vật xinh đẹp trăm ngàn không cần hái, có chút là có độc . Thời điểm chúng ta Luyện dược có rất nhiều dược liệu đều là đến nơi đây thải ."

Lạc Nhất Nhất cùng Phong Liệt đều thực ngoài ý muốn, cho tới bây giờ chưa thấy qua nhân loại và động vật ở chung hài hòa như vậy. Ngọc Dược Cốc mọi người chú trọng Luyện dược, cho nên linh lực đều không cao lắm. Nhưng là động vật nơi này thực lực lại đều rất cao, tiểu động vật nhìn qua thực đáng yêu đều là ma thú cấp 3, 4. Càng đi vào bên trong, đụng tới ma thú cao cấp càng nhiều.

Vừa trở lại Ngọc Dược Cốc, chỉ thấy một đại thẩm đã chạy tới nói với Ngọc Tường: "Tường Nhi, Nhị thúc của ngươi diện bích đi ra , hiện tại ở từ đường, cốc chủ đã ở đó, ngươi mau đi xem một chút." Ngọc Tường vừa nghe, về mặt ngưng trọng đi theo đại thẩm.

"Liệt, chúng ta cũng đi xem, giống như phát sinh đại sự ." Lạc Nhất Nhất hiếu kỳ nói."Hảo" Phong Liệt ôm Lạc Nhất Nhất theo ở phía sau rất nhanh đến từ đường. Từ đường vậy đây người, chính giữa có một nam tử trung niên hơn ba mươi tuổi đang quỳ, nam tử tao nhã, làm cho người ta một loại cảm giác như gió xuân. Khi thấy rõ ràng người quỳ bên trong, Lạc Nhất Nhất liền ngăn cả người, người này đúng là vị bạn cũ của Lạc Đan.

Vài năm trước, lúc hấn ở Lạc phủ dưỡng thương, biết được tình huống của Lạc Nhất Nhất, từng nhìn qua Lạc Nhất Nhất, nhưng cũng không chẩn ra nguyên nhân. Không nghĩ tới, hấn dĩ nhiên là người Ngọc Dược Cốc.

Lúc này, về mặt Ngọc Kinh Dương ngưng trọng, phần nộ quát: "Ngọc Lâm, lần trước ngươi vì một gốc cây Long Thiết Thảo, một mình xuất cốc, suýt nữa chết, không nghĩ tới ngươi không tự hỏi cái, lại vụng trộm đi ra ngoài, ngươi quên cốc huấn Ngọc Dược Cốc sao? Nếu như ngươi lưu luyện thể giới bên ngoài như vậy, về sau cũng không cần trở về ." Ngọc Lâm về mặt xấu hổ nói: "Cha, thực xin lỗi, ta về sau sẽ không đi nữa."

Ngọc Kinh Dương thương tiếc lắc lắc đầu, xoay người rồi đi ra ngoài. Những người khác cũng lục tục đi ra ngoài. Ngọc Tường về mặt lo lắng nhìn Ngọc Lâm: "Nhị thúc, ngươi không sao chứ?" Ngọc Lâm cười khò một chút, sờ sờ đầu Ngọc Tường, quay người lại thấy Lạc Nhất Nhất bị Phong Liệt ôm, kinh ngạc nói: "Nhất Nhất, ngươi như thế nào lại ở đây?" Lạc Nhất Nhất chi tiết báo cho hấn biết tình huống của nàng và Phong Liệt.

Ngọc Lâm nghe xong, cảm thán nói: "Thật đúng là duyên phận, Ngọc Dược Cốc ở thật lâu trước kia vốn không có ngoại nhân tới . Đã có duyên tới nơi này, Nhất Nhất, ta mang ngươi đi tìm cha ta, trước đây ta có đem tình huống của ngươi nói cho ta biết cha, hấn cũng không quá rõ ràng, hiện tại vừa vận ngươi ở trong này, có thể cho hấn nhìn xem, có thể hay không giải quyết hoạn mang này"

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sủng Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.1 - Chương 16: Lạc Nhất Nhất trúng độc

Thế này, Lạc Nhất Nhất mới nhớ tới, trong khoảng thời gian này điều trị bị thương, đều thiếu chút nữa quên vấn đề vẫn làm cho nàng phức tạp. Ngọc Kinh Dương còn ở trong phòng sinh hồn đổi, nhìn đến Ngọc Lâm mang theo bọn Lạc Nhất Nhất lại đây, lập tức âm chuyển tình , tổng không thể ở trước mặt khách nhân quá thất lễ.

Ngọc Lâm đem tình huống Lạc Nhất Nhất nói cho Ngọc Kinh Dương, Ngọc Kinh Dương lại kiểm tra một chút trạng huống thân thể Lạc Nhất Nhất. Sau đó về mặt ngưng trọng lắc lắc đầu nói: "Trước đó lúc ta giúp Nhất Nhất chữa thương cũng không có phát hiện gì, vừa mới lại kiểm tra một chút máu của nàng mới phát hiện, nàng là trúng một loại tên là Xích Vũ độc. Xích Vũ là loại độc đã sớm thất truyền . Nó là một loại độc mạn tính lạnh vô cùng độc, ít nhất phải hạ độc liên tục trong hai năm, trung gian không thể đoạn cách, nếu như đúng lúc phát hiện, còn có thể giải, nhưng đợi hai năm sau được tính phát tác, khó giải. Nhất Nhất sở dĩ có thể sống đến bây giờ, chủ yếu là thời điểm mẫu thân ngươi hoài ngươi dùng dược liệu trân quý tốt nhất điều trị thân thể, khi ngươi ở trong bụng mẫu thân, cũng hấp thu các dược liệu trân quý này. Cho nên ở thời điểm ngươi mỗi lần trúng độc, được hiệu còn sót lại trong cơ thể hỗ trợ trung hoà một ít dược tính của Xích Vũ, còn tuổi nhỏ nhưng ngươi có linh lực cao, cho nên sau hai năm khi được tính phát tác, chính là phong bế ở kinh mạch. Tuy rằng quả Long Lưỡi mở ra kinh mạch của ngươi, nhưng lại không có cách nào giải Xích Vũ độc đã muộn hạ đủ hai năm"

Mọi người nghe xong sắc mặt thoát nhìn đều nan. Phong Liệt ninh mi hỏi: "Không có cách nào có thể giải sao?" Ngọc Kinh Dương gật gật đầu lại lắc đầu nói: "Tuy rằng Nhất Nhất bị hạ độc suốt hai năm, lại tổng hợp lại một bộ phận, vốn là có thể giải , nhưng bởi vì dược liệu trân quý dược lúc tổng hợp

lại độc được đồng thời cải biến một ít được tính của Xích Vũ, hiện tại muốn phối chế giải được cần có một loại dược liệu, cho nên có phương pháp giải nhưng tương đương không có."

"Cái gì dược liệu?" Mọi người sốt ruột hỏi."Mặc kệ là thuốc gì, ta đều mang tới." Phong Liệt về mặt kiên định nói. Ngọc Kinh Dương lắc đầu nói: "Là một loại dược liệu mà phiên đại lục này chưa từng có, kêu Xích Ly Thảo. Ta cũng chỉ là nhìn thấy trong sách cổ, nó cả vật thể lửa đỏ, sinh trưởng ở địa phương lạnh vô cùng, nhưng dược tính cũng là khắc hàn, sau khi thành thực có bản thân ý thức, hơn nữa có thể tu luyện xuất nội đan, hiện tại khuyết thiếu một loại dược liệu chính là nội đan của nó."

Mọi người sắc mặt ngưng trọng, này vị dược liệu đều chưa từng nghe qua, hơn nữa Tinh Thần đại lục đều không có, như thế nào đi tìm. Lạc Nhất Nhất suy tư hỏi: "Nếu như không có biện pháp giải độc, ta còn có thể sống bao lâu?" Ngọc Kinh Dương uyển chuyển nói: "Muốn xem thời gian lần sau Xích Vũ phát tác, ta nơi này có một viên đan dược, là lão Cốc chủ lưu truyền tới nay, vốn cũng là muốn chống đỡ hàn độc, nhưng không có thành công, tuy rằng là tác phẩm thất bại, nhưng đối loại độc Xích Vũ lạnh vô cùng này vẫn là có tác dụng áp chế, thời điểm Xích Vũ phát tác ăn vào, lại áp chế hai năm là không vấn đề gì, nếu như sau hai năm còn không có giải được, lại trở về tìm phương pháp khác."

Lạc Nhất Nhất tiếp nhận đan dược đen tuyền Ngọc Kinh Dương theo trong phòng lấy tới hỏi: "Truyền lưu lâu như vậy, có phải hay không quá thời hạn." Ngọc Kinh Dương về mặt hắc tuyến trả lời: "Không có, lần sau khi người toàn thân rét run, tứ chi chậm rãi bắt đầu trở nên cứng ngắt thì dùng." Lạc Nhất Nhất nói lời cảm tạ rồi cáo từ, ở lúc Lạc Nhất Nhất khời hải đặt câu hỏi, không khí trầm trọng nhẹ nhàng chậm chạp xuống.

Phong Liệt ôm Lạc Nhất Nhất, tay không khỏi nắm thật chặt, giờ phút này trong lòng Lạc Nhất Nhất cũng không bình tĩnh, đối người hạ độc nàng trong hai năm không gián đoạn, trở về nhất định phải bắt được. Cảm giác được Phong Liệt dị thường mới nhớ tới, hẳn hôm nay mới biết được nàng mười sáu tuổi, nhưng trừ bỏ vừa mới bắt đầu kinh ngạc, liền không nhiều lắm phản ánh. Vì thế mở miệng hỏi: "Liệt, người hôm nay mới biết được ta kỳ thật đã mười sáu tuổi, không có cảm giác bất khả tư nghị sao?" Phong Liệt thần nhiên trả lời: "Trước kia cảm thấy tiểu nha đầu người thành thực vượt quá tuổi, hôm nay mới biết được nguyên lai người đã muốn mười sáu tuổi, Ngọc Kinh Dương không phải đã nói, người là trứng độc, có cái gì bất khả tư nghị."

Lạc Nhất Nhất nghe xong cười cười, nghĩ rằng: năng lực thừa nhận của Phong Liệt thực cường. Phong Liệt nhìn Lạc Nhất Nhất, đối Lạc Nhất Nhất cũng đối chính mình nói: "Nhất Nhất, ta nhất định sẽ tìm được giải được, phiên đại lục này không có, phải đi đại lục khác tìm." Lạc Nhất Nhất ngăn người, giờ lên đại đại khuôn mặt tươi cười nói: "Hảo, chúng ta cùng đi tìm"

Ngày thứ hai Lạc Nhất Nhất rời giường tìm nửa ngày không phát hiện Phong Liệt, sau lại mới biết Phong Liệt không biết dùng phương pháp gì, làm cho Ngọc Kinh Dương thu hấn làm đồ đệ, học Luyện dược. Bắt đầu học Luyện dược Phong Liệt liền có ít thời gian bồi Lạc Nhất Nhất. Lạc Nhất Nhất muốn hiểu biết Ngọc Lâm càng nhiều, nàng tổng cảm thấy Ngọc Lâm và Lạc gia có phải hay không có quan hệ. Vì thế liền đi tìm Ngọc Tường cùng đi tìm Ngọc Lâm, khi Ngọc Tường biết Lạc Nhất Nhất kỳ thật đã muốn mười sáu tuổi, chỉ là vì trứng độc mới có bộ dáng tám tuổi, thì một người một mình ở trong phòng buồn. Thấy Lạc Nhất Nhất tìm đến, vốn tưởng rằng sẽ xấu hổ, nhưng xem Lạc Nhất Nhất giống bình thường đối hấn, tâm liền thả xuống. Thật cao hứng mạng Lạc Nhất Nhất đi tìm Ngọc Lâm.

Đi vào chỗ Ngọc Lâm ở, phát hiện không thấy Ngọc Lâm, Ngọc Tường lôi kéo Lạc Nhất Nhất đến trước một phiến cửa ngầm nói: "Nhị thúc bình thường ở bên trong nghiên cứu Luyện dược, ta cũng là trong lúc vô tình phát hiện, Nhị thúc nói thời điểm hấn chuyên tâm Luyện dược không thích người quấy rầy, cho nên không cho ta nói cho người khác." "Vậy người còn nói cho ta biết?" Lạc Nhất Nhất cười nói. Ngọc Tường gãi gãi đầu nói: "Người không giống" Vừa nói vừa mở cửa, lại phát hiện bên trong cũng không có người. Bên trong quả nhiên là một gian tiểu thất Luyện dược, còn có một bàn sách và một cái giá sách rất lớn, xem ra là thường xuyên nghiên cứu tân dược. Lạc Nhất Nhất nhìn trên bàn học còn hé ra giấy, tò mò muốn nhìn một cái trên mặt là họa cái gì, khi nhìn đến người được họa trên giấy thì ngây ngẩn cả người. Người được họa cư nhiên là mẫu thân Liễu Trần Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Q.1 - Chương 17: Người ái mộ mẫu thân?

Lúc này Ngọc Lâm từ bên ngoài tiến vào, nhìn đến Lạc Nhất Nhất ngay người cảm họa, mắt hiện lên một tia bối rối, nói: "Nhất Nhất, các người như thế nào đến đây?" Lạc Nhất Nhất ngẩng đầu nhìn Ngọc Lâm, trong mắt tràn ngập nghi vấn. Ngọc Lâm từ trên bàn học rút ra một quyển sách đưa cho Ngọc Tường nói "Tường Nhi, mấy tề dược này là ta mới nghiên cứu ra, người cảm đi luyện thử, muốn trở thành cao cấp Luyện Dược Sư cũng không phải là dễ dàng, Nhất Nhất lần đầu tiên đến chỗ ta, ta dẫn nàng đi thăm quan" Ngọc Tường hưng trí cao mào tiếp nhận sách, nhất bình nhảy dựng ly khai.

Chờ Ngọc tường đi xa, Ngọc Lâm nhìn Lạc Nhất Nhất muốn nói lại thôi, Lạc Nhất Nhất cũng chờ Ngọc Lâm nói chuyện. Lo lắng thật lâu sau, Ngọc Lâm rốt cục mở miệng nói: "Mười chín năm trước, Ngọc Dược Cốc cũng không giống như bây giờ không cùng ngoại giới tiếp xúc, cốc huấn cũng không phải là không cho người ra ngoài bại lộ vị trí Ngọc Dược Cốc, không cho phép mang ngoại nhân tiến vào. Bởi vì Ngọc Dược Cốc trăm năm trước đã ẩn cư.

Khi đó ta cũng thường xuyên xuất cốc, có một lần, ta đang thí nghiệm một loại dược mới, dùng xong thì da thịt trên mặt bị thổi rửa, toàn thân ma túy, ngã vào trên đường, là nương người lên núi cầu phúc đi ngang qua đã cứu ta. Tuy rằng lúc ấy nàng cũng thực sợ hãi, nhưng vẫn là đã cứu ta. Vì không muốn dọa người, ta đội mặt nạ, nhưng hạ nhân đều ở sau lưng chỉ trở. Chỉ có nương người, mấy ngày đầu tuy sợ hãi, nhưng dần dần đến xem ta, theo ta nói chuyện.

Đoạn thời gian đó ta dần dần thích nằng. Sau, ta phát hiện muốn luyện chế giải dược cần vài loại dược liệu chỉ có Ngọc Dược Cốc mới có, liền hướng nương người cáo từ trở về Ngọc Dược Cốc, vốn định đợi mặt tốt hơn lại đi tìm nằng. Lại không nghĩ rằng trong lúc này đã xảy ra một đại sự.

Mọi người trong Ngọc Dược Cốc chủ yếu là nghiên cứu Luyện dược. Cứ việc cẩn thận, mang đan dược đi ra ngoài, hi thể trần quả vẫn là đưa tới người xem xét. Rất nhiều thực lực cao nhân giết tới Ngọc Dược Cốc, ngay lúc đó cốc chủ, ông nội của ta suất lĩnh toàn cốc nhân đón đánh, nhưng người Ngọc Dược Cốc cũng không chú trọng tu luyện linh lực, người tới lại đều có chuẩn bị, cho nên Ngọc Dược Cốc tổn thất thảm trọng, lại không nghĩ, trong số những người tới có người đánh chủ ý lên ma thú phía sau núi, lại bị ma thú quần công, cuối cùng mới có thể đánh lui địch nhân.

Vì không tiết lộ tin tức Ngọc Dược Cốc, giết sạch tất cả người đột kích khi đó. Gia gia suất lĩnh linh lực cao nhân trong cốc dùng tinh lực suốt đời lợi dụng Cổ Ngọc tổ tiên lưu truyền tới nay phong bế Ngọc Dược Cốc. Trong lòng ta mặc dù nhớ thương mẫu thân người, nhưng bất hạnh tìm không thấy cửa ra.

Ở một ngày của sáu năm trước, ta đột nhiên phát hiện, năm đó gia gia bọn họ hợp lực linh lực cũng không có cách nào đem Ngọc Dược Cốc phong bế hoàn toàn, Ngọc Dược Cốc hiện tại tựa như một cái kết giới hình tròn không ngừng chuyển động, cốc khẩu Ngọc Dược Cốc cũng theo không ngừng chuyển động mà ở bất đồng vị trí. Người ngoài cốc là không có khả năng tìm được, mà người trường kỳ sinh hoạt tại trong cốc lại có thể thông qua Cổ Ngọc cảm giác được nơi có cốc khẩu.

Ta lúc ấy đang nghiên cứu một loại dược mới, thiếu Long Thiết thảo, chỉ có trung khu Tử Vong Chi Hải mới có, trong lòng ta lại còn nhớ thương mẫu thân người, vì thế vụng trộm xuất cốc, không nghĩ tới cửa vào Ngọc Dược Cốc vừa lúc ở trung khu Tử Vong Chi Hải, vừa ra ngoài liền đụng tới một đầu ma thú cấp 4. Lúc ấy may mắn cha người mang tộc nhân đi lịch lãm, đã cứu ta trở về.

Ta không nghĩ tới sẽ ở dưới tình huống này lại nhìn thấy nương người. Bởi vì mặt ta đã muốn hoàn toàn tốt lắm, cho nên nương người cũng không có nhận ra ta. Ánh mắt nương người nhìn cha người, là ta chưa từng có nhìn đến, nhìn đến nương người cùng cha người ân ái như vậy, ta biết mình cần phải đi. Nhưng ta lại phát hiện bọn họ ân ái như vậy cũng sẽ thường xuyên mặt có mây cáu, sau lại hỏi thăm mới biết được nguyên nhân là vì người. Vì thế ta xuất ra một ít cao cấp đan dược, nói cho bọn họ ta là một vị cao cấp Luyện Dược Sư, nhìn tình huống của người, lại không có phát hiện cái gì, vì thế lặng lẽ không cáo biệt mà rời đi. Hi vọng trở lại trong cốc có thể tìm được phương pháp cứu người"

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 18: Phong Liệt cùng Ngọc Khinh Dương giao dịch

Trở lại trong cốc, cha ta biết ta vụng trộm xuất cốc, phi thường tức giận, phạt ta diện bích một tháng. Sau lại ta hỏi qua hần trạng huống của người, hần cũng không có gặp qua, chỉ đoán tám phần là trúng độc. Vì thế ta tìm trong rất nhiều sách cổ, rốt cục biết có một quả gọi Long Lưỡi giải dược trăm độc, nhưng loại Thần Quả này cho dù ở Ngọc Dược Cốc có được chứa nhiều kỳ trân dị quả cũng chưa thấy qua.

Ta cơ hồ tìm khắp sau núi Ngọc Dược Cốc, mới tìm được một gốc cây. Quả Long Lưỡi sau khi hái xuống nhất định phải đặt trong Hàn Ngọc ngàn năm mới có thể bảo trì dược hiệu, vì thế, ta mất rất lớn công phu ở lúc quả Long Lưỡi sắp thành thực di dời gốc cây lại vụng trộm tặng cho cha người. Sau khi trở về, cha ta giận dữ, phạt ta diện bích đến hôm qua mới đi ra. Sự tình là như thế, nhưng không nghĩ tới, quả Long Lưỡi cũng không có biện pháp giúp người giải độc.

Lạc Nhất Nhất lẳng lẳng nghe Ngọc Lâm tự thuật xong, trong lòng không cách nào bình tĩnh. Nam nhân này, vì mẫu thân, thế nhưng làm đến tình trạng này. Lạc Nhất Nhất nhìn Ngọc Lâm hỏi: "Nói cho ta biết chuyện trọng yếu như vậy, không sợ ta sẽ mang đến tai nạn cho Ngọc Dược Cốc sao?" Ngọc Lâm cười khổ lắc lắc đầu: "Sẽ không, đứa nhỏ do nương người và người kia giáo dục sẽ không. Hơn nữa thực lực nam tử kêu Phong Liệt sâu không lường được, nếu có lòng xấu xa, Ngọc Dược Cốc cũng không có người là đối thủ của hần."

Cứ như vậy bình tĩnh qua một đoạn thời gian, Ngọc Khinh Dương đổi vị đồ đệ Phong Liệt này rất là vừa lòng, nói hần thiên phú cao, vừa học Luyện dược có thể không hòa rất tốt, Phong Liệt về mặt hắc tuyến trầm mặc không lên tiếng, chẳng lẽ hần nói này đó đều là nhờ Lạc Nhất Nhất nỗ lực hần mà luyện ra ?

Đào mắt Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt đều dường như thương tốt lắm, ở sau núi vơ vét một ít kỳ trân dị quả, Lạc Nhất Nhất thành công đột phá cấp 10. Mà Phong Liệt ở Ngọc Dược Cốc dường như đột tiến bồi dưỡng, rốt cục đẩy mạnh vào hàng ngũ cao cấp Luyện Dược Sư. Lạc Nhất Nhất liền quyết định rời đi Ngọc Dược Cốc, biết Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất đều có không gian giới chỉ, Ngọc Tường mang theo vài người trong cốc chạy đến sau núi hái rất nhiều dược liệu trân quý cho Phong Liệt mang theo, nói là bên ngoài không có, một bộ dáng tiểu đại nhân dẫn dò Phong Liệt hảo hảo chiếu cố Lạc Nhất Nhất. Còn lẳng lẳng kéo Lạc Nhất Nhất đến bên cạnh đưa cho nằng một viên đan dược, nói là trong lúc vô ý có được độc chủng (trùng độc), có thể khống chế người trúng độc, nếu như về sau ai không nghe lời, liền hạ độc. Lạc Nhất Nhất lẳng lẳng tiếp nhận đan dược, cười thầm tiểu tử này thật đúng là tính trẻ con, lại không nghĩ khỏa đan dược này về sau lại giúp nằng một đại ân. Ngọc Lâm lại là vơ vét rất nhiều đan dược do hần nghiên cứu chế tạo cho Lạc Nhất Nhất. Ngọc Khinh Dương đem dược liệu cần thiết luyện chế giải dược cho Lạc Nhất Nhất đều thu thập tốt lắm đưa Phong Liệt, lấy trình độ luyện dược hiện tại của Phong Liệt, chỉ cần tìm được Xích Ly Thảo liền có thể luyện chế giải dược.

Lạc Nhất Nhất cũng rốt cục biết Phong Liệt cùng Ngọc Khinh Dương làm giao dịch là cái gì. Ngọc Khinh Dương bồi dưỡng hần thành cao cấp Luyện Dược Sư, cũng nói cho hần biết phương pháp luyện chế giải dược của Lạc Nhất Nhất, Phong Liệt sẽ giúp Ngọc Khinh Dương phong bế hoàn toàn

Ngọc Dược Cốc.

Thời điểm từ kết giới hình tròn chuyển ra bên ngoài, Phong Liệt bắt lấy thời cơ, lợi dụng linh lực ngăn chặn chỗ hổng, bọn họ cũng không thể bị truyền tống đến trung tâm Tử Vong Chi Hải, kia tương đương chịu chết. Cuối cùng nhìn Ngọc Lâm liếc mắt một cái, nhìn nam nhân tao nhã đứng đó, bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Trở lại Lạc phủ, phát hiện Lạc Đan và Liễu Trân Nhi cũng không ở trong phủ, hỏi hạ nhân mới biết được, hôm nay là sự kiện luận võ mười năm một lần của tứ đại gia tộc, lần này là hoàng cung làm chủ sự, hiện tại mọi người đều đang ở hoàng cung.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.1 - Chương 19: Hắc là nam nhân của ta

"Liệt, chúng ta cũng đi hoàng cung xem náo nhiệt được không, đi ra ngoài lâu như vậy, ta nhớ bọn họ." Lạc Nhất Nhất hí mắt nói, mặt khác nàng cũng muốn nhìn một chút Kinh Thiên Kiếm làm cho tứ đại gia tộc đều đề ý tranh đoạt là cái dạng gì. Nếu quả thật là thứ tốt, đương nhiên không thể bỏ lỡ. Phong Liệt ôm Lạc Nhất Nhất chỉ chớp mắt đã đến cửa cung, hôm nay thủ vệ Thiên Hoàng Cung so với bình thường nghiêm cẩn hơn rất nhiều, nhìn thấy Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất lập tức ngăn cản. Lạc Nhất Nhất xuất ra thân phận tiểu thư Lạc gia giống như không có hiệu quả nhiều lắm, chỉ phải một cái thủ vệ đi vào bẩm báo, Lạc Nhất Nhất an phận chờ, không muốn một hồi lại thêm phiền toái cho cha mẹ.

Một lát sau, một trận gió xoắn tới, Mạc Vân liền vọt tới cửa cung, nhìn thấy Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt vẫn bình an vô sự, kích động không biết mở miệng như thế nào. Lạc Nhất Nhất cười nói: "Su phụ, như thế nào mỗi lần gặp người, đều là một trận gió a, tuổi lớn như vậy, tuyệt không ổn trọng." "Người này xú nha đầu, lâu như vậy mới trở về, lo lắng chết ta, hoàn hảo không có việc gì." Ở Lạc Nhất Nhất thản nhiên trêu chọc, Mạc Vân cũng khôi phục.

Bên cạnh, thủ vệ đã choáng váng, bọn họ vừa mới ngăn lại là đồ đệ của Mạc Vân đệ nhất cao thủ Tinh Thần, quả nhiên, ngay sau đó Mạc Vân một ánh mắt đảo qua, lập tức chân thủ vệ liền nhuyển quỵ xuống. Lạc Nhất Nhất thầm nghĩ, quả nhiên, vẫn là thực lực dùng tốt a. Nghe thủ vệ báo Lạc Nhất Nhất ở cửa cung, vợ chồng Lạc Đan và Lạc Vũ Thần liền kích động muốn đi tiếp, chỉ là động tác không có mau bằng Mạc Vân. Lúc này, mọi người trong hoàng cung thấy Mạc Vân cũng không giữ hình tượng đi ra ngoài, lại ngồi không yên, cũng không quản người tới rồi cuộc là ai. Dưới sự lãnh đạo của hoàng đế toàn bộ chậm rãi theo ra ngoài. Thủ vệ nhìn thấy trận thế như vậy, trực tiếp bị dọa quỵ trên đất không dám ngăn đầu, giờ phút này không thể có sai sót bằng không sẽ mất mạng như chơi.

Liễu Trân Nhi vừa thấy Lạc Nhất Nhất, lại kích động lệ rơi không ngừng. Lạc Đan thì thở ra: "Không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi." Trước đó Lạc Nhất Nhất vẫn không có tin tức, tuy rằng Mạc Vân nói Lạc Nhất Nhất đang bế quan, nhưng bọn hắc vẫn là lo lắng. Lạc Vũ Thần phân ứng bình tĩnh hơn rất nhiều, Lạc Nhất Nhất cảm ứng một chút, không sai, đã muốn đột phá đến cấp 8 cao nhất.

Lạc Nhất Nhất bị chứng tình phùng nguyệt nghê đến nơi hoàng cung thiết yến. Lạc Nhất Nhất lập tức trở thành tiêu điểm, dù sao thân phận hiện tại của nàng là đồ đệ duy nhất của Mạc Vân. Lạc Nhất Nhất cũng không phụ sự mong đợi của mọi người thả ra linh lực cấp 6 cao nhất, sau đó không cùng mọi người hàn huyên, an tâm hưởng thụ Phong Liệt hầu hạ. Nhìn ngắm một chút, mọi người trong tứ đại gia tộc đều đến đông đủ, Kiều Phi một bộ chuyện không liên quan mình bình thản uống rượu. Thượng Quan Lan Nhi tình nhãn dán vào người Kiều Phi, Lạc Vũ Diệp thường thường trộm ngắm Kiều Phi một cái, lúc ánh mắt hai nữ nhân giao hội, hoa lửa văng khắp nơi.

Dưới hậu thuẫn của gia chủ phu nhân Kiều gia, hiện tại mọi người phỏng chừng đều cho rằng tân nam gia chủ Lạc gia hẳn là Lạc Vũ Huy, hiện đang cùng nhau nịnh bợ hai huynh muội bọn họ. Mà Lạc Vũ Yên vẫn là giống như trước, ngồi nơi đó như ta là người qua đường Giáp. Lạc Nhất Nhất lúc đầu cười cười, xem ra lần này trong mắt Kiều Phi lại bỏ qua bảo (bảo vật, bảo bối). Đương nhiên lần đầu tiên là chỉ nàng, lần thứ hai chính là chỉ Lạc Vũ Yên.

Thời điểm Phong Liệt xuất hiện, mọi người kinh ngạc một chút hắc có dung mạo tuyệt thế, lúc này hắc đang an tâm giúp Lạc Nhất Nhất chọn món ăn, Chíp Bông ngửi được mùi đã sớm rục rịch, ở trong lòng Lạc Nhất Nhất trong lòng cọ đến cọ đi. Phong Liệt tự giác từng món ăn đều chuẩn bị hai phần, một người một thú hưởng thụ ăn. Thấy một màn như vậy, vài người bởi vì cảm ứng không được linh lực của Phong Liệt cũng yên tâm, nghĩ đến hẳn là Lạc tiểu thư coi trọng mỹ mạo tiểu tử này, để hắc hầu hạ bên người.

Mặc dù đại bộ phận nghĩ như vậy, nhưng vẫn có rất nhiều nữ nhân vụng trộm ngắm Phong Liệt, hận giờ phút này người ngồi trong lòng Phong Liệt không phải là mình. Khi ánh mắt bay tới người Lạc Nhất Nhất, mạnh mẽ trừng, Lạc Nhất Nhất tức giận trừng trở về, phát hiện lực sát thương của nàng quá nhỏ, ủy khuất nhìn Phong Liệt. Phong Liệt sờ sờ đầu Lạc Nhất Nhất, cười nói: "Không cần đề ý các nàng," trong lòng thì nháy nhót.

Trong lúc Phong Liệt ở trong lòng vui sướng, Lạc Nhất Nhất rầu rĩ nói: "Nhiều mỹ nữ như vậy, người không thích, cố tình thích ta, người nói người phải hay không là luyện đồng phích a." Một câu sát phong cảnh, làm cho toàn thân Phong Liệt nhin không được run lên, nghiêm mặt nói: "Không có. Trước kia ta không biết người thật ra đã lớn, có thể chờ người, hiện tại biết người chính là trùng độc, giải là được." Lạc Nhất Nhất nghe xong nhin không được ôm Phong Liệt hôn một cái, tiếp tục trừng mấy người vọng tưởng người của nàng, Chíp Bông cũng hỗ trợ trừng qua, Phong Liệt nhìn cảnh tượng này nhin không được nở nụ cười.

Này cười, làm cho thế gian vạn vật đều mất sáng rực, cũng làm cho lòng của phụ nữ trầm luân nhanh hơn, chỉ nghe một cái thanh âm thanh thúy vang lên:

"Người hầu của Lạc tiểu thư thật biết cẩn thận săn sóc, chẳng biết có thể hay không nhường cho ta a?" Người nói chuyện là Tam công chúa được đương kim Hoàng Thượng sủng ái, tam công chúa lớn lên tiểu xảo linh lung, tính cách hào phóng, lĩnh lực tu luyện cũng cao, nay cũng là cấp 7 cao nhất.

"Ai nói hần là người hầu, hần là nam nhân của ta." Một câu, tặc người trong đại sảnh an tĩnh đến tiếng kim rơi đều nghe thấy, cũng tặc hôn mê Tam công chúa.

Lạc gia nhị lão cũng sợ không nhẹ, Lạc Vũ Thần lông mi hung hăng nhìn cùng nhau, không nghĩ tới tỷ tỷ mới đi ra ngoài một đoạn thời gian, thế nhưng dẫn theo nam nhân trở về. Ngay cả Kiều Phi vẫn như chuyện không liên quan mình, tay nắm ly rượu đều run lên, rượu rơi một bàn, Lạc Nhất Nhất so với lần trước nhìn thấy còn bụu hần a. Vẫn biểu hiện mình là người qua đường Giáp, Lạc Vũ Yên cũng nhìn không được nhìn về phía Lạc Nhất Nhất, trong mắt lóe qua một tia không hiểu sáng rọi, không nghĩ tới Lạc Nhất Nhất chơi tốt như vậy chơi. Mạc Văn không sao cả, ở trong mắt hần, chỉ cần có thể bảo vệ tốt Lạc Nhất Nhất là được, hần tin tưởng Phong Liệt có thể bảo vệ tốt Lạc Nhất Nhất. Những người khác rất muốn một trận cười dữ dội, nhưng ngại Mạc Văn ở đây, không dám cười ra tiếng. Nhưng bả vai không ngừng run run, cùng gương mặt ghen hống đã bán đứng bọn họ.

Lạc Nhất Nhất sau khi thả ra một viên pháo, tiếp tục an tâm hưởng thụ mỹ thực Phong Liệt chuẩn bị, giờ phút này tâm tình Phong Liệt sung sướng, khoe miệng vẫn bảo trì giờ lên độ cong.

Liễu Trần Nhi lo lắng nhìn Lạc Đan, Lạc Đan cầm tay nàng nhẹ nhàng nói: "Đừng lo lắng, Nhất Nhất trưởng thành." Liễu Trần Nhi lại nhìn về phía Phong Liệt đối Lạc Nhất Nhất che chở đầy đủ, cười cười nói: "Uh, đứa nhỏ kia đối Nhất Nhất tốt, Nhất Nhất vui vẻ là được" Một bữa cơm dưới bầu không khí kỳ quái mà kết thúc.

Yến hội qua đi, rất nhanh, mọi người bị đưa đến một cái quảng trường, người chủ trì sau khi lưu loát tuyên bố một đồng vô nghĩa. Kinh Thiên Kiếm rốt cục xuất hiện, tất cả mọi người hưng phấn di động về phía trước đi, muốn nhìn một chút phần thưởng quân quân luận võ lần này, Kinh Thiên Kiếm trong truyền thuyết. Khi hòm mở ra, một trường kiếm tú tích loang lổ kiếm xuất hiện ở trước mắt. Mọi người choáng váng, đây là Kinh Thiên Kiếm trong truyền thuyết?

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.1 - Chương 20: Đại hội luận võ mở màn

Tất cả mọi người có chút thất vọng, không còn hưng trí ngồi lại vị trí. Đám người Kiều Phi mặc dù không phải nông cạn, nhưng về mặt cũng nghi hoặc, chỉ có Mạc Văn khi nhìn thanh kiếm thì hai mắt tỏa sáng. Lúc này Hoàng Thượng đi lên đài nói: "Tuy rằng thanh kiếm này thoát nhìn không được tốt lắm, nhưng thật là Kinh Thiên Kiếm thất truyền thật lâu, ở hoàng thất truyền lưu gần trăm năm lại không người có thể sử dụng được, nhân lần này làm phần thưởng đại hội luận võ mười năm một lần, hi vọng có thể mở rộng tầm mắt, coi như là giúp Kinh Thiên Kiếm tìm được chủ nhân chân chính." Đơn giản nói mấy câu, làm mọi người lại hưng trí lên.

Lạc Nhất Nhất đang nhìn thấy ánh mắt Mạc Văn, chỉ biết đây là một thanh hảo kiếm. Đang nghĩ tới muốn hay không bại lộ thực lực đoạt thắng, chợt nghe thanh âm Phong Liệt vang lên: "Nhất Nhất muốn sao?" "Uh, vừa mới khi sư phụ nhìn thanh kiếm, hai mắt tỏa ánh sáng, ta nghĩ hần là thứ tốt." Lạc Nhất Nhất thành thực gật gật đầu. Phong Liệt thói quen sờ sờ đầu Lạc Nhất Nhất: "Ta giúp ngươi" Lạc Nhất Nhất không tiếng động nở nụ cười, đứng vậy, nàng cũng không phải một người a, có phụ mẫu, đệ đệ, sư phụ yêu thương nâng, còn có Phong Liệt có thể liều mình cứu nàng.

Từng cái gia tộc đều là từ trong hàng ngũ các đệ tử trẻ tuổi tuyển ra người xuất sắc tham gia, vô luận nam nữ đều phải đột phá cấp 7. Kiều Phi tuy rằng là gia chủ, nhưng cũng vì lão gia chủ thoái vị quá sớm, cho nên hần vẫn có thể tham gia, nghe Hoàng Thượng nói một phen, hần hiển nhiên cũng có hứng thú. Lạc Nhất Nhất tuy rằng tin tưởng ở đây không có người là đối thủ Phong Liệt, nhưng vẫn lo lắng nói: "Ta nhìn không thấu thực lực Kiều Phi, người cẩn thận một chút." Phong Liệt gật gật đầu nói: "Hần đã qua cấp 10 cao nhất, ở đây trừ sư phụ của nàng ra không có người là đối thủ của hần."

Lạc Nhất Nhất hiếu kỳ nói: "Vậy thực lực của ngươi mạnh như thế nào, ngươi có thể nhìn ra thực lực hiện tại của sư phụ hiện tại sao, còn có, vì sao thực lực chân chính của Lạc Vũ Yên ta nhìn không ra?" Phong Liệt trả lời: "Thực lực sư phó của nàng sớm đã vượt qua cấp 10 cao nhất, nhưng phiên đại lực này, cấp 10 là cấp cao nhất, nên chỉ có thể nói bọn họ đối lĩnh lực vận dụng càng thêm linh hoạt, không chế rất tốt thôi. Lạc Vũ Yên hần là đeo huyền khí có thể che giấu thực lực, về phần thực lực của ta, ở nơi ta sống chỉ có thể xem như trung đẳng, nhưng đối phó người trên phiên đại lực này thì dư dả." Nghe xong những lời này, trong lòng Lạc Nhất Nhất thật lạnh thật lạnh, đứng đầu ở phiên đại lực này, nhưng ở đại lực khác lại như con tôm nhỏ.

Rất nhanh Lạc Nhất Nhất liền cùng Lạc Đan thương lượng trực tiếp thay đổi Lạc Vũ Thần thành Phong Liệt ra sân. Đại hội sắp bắt đầu, đối người khác khẳng định sẽ đưa tới tranh chấp, đành phải xuống tay với người một nhà. Từ lúc Lạc Nhất Nhất tuyên bố Phong Liệt là nam nhân của nàng, Lạc Vũ Thần vẫn nhìn đầu rầu rĩ không vui, nghe nói hần bị thay thế để cho Phong Liệt đi lên, hần không nói hai lời liền đồng ý. Hần muốn nhìn thực lực Phong Liệt rốt cuộc như thế nào, có thể bảo vệ tốt tỷ tỷ hần hay không.

Quả nhiên không ngoài sở liệu, khi mọi người thay nhau tỷ thí, Kiều Phi đi lên một cước đá bay Lạc Vũ Huy vẫn luôn tại trên đài mừng thầm nghĩ đến hần (Lạc Vũ Huy) sẽ đoạt giải quán quân. Nhìn Kiều Phi không chút lưu tình ra cước, mặt mũi người đang phái đại ca Lạc Đan suốt không nhìn được. Nhưng là không có biện pháp, thực lực người ta đã bài ra trước mắt, về mặt Lạc Vũ Diệp bị thương nhìn Kiều Phi, Kiều Phi lại liếc mắt một cái cũng chưa từng nhìn nàng.

Lạc Vũ Yên đang đấu tranh tư tưởng, muốn bại lộ thực lực hay không, nhưng nhìn Kiều Phi lên sân, lập tức từ bỏ, giờ nàng có đi lên cũng không phải

đổi thủ. Lúc người chủ trì muốn lên đài hỏi còn có người khiêu chiến hay không, Phong Liệt phiêu phiêu phi lên đài. Phía dưới lập tức sôi trào, không nghĩ tới có người dám khiêu chiến Kiều Phi, càng không nghĩ tới là Phong Liệt mà tất cả mọi người đều nghĩ là người hầu.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.1 - Chương 21: Đây là Kinh Thiên Kiếm?

Kiều Phi nhìn Phong Liệt lên đài chỉ biết vừa rồi hắn đã xem thường hắn, lập tức trận địa sẵn sàng đón quân địch. Phong Liệt cũng không vô nghĩa, trực tiếp một chiêu hướng Kiều Phi bổ tới, Kiều Phi hiêm hiêm né qua. Kinh hãi phát hiện nam nhân này cư nhiên cường như vậy, bất quá cũng khiến cho hắn hứng thú, sử xuất toàn lực đón đánh, lưỡng đạo linh lực màu ngân bạch chạm vào nhau, Kiều Phi trực tiếp bay xuống.

Liên một lần trôn va chạm đã xuống đài, làm cho Kiều Phi luôn luôn tự tin thực chịu đả kích, hết thầy đều phát sinh quá nhanh, thắng bại trong chớp mắt, không đợi tất cả mọi người phía dưới phục hồi tinh thần. Phong Liệt liền trực tiếp ở trên đài cầm Kinh Thiên Kiếm rồi về tới bên người Lạc Nhất Nhất, đưa thanh kiếm cho Lạc Nhất Nhất, ôm lấy nàng xoay người bước đi. Lưu lại một đám người còn đang ngu ngơ.

Không có người nghĩ đến thực lực Kiều Phi vượt qua cấp 10 cao nhất, càng không có người nghĩ đến Kiều Phi vài cái liền bại trận. Những người tưởng cười nhạo Phong Liệt khi hắn vừa lên đài cầm đều nhanh rơi xuống. Phong Liệt ôm Lạc Nhất Nhất vừa ly khai, mọi người cũng mang theo ánh mắt khiếp sợ rất nhanh tan.

Lấy đến tay mới phát hiện Kinh Thiên Kiếm so với xa xa thoát nhìn càng cũ nát, nếu như không phải do hoàng thất lấy ra, phỏng chừng quãng trên đường cũng chẳng ai thèm lấy. Thử một chút, còn không bằng một cây dao bếp. Lạc Nhất Nhất ở trong phòng nghiên cứu nửa ngày cũng không biết Kinh Thiên Kiếm rốt cuộc dùng như thế nào. Phong Liệt cũng lắc đầu tỏ vẻ không biết.

Mạc Vân rất nhanh liền đến tìm Lạc Nhất Nhất, Lạc Nhất Nhất thực tự giác đem Kinh Thiên Kiếm đưa cho Mạc Vân, nhìn đến Mạc Vân yêu thích không buông tay, tràn ngập hi vọng hỏi: "Su phụ, Kinh Thiên Kiếm dùng như thế nào?" Mạc Vân rốt cục đem ánh mắt từ Kinh Thiên Kiếm dời ra nói: "Ta làm sao mà biết?" "... Vậy ngươi hưng phấn cái gì?" Lạc Nhất Nhất tức giận nói.

Mạc Vân lại vui tươi hơn hờ vuốt Kinh Thiên Kiếm nói: "Đây là bảo kiếm, không biết là tài liệu gì luyện chế, nhưng làm luyện khí sư điểm ấy vẫn là có thể cảm giác được. Truyền thuyết Kinh Thiên Kiếm có bản thân ý thức, vô kiên bất tồi. Kiếm người thu hảo, không biết ngày nào đó người có cơ duyên mở ra cũng không nhất định đâu."

Lạc Nhất Nhất đem Kinh Thiên Kiếm thu hồi vào Phụng hoàng giới, lại lấy ra một ít ma tinh đưa cho Mạc Vân nói: "Su phụ, này tặng cho ngươi luyện khí." Mạc Vân tiếp nhận ma tinh lo lắng nói: "Các ngươi hai cái hài tử, như thế nào chạy đến Tử Vong Chi Hải trung khu, nhiều nguy hiểm a." Sợ Mạc Vân muốn dong dài một đồng lớn, Lạc Nhất Nhất chạy nhanh nói sang chuyện khác.

Nghĩ nghĩ lại từ Phụng hoàng giới lấy ra thủ trạc trước đây Mạc Vân đưa cho, lần trước gặp được Khung Long mặc dù không đỡ được toàn bộ, nhưng cũng ngăn một ít áp lực, không biết có thể chữa trị hay không. Mạc Vân tiếp nhận vòng tay chỉ biết hai đứa nhỏ khẳng định gặp phải nguy hiểm thật lớn. Nhìn nhìn nói: "Ta thử dùng ma tinh xem có thể chữa trị hay không, chữa tốt rồi, ta lại đưa cho các ngươi"

Lúc này vợ chồng Lạc gia và Lạc Vũ Thần cũng gấp trở về. Mạc Vân mang theo ma tinh Lạc Nhất Nhất cho hắn cáo từ. Buổi tối, người một nhà vô cùng cao hứng ăn bữa cơm. Lạc Nhất Nhất nhìn chăm chăm Phụng hoàng giới rồi lấy ra mấy khóa Ma Đan hỏi Phong Liệt: "Liệt, ngươi nói nếu như cho Tiểu Thần dùng, có thể có tác dụng phụ không a, dù sao cũng là lấy từ trên người ma thú."

Phong Liệt trầm tư nói: "Chỉ luyện hóa, không cần nuốt, là không có tác dụng phụ, bất quá hắn chỉ có thể hấp thu lực lượng ma thú ngưng tụ từ linh khí tự nhiên, khả năng chỉ có thể hấp thu 30% Ma Đan. Nếu như là ma thú dùng, là có thể hấp thu hoàn toàn, cho nên, so với thứ này, không bằng lấy đan dược Ngọc Lâm đưa cho ngươi hữu dụng hơn. Bất quá tốt nhất là hắn dựa vào thực lực của mình tu luyện, có nhiều ngoại lực sẽ làm linh lực của hắn linh lực không vững chắc."

Lạc Nhất Nhất thu hồi Ma Đan, nghe Phong Liệt tiếp tục nói: "Nhất Nhất, sớm một chút xử lý xong chuyện bên này chuyện, chúng ta sớm một chút rời đi, cũng không biết đi nơi nào, mất bao lâu thời gian mới có thể tìm được Xích Ly Thảo." Lạc Nhất Nhất nhìn ngoài cửa sổ gật gật đầu, nàng luyện tiếu rất nhiều người ở phiên đại lục này, nàng sợ năng lực không về được. Phong Liệt đem Lạc Nhất Nhất một lần nữa ôm vào trong lòng an ủi nói: "Yên tâm đi, chờ độc của ngươi giải rồi, chúng ta sẽ trở về."

Lạc Nhất Nhất tựa vào trong lòng Phong Liệt, gật gật đầu, Phong Liệt nói đúng, nàng phải tin tưởng chính mình, tin tưởng Phong Liệt. Chíp Bông cũng cảm giác được Lạc Nhất Nhất mất mát, nhảy ra liếm liếm tay Lạc Nhất Nhất an ủi nàng. Chíp Bông rất hiểu chuyện, ở nơi nhiều người rất ít đi ra, cũng không mở miệng nói chuyện, làm cho Lạc Nhất Nhất bớt lo không ít.

Tuy rằng Phong Liệt là đang an ủi nàng, nhưng Lạc Nhất Nhất vẫn là cảm giác được hôm nay Phong Liệt không yên lòng, từ mấy ngày trước liền vẫn cảm thấy Phong Liệt là lạ, còn luôn một bộ muốn nói lại thôi.

Q.1 - Chương 22: Thân thể Phong Liệt

Lạc Nhất Nhất nghi hoặc nói: "Liệt, ngươi có phải hay không có cái gì muốn nói với ta?" Nửa ngày, Phong Liệt như là lấy thật lớn dũng khí, ngẩng đầu nhìn Lạc Nhất Nhất thật cẩn thận nói: "Ta không phải người phiên đại lực này, chỗ ta kêu đại lực Phong Vân, nơi đó trừ bỏ ma thú, nhân loại, còn có yêu thú. Độ dày linh khí nơi đó so với đại lực Tinh Thần hơn rất nhiều, cho nên thực lực ma thú, nhân loại đều rất cao, ma thú là có thể nói, bình thường yêu thú đều là duy trì hình thái con người, chúng nó cũng có thành trì của mình"

Lạc nhất tuy rằng kinh hãi, nhưng vẫn chưa đánh gãy, ý bảo hắn tiếp tục, thực hiển nhiên hắn còn không có nhập trọng điểm. Phong Liệt chậm rãi cúi đầu, càng thêm thật cẩn thận, ấp a ấp úng nói: "Ta... Ta không phải nhân loại, cha ta là yêu thú, mẫu thân ta là nhân loại, cho nên ta có một nửa huyết mạch yêu thú, một nửa là huyết mạch nhân loại." Phong Liệt cúi đầu nói xong, liền không hề lên tiếng, khẩn trương chờ đợi hình phạt, lại phát hiện Lạc Nhất Nhất nửa ngày không nhúc nhích, trong lòng khó chịu cực kỳ.

Ở đại lực Phong Vân, yêu thú và nhân loại cũng không có thể tiếp nhận hắn, phụ thân làm Vương một phương khó tránh khỏi sẽ xem nhẹ hắn, chỉ có mẫu thân lúc nào cũng khắc khắc quan tâm hắn. Tuy rằng vẫn kỳ vọng Nhất Nhất có thể nhận hắn, nhưng trong lòng vẫn là sợ hãi, cho nên vẫn không dám nói cho nàng. Hiện tại xem ra, nàng cũng là không có biện pháp nhận hắn đi. Bất quá cho dù như vậy, hắn cũng muốn tìm được Xích Ly Thảo giúp nàng giải độc. Khi hắn muốn đem này đồ ý tưởng nói cho Lạc Nhất Nhất, vừa nhắc đầu, lại phát hiện Lạc Nhất Nhất thần du vũ trụ, một người không biết ở phán đoán chút cái gì.

Do dự bất an hô: "Nhất Nhất..." Lạc Nhất Nhất bị thanh âm Phong Liệt kêu tỉnh, hai mắt sáng lên nhìn Phong Liệt hỏi: "Liệt, nói như vậy ngươi chính là bán yêu trong truyền thuyết, vậy ngươi yêu thú bán thể là cái gì, câu, hồ..." Không có nhìn thấy ánh mắt hoảng sợ hoặc ghét bỏ từ Lạc Nhất Nhất, vừa ở trong lòng may mắn một chút, nghe được hai chữ bán yêu thì trong lòng một trận khó chịu, nhưng lập tức bị suy đoán của Lạc Nhất Nhất khiến cho thực không biết nói gì, sợ nàng còn có thể đoán ra động vật gì đó, lập tức tiếp lời nói: "Là lang." Lạc Nhất Nhất nghe được lập tức hưng phấn kêu lên: "Thật sự, thật tốt quá, ta thích lang. Mau, biến thân cho ta xem."

Lạc Nhất Nhất chẳng hề để ý, chính nàng đều có thể linh hồn xuyên qua, còn gặp được ma thú tới bây giờ chưa thấy qua, sớm luyện thành miễn dịch. Phong Liệt đối phản ứng của Lạc Nhất Nhất thực ngoài ý muốn, trợn mắt lầm bầm nói: "Nhất Nhất, ngươi năng lực thừa nhận thực cường?"

Sau đó Phong Liệt gắng một ít tình huống bên kia. Ở thật lâu trước kia, nơi đó cũng chỉ có nhân loại và ma thú, bởi vì độ dày linh khí độ rất cao, trừ bỏ thực lực, rất nhiều ma thú tu luyện ra linh trí, trí tuệ trở nên cùng nhân loại tương xứng, còn có thể biến ảo, cho nên nhân loại gọi chúng nó là yêu thú. Dựa vào bản thân tu luyện thành yêu thú thực lực đều phi thường cao, là nhân loại và ma thú mong muốn mà không thể thành. Nhưng yêu thú sinh sản con cháu trừ bỏ có thể biến ảo, thực lực cũng là dựa vào tự thân tu luyện, cho nên trải qua thời gian dài lắng đọng lại, hiện tại cũng không phải thực lực tất cả yêu thú đều rất mạnh.

Mà Phong Liệt là bán yêu, không có biện pháp phát huy yêu lực cường đại của yêu thú, cũng không có biện pháp tu luyện giống nhân loại, cho nên cứ việc hắn cố gắng vận chuyển, thực lực cũng chỉ đến trung đẳng. Hiện tại, bởi vì là bán yêu, thực lực lại thấp, không có biện pháp biến thành nguyên hình yêu thú.

"Là ai đuổi giết ngươi đến nơi đây?" Lạc Nhất Nhất tò mò hỏi, đối với một người thực lực không mạnh, thân phận không tốt, là ai nhân rồi ăn no lại đi gây chuyện đầu. Nhắc tới này, Phong Liệt lạnh lùng đáp: "Phong Nhã." Phun ra hai chữ, liền không thèm nhắc lại, vừa nghe tên Lạc Nhất Nhất liền đoán được, khẳng định là người nào trong nhà hắn, bất quá hiện tại Phong Liệt tất nhiên không muốn nói, nàng cũng không miễn cưỡng.

Trầm mặc trong chốc lát, Phong Liệt tiếp tục nói: "Nhất Nhất, chúng ta đi đại lực Phong Vân, linh khí nơi đó so với bên này hơn rất nhiều, tu luyện cũng sẽ mau rất nhiều, chúng ta còn muốn tìm Xích Ly Thảo."

Đang lúc Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt chuẩn bị cáo biệt mọi người, Mạc Vân mang đến một cái tin tức làm người ta khiếp sợ, cảm chế sau núi có dấu hiệu buông lỏng, mà thực lực hiện tại của bọn họ lại không đủ để gia cố cấm chế. Một khi cấm chế phá hư, có ma thú xâm nhập, nhân loại cũng chỉ có thể chờ đợi diệt vong.

Q.1 - Chương 23: Lại bước vào Tử Vong Chi Hải

Mạc Vân tuyên bố tin tức, tập trung người có linh lực cao của đại lực Tinh Thần đi vào Tử Vong Chi Hải lịch lãm đề cao thực lực, khi trở về, mọi người hợp lực gia cố cấm chế. Lạc Nhất Nhất vương bận mọi người tại phiên đại lực này, không có biện pháp an tâm ly khai, cùng Phong Liệt thương lượng rõ

rang, cùng những người đó đi Từ Vong Chi Hải, lần này xâm nhập cũng làm một lần lịch lãm, đội gia cố xong cấm chế lại rời đi.

Mọi người tập hợp xong liền xuất phát, trước ngày đi vợ chồng Lạc gia cẩn thận dặn dò Lạc Nhất Nhất và Lạc Vũ Thần một phen, buổi tối, Lạc Nhất Nhất còn bị Liễu Trần Nhi ôm đi nói chuyện cả đêm. Lạc Nhất Nhất cả đêm không ngủ, Phong Liệt rất là sẵn sàng để Lạc Nhất Nhất nằm trong lòng hắn nghỉ ngơi. Hiện tại đã bắt đầu vào đông, sợ Lạc Nhất Nhất sẽ cảm lạnh đặc biệt mặc một kiện áo gió lớn vì nàng chán gió. Từ từ đi cùng nhìn thấy, người người đều hâm mộ không thôi.

Chạy một ngày đường, khi chập tối thì đến bên ngoài Từ Vong Chi Hải, Kiều Phi chiêu tập mọi người tại chỗ nghỉ ngơi, ngày hôm sau lại xâm nhập. Mạc Vân mỹ danh là dẫn đội đi, nhưng từ khi xuất phát đến bây giờ chỉ đi theo Lạc Nhất Nhất, Phong Liệt, Lạc Vũ Thần thành tiểu đội bốn người, hoàn toàn là phui chương quây. Trong mắt Phong Liệt chỉ có Lạc Nhất Nhất liên cẳng không trông cậy vào được. Cho nên mọi người đành phải xem Kiều Phi là thủ lĩnh.

Phong Liệt rút cục buông Lạc Nhất Nhất ra, từ khi bị Lạc Nhất Nhất nô dịch, Phong Liệt thực sự giấc đem vật dụng hằng ngày toàn chuyển qua không gian giới chỉ của hắn. Lúc này, từ không gian giới chỉ lấy bàn, ghế, đồ ăn vật Lạc Nhất Nhất thích mang ra. Mọi người khi nhìn thấy Phong Liệt có không gian giới chỉ, một đám tinh quang bắn ra bốn phía, nhưng không ai dám đánh chủ ý lên nó.

An trí tốt cho Lạc Nhất Nhất, Phong Liệt xuất ra lều trại đưa cho Lạc Vũ Thần nói: "Đem trướng bông dựng lên." Lạc Vũ Thần về mặt mê mang vừa định nói hắn không biết, chợt nghe Phong Liệt nói: "Dựng không tốt không có cơm chiều ăn." Vì thế Lạc Vũ Thần không nói gì ngồi một bên nghiên cứu dựng lều. Mạc Vân vừa định tiếp tục làm phui chương quây, chợt nghe Phong Liệt phân phó: "Lão nhân, đi tìm mấy chỉ món ăn thôn quê đi"

Ánh mắt mọi người lập tức tập trung ở trên người Phong Liệt cùng Mạc Vân, không nghĩ tới hắn cư nhiên dám kêu Mạc Vân làm chạy chân, mà cẳng làm cho mọi người không nói gì là, Mạc Vân cư nhiên thì điên thì điên thực đi. Phong Liệt cũng không nhân rồi, hắn đang hâm canh.

Không lâu, Mạc Vân mang về mấy chỉ món ăn thôn quê, hơn nữa đều đã được xử lý sạch sẽ, Phong Liệt rất quen thuộc mà nấu lên. Từng đợt mùi truyền đến, kích thích Lạc Vũ Thần đang cùng trướng bông phấn đấu, càng kích thích mọi người gần đó. Rất nhiều người đều tự chủ tạo thành tiểu đội, phân công chuẩn bị bữa tối. Nhưng ánh mắt vẫn là không nhìn được hướng chỗ Phong Liệt phiêu qua, trước không nói hiện tại trù nghệ của Phong Liệt bị Lạc Nhất Nhất huấn luyện thành nhất lưu, lần này mọi người đều là đi ra lịch lãm, không ai mang nhiều này nọ như vậy theo, càng không có gia vị. Giống như đoàn người Phong Liệt, không biết còn tưởng rằng là đi ngao du đâu?

Ăn uống no đủ, về mặt Lạc Nhất Nhất thích ý nằm ở trong lòng Phong Liệt, Chíp Bông cũng hí hóp mắt hưởng thụ nằm ở trong lòng Lạc Nhất Nhất. Mọi người thấy vậy không nói gì, trong lòng không nhìn được nghĩ: Lạc Nhất Nhất thật không hiểu đáp vận cứt chó gì, một nhóm cao thủ vây quanh nàng không nói, cư nhiên một đám đều đem nàng và súng vật của nàng làm tổ tông mà cung phụng.

Kiều Phi cũng không nhìn về phía Lạc Nhất Nhất, nhớ tới tình cảnh lần trước thua ở trên tay Phong Liệt, trong lòng thực không rõ rốt cuộc Lạc Nhất Nhất có sức quyến rũ gì, làm cho người có thực lực sâu không lường được như Phong Liệt đi hầu hạ nàng. Trái lại Lạc Vũ Yên nhìn ra rất nhiều, tự đắc vui vẻ hưởng thụ bữa tối do mình tự chuẩn bị.

Sáng sớm hôm sau, mọi người liền đi sâu vào Từ Vong Chi Hải, nói là cùng nhau, kỳ thật vẫn là hợp thành mấy cỗ thế lực. Một tổ lấy Kiều Phi cầm đầu, một tổ là một ít cao thủ không thuộc các gia tộc tụ tập lại với nhau, tổ Lạc Nhất Nhất giữ nguyên nhân số, tuy rằng cũng có người muốn theo chân bọn họ, nhưng dù sao cũng là cao thủ, lòng tự trọng cũng rất mạnh, không muốn lấy mặt nóng dán mũi lạnh.

Rất nhanh, mọi người liền lọt vào công kích của ma thú, đám người lập tức tách ra. Vừa vào trung khu không lâu, Lạc Nhất Nhất trịnh trọng nhìn Lạc Vũ Thần nói: "Tiểu Thần, tiến vào lịch lãm muốn dựa vào chính ngươi đề cao thực lực. Ta và Phong Liệt còn muốn đi phía trước, thực lực của ngươi không đến được, bản thân cẩn thận một chút." Lạc Vũ Thần kiên định gật đầu. Trong lòng yên lặng nghĩ: Tỷ, ta nhất định sẽ mau chóng vượt qua các ngươi.

Sau khi chia tay Lạc Vũ Thần, Lạc Nhất Nhất lấy ra một ít đan dược chống lại chứng khí cho Phong Liệt, tới gần trung tâm Từ Vong Chi Hải lại tiếp tục chia tay Phong Liệt, Lạc Nhất Nhất thực hiểu được thực lực hiện tại của nàng đi vào trong chỉ có thể liên lụy Phong Liệt. Tuy rằng Phong Liệt là ô dù của nàng, nhưng nàng không thể làm hoa trong nhà ấm.

Mạc Vân, Đằng Long, Chíp Bông đều bị sai sử cùng Phong Liệt đi vào trong. Ở bên ngoài, với thực lực của bọn họ đã muốn không có đối thủ, chỉ có thể đi vào trong lịch lãm. Chíp Bông là bị phái đi hỗ trợ, trừ bỏ bên trong có ma thú cao cấp, không biết còn có càng nhiều nguy hiểm không thể biết trước hay không.

Lạc Nhất Nhất ở trung khu rất nhanh liền gặp một đầu ma thú cấp 4, từ Phượng giới xuất ra Kinh Thiên Kiếm liền vọt đi lên. Muốn nhìn một chút thanh kiếm này rốt cuộc có thể dùng hay không, sử xuất toàn bộ sức từ lúc bú sữa bỏ xuống. Phát hiện một vết rách đều không có, khoe miệng Lạc Nhất Nhất run lên, nhìn không được bạo phát mắng: "Dựa vào, quả nhiên là phá kiếm"

Ma thú không nghĩ tới một tiểu thí hài cầm phá kiếm liền muốn đánh hắn, hắn hoàn toàn bị chọc giận, vung móng vuốt đã nghĩ chụp từ Lạc Nhất Nhất, Lạc Nhất Nhất đang muốn né tránh, một thanh chùy thủ sắc bén bị linh lực bao vây bay tới, cắm vào mi tâm ma thú, ma thú âm âm ngã xuống đất.

Lạc Nhất Nhất quay đầu nhìn thấy Lạc Vũ Yên ở cách đó không xa đang đi tới. Không nghĩ tới thực lực của nàng lại tiến bộ nhiều như vậy, hắn là cũng đột phá thập cấp đi, Lạc Vũ Yên rút ra chùy thủ lưu loát lấy ra ma tinh, Lạc Nhất Nhất cười cười nói: "Không nghĩ tới ngươi sẽ vì cứu ta, bại lộ thực lực của mình." Lạc Vũ Yên gật gật đầu rầu rĩ nói: "Vừa mới có chút xúc động, ngươi hẳn là sẽ không nói ra ngoài đi." Nhìn Lạc Vũ Yên có điểm buồn rầu, Lạc Nhất Nhất ha ha cười nói: "Yên tâm đi, ta không nhiều chuyện như vậy"

Tiếp theo nàng từ Phượng giới lấy ra một cái nhẫn không gian đưa cho Lạc Vũ Yên: "Coi như cảm tạ ân cứu mạng của ngươi, ta không thích thiếu nhân tình." Lạc Vũ Yên tiếp nhận không gian giới chỉ trên tức nói: "Hào phóng như vậy a, cảm tạ, ngươi hẳn là cũng che giấu thực lực đi, bất quá lần sau đừng

sinh mãnh như vậy, trực tiếp giết chết" Khoảng cách gần như vậy, né tránh rất khó khăn .

Nhìn Lạc Vũ Yên xoay người rồi đi, Lạc Nhất Nhất cũng cười rồi ly khai. Từ việc nàng vừa rồi ra tay cứu mình có thể thấy được, nàng không có ý cùng mình là địch, làm cho mình giấu diếm chuyện này, cũng không có muốn trả ơn. Vừa mới trong mắt linh động, mới là nàng chân thực nhất đi.

Lúc Lạc Nhất Nhất gặp gỡ một đầu ma thú cấp năm, một hỏa phượng cả cả người lửa đỏ hỏa. Lắc lư nửa ngày, đây là duy nhất một đầu ma thú nàng vừa lòng, lần này Lạc Nhất Nhất lộ ra ánh mắt hưng phấn xem con mới.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.1 - Chương 24: Thu phục Phượng Loan, lại gặp nạn

Lấy ra Băng Phách, Lạc Nhất Nhất thông dong tiến lên, một đầu ma thú này có thể sánh cùng cao thủ cấp mười cao nhất , bất quá so với Đẳng Long thì kém chút, Lạc Nhất Nhất mặc dù không tới cấp mười cao nhất, nhưng kém cũng không nhiều. Hỏa Phượng này cũng là dùng hỏa , tuy rằng có thể thấy được so với ma thú dùng hỏa khác lợi hại rất nhiều, nhưng so với Chíp Bông thì kém xa.

Tương lai, tin tưởng nó nhất định trở thành một ma thú có thực lực khủng bố, nhưng hiện tại, Lạc Nhất Nhất vẫn là có thể thu phục nó. Băng Phách khi thì huyền thành lợi kiếm, khi thì biến ảo thành thương, làm cho Hỏa Phượng ứng phó không nổi. Hỏa của nó nếu không bị Lạc Nhất Nhất diệt thì nàng đã thành tro, không như hiện tại nó căn bản không làm bị thương được nàng.

Ở Lạc Nhất Nhất cùng Băng Phách hoàn mỹ phối hợp, ma thú rất nhanh phát hiện nó không địch lại, quay đầu liền muốn chạy trốn. Băng Phách biến ảo thành lăng sa trời lấy ma thú đang hướng thiên thượng kéo xuống.

Lạc Nhất Nhất nhanh chóng ký lên người ma thú, Băng Phách trên tay biến ảo thành chùy thủ để ở cổ ma thú, ma thú còn tại đập cánh lập tức an phận xuống. Hỏa Phượng này so với ma thú khác đồng cấp lợi hại rất nhiều, loài Hỏa Phượng hiếm thấy này hẳn là còn có thể có chỗ hơn người , cho nên Lạc Nhất Nhất quyết định bắt nó thuần hóa xong, có thể đưa cho Lạc Vũ Thần.

Lạc Nhất Nhất thân nhiên nói: "Người có biết có câu kêu Phượng Hoàng không lông không bằng gà? Ta hiện tại cho người hai con đường, hoặc là bị thuần phục ngoan ngoãn làm huyền thú, hoặc là ta trước rút lông người, chơi đã sẽ đào Ma Đan người ra. Người là lựa chọn cái nào." Ma thú rất là im lặng, nàng có cho nó quyền lựa chọn sao?

Lạc Nhất Nhất nói xong, Hỏa Phượng hoảng sợ phát hiện trên cổ lạnh lạnh . Hôm nay tiểu thí hải thực muốn tước lông trên cổ nó? Chùy thủ chậm rãi hướng cổ di tiến, Hỏa Phượng liều mạng gật đầu, tỏ vẻ nó nguyện ý làm huyền thú. Lần này Lạc Nhất Nhất rất nhanh đã thu phục được ma thú, dụng ý thức biết nàng kêu Phượng Loan, liền bắt nó quăng vào Phượng giới.

Phong Liệt và Mạc Vân tiến vào bên trong Tử Vong Chi Hải không lâu, liền gặp được một đầu ma thú Bạch Hổ cấp bảy, thoải mái giải quyết Bạch Hổ, Phong Liệt và Mạc Vân liền bị kích . Còn chưa đi được hai bước liền gặp thêm một con ma thú Bạch Hổ cấp chín, thật đáng buồn là Bạch Hổ bọn hắn vừa mới giải quyết là phối ngẫu của con Bạch Hổ cấp chín này.

Nhìn thê tử ngã trong vũng máu, Bạch Hổ bị phần rống giận một tiếng, như hổ rình mồi nhìn bọn họ, hận không thể đem tể thành mảnh nhỏ. Phong Liệt và Mạc Vân lập tức tiến vào trạng thái chiến đấu, Chíp Bông ngồi xổm trên vai Phong Liệt cũng chuẩn bị tùy thời phóng ra. Đẳng Long ở dưới cường đại uy áp của Bạch Hổ, rất là có hết sức, cố gắng tu luyện thật lâu, nó hiện tại cũng chỉ đến cấp 6 cao nhất, cho nên thực tự giác thôi lui đến một bên.

Ở Phong Liệt, Mạc Vân, Chíp Bông ba mặt giáp công, cũng chỉ thoáng chiếm thượng phong. Bạch Hổ này tốc độ cực kỳ mau, linh lực phát ra đều mang theo tiếng gió vù vù. Trong lúc song phương khó phân thắng bại, Kiều Phi đột nhiên gia nhập chiến cuộc, ở mấy người vây công, tốc độ Bạch Hổ bị hạn chế rất lớn. Bạch Hổ rất nhanh liền bại trận, nhưng vẫn hộ ở trước người thê tử, không rời bất khí, thê sống chết chống cự.

Bạch Hổ công kích mãnh liệt, ba người đành phải hợp thủ giết nó. Bạch Hổ vô lực té trên mặt đất nhìn thê tử cách đó không xa, chậm rãi nhắm lại tinh thần. Ba người không hẹn mà cùng đem hai con Bạch Hổ hợp táng cùng một chỗ.

Mạc Vân ngồi dưới đất nhủ mảy trăm tư, mười mấy năm nay đều nghiên cứu luyện khí, đối tu luyện linh lực thả lỏng rất nhiều, bên cạnh hai cái tiểu bối, một cái thực lực sâu không lường được, mình so với hắn kém rất nhiều, một cái khác thực lực rất nhanh sẽ vượt qua mình . Xem ra phải gia tăng tu luyện mới được a. Vừa mới tràng đại chiến, đối Phong Liệt và Kiều Phi ảnh hưởng đều rất lớn, hiện đang ở nghiên ngắm lại cuộc chiến vừa rồi.

Lạc Nhất Nhất ở trung khu lại xử lý mấy đầu ma thú cấp năm, linh lực cũng đột phá đến cấp mười cao nhất. Nhìn chướng khí ở phía trước, Lạc Nhất Nhất trong lòng mặc niệm: Liệt, ta hiện tại là có thể đi tìm người .

Tiến vào bên trong, Lạc Nhất Nhất thật cẩn thận thu liễm hơi thở. Hiện tại chủ yếu là tìm bọn người Phong Liệt, lấy nàng thực lực cấp mười cao nhất tiến vào nơi này, nếu không cẩn thận, tựa như đưa điểm tâm đến miệng ma thú. Phượng Loan ở trong Phượng giới rất là không nói gì, cấp mười cao nhất liền dám xông vào, nó ở trung khu chuyển động bao lâu cũng không dám đi vào.

Nhìn dấu hiệu Phong Liệt lưu lại, Lạc Nhất Nhất lắc đầu bật cười, Phong Liệt này thật đúng là hiểu biết nàng, biết nàng lịch lãm không sai biệt lắm, khẳng định cũng sẽ vào. Cũng có thể là bọn người Phong Liệt vừa đi qua không lâu, dựa theo lộ tuyến Phong Liệt lưu lại, Lạc Nhất Nhất không gặp phải ma thú cản đường.

Không bao lâu, Lạc Nhất Nhất liền nhìn thấy mấy người cùng ngồi vây quanh một chỗ, Chíp Bông vừa thấy Lạc Nhất Nhất, mạnh mẽ nhảy đến trong lòng nàng vô cùng thân thiết cò cò, Đằng Long thực tự giác trở lại Phượng giới. Phong Liệt lại thực tự nhiên kéo Lạc Nhất Nhất vào trong lòng hắn. Mạc Vân kinh hi nhìn Lạc Nhất Nhất nói: "Tiểu tử Phong Liệt này dọc theo đường đi không ngừng lưu dấu hiệu, ta còn tưởng rằng hắn là lộ sĩ sơ lạc đường, không nghĩ tới là lưu cho người a."

Lạc Nhất Nhất kinh ngạc nhìn Kiều Phi, không nghĩ tới hắn cũng ở chỗ này. Mà khi Kiều Phi nhìn thấy Lạc Nhất Nhất vừa xuất hiện, lại kinh ngạc, Lạc Nhất Nhất tiến vào bên trong Tử Vong Chi Hải, trừ bỏ thu liễm hơi thở, cũng không có che giấu thực lực của nàng. Song phương đang đánh giá thì bị một trận tiếng đánh nhau đánh gãy, mọi người rất nhanh theo thanh âm tìm đi qua.

Khi Lạc Nhất Nhất nhìn thấy Lạc Vũ Yên đang cùng một đầu ma thú cấp bảy đấu đến khó phân, liền đồ mò hỏi, này thế gian thật là có cuồng nhân như vậy, cấp mười cao nhất liền dám vào đây. Trừ bỏ Phong Liệt, Mạc Vân và Kiều Phi miễn nhãn kinh ngạc, thế giới này thật sự là điên cuồng, chưa từng đặt vào mắt Lạc Vũ Yên đều vọt tới cấp mười cao nhất. Lạc Vũ Yên cũng không phải đối thủ ma thú cấp bảy, mất thấy mau bị đánh bại, ở dưới sự trợ giúp của Kiều Phi, rất nhanh đem ma thú bắt.

Thực lực Lạc Nhất Nhất tiến bộ đã làm cho mọi người mờ mịt, thực lực Lạc Vũ Yên bày ra, lại làm cho Mạc Vân và Kiều Phi lần nữa chịu kích. Kiều Phi được xưng tụng là con cưng của trời rất là phát điên, làm nửa ngày, người ta đều là che giấu thực lực. Mà Mạc Vân là vẻ mặt trầm tư, bọn tiểu bối đều đuổi lên đây, nếu không cố gắng, hắn liền uống danh hiệu đệ nhất cao thủ Tinh Thần đại lục.

Lạc Vũ Yên nhìn Lạc Nhất Nhất lúc này cũng không che giấu thực lực, tự giễu cười nói: "Xem ra, lúc trước là ta làm điều thừa." Lạc Nhất Nhất lắc đầu: "Không, người ra tay làm cho ta hơn một cái bằng hữu." Lạc Vũ Yên sững sốt, sang sáng nở nụ cười.

Một hàng năm người rất là ăn ý chuẩn bị tiếp tục thám hiểm. Càng đi vào trong, Lạc Nhất Nhất phát hiện Kinh Thiên Kiếm trong Phượng giới giống như có dấu hiệu thức tỉnh. Mạc Vân nghe qua tình huống liền vui sướng nói cho Lạc Nhất Nhất: "Nguyên lai Kinh Thiên Kiếm vẫn không có biện pháp thức tỉnh là vì linh khí quá thấp, linh khí bên trong Tử Vong Chi Hải cao hơn các địa phương khác."

Lạc Nhất Nhất cầm Kinh Thiên Kiếm bề ngoài vẫn thực xin lỗi người xem lầm bầm nói: "Cho dù là xuyên qua Tử Vong Chi Hải, ta cũng muốn làm cho cái chuôi phá kiếm này thức tỉnh." Mạc Vân có chút lo lắng, nhìn mi nhìn mọi người nói: "Chúng ta lúc này đụng tới một đầu ma thú cấp chín còn có điểm ăn không tiêu, nếu như còn có ma thú cấp mười hoặc thực lực còn cao hơn thường lui tới, lấy thực lực chúng ta sợ là rất khó còn sống đi ra ngoài."

Phong Liệt nhìn Mạc Vân nói: "Nơi này độ dày linh khí xác thực cao rất nhiều, người cùng bọn hắn liền ở chỗ này tu luyện, sớm một chút đi ra ngoài. Ta mạng Nhât đi vào là được." Nghe Phong Liệt nói vậy, tất cả mọi người tò mò phản đối, đi lịch lãm vốn muốn đề cao thực lực của mình, sợ chết sẽ không hội vào đây.

Không lâu, một cái huyết động rất lớn xuất hiện ở trước mặt mọi người. Mọi người còn chưa kịp thăm dò rốt cuộc là huyết động gì lại lớn như vậy, chợt nghe một tiếng rống ngậm mười phần uy áp mười phần truyền đến, trong nháy mắt một đầu Cự Long xuất hiện. Mọi người hai mắt nhìn nhau, kinh xuất một thân mồ hôi lạnh. Phong Liệt trầm giọng nói: "Duy nhất đáng ăn mừng kia là Giao Long, mọi người hợp lực liều mạng, khả năng có hi vọng, nếu như thật là Chân Long, chúng ta thực ra không được."

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sủng Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 25: Đại chiến Giao Long

Giao Long kinh miệt nhìn mọi người, bất quá nó rất ngạc nhiên thế nhưng có nhân loại xâm nhập đến nơi đây. Từ khi nó ở bên trong Tử Vong Chi Hải tu luyện, dần dần nó không rời đi Tử Vong Chi Hải được, cho nên nó đều nhớ không rõ có bao lâu chưa thấy qua nhân loại.

Lạc Nhất Nhất và Lạc Vũ Yên thực tự giác vọt đến bên cạnh, các nàng hai cấp mười cao nhất đi qua chỉ là thêm phiền, vẫn là ở bên cạnh nhân cơ hội đánh bất ngờ. Mạc Vân, Kiều Phi, Phong Liệt ba người rất nhanh hợp lực, không cần thương lượng, linh lực hướng Giao Long đánh tới. Nhưng này sáng choang linh lực ở trên người Giao Long căn bản không lưu dấu vết.

Lạc Nhất Nhất rốt cục cũng biết huyền thú của Kiều Phi là một con hổ, nhưng thực lực con hổ này còn không bằng Đằng Long, gặp Giao Long, lập tức gục không dậy nổi, Kiều Phi liền đem nó thu hồi huyền thú không gian. Chíp Bông sau vài lần chiến đấu, thực lực giống như cũng tăng cường không ít, hiện tại uy lực hòa cầu lớn hơn trước, tốc độ phun hòa cầu cũng nhanh hơn.

Vậy Giao Long rất là chắc chắn, chỉ là phòng ngự đều không phá nổi, đừng nói công kích, ba người ăn ý công kích vào nơi hỏa cầu Chíp Bông thiêu qua. Nhưng là cứ việc ba người một thủ hợp lực vây công, vẫn không địch lại Giao Long. Lạc Nhất Nhất và Lạc Vũ Yên ở bên cạnh lo lắng không thôi, từ Phượng giới xuất ra Kinh Thiên Kiếm, phát hiện mũi kiếm Kinh Thiên Kiếm đã muốn lộ ra màu ngân bạch, chuôi kiếm cũng lộ ra văn lộ phong cách cổ xưa.

Giao Long đã muốn mất đi kiên nhẫn, nhất kỹ "Giao Long rời bến", đại cô linh lực như sóng to đánh tới. Mấy người Phong Liệt đã dần dần rơi vào hạ phong, biết còn chờ đợi cũng là chịu chết, Lạc Nhất Nhất thả ra Đẳng Long, cầm Kinh Thiên Kiếm vọt đi lên, trong lòng mặc niệm: lại làm cho ta thất vọng, liền đem người làm sắt vụn mà xử lý, trong lúc nhất thời Lạc Vũ Yên cũng chịu không nổi vọt đi lên.

Hai người gia nhập cũng không có xoay đổi cục diện, Giao Long vãi ra thủy hỗn loạn cùng linh lực dư thừa, đem mọi người tảo thất linh bát lạc. Nhưng Kinh Thiên Kiếm trên tay Lạc Nhất Nhất lại có thể đối Giao Long tạo thành nhất điểm thương tổn, nhưng từng đạo vết thương nho nhỏ liền giống như gãi ngứa. Lạc Nhất Nhất quyết đoán đem Kinh Thiên Kiếm quăng cho Phong Liệt, mọi người liền nghĩ Phong Liệt có thực lực cao nhất, tin tưởng chỉ có hắn cần có thể phát huy thực lực Kinh Thiên Kiếm.

Quả nhiên Kinh Thiên Kiếm ở trong tay Phong Liệt uy lực càng mạnh, tuy rằng không có cấp Giao Long tạo thành thương tổn trí mạng, nhưng Giao Long lúc này cũng là mình đầy thương tích. Kinh Thiên Kiếm dưới tình huống không ngừng công kích cũng dần trở nên càng thêm sắc bén, Giao Long vừa thấy tình hình đối nó càng ngày càng bất lợi, xoay người định trốn vào huyết động.

Phong Liệt quát lớn: "Đừng cho nó vào động, vào nước, chúng ta cũng không phải đối thủ của hắn." Chíp Bông trước tiên vọt tới cửa động, ở cửa động bày một bức tường lửa. Giao Long vọt tới cửa động lập tức dừng ngay, nó cũng không dám sấn vào tường lửa kia.

Mọi người ăn ý phối hợp, rất nhanh Giao Long liền gục không dậy nổi. Mạc Vân lắc đầu nói: "Đáng tiếc, nếu như không phải ma thú bên trong Tử Vong Chi Hải trường kỳ sinh hoạt trong chướng khí, không rời được nơi này. Thu phục làm huyền thú, đều có thể quét ngang toàn bộ đại lục." Phong Liệt lấy ma đan Giao Long đưa cho Lạc Nhất Nhất nói: "Cho Đẳng Long dung hợp, có thể đề cao thực lực của nó"

Lạc Nhất Nhất tiếp nhận ma đan quăng cho Đẳng Long đang tu luyện trong trong Phượng giới, Đẳng Long cầm ma đan ma thú cấp mười trong lòng run rẩy a, may mắn nó thức thời, bằng không phỏng chừng ma đan của nó còn không biết ở đâu đâu, bất quá đối Lạc Nhất Nhất hào phóng thực cảm động.

Chíp Bông ở lúc Giao Long ngã xuống đất, cũng lâm vào hôn mê, sau khi Chíp Bông hôn mê, tường lửa tự động tiêu thất. Lạc Nhất Nhất lo lắng ôm lấy Chíp Bông, Phong Liệt an ủi Lạc Nhất Nhất nói: "Đừng lo lắng, nó không có việc gì, chính là linh lực cạn kiệt nghiêm trọng"

Lạc Nhất Nhất trong lòng âm thầm nghĩ, xem ra trừ bỏ không ngừng đề cao thực lực của mình, nàng cũng phải có được kỹ năng độc đáo đặc biệt mới được, hai lần gặp được ma thú cường hãn đều thiếu chút nữa chết.

Mọi người hiện tại cũng đều đã đại thương nguyên khí, không chịu nổi ép buộc, quyết định đi vào ổ Giao Long nhìn xem có cái thứ tốt gì không, cũng thuận tiện tị nạn, đường đường thương.

Vừa mới chuẩn bị tiến vào huyết động, Lạc Nhất Nhất ảm ảm ngã xuống đất, toàn thân lạnh phát run, tứ chi chậm rãi bắt đầu trở nên cứng ngắc. Phong Liệt nhanh chóng lấy ra khóa đan được Ngọc Khinh Dương đưa lúc trước cho Lạc Nhất Nhất ăn vào.

Nhưng Lạc Nhất Nhất vẫn là không ngừng run rẩy, Phong Liệt lo lắng ôm Lạc Nhất Nhất hướng trong lòng nắm thật chặt, cho nàng ấm áp. Thật lâu sau qua đi, Lạc Nhất Nhất dần dần khôi phục bình thường. Nhìn một đám người lo lắng nhìn nàng, trong lòng nhất thời ấm áp, nguyên lai bất tri bất giác nàng có rất nhiều bằng hữu. Phong Liệt vẫn là gắt gao ôm Lạc Nhất Nhất, thực sợ hãi nàng hội biến mất. Xem ra lần này sau khi trở về, phải nhanh khôi phục hành hời đại lục Phong Vân, sau lần độc phát này, Lạc Nhất Nhất chỉ còn hai năm thời gian. Mà bọn họ hiện tại còn không biết làm sao tìm được Xích Ly Thảo đã tu luyện đến xuất ra nội đan.

Huyết động Giao Long kéo dài xuống phía dưới, trên vách đá có rất nhiều tinh thạch lóe sáng, chiếu sáng huyết động như ban ngày. Mạc Vân nhìn tinh thạch, hai mắt lóe so với tinh thạch còn sáng hơn, Lạc Nhất Nhất buồn cười nhìn Mạc Vân nói: "Sự phụ, không cần thêm, chờ chúng ta đi ra ngoài, người có thể đều mang theo." Mạc Vân ha ha cười nói: "Đó là khẳng định, này đó tinh thạch nhưng là tài liệu tốt để luyện khí"

Hướng bên trong đi không lâu, dần dần có thể nghe được tiếng nước, cũng thấy được ánh sáng. Mọi người kỳ quái tiêu sái đi vào, phát hiện nguyên lai có một động thiên khác, huyết động này có một chỗ hợp với một mảnh đại đại hồ, ngang đầu hướng phía trước nhìn, chỉ có thể nhìn thấy mây mù lượn lờ, bên bờ bốn phía cũng che kín kỳ hoa dị thảo.

Phong Liệt như có chút suy nghĩ nói: "Khó trách thực lực Giao Long mạnh như vậy, linh khí nơi này phi thường đặc hơn bên ngoài. Chúng ta ngay tại đây dưỡng thương tu luyện đi."

Lạc Nhất Nhất xuất ra một ít đan dược lúc trước Ngọc Lâm đưa phân cho mọi người, dùng qua, tất cả mọi người đều tự bắt đầu tu luyện. Lấy Giao Long cường thế, nơi này không có ma thú khác tới được.

Kinh Thiên Kiếm sau khi đến nơi đây, cũng có vẻ sáng bóng, hào quang cũng càng sâu, nhưng cũng không có giống có ý thức như Mạc Vân nói. Mạc Vân không thêm đề ý nói: "Phòng chừng điểm ấy linh khí không đủ để Kinh Thiên Kiếm chân chính tỉnh lại, tuy rằng bây giờ còn không có ý thức, nhưng nó hiện tại đã rất lợi hại, nếu như về sau cũng gặp được địa phương có linh khí, phỏng chừng có thể tỉnh lại ý thức của Kinh Thiên Kiếm"

Lạc Nhất Nhất vốn định đưa Kinh Thiên Kiếm cho Phong Liệt, nhưng Phong Liệt nói hắn đã có binh khí, đến lúc đó hắn sẽ đi mang tới. Lạc Nhất Nhất không có biện pháp phát huy uy lực Kinh Thiên Kiếm là vì thực lực không đủ. Tin tưởng chậm rãi khi thực lực nâng tăng trưởng, nàng nhất định có thể phát huy uy lực chân chính của Kinh Thiên Kiếm.

Đào mất ba ngày đã qua, thương thế mọi người được đan dược điều trị, đều tốt không sai biệt lắm, thực lực cũng tăng tiến một mảng lớn. Lạc Vũ Yên rất là không phục nhìn Lạc Nhất Nhất nói: "Ba ngày trước hai chúng ta còn đều là cấp mười cao nhất, không nghĩ tới ba ngày sau ta cư nhiên kém người nhiều như vậy." Lạc Nhất Nhất cười gượng hai tiếng không đáp. Tốc độ nâng hấp thu linh khí vốn so với thường nhân đã nhanh, hơn nữa trước đó lại dùng qua quả Long Lưỡi, ưu thế tốt như thể đương nhiên không thể lạc hậu.

Q.1 - Chương 26: Tân Kinh Thiên Kiếm

Đằng Long sau khi luyện hóa ma đan Giao Long thực lực cũng lên tới cấp tám cao nhất, lại trong hoàn cảnh tốt như vậy liền tăng đến cấp chín, lúc này đang vui sướng hải lòng nhìn Lạc Nhất Nhất. Phượng Loan ở bên cạnh rất là khinh thường, trong lòng thầm nghĩ, nếu không phải tiểu tử người gặp may mắn có được một quả ma đan ma thú cấp mười cao nhất, sẽ có thù hoạch lớn như vậy sao?

Lúc trước Phượng Loan ở trung khu vẫn không có biện pháp đột phá cấp năm cao nhất, tiến vào huyết động, Lạc Nhất Nhất cũng cho nàng ra ngoài, còn cho nàng toàn bộ ma đan lúc trước có được, hơn nữa linh khí cao như vậy cũng làm cho nàng thuận lợi đột phá đến cấp bảy cao nhất.

Lạc Nhất Nhất suy nghĩ nửa ngày cũng không biết rốt cuộc nàng có thể luyện ra tuyệt kỹ gì, quay đầu hỏi Đằng Long: "Đằng Long, mỗi lần chiến đấu, người đều phun lỗi, đó là người tuyệt kỹ sao?" Đằng Long sùng sốt trong chốc lát, dụng ý thức hết lớn: "Ai nói đó là lỗi a, kia là linh lực của ta, chờ ta trưởng thành thành Long, tuyệt kỹ của ta đương nhiên là nước."

Lạc Nhất Nhất gật gật đầu nói: "Thì ra là thế, khó trách người cùng Phượng Loan vừa thấy mặt liền bỏ nhau, nguyên lai là thủy hỏa bất dung a. Bất quá tiểu tử người thức thời, đầu không lại lửa của Chíp Bông, có điểm bắt nạt kẻ yếu a."

Phượng Loan vừa nghe, liền không vui, cũng dụng ý thức hết lớn: "Ai yếu a, nếu không phải tiểu tử hần gặp may mắn có được một quả ma đan ma thú cấp mười cao nhất, ai khi ai còn không nhất định đâu. Có thể thành Long rất giỏi sao, chờ ta chân chính trưởng thành liền khảo thị Long." Đằng Long âm âm nhìn thoáng qua Phượng Loan, giống nhau đang nói, người tin hay không ta hiện tại khiến cho người biến thành Phượng Hoàng không lòng.

Phượng Loan trừng Đằng Long liếc mắt một cái không để ý tới hần, nàng biết tên kia cũng là tiếng sấm lớn mưa nhỏ, ở trước mặt Lạc Nhất Nhất, hần nào có lá gan đó a.

Lạc Nhất Nhất mặc kệ hai thú tranh đấu gay gắt, trong lòng thầm nghĩ, Đằng Long ngự Thủy, chíp bông ngự hỏa, đến lúc đó dùng "Băng hỏa lưỡng trọng thiên". Xem ai có thể ngăn cản.

Ở một này cuối cùng Chíp Bông cũng đã tỉnh lại, lôi kéo Phong Liệt đem một ít không biết tên hoa cỏ trái cây bốn phía đều hái hết, nói là về sau Luyện được cần dùng. Chíp Bông tham bảo khí làm cho Lạc Nhất Nhất rất là vừa lòng. Tất cả mọi người có chút vô lực nhìn Lạc Nhất Nhất, toàn bộ là quái vật. Thực lực thăng tiến dọa người không nói, còn có mấy huyền thú thực lực cao như.

Lạc Nhất Nhất xuất ra Kinh Thiên Kiếm nhìn nhìn, đối Mạc Vân nói: "Sur phụ, người có thể bắt nó luyện hóa dung hợp với Băng Phách sao? Ta dùng không thuận tay?" Mọi người hoảng sợ nhìn Lạc Nhất Nhất, không rõ nàng như thế nào có ý tưởng lớn như vậy.

Mạc Vân nuốt nước miếng nói: "Kinh Thiên Kiếm là có ý thức, tuy rằng hiện tại ý thức còn không có tỉnh lại. Lại nói, tài liệu luyện chế Kinh Thiên Kiếm, ta làm sao có thể dung hợp được a?" Lạc Nhất Nhất hưng phấn nói: "Không quan hệ, chính là hiện tại không có ý thức mới tốt, vạn nhất tỉnh lại nó không muốn cũng đã chậm. Về phần lừa..." Chíp Bông nhìn Lạc Nhất Nhất âm âm cười bất giác lui về sau. Cầm trụ Chíp Bông muốn chạy trốn, dự đoán nói: "Chíp Bông ngoan, làm cho người hai con gà nướng"

Chíp Bông rồi rầm một hồi, ở tất cả mọi người nghĩ nó sẽ không đáp ứng, Chíp Bông ngoan nhẩn tâm vron năm ngón tay, mọi người hần, tiểu quý tham ăn này, lần trước tạo tường lửa đều cạn kiệt linh lực đến ngắt đứt, hiện tại vì năm con gà, liền bất cứ giá nào.

Lừa của Chíp Bông quả nhiên không đơn giản, Mạc Vân xuất ra luyện khí lô từ không gian giới chỉ, lừa của Chíp Bông văng lên một phần chung, luyện khí lô liền hoa hoa lệ lệ biến thành bụi. Mạc Vân không hô một tiếng, chỉ chốc lát sau, mang tới tinh thạch lấy ở trên vách đá huyết động, lại từ không gian giới chỉ lấy ra một cái luyện khí lô nói: "Ta trước dùng số tinh thạch này luyện ra một cái luyện khí lô mới, tinh thạch này hẳn là có thể chịu được hỏa diễm của Chíp Bông"

Mất một lúc lâu, Mạc Vân mới làm tan tinh thạch, lại qua nửa canh giờ, một cái luyện khí lô mới rốt cục xuất lò, Mạc Vân xem luyện khí lô tinh lỏng lánh hưng phấn không thôi. Lần này không phụ sự mong đợi của mọi người, luyện khí lô mới dưới hỏa diễm của Chíp Bông không có bị thiêu như vừa rồi, Kinh Thiên Kiếm ở dưới tình huống vô ý thức cùng Băng Phách dung hợp cùng nhau.

Lạc Nhất Nhất nhìn Băng Phách mới xuất lò thực vừa lòng, Mạc Vân tiếp theo lại lấy thủ trực trước đây không có biện pháp chữa trị luyện chế một chút, sau đó đưa cho Lạc Nhất Nhất nói: "Dù sao người đều đem Kinh Thiên Kiếm tan, ta vừa vận dụng tài liệu Kinh Thiên Kiếm đem quang thuần chữa trị một chút, dù sao đều là của người, về sau Kinh Thiên Kiếm khôi phục ý thức, người cùng nó giải thích, chuyện không liên quan đến ta a."

Nói xong lại ôm luyện khí lô tinh lỏng lánh một bên vui vẻ. Phong Liệt tới phía sau Mạc Vân nói: "Ta muốn một cái được đỉnh luyện được." Mạc Vân đau lòng nhìn tinh thạch còn lại không nhiều lắm, do dự thật lâu, ngoan nhẩn tâm nói: "Hảo, lần sau người phải đưa ta một ít tài liệu luyện khí trân quý" "Thành giao." Phong Liệt nói xong tiêu sái xoay người, ở một bên nghiêng cứu kỳ trần dị thảo Chíp Bông hái được lúc trước.

Lần lịch lãm này thực lực mọi người đều tăng lên, coi như viên mãn, có thể dẹp đường hồi phủ. Trở lại trung khu, mọi người liền tách ra đi tìm đội ngũ

của mình. Lạc Nhất Nhất rất nhanh liền tìm được Lạc Vũ Thần, làm cho nàng không tưởng được là Lạc Vũ Điệp, Lạc Vũ Huy và một đầu yêu thú toàn thân hắc khí đang cùng nhau vây công Lạc Vũ Thần. Lúc này Lạc Vũ Thần đối khan vô cùng khó khăn, Lạc Vũ Huy một kiếm đang muốn đâm trúng nơi yếu hại của Lạc Vũ Thần, Phong Liệt xông lên cứu Lạc Vũ Thần còn phản thủ cho Lạc Vũ Huy một chưởng.

Phong Liệt đối Lạc Vũ Thần ngã trên đất nói: "Hắn trúng độc yêu thú, ngươi yên tâm, ta sẽ giúp hắn giải độc." Toàn thân Lạc Nhất Nhất là hơi thở bạo ngược thổi quét hai người một thú. Sắc mặt Lạc Vũ Điệp và Lạc Vũ Huy nháy mắt tái nhợt, không biết thực lực Lạc Nhất Nhất khi nào thì lợi hại như vậy, yêu thú cũng nhìn không được run rẩy.

Lạc Nhất Nhất nắm Băng Phách đi hướng Lạc Vũ Huy, trực tiếp chém mất một bàn tay của hắn, Lạc Vũ Huy kêu thảm một tiếng, đau đến cơ hồ muốn ngất xỉu. "Tự ngươi nói" Lạnh lùng bỏ lại những lời này, Lạc Nhất Nhất đối Đằng Long nói: "Một sự kiện liên can hắn một miếng thịt, nhưng phải có điểm kỹ thuật chút, đừng làm hắn chết."

Đằng Long tà ác gật đầu, Lạc Vũ Huy một trận kinh hãi. Lạc Vũ Huy lập tức gật đầu: "Ta nói, thực lực Lạc Vũ Thần vẫn không bằng ta, hiện tại Tiểu Điệp lại là phu nhân gia chủ Kiều gia, ta thực có hi vọng kế thừa chức gia chủ Lạc gia, nhưng thực lực Lạc Vũ Thần đột nhiên tăng mạnh, ngươi lại là đồ đệ Mạc Vân, cho nên ta mới muốn mượn cơ hội lần này diệt khẩu."

Mất Lạc Nhất Nhất vừa nhắc, Đằng Long đi qua kéo một miếng thịt trên đùi Lạc Vũ Huy, Lạc Vũ Huy đau đến mồ hôi lạnh chảy ròng. Tiếp tục nói: "Sau khi ngươi dùng quả Long Lưỡi, ta vẫn luôn muốn thăm dò thực lực của ngươi, không tìm được cơ hội, lần này vốn dự tính muốn đem cả hai ngươi cùng giết chết, nhưng vẫn không tìm được ngươi, vừa mới mới tìm được một mình Lạc Vũ Thần, ngươi còn muốn biết gì"

Mất thấy Lạc Nhất Nhất còn muốn kêu Đằng Long động khẩu, chịu đựng đau đớn nói: "Lúc ngươi sáu tuổi lộ ra thiên phú hơn người, vì thế cha ta mua được một cái nhà hoàn bên cạnh ngươi, ở ngươi ngủ thì hạ một loại độc gọi Xích Vũ vào huân hương, chính là không biết vì sao thời điểm độc phát ngươi lại còn sống"

Lạc Nhất Nhất bình tĩnh hỏi: "Khi ta sáu tuổi chỉ là bộc lộ tài năng, Tiểu Thần là con trai duy nhất của cha ta, vì sao chỉ đối ta hạ độc, hoặc là nói vì sao không dùng kịch độc cho ta chết ngay, lại hạ độc được mẫn tính hai năm sau mới có thể phát tác?"

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.1 - Chương 27: Chân tướng, trăm thảo trừ căn

Lạc Vũ Huy nôm nóp lo sợ đáp: "Bởi vì gia chủ cùng gia chủ phu nhân đối với ngươi yêu thương có thêm, lấy thiên phú của ngươi, gia chủ thực có thể truyền vị trí gia chủ cho ngươi, trong tay cha ta chỉ có Xích Vũ là dùng hảo. Các loại độc được khác thì với năng lực gia chủ đều có thể điều tra ra, chỉ có xích Vũ là không người có thể tra ra."

Mất đẹp sắc bén quét Lạc Vũ Huy liếc mắt một cái, "Hiện tại nên nói một chút vì sao trong tay các ngươi có Xích Vũ, còn có yêu thú?" Mất Lạc Vũ Huy tái nhợt tiếp tục thẳng thắn nói: "Mẫu thân ta không phải người phiến đại lực này, nàng là trong lúc vô ý rơi xuống đến phiến đại lực này được cha ta cứu, gả cho cha ta, yêu thú và Xích Vũ đều là mẫu thân ta mang tới, nhưng con yêu thú của mẫu thân ta chịu thương quá nặng, sau khi sinh ra tiểu yêu thú này, không lâu liền chết."

Ta chỉ biết là đại lực mẫu thân ta đã sống kêu đại lực Phong Vân, đại lực Tinh Thần được liệu hữu hạn, tuy rằng mẫu thân có thể chế độc, nhưng không có được liệu, cho nên lúc ấy mới hạ Xích Vũ."

Lạc Nhất Nhất hỏi tương mẫu thân Lạc Vũ Huy vẫn có điểm bệnh trạng, hiện tại nghĩ đến, hẳn là cũng bị trọng thương, vẫn không thể trị liệu, mới qua đời vào ba năm trước.

Lạc Vũ Huy run rẩy nói: "Ta đem mọi chuyện ta biết đều nói cho ngươi, buông tha ta đi." Lạc Nhất Nhất giống như xem ngốc từ nhìn Lạc Vũ Huy nói: "Ngươi cảm thấy ngươi làm những chuyện như vậy còn không đủ để cho ngươi từ sao?" Ở dưới ánh mắt hoảng sợ của Lạc Vũ Huy, Chíp Bông một ngụm hòa cầu cho hắn hóa thành tro tàn.

Từ khi Lạc Nhất Nhất chặt tay Lạc Vũ Huy, Lạc Vũ Điệp liền bị dọa choáng váng, nhìn đến Lạc Vũ Huy trong nháy mắt hóa thành tro, tinh thần đều hòng mất. Thân ảnh nho nhỏ của Lạc Nhất Nhất giờ phút này tựa như Tu La địa ngục, đến gần Lạc Vũ Điệp, đem hai khóa đan dược nhét vào miệng nàng, đan dược vào miệng liền tan.

Thân mình Lạc Vũ Điệp không ngừng run run nói: "Ngươi cho ta ăn cái gì? Ta là người được chỉ định làm phu nhân gia chủ Kiều gia, ngươi muốn giết ta, Kiều gia sẽ không bỏ qua cho ngươi." Lạc Nhất Nhất lạnh lùng nói: "Các ngươi ở trong này vây công Tiểu Thần, không phải là vì không có người sẽ biết sao, hiện tại biết sợ. Ta nói cho ngươi, cho dù Kiều Phi hiện tại đến đây, cũng không thể nào cứu được ngươi. Về phần vừa nãy uy ngươi ăn dĩ nhiên là độc dược, bằng không ngươi cho là đường đậu?" Lạc Vũ Điệp vừa lắc đầu vừa lui về sau.

Lạc Nhất Nhất tiến từng bước đến gần, tiếp tục nói: "Ngươi yên tâm, ta hiện tại không giết ngươi, ta muốn ngươi giúp ta trừ bỏ mọi người trong phe phái của cha ngươi, đương nhiên cũng bao gồm cha ngươi." Lạc Vũ Điệp cười ha ha nói: "Ngươi nằm mơ, ta làm sao có thể giúp ngươi giết ta cha?"

Lạc Nhất Nhất cười cười nói: "Vừa rồi ta cho người hai khóa độc được, một viên là hũy dung, một viên là sâu độc, cho nên hiện tại người muốn chết cũng không được. Không lâu sau, hai ngày phát tác một lần, sẽ chờ dung mạo hũy dần, bị sâu độc chậm rãi cắn phệ mà chết, đừng nghĩ giải độc, cho dù nương người ở đây cũng không thể nào cứu được người."

Quả nhiên, Lạc Nhất Nhất dứt lời, Lạc Vũ Điệp liền cảm giác được trong cơ thể có cái gì mấp máy, hình như là đang nhấc nhở nằng. Nhìn mặt Lạc Vũ Điệp hoảng sợ, Lạc Nhất Nhất quay người lại nói: "Hiện tại có thể mang theo yêu thú của người lần."

Đi đến bên người Lạc Vũ Thần, nhìn đến toàn thân hần dần dần biến đen. Phong Liệt ở bên cạnh dùng được đỉnh Mạc Vân luyện cho và một ít dược liệu do Chíp Bông hái làm giải được. Nhìn đến vẻ mặt Lạc Nhất Nhất u sầu, an ủi nói: "Yên tâm đi, giải được rất nhanh thì tốt rồi, may mắn Chíp Bông hái này đó thảo được, bằng không liền không còn kịp rồi."

Linh lực Lạc Vũ Thần hiện tại đã muốn đạt tới cấp chín, nếu như không phải yêu thú kia cả người là độc, Lạc Vũ Điệp và Lạc Vũ Huy căn bản không phải đối thủ. Lạc Vũ Thần dùng giải được xong hắc khí trên mặt dần dần lui. Lạc Nhất Nhất đem Phụng Loan từ Phụng giới phóng xuất ra chỉ vào Lạc Vũ Thần nói: "Nhận thức hần là chủ." Nhìn Lạc Vũ Thần có linh lực cấp chín, Phụng Loan do dự một chút gật gật đầu.

Sau khi từ Tử Vong Chi Hải trở về, Lạc Vũ Điệp báo cho phụ thân nàng biết Lạc Vũ Huy bị ma thú tập kích giết chết. Tuy rằng tin Lạc Vũ Huy chết bị áp chế, nhưng trong lòng Lạc Vũ Điệp vẫn bất an, hai ngày rất nhanh trôi qua. Quả nhiên, trên mặt nàng bắt đầu nổi lên lớn nhỏ bọt nước, có chút đã muốn bắt đầu hư thối, sâu độc trong cơ thể cũng bắt đầu cắn phá ngũ tạng lục phủ của nàng. Nàng nếu có hành vi quá khích, sâu độc trong cơ thể lại điên cuồng tàn sát bừa bãi, làm cho nàng mất đi năng lực hành động.

Sau một vòng tra tấn qua đi, Lạc Vũ Điệp thừa dịp bóng đêm vọt như điên tới chỗ ở Lạc Nhất Nhất, Lạc Nhất Nhất đang ngồi ở trong phòng uống trà, tựa như sớm dự liệu, đang ở chờ nàng (Lạc Vũ Điệp) đến. Hận ý trong mắt Lạc Vũ Điệp đã muốn biến thành khăn cầu. Lạc Nhất Nhất cũng không ngăn đầu lên, chờ nàng nói chuyện.

Thật lâu sau, Lạc Vũ Điệp rốt cục thỏa hiệp nói: "Ta đáp ứng người, cầu người cho ta giải được." Lạc Nhất Nhất vung tay lên, một quả đan dược rơi vào trong tay Lạc Vũ Điệp, thần nhiên nói: "Khóa giải được này chỉ có thể giải độc hũy dung, bất quá chỉ có thể duy trì năm ngày, về phần sâu độc, chờ sự tình người làm xong xuôi lại nói sau."

Lạc Vũ Điệp tiêu sái trở về. Vài ngày sau, phe phái ủng hộ đại ca Lạc Đan trong một đêm toàn bộ bị giết, tặc truyền là lúc bọn hần đang ở mật thất họp, bị yêu thú nhà mình nuôi dưỡng đột nhiên phát cuồng tập kích, Lạc Vũ Điệp chính mắt thấy toàn bộ quá trình nên tinh thần hồng mất, trong khi hoảng sợ đào tẩu đụng vào cây cột, đương trường tử vong. Yêu thú cũng bị gia chủ Lạc gia dẫn người đánh gục. Bị chết còn có Thượng Quan lan Nhi bị Lạc Vũ Điệp dung mọi biện pháp thỉnh đi qua, đương nhiên, này cũng là Lạc Nhất Nhất giao cho, nàng cũng sẽ không lưu lại mầm tai họa ở trên đời này.

Lạc Đan biết đại ca đối nữ nhân của hần làm những chuyện tình như vậy, dưới con giận dữ khó thở công tâm, bị bệnh mấy ngày, bị thể nhân truyền thành huynh đệ tình thâm. Còn Lạc Vũ Yên lại là cười cười không sao cả, trong lòng âm thầm nghĩ: thực ngoan a, nhờ tận gốc, may mắn nàng không trêu chọc tiểu ma nữ này. Làm cho thể nhân khó hiểu là, Kiều gia sắp sửa cùng Lạc Vũ Điệp đám hỏi lại mặc nhiên không tỏ thái độ gì. Mấy ngày sau, Kiều Phi lại tỏ thái độ cùng Lạc gia nhiều thế hệ giao hảo.

Mạc Vân mang linh tất cả cao thủ đại lục Tinh Thần vận dụng linh lực gia cố cấm chế Tử Vong Chi Hải. Xử lý xong tất cả mọi chuyện, Lạc Nhất Nhất liền cùng người nhà cáo biệt, chuẩn bị bước trên lộ trình đến đại lục Phong Vân. Ngày cuối cùng trước khi đi, Kiều Phi tự mình lại đây bái biệt, tuy rằng trước đây Kiều Phi quảng năng, nhưng xét thấy biểu hiện sau này cũng được, nên nàng sẽ không so đo.

Làm cho mọi người ngoài ý muốn là Mạc Vân một bộ dáng phong trần mệt mỏi đi tới, muốn cùng Lạc Nhất Nhất đồng hành. Mạc Vân xuất ra hai cái bài tử đưa cho Lạc Nhất Nhất, thần bí nói: "Nhất Nhất, đây chính là thành quả mới nhất của ta nga, người đem linh lực chuyển vận vào bài tử, cha mẹ người muốn biết tình huống của người, có thể thông qua vật này tìm được người, có thể nhìn thấy ảo ảnh của người. Bất quá bởi vì khoảng cách giữa hai đại lục, cho nên mỗi lần sử dụng đều sẽ rất hao phí linh lực. Thế nào, phần đại lễ này người thực vừa lòng đi?"

Lạc Nhất Nhất kinh hỉ nhìn hai khối tiểu bài tử, trong lòng thật thích, không nghĩ tới nàng cư nhiên có thể sử dụng loại điện thoại 3G. Lạc Nhất Nhất lại từ Mạc Vân lấy tới một ít không gian giới chỉ, huyền khí lưu cho Lạc Đan, nói là có Mạc Vân này luyện khí sư đi động, tùy thời lại luyện cho nàng. Mạc Vân không có nói cho mọi người biết, nếu như Lạc Nhất Nhất gặp chuyện không may, linh lực nàng đưa vào bài tử sẽ vì linh lực tiêu tán mà vỡ ra.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phụ Sùng Thê* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 1: Điệp Huyền Cốc

Một trận đầu vầng mắt hoa qua đi, trước mắt điều ngửi mùi hoa, phảng phất như tiên cảnh làm cho Lạc Nhất Nhất sợ hãi than không thôi, linh khí cũng sung túc làm cho người ta toàn thân thoải mái, Lạc Nhất Nhất vừa định tán thưởng một chút gia hương Phong Liệt thật đẹp, lại phát hiện về mặt Phong Liệt mê mang. Lạc Nhất Nhất nghi hoặc nói: "Sẽ không lầm đi? Đây không phải đại lục Phong Vân?" Phong Liệt lắc đầu: "Là đại lục Phong Vân, nhưng ta chưa bao giờ biết có nơi như thế này. Xem ra chúng ta thông qua Truyện Tổng Trận sẽ đưa người truyền tống đến các địa phương bất đồng"

Chíp Công nhảy lên trên vai Lạc Nhất Nhất nói: "Nhất Nhất, nơi này thật đẹp." Đã lâu không có nghe Chíp Bông nói chuyện, đều thiếu chút nữa quên là nó có thể nói chuyện. Chíp Bông như là nhìn ra ý nghĩ của Lạc Nhất Nhất tiếp tục nói: "Nơi này không có áp chế, ma thú đều có thể nói, Đàng Long cũng có thể nói"

Đúng lúc này, một mỹ nữ thanh tú chừng mười lăm tuổi sôi nổi đi tới, tò mò nhìn Lạc Nhất Nhất, thực hữu hảo chào hỏi: "Nhi hảo, ta gọi là Mộng Điệp Y, ngươi tên gì?" Lạc Nhất Nhất nhìn nàng tổng cảm thấy có chỗ nào không đúng, nhưng vẫn là lễ phép trả lời: "Ta gọi là Lạc Nhất Nhất, đây là sư huynh của ta - Phong Liệt, sư phụ Mạc Vân." Nhưng Mộng Điệp Y hiển nhiên đối hai người Liệt, Vân không có hứng thú, nhìn Chíp Bông trên vai Lạc Nhất Nhất hỏi: "Ta có thể ngoạn cùng nó sao?"

Nhìn nữ tử thanh triết tinh nhân, Lạc Nhất Nhất phát hiện nàng giống như không có biện pháp cự tuyệt, gật gật đầu đem Chíp Bông đưa qua nói: "Nó kêu Chíp Bông." Chíp Bông giống như cũng không kháng cự nàng. Nhìn một người một thú hòa hợp, Lạc Nhất Nhất nghi hoặc hỏi: "Liệt, người đại lục Phong Vân tinh thuần như vậy sao, tinh thuần tựa như... tựa như đứa nhỏ?" Phong Liệt lắc đầu.

Đột nhiên một trận gió cuốn sắc bén nổi lên, làm ba người Lạc Nhất Nhất lui đến một bên, người tới khăn trương ôm chầm Mộng Điệp Y hỏi: "Điệp Y, ngươi thế nào, có chuyện gì không, không phải nói ngươi không cần chạy loạn sao?" Mộng Điệp Y mân mê cái miệng nhỏ nhắn: "Lạc Vũ, người dọa đến Nhất Nhất và Chíp Bông."

Lúc này Lạc Nhất Nhất mới nhìn rõ, người đến là vị nam tử xinh đẹp tuyệt mỹ, nhưng trên người tràn ngập hơi thở lãnh liệt, chỉ có thời điểm đối Mộng Điệp Y mới có thể thu liễm. Trong lúc Lạc Nhất Nhất đánh giá hắn, vị nam tử kia cũng đánh giá ba người Lạc Nhất Nhất. Phong Liệt chấp tay nói: "Tại hạ Phong Liệt, cùng sư muội Lạc Nhất Nhất và sư phụ Mạc Vân. Vô tình xâm nhập, thỉnh thứ lỗi."

Dựa vào tộc độ vừa rồi hắn (Phong Liệt) có thể nhìn ra người này là một vị có thực lực cao thâm, lại nhìn không ra thực lực của hắn, Phong Liệt không nghĩ phức tạp, liền khách khí lấy đai. Không nghĩ, nam tử lạnh nhạt nói "Các ngươi có thể đi rồi." Mộng Điệp Y le lưỡi đối Lạc Nhất Nhất nói: "Nhất Nhất, hắn kêu Nguyệt Lạc Vũ, không thích ngoại nhân, ngươi đừng nóng giận nga." Nguyệt Lạc Vũ đỏ nói: "Điệp Y, ngoạn, chúng ta phải đi về."

Mộng Điệp Y nhìn mặt Nguyệt Lạc Vũ có chút nghiêm túc, lưu luyến đưa Chíp Bông cho Lạc Nhất Nhất nói: "Nhất Nhất, ngươi phải thường đến ngoạn nga." Lạc Nhất Nhất tiếp nhận Chíp Bông gật đầu đáp ứng, Mộng Điệp Y vừa đi vừa quay đầu nhìn Lạc Nhất Nhất nhẩn mặt. Nhìn ra được Nguyệt Lạc Vũ cũng không muốn cho Mộng Điệp Y tiếp xúc ngoại nhân.

Cũng khó trách, Mộng Điệp Y khẳng định là phát sinh qua chuyện gì, chỉ số thông minh của nàng giống như hải đồng (đứa trẻ), nàng đơn thuần như vậy xác thực không thích hợp cùng ngoại nhân tiếp xúc. Lạc Nhất Nhất không nói gì cười cười, cảm thấy nàng hẳn là có thể cùng Mộng Điệp Y trao đổi thân thể.

Đi thật lâu, mới vào thị trấn, tuy rằng Phong Liệt cũng là người phiên đại lục này, nhưng trước đây cũng không đến địa phương nhân loại ở, cho nên bọn họ đối các phái thế lực trên phiên đại lục này là thật xa lạ. Lạc Nhất Nhất đề nghị đến ở một túm quán hỗn tạp, có thể biết được một ít tin tức.

An bài xong nơi dừng chân, vừa ngồi xuống ở đại sảnh, chợt nghe người ở bàn bên cạnh thảo luận, Giáp: "Xem ra gần nhất lại có một hồi đại chiến." Ất: "Cũng không phải sao, lần này Nguyệt Tinh Cung là hạ vốn gốc, chiêu tập rất nhiều cao thủ." Bình: "Ngươi nói Nguyệt Lạc Vũ đứng đầu một cung, thế nhưng vì cái yêu thú phải chịu kết cục này." Giáp: "Cũng không phải, ngươi nói nếu vì nữ nhân, giận dữ vì hồng nhan, còn có thể thành một đoạn giai thoại?"

Ba người Lạc Nhất Nhất nghe được một trận kinh hãi, nguyên lai là hai người họ gặp được khi vừa đến đây, tuy rằng chỉ nói mấy câu, nhưng ba người rất nhanh liền hiểu được đại khái. Mạc Vân không có phản ứng nhiều lắm, trong lòng Phong Liệt cũng là phiên giang đảo hải, quay đầu nhìn về phía Lạc Nhất Nhất, thấy nàng giống như cũng không có phản ứng nhiều lắm, mới yên lòng.

Một vò rượu ngon, rất nhanh liền từ bàn ba cái nam nhân ba hoa biết được ngọn nguồn sự tình. Nguyệt Tinh Cung vốn là đại phái nổi tiếng, mà Nguyệt Lạc Vũ là đứa nhỏ cung chủ Nguyệt Tinh Cung tiền nhiệm kiếm về, ở một trong Nguyệt Tinh Cung tất cả đều là nữ nhân, từ nhỏ liền xem hắn như cô gái bồi dưỡng, hắn có tư chất hơn người, cung chủ Nguyệt Tinh Cung liền trọng điểm tài bồi.

Vài năm trước, lão cung chủ qua đời, Nguyệt Lạc Vũ liền chính thức tiếp nhận chức vụ cung chủ Nguyệt Tinh Cung. Nguyệt Lạc Vũ tựa như thần thoại, thực lực sâu không lường được. Một lần ra ngoài cứu được Mộng Điệp Y, trải qua ở chung, hai người nảy sinh tình cảm. Các trưởng lão Nguyệt Tinh Cung tự nhiên không cho phép phát sinh loại sự tình này, thừa dịp Nguyệt Lạc Vũ không ở trong cung, hạ lệnh xử tử Mộng Điệp Y.

Thời điểm Nguyệt Lạc Vũ gấp rút trở về, Mộng Điệp Y đã muốn hấp hối, giận dữ, Nguyệt Lạc Vũ giết hai trưởng lão, đoạt trần cung chỉ bảo Nguyệt Tinh Thạch nghe nói có thể khởi tử hồi sinh, mang theo Mộng Điệp Y bỏ trốn.

Mất đi Nguyệt Lạc Vũ và Nguyệt Tinh Thạch Nguyệt Tinh Cung chưa gượng dậy nổi, sau lại tra được Nguyệt Lạc Vũ ở tại Điệp Huyền Cốc, liền nghĩ khuyên hắn trở về. Nguyệt Lạc Vũ tự nhiên không để ý tới, Nguyệt Tinh Cung liền động sát tâm, muốn đoạt lại Nguyệt Tinh Thạch, nhưng vài lần đều lấy thất bại chấm dứt.

Lạc Nhất Nhất cười châm chọc, liền không hề để ý tới, nhân loại tham lam lại đối trá.

Ở trên trần ngàn người mấy ngày, từ trong miệng dân bản xứ hơn nữa có Phong Liệt giảng giải, đại khái hiểu biết thế cục trước mắt. Linh lực người này xác thực lợi hại rất nhiều, dựa theo xếp hạng bên này, thực lực hiện tại của Lạc Nhất Nhất mới vào cấp sáu, Mạc Vân mới vào cấp bảy, Phong Liệt trải qua lịch lãm lâu như vậy đã đạt tới cấp tám cao nhất. Tuy rằng cũng là dựa theo cấp bậc đến sắp xếp, nhưng vượt qua cấp mười, linh lực cao thấp đã không thể dùng cấp số đến sắp xếp, đối việc vận dụng linh lực, kinh nghiệm thực chiến kinh, đều là tương đối trọng yếu. Đồng dạng là người cấp mười cao nhất khả năng năng lực ở các phương diện khác kém rất lớn.

Đã nhiều ngày trên trần thường xuyên xuất hiện người Nguyệt Tinh Cung, bọn Lạc Nhất Nhất cũng không nghĩ xen vào việc của người khác, cho nên chuẩn bị sáng sớm ngày mai rời đi. Thừa dịp tới bên này, Lạc Nhất Nhất và Mạc Vân đối lĩnh khí hiệu được có về lĩnh mẫn, tìm một chỗ hảo hảo tu luyện. Phong Liệt cũng có thể hảo hảo củng cố một chút thực lực.

Lúc ăn cơm chiều, Phong Liệt như thường lệ ôm Lạc Nhất Nhất, phục vụ nàng ăn uống. Mạc Vân sớm thấy cũng không thể trách, nhưng sau khi đi qua bên này, liền buổi tối nghỉ ngơi Phong Liệt cũng ôm Lạc Nhất Nhất. Mạc Vân khó được bùng lên thân phận trưởng bối giáo dục bọn họ nam nữ thụ thụ bất thân, nhưng người ta còn một bộ dáng chế giễu nhìn hắn, Mạc Vân ngượng ngùng nói thầm: tuy rằng hiện tại Nhất Nhất là tiểu hài tử, nhưng đọc giải thì không đúng rồi. Bất quá giống như không có lực thuyết phục, người ta hai người căn bản không để ý tới hắn.

Ăn qua cơm chiều, Phong Liệt ôm Lạc Nhất Nhất chuẩn bị trở về phòng nghỉ ngơi. Lại khi đi ngang phòng cách vách nghe được một người hạ giọng nói: "Lần này Nguyệt Lạc Vũ và Mộng Điệp Y chết chắc rồi, lúc trước vẫn bị ảo trận ngăn trở, đại bộ phận vào không được, lần này mới tới Thanh Sơn đạo nhân phá ảo trận, còn mang đến một đầu Hóa Xà chuyên môn khắc chế Tam Túc Hóa Phượng của Nguyệt Lạc Vũ." Một người khác đồng ý nói: "Đúng vậy, tuy rằng Nguyệt Lạc Vũ không phải dễ đối phó như vậy. Nhưng dẫn theo Mộng Điệp Y liền phải bản khoản hơn."

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 2: Tình yêu không được chúc phúc

Lạc Nhất Nhất nghe đến một câu khiến cho Phong Liệt dừng lại. Hiện tại nghĩ đến, lần trước Nguyệt Lạc Vũ là buông tha bọn họ, bằng không bọn họ đối mặt ảo trận khẳng định cũng ra không được.

Bóng đêm như nước, Lạc Nhất Nhất nằm ở trong lòng Phong Liệt như thế nào cũng ngủ không được, nhớ tới ngày đó nhìn thấy cặp ánh mắt kia trong suốt sạch sẽ, trong lòng lo lắng không thôi. Nàng vốn không phải người thích xen vào chuyện người khác, huống hồ thực lực ba người bọn họ ba căn bản không đủ xem.

Sáng sớm hôm sau, Lạc Nhất Nhất mang theo mắt gấu mèo nhìn Phong Liệt, Phong Liệt sờ sờ đầu nàng cười nói: "Nhanh gội rửa, ăn qua điểm tâm, chúng ta đi Điệp Huyền Cốc thông tri Nguyệt Lạc Vũ, tuy rằng không thể giúp cái gì, nhưng làm cho các nàng rời đi hoặc chuẩn bị sẵn sàng." Lạc Nhất Nhất ôm cổ Phong Liệt làm nũng không chịu xuống, hiện tại Phong Liệt càng ngày càng hiểu nàng, không cần mở miệng, cũng biết nàng muốn làm gì.

Lại đi vào Điệp Huyền Cốc, Lạc Nhất Nhất biết có ảo trận, không dám xông loạn, sau khi xúc động đến ảo trận, liền chờ Nguyệt Lạc Vũ tìm đến nàng. Quả nhiên, không bao lâu, Nguyệt Lạc Vũ liền đi tới cửa cốc, nghi hoặc nói: "Các người như thế nào lại tới nữa?" Lạc Nhất Nhất đương nhiên đáp: "Ta đáp ứng qua Điệp Y đến chơi"

Nhìn mặt Nguyệt Lạc Vũ có chút tức giận, ngượng ngùng nói: "Ha ha, nói giỡn, chúng ta ở trên trần nghe được có Nguyệt Tinh Cung sắp có đại hành động, còn thỉnh Thanh Sơn đạo nhân và Hóa xà đến, các người muốn hay không rời đi." Mới đầu Nguyệt Lạc Vũ còn không cho là đúng, nhưng nghe đến Thanh Sơn đạo nhân và Hóa Xà, sắc mặt liền ngưng trọng rất nhiều.

"Cảm ơn, các người có thể đi rồi." Nguyệt Lạc Vũ trầm tư một hồi, mở miệng nói xong, xoay người chuẩn bị rời đi, Lạc Nhất Nhất không sao cả nhún nhún vai, cũng chuẩn bị rời đi. Bỗng nhiên nghe được sau lưng vang lên thanh âm Mộng Điệp Y thanh thúy hô: "Nhất Nhất, người đã đến rồi." Vừa quay đầu lại, Mộng Điệp Y liền đánh tới.

Lực đạo kia làm Phong Liệt sợ tới mức nhanh chóng kéo Lạc Nhất Nhất đến bên cạnh, Nguyệt Lạc Vũ cũng đúng lúc ôm Mộng Điệp Y trở về, thuận đường còn trừng mắt nhìn Phong Liệt liếc mắt một cái, nếu không có hắn, Điệp Y sẽ bị ngã.

Mộng Điệp Y ngượng ngùng thề lời, hướng Nguyệt Lạc Vũ làm nũng nói: "Lạc Vũ, chúng ta mời Nhất Nhất vào nhà chơi, được không, lần trước cũng chưa mời. Ta thích Nhất Nhất và Chíp Bông." Nguyệt Lạc Vũ nhún nhún mày, hắn không tin nhiệm người bên ngoài vào, nhưng ánh mắt Mộng Điệp Y đậm đậm đáng yêu, Nguyệt Lạc Vũ không đành lòng cự tuyệt, ở Điệp Huyền Cốc ngày người lâu như vậy, trừ bỏ một ít người đến quấy rối, chỉ có hắn và Điệp Y.

Nguyệt Lạc Vũ bắt đầu đi gật gật đầu, Mộng Điệp Y giống hài tử được cho kẹo, vui vẻ chạy tới chỗ Lạc Nhất Nhất, Chíp Bông cũng đi ra cùng nàng chào hỏi, lại làm cho Mộng Điệp Y vui vẻ. Nguyệt Lạc Vũ chưa sót cười cười, thật lâu không thấy được Mộng Điệp Y thoải mái cười to như vậy. Sau khi vào cốc, Mộng Điệp Y vui vẻ dẫn đường, lôi kéo Lạc Nhất Nhất chạy loạn trong cốc.

Ban đêm, Nguyệt Lạc Vũ dỗ Mộng Điệp Y mệt mỏi một ngày đi ngủ sớm, liền đứng dậy tìm bọn Lạc Nhất Nhất, ở trên đường đi hắn đã muốn lo lắng qua, mặc kệ bọn họ vào cốc có mục đích gì hay không, nhưng hôm nay quả thật làm cho Mộng Điệp Y vui vẻ một ngày, cũng không phát hiện bọn họ có hành động gây rối, cho nên liền thả bọn họ ra ngoài, vì thế đi thẳng vào vấn đề nói: "Nếu tình huống các người đều đã biết, sáng sớm ngày mai vẫn là sớm một chút rời đi đi."

Lạc Nhất Nhất nghi hoặc nói: "Vì sao không mang theo Điệp Y rời đi trước, tuy rằng nơi này rất đẹp, nhưng lần này Nguyệt Tinh Cung giống như hạ vốn gốc, khẳng định sẽ không dễ dàng buông tha." "Ta tự có chừng mực" Nguyệt Lạc Vũ nói xong liền muốn rời khỏi, Lạc Nhất Nhất vội vàng hô: "Đợi"

chút."

Nguyệt Lạc Vũ xoay người nhìn Lạc Nhất Nhất đang cầm một đồng bình bình quán quán, và một ít huyền khí phòng ngự đưa cho hắn nói: "Ta biết thực lực chúng ta kém, không thể giúp cái gì, nhưng đan dược và huyền khí này là một chút tâm ý của chúng ta. Ngươi và Diệp Y phải bảo trọng."

Nguyệt Lạc Vũ tiếp nhận này nọ nhìn một chút, có chút đan dược thực trân quý, cho dù là hắn cũng ít gặp. Huyền khí chỉ là vì tài liệu kém, nếu không cũng sẽ là tinh phẩm. Nguyệt Lạc Vũ đem này nọ phóng tới trên bàn, ngồi xuống, trầm mặc trong chốc lát hỏi: "Như thế nào ngươi có vài thứ kia, lại vì sao muốn đưa cho ta?" Lạc Nhất Nhất đương nhiên trả lời: "Bởi vì chúng ta là bằng hữu a, ta chỉ là làm hết khả năng." Nguyệt Lạc Vũ điểm điểm: "Cảm ơn, đan dược ta lưu lại, huyền khí khả năng không dùng được."

Mạc Vân vừa nghe liền xù lông, người ta không xem trọng đồ hắn đưa, vừa định tức giận, chợt nghe Nguyệt Lạc Vũ tiếp tục nói: "Nếu có tài liệu tốt, huyền khí này sẽ không sai." Mạc Vân có chút ủy khuất nói thầm nói: "Kia đương nhiên, nếu ta sớm đến đại lục này, tìm được một ít tài liệu tốt, ngươi còn dám ghét bỏ?" Nguyệt Lạc Vũ kinh ngạc nói: "Các ngươi không phải người đại lục này?"

Lạc Nhất Nhất liền giảng thuật một chút, thuận tiện đề nghị Nguyệt Lạc Vũ không cần chống cự. Trước đó bọn họ là bị truyền tống đến Diệp Huyền Cốc. Hiểu biết chuyện tình đám người Lạc Nhất Nhất, biết bọn họ đều không phải là người Nguyệt Tinh Cung phái tới thì an tâm. Nhưng Nguyệt Lạc Vũ vẫn là lắc lắc đầu trả lời: "Không thể rồi đi nơi này, nếu không Diệp Y sẽ chết."

Ba người Lạc Nhất Nhất hai mặt nhìn nhau, Nguyệt Lạc Vũ tiếp tục hỏi: "Các ngươi đổi chuyện ta cùng Diệp Y hiểu biết bao nhiêu?" Lạc Nhất Nhất liền đem sự tình nghe được ở trên trần nói cho Nguyệt Lạc Vũ. Nguyệt Lạc Vũ nghe xong cười cười, vì thế hắn giảng thuật chuyện hắn cùng Mộng Diệp Y đã trải qua.

Mộng Diệp Y nguyên bản là con yêu thú nhỏ ở trên núi, một lần gặp phải ma thú thực lực cường hãn công kích, suýt nữa chết, được Nguyệt Lạc Vũ ra ngoài lịch luyện cứu, mang năng về Nguyệt Tinh Cung. Mộng Diệp Y chưa từng hạ sơn, năng đơn giản chất phác làm cho Nguyệt Lạc Vũ cảm thấy bình tĩnh vui vẻ, mà Mộng Diệp Y trừ bỏ Nguyệt Lạc Vũ cũng không thân cận những người khác. Nguyệt Lạc Vũ vì Mộng Diệp Y tạo một cái sân độc lập, trong viện cơ quan thật mạnh, không ai dẫn dắt, rất khó đi vào.

Rất nhanh trong cung liền có rất nhiều lời đồn đãi chuyện nhằm truyền bá. Tứ đại trưởng lão Nguyệt Tinh Cung lo lắng nên từ bên ngoài tìm về một ít nữ nhân tuổi trẻ mỹ mạo muốn tặng cho Nguyệt Lạc Vũ, muốn đánh tan tâm tư Nguyệt Lạc Vũ đối Mộng Diệp Y, nhưng đều bị Nguyệt Lạc Vũ oanh đi.

Vì thế tứ đại trưởng lão bí mật hội nghị. Một ngày sau, Nguyệt Lạc Vũ bị phái rời đi Nguyệt Tinh Cung, đến nơi làm nhiệm vụ, Nguyệt Lạc Vũ mới phát hiện không đúng, rõ ràng chỉ là tiêu đàn ma thú đột kích, cư nhiên làm cho hắn một cung chủ và hai đại trưởng lão ra mặt.

Nguyệt Lạc Vũ chuẩn bị lập tức trở về Nguyệt Tinh Cung, nhưng bị hai vị trưởng lão ngăn trở, dưới con giận dữ giết hai cái trưởng lão. Chạy về Nguyệt Tinh Cung phát hiện cơ quan trong viện Mộng Diệp Y đều bị phá hư, Mộng Diệp Y ngã trên vũng máu, cơ hồ không có hô hấp. Nguyệt Lạc Vũ vội vàng lấy trần cung chỉ bảo Nguyệt Tinh Thạch đặt ở cấm địa, mang theo Mộng Diệp Y ly khai Nguyệt Tinh Cung, đi tới nơi nàng tu luyện lúc trước, cũng chính là Diệp Huyền Cốc.

Nguyệt Lạc Vũ đem Nguyệt Tinh Thạch để vào trong cơ thể Mộng Diệp Y, dựa vào linh khí sung túc rốt cục cứu Mộng Diệp Y trở về, nhưng Mộng Diệp Y bị thương quá nặng, trừ bỏ Nguyệt Lạc Vũ cái gì đều không rõ ràng, tâm trí cũng trở nên càng thêm đơn thuần.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sủng Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 3: Bảo vệ phần tình yêu này

Nguyệt Tinh Thạch thành trần cung chỉ bảo Nguyệt Tinh Cung, là vì nó có linh khí sung túc, còn có thể không ngừng tụ tập linh khí, đứng ở trong vòng mười thước chung quanh nó, có thể cảm giác được độ dày linh khí rõ ràng cao hơn rất nhiều. Nhưng nếu như ở địa phương thiếu thốn linh khí, sẽ không thể phát huy tác dụng lớn nhất của nó lớn. Ở dưới Diệp Huyền Cốc có một sơn động chính là nơi lúc trước Nguyệt Lạc Vũ tu luyện, linh khí cũng thực sung túc.

Trước mắt chỉ tìm được cấm địa Nguyệt Tinh Cung và Diệp Huyền Cốc là thích hợp Nguyệt Tinh Thạch phát huy công dụng, Nguyệt Tinh Cung là không có biện pháp trở về, không dám mạo hiểm, đành phải ở trong này làm cho Nguyệt Tinh thạch bảo trì linh khí, bảo trụ Mộng Diệp Y. Cho nên Nguyệt Lạc Vũ liền mang theo Mộng Diệp Y ở trong này, cải biến lại sơn động, còn điểm tô bên ngoài cho đẹp lên, gọi là Diệp Huyền Cốc.

Mất đi Nguyệt Lạc Vũ và Nguyệt Tinh Thạch, Nguyệt Tinh Cung rất nhanh liền tiêu điều xuống, hai vị trưởng lão không ngừng tìm kiếm Nguyệt Lạc Vũ, rốt cục ở một năm trước biết được nơi hắn ở. Nhưng tổ chức vài lần công kích đều bại trận, giảng hòa nói không xen vào chuyện Nguyệt Lạc Vũ nữa, làm cho hắn mang theo Nguyệt Tinh Thạch hỏi Nguyệt Tinh Cung, Nguyệt Lạc Vũ tự nhiên là sẽ không đáp ứng, cho nên lần này tính đập nồi dìm thuyền.

Sau khi Lạc Nhất Nhất nghe xong, bỗng nhiên ý nghĩ nóng lên nói: "Chúng ta lưu lại giúp ngươi được không, tuy rằng thực lực không đủ, nhưng vẫn là có

khả năng đi." Nguyệt Lạc Vũ sững sốt một chút, gật gật đầu, cười ly khai. Trước khi đi còn cho Phong Liệt một quả trái cây, nói: "Trái cây này thích hợp người, đợi ngày nào đó người tu luyện đến bình cảnh không thể đột phá thì nó có thể giúp người."

Ba người cả kinh, không nghĩ tới Nguyệt Lạc Vũ thế nhưng có thể nhìn thấu thân phận Phong Liệt. Không thể biến thân, huyết mạch yêu thú trong cơ thể Phong Liệt thực mỏng manh, ít người có thể nhìn thấu thân phận của hắn.

Nguyệt Lạc Vũ rời đi, Lạc Nhất Nhất nhìn Phong Liệt hỏi: "Tại đại lục này, tình yêu của nhân loại và yêu thú, làm cho thế tục không tha như vậy sao?" Phong Liệt cau mày, gật gật đầu nói: "Đại lục Tinh Thần không có yêu thú có thể biến ảo, cho nên nhân loại cũng sẽ không gặp được loại chuyện phức tạp này. Nhưng là, ở đại lục Phong Vân, tỉ lệ nhân loại, ma thú, yêu thú không sai biệt. Cho nên ngẫu nhiên sẽ xuất hiện chuyện nhân loại cùng yêu thú miễn nhau. Nhưng cũng là không được chúc phúc, yêu thú khinh thường nhân loại, cảm thấy nhân loại thực lực quá thấp, quá mức nhỏ bé. Nhân loại cũng khinh thường yêu thú, cảm thấy bọn họ cứ việc có thể biến ảo, lấy trạng thái hình người, nhưng bọn hắn chỉ là ma thú tiến hóa mà thành, mặc dù là hậu duệ yêu thú, sinh hạ nhân thú không cần tu luyện liền có thể biến ảo, nhân loại cũng sẽ cảm thấy trong cơ thể bọn họ cũng là chảy dòng máu ma thú"

Lạc Nhất Nhất có thể tưởng tượng đến, tại thế tục, Phong Liệt là đứa nhỏ yêu thú và nhân loại, cuộc sống có bao nhiêu gian nan. Nhẹ nhàng vuốt ve mi tâm Phong Liệt, muốn vuốt lên nỗi đau trong lòng hắn.

Sáng sớm hôm sau, Phong Liệt đang chuẩn bị bữa sáng, chợt nghe Mộng Diệp Y hơi khóc nức nở kêu Nguyệt Lạc Vũ. Vừa thấy Lạc Nhất Nhất, Mộng Diệp Y nước mắt liền ngừng không được, đứt quãng nói: "Nhất Nhất, Lạc Vũ... Lạc Vũ không thấy, làm sao bây giờ... Làm sao bây giờ a, người dẫn ta đi tìm Lạc Vũ được không..."

Lạc Nhất Nhất giống đồ tiểu hài tử nói năng, Lạc Vũ khẳng định có chuyện cần sắp xếp, tối nay sẽ trở lại, khuyên nàng ăn cơm trước. Thật vất vả đồ nàng ăn cơm, mới ăn hai khẩu, nước mắt lại rơi xuống. Bỏ lại bát đĩa, muốn đi tìm Lạc Vũ.

Thời điểm Lạc Nhất Nhất như cô giáo nhà trẻ kiên nhẫn dỗ Mộng Diệp Y, Nguyệt Lạc Vũ rốt cục trở lại. Mộng Diệp Y nín khóc mỉm cười, bỏ nhào vào trên người Nguyệt Lạc Vũ khóc nói: "Lạc Vũ... Lạc Vũ, người đã trở lại, ta nghĩ đến... Nghĩ đến không thấy người." Nguyệt Lạc Vũ cười cười sờ sờ đầu Mộng Diệp Y, rất nhanh liền an ủi nàng xong.

Từ đêm qua Nguyệt Lạc Vũ bắt đầu gia cố tăng thêm ảo trận ở Điện Huyền Cốc. Ăn qua điểm tâm, Lạc Nhất Nhất cùng Phong Liệt đi đến các nơi bố trí cơ quan trong Điện Huyền Cốc, Phong Liệt còn luyện chế một ít độc dược được tính rất mạnh rải ở trong cốc. Mạc Vân dùng tài liệu luyện khí Nguyệt Lạc Vũ cung cấp luyện chế huyền khí.

Làm xong hết thảy, Phong Liệt ôm Lạc Nhất Nhất ngồi trên cành một đại thụ hưởng thụ dương quang. Lạc Nhất Nhất hưởng thụ nằm ở trong lòng Phong Liệt nhẹ nhàng hỏi: "Liệt, người sẽ không trách ta tự chủ trương lưu lại đi?" Phong Liệt sùng nịch cười lắc đầu.

Lạc Nhất Nhất lẩm bẩm nói: "Ta biết lần này là xúc động, ta bị tình yêu của Nguyệt Lạc Vũ và Mộng Diệp Y cảm động, tình yêu của họ thật đẹp, cho dù Mộng Diệp Y quên hết tất cả, nhưng vẫn nhớ rõ yêu Nguyệt Lạc Vũ, mà Nguyệt Lạc Vũ cho Mộng Diệp Y một mảnh trời. Trước khi gặp người, ta đối tình yêu không có ôm quá lớn ảo tưởng, cho nên ta nghĩ bảo vệ tình yêu của họ. Nhưng là hiện tại ta có điểm lo lắng sẽ liên lụy đến người và sự phụ."

Phong Liệt quát quát cái mũi Lạc Nhất Nhất khẽ cười nói: "Đứa ngốc, ta thực vui vẻ, ta hẳn là cảm ơn người, cảm ơn người nguyện ý hỗ trợ bảo vệ phần tình yêu giống tình yêu của chúng ta"

Mấy ngày ở chung, mọi người đều hiểu Nguyệt Lạc Vũ đối Mộng Diệp Y cẩn thận, Mộng Diệp Y đối Nguyệt Lạc Vũ ý lại. Điện Huyền Cốc một mảnh hoà thuận vui vẻ, nhưng trừ bỏ Mộng Diệp Y, mọi người đều biết này chẳng qua là bình tĩnh trước khi bão táp đến.

Quả nhiên, ảo trận bên ngoài rất nhanh đã bị xao động.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Q.2 - Chương 4: Quyết chiến ở Điện Huyền Cốc

Thanh Sơn đạo nhân đối ảo trận nghiên cứu thâm hậu, rất nhanh liền giải hai ảo trận Nguyệt Lạc Vũ bày ra ở ngoại vi, khi tất cả mọi người khinh thường đi theo phía sau Thanh Sơn đạo nhân, ảo trận thứ ba xuất hiện, bước vào ảo trận Thanh Sơn đạo nhân đồng thời tác động đến cơ quan do Lạc Nhất Nhất bố trí. Lập tức Nguyệt Tinh Cung tổn thất không ít người.

Nguyệt Lạc Vũ nhìn mi nhìn đoàn người ở trong ảo trận loạn thành một đoàn đối Lạc Nhất Nhất nói: "Ảo trận chắn không được bao lâu, cầu xin các người chiếu cố tốt Diệp Y." Lạc Nhất Nhất lắc đầu nói: "Chúng ta cùng đi đi, người nếu có chuyện gì, với thực lực của chúng ta làm sao bảo vệ nàng." Nguyệt Lạc Vũ nghĩ nghĩ, đổ Mộng Diệp Y vào sơn động không cần đi ra, Mộng Diệp Y nhìn mặt mọi người ngưng trọng, ngoan ngoãn gật gật đầu.

Tuy rằng bố trí ảo trận, cơ quan, độc dược, nhưng lần này bọn họ hiển nhiên là có chuẩn bị mà đến, rất nhanh, Thanh Sơn đạo nhân liền phá tất cả ảo trận Nguyệt Lạc Vũ thiết đặt ở ngoài cốc.

Hai vị trưởng lão Nguyệt Tinh Cung nhìn ba người Nguyệt Lạc Vũ đi ra cười to nói: "Tìm giúp đỡ cũng không tìm thực lực cao chút, ngoan ngoãn đem

Nguyệt Tinh Thạch giao ra đây, có lẽ có thể tha các ngươi một mạng." Nguyệt Lạc Vũ không nói hai lời, thả ra huyền thú Tam Túc Hỏa Phượng.

Đại trưởng lão hướng bên cạnh ra hiệu, một người toàn thân hắc y, đầu đội hắc áo choàng thấy không rõ diện mạo đi ra, vung tay lên thả ra Hóa Xà. Hóa Xà sải hai cánh, mặt người thân rắn, bừa bãi cười to. Nguyệt Lạc Vũ ngưng trọng nói: "Cẩn thận một chút, Hóa Xà này tuy rằng vị thành niên, nhưng trải qua hắc y nhân linh hồn hiến tế, thực khó đối phó."

Lạc Nhất Nhất kỳ quái nói: "Tiếng cười của nó như lão phụ, như thế nào còn không trưởng thành? Hắc y nhân kia không phải chủ nhân nó sao?" "Thanh âm Hóa Xà đều như vậy, nó mới là chủ nhân hắc y nhân kia, ta đến đối phó Hóa Xà." Nói xong, Nguyệt Lạc Vũ và huyền thú liền hướng về phía Hóa Xà mà đi.

Rất nhanh, song phương liền đánh nhau, có Thanh Sơn đạo nhân, rất nhanh ảo trận trong Điện Huyền Cốc liền bị phá hết, tuy rằng ảo trận phối hợp với cơ quan làm bị thương không ít người, nhưng lần này Nguyệt Tinh Cung là hạ vốn gốc, càng ngày càng nhiều người dùng mệnh vào trong cốc.

Lạc Nhất Nhất cùng Băng Phách phối hợp hoàn mỹ đến cực điểm, Băng Phách được cải tạo qua tại nơi linh khí sung túc, uy lực phát huy thật lớn. Nhưng dù sao ở trong này Lạc Nhất Nhất chỉ có linh lực cấp sáu, rất nhanh sẽ không địch lại. Phong Liệt tuy rằng lo lắng, nhưng căn bản không thể phân thân, mỗi người đều tự cố chống trả.

Đang lúc Lạc Nhất Nhất bị vây công không thể hoàn thủ, Nguyệt Lạc Vũ hét lớn một tiếng "Vạn Phượng Hóa Vũ", đại phiên hỏa diễm hạ xuống, giúp Lạc Nhất Nhất giải vây, tuy rằng hỏa diễm rất lợi hại, nhưng Hóa Xà vung cái đuôi một trận thủy triều đánh úp lại, tiêu diệt đại bộ phận Hỏa Diễm. Tam Túc Hỏa Phượng cơ bản bị Hóa Xà ngăn chặn. Phát ra kỹ năng đặc biệt, thân thủ Nguyệt Lạc Vũ rõ ràng chậm rất nhiều.

Lạc Nhất Nhất lo lắng gọi Chíp Bông, cho nó đi giúp Nguyệt Lạc Vũ. Có Chíp Bông gia nhập, Nguyệt Lạc Vũ thoải mái hơn, thủy của Hóa Xà không khắc chế được hỏa diễm của Chíp Bông, không nghĩ tới, còn có thể bị tổn thương. Hóa Xà tức giận nói: "Chết tiệt, xem ta cho các ngươi chết đuối, Vạn Triều". Theo tiếng Hóa Xà, một trận hồng thủy theo bốn phương tám hướng dũng tiến Điện Huyền Cốc.

Nguyệt Lạc Vũ chém ra một chưởng đánh người vây quanh Lạc Nhất Nhất, lo lắng đối Lạc Nhất Nhất hô: "Nhanh đi cứu Điện Y, nàng sẽ bị chết đuối." Lạc Nhất Nhất nhanh chóng chạy tới sơn động, đã có đại bộ phận dòng nước vào sơn động, ngập đến eo Mộng Điện Y. Vừa đưa Mộng Điện Y rời sơn động lại gặp công kích. Mộng Điện Y vừa xuất hiện, đại bộ phận người liền phóng tới, tất cả mọi người đều biết địa vị Mộng Điện Y ở trong lòng Nguyệt Lạc Vũ.

Sau khi Hóa Xà phát ra một chiêu Vạn Triều thì có diễm kiệt lực, nhưng lại có nhiều người hơn đi lên cuốn lấy Nguyệt Lạc Vũ. Rất nhanh Mộng Điện Y đã bị bắt giữ, vừa định uy hiếp Nguyệt Lạc Vũ không cần hành động thiếu suy nghĩ, một đệ tử bỗng nhiên kinh hô kêu lớn: "Su phụ, ta cảm giác được Nguyệt Tinh Thạch ở trong cơ thể Mộng Điện Y"

Đại trưởng lão và Nhị trưởng lão liếc nhau, Nhị trưởng lão xuất toàn lực cuốn lấy Nguyệt Lạc Vũ, đại trưởng lão lắc mình một cái lắc đến bên người Mộng Điện Y, dùng linh lực bao lại toàn thân Mộng Điện Y. Một lát sau, một viên tiểu bảo thạch lóe ngũ sắc quang mang từ mi tâm Mộng Điện Y chậm rãi đi ra.

Nguyệt Lạc Vũ thấy một màn như vậy, hai mắt đỏ đậm, toàn thân hơi thổ bạo ngược tăng vọt, hút đi Nguyệt Tinh Thạch, nháy mắt ngũ thái quang mang bao phủ toàn thân, quát lên một tiếng lớn "Vạn Phượng Hóa Vũ", đầy trời hỏa diễm phi vũ, đồng tử đại trưởng lão phóng đại, Phong Liệt chạy lại mang Lạc Nhất Nhất và Mộng Điện Y đi, Lạc Nhất Nhất cũng nhanh chóng mở ra Quang Thuẫn, bao lại ba người chặn hỏa diễm.

Sau khi dùng tài liệu Kinh Thiên Kiếm thay đổi Quang Thuẫn, Lạc Nhất Nhất mở ra một lần đã là cực hạn, hơn nữa thời gian thực ngắn. Mạc Vân nhìn đầy trời hỏa diễm cũng nhanh chóng mở ra tất cả huyền khí phòng ngự trên người, nhưng giờ phút này vẫn là cả người cháy đen.

Trong khoảnh khắc Điện Huyền Cốc bị hỏa diễm bao trùm thì không còn tốt đẹp như ngày xưa nữa, theo nó bị giết còn có mọi người đột kích.

Vạn Phượng Hóa Vũ là Nguyệt Lạc Vũ và huyền thú của hãn cộng đồng kỹ năng đặc biệt, giờ phút này Tam Túc Phượng đã kiệt lực, từ không trung rút xuống. Nguyệt Lạc Vũ cũng từ không trung hạ xuống nghiêng ngã lao đảo hướng Mộng Điện Y đi tới. Ánh mắt Mộng Điện Y có chút trống rỗng rất cực ngắm nhìn, suy yếu cầm tay Nguyệt Lạc Vũ, chậm rãi nở nụ cười.

Nguyệt Lạc Vũ áy náy nói: "Điện Y, thực xin lỗi, gặp ta, cho ngươi cả đời này qua vất vả như thế." Mộng Điện Y cười lắc đầu: "Đứa ngốc, ta thực may mắn gặp ngươi, ngươi là hạnh phúc của ta" Trong mắt hai người thâm tình, làm cho Lạc Nhất Nhất nhìn không được đỏ đôi mắt. Lạc Nhất Nhất hai mắt đầm lệ mông lung nhìn Phong Liệt, Phong Liệt bất đắc dĩ lắc lắc đầu. Mộng Điện Y là dựa vào Nguyệt Tinh Thạch duy trì đến hôm nay, Nguyệt Tinh Thạch hút ra, sinh mệnh của nàng cũng đến cuối, một chiêu kia của Nguyệt Lạc Vũ cũng dùng hết tất cả linh lực, hãn cùng huyền thú của hãn dùng phương thức thiêu đốt sinh mệnh đã đánh xong trận chiến đầu này.

Mộng Điện Y quay đầu nhìn Lạc Nhất Nhất nói: "Nhất Nhất, ta thật vui vẻ, ở cuối cùng trong cuộc sống nhận thức ngươi, ngươi chưa bao giờ dùng ánh mắt chán ghét nhìn ta, trừ bỏ Lạc Vũ, ngươi là người duy nhất rất tốt với ta, ngươi nhất định là lễ vật trên trời đưa cho chúng ta. Cuộc đời này của ta xem như không uổng."

Lạc Nhất Nhất nước mắt nói: "So với nhân loại đối trá dơ bẩn, tình yêu của các ngươi có vẻ càng thêm cao thượng. Điện Y, ngươi cùng Lạc Vũ sẽ mãi không tách rời"

Trong tay Nguyệt Lạc Vũ cầm Nguyệt Tinh Thạch đưa cho Lạc Nhất Nhất nói: "Ta đem linh khí bên trong toàn bộ rút hết, các ngươi ở sơn động phía dưới Điện Huyền Cốc tu luyện, nơi đó linh khí sung túc, rất nhanh Nguyệt Tinh Thạch sẽ hấp thu đủ linh khí, về sau mặc kệ ở nơi nào, mang theo Nguyệt Tinh Thạch tu luyện đều có lợi. Nó còn có thể giúp ngươi rất nhanh khôi phục linh lực, nhưng là vĩnh viễn không cần như ta rút hết linh khí trong Nguyệt Tinh Thạch, bằng không ngươi sẽ phải trả giá bằng sinh mệnh"

Nguyệt Lạc Vũ ôm Mộng Điệp Y đi đến một chỗ cao trong Điệp Huyền Cốc ngồi xuống, đó là nơi các nàng thường xuyên cùng nhau xem mặt trời mọc mặt trời lặn. Bọn Lạc Nhất Nhất không đành lòng đã quấy rầy họ, thật lâu sau, đi qua xem thì hai người đều đã muốn không còn hô hấp. Nhưng hạnh phúc trên mặt hai người là rất nhiều người vĩnh viễn cũng không cách nào có được.

Phong Liệt chuẩn bị cho hai người hợp tấu, nhưng bị Lạc Nhất Nhất ngăn trở. Nàng đem Nguyệt Lạc Vũ cùng Mộng Điệp Y tính cả Tam Túc Phụng thủ hộ các nàng đến cuối cùng cùng nhau hoá tấu. Sau đó ở dưới ánh mắt kinh ngạc của Phong Liệt, đứng ở chỗ cao đem tro cốt các nàng thả theo gió bay đến khắp nơi trong Điệp Huyền Cốc. Thì thào nói: "Hi vọng các nàng có thể được chân chính an bình, không hề bị thế nhân quấy rầy, Điệp Huyền Cốc là thuộc về các nàng, mà ở trong Điệp Huyền Cốc các nàng không chỗ không ở."

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 5: Long Hồ Thành, trong thành một đóa kỳ ba

Lần này trở mắt nhìn Nguyệt Lạc Vũ và Mộng Điệp Y chết ở trước mặt lại bất lực, ba người đều bị đá kích, Lạc Nhất Nhất lại ở trong cơn động điên cuồng tu luyện. Nàng muốn thật nhanh trưởng thành, không cho phép người bên người nàng lại bị thương tổn.

Ngoại giới chỉ biết là Nguyệt Tinh Cung chiêu tập đại lượng nhân thủ tiến công Điệp Huyền Cốc, nhưng không một người còn sống, đối Điệp Huyền Cốc càng thêm e ngại. Lạc Nhất Nhất bảo Phong Liệt luyện chế một ít độc dược đặt ở cửa cốc, còn tại cửa cốc che kín chướng khí độc tính rất mạnh, vừa bố trí cơ quan mới.

Có một số người không sợ chết tò mò muốn nhìn một chút Điệp Huyền Cốc rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, kết quả người đi một cái không còn sống trở về. Hơn nữa tử trạng cực kỳ thảm thiết, từ đó, lại không người dám bước vào Điệp Huyền Cốc.

Ba người Lạc Nhất Nhất ở trong cơn động ngăn ngừa suốt hai tháng. Qua hai tháng, dựa theo đại lực Phong Vân, thực lực Phong Liệt đạt tới cấp chín, Lạc Nhất Nhất đạt tới cấp tám cao nhất, Mạc Vân cũng bước vào cấp tám. Không chỉ có thực lực ba người tăng lên không ít, thực lực Đằng Long và Chíp Bông cũng rõ ràng có tiến bộ. Đằng Long đạt tới cấp sáu. Phong Liệt cũng không biết hiện tại Chíp Bông rốt cuộc là tới cấp bậc nào.

Chíp Bông nói cho Lạc Nhất Nhất biết trước kia nó không cần tu luyện, có thể tự động hấp thu linh khí, nhưng trải qua một đoạn thời gian trưởng thành, hiện tại nó cũng muốn tu luyện mới có thể đề cao thực lực của mình. Cho nên nó và Đằng Long đều ở lại trong Phụng giới tu luyện, bình thường không trở ra. Vì cho chúng nó tu luyện thật tốt, Lạc Nhất Nhất đem Nguyệt Tinh Thạch phóng vào Phụng giới.

Tuy rằng không có biểu hiện ra ngoài, nhưng trong lòng Phong Liệt còn có chút rối rắm. Bởi vì quan hệ huyết mạch, tốc độ hấp thu tu luyện có vẻ thông thả, nếu không lúc trước Lạc Nhất Nhất dùng Thần Quả Long Lưỡi, phỏng chừng hiện tại cả Nhất Nhất đều đuổi không kịp. Tuy rằng hiện tại không có phương pháp tốt hơn, nhưng vẫn liều mạng tu luyện, mới có thể bảo vệ tốt Nhất Nhất.

Mấy ngày sau, ba người chuẩn bị đơn giản một chút, liền lặng lẽ ly khai Điệp Huyền Cốc. Lạc Nhất Nhất vốn định cùng Phong Liệt hỏi yêu giới, điều tra rõ mọi chuyện, nhưng Phong Liệt lo lắng độc trên người Lạc Nhất Nhất, cho nên cố ý đi tìm Xích Ly Thảo trước.

Rời đi Điệp Huyền Cốc không bao lâu, liền phát hiện đến mỗi một chỗ, các nơi đều ở canh phòng nghiêm ngặt, Phong Liệt giải thích nói khẳng định là ma thú lại bắt đầu thú triều. Cái này giống như từ thượng cổ lưu truyền tới nay, hơn phân nửa thời gian là nhân loại và ma thú bị vây trong trạng thái giao chiến, nhưng ma thú chiến thắng không được nhân loại, nhân loại cũng tiêu diệt không được ma thú.

Vẫn chiến chiến ngưng ngưng, cũng may yêu thú cũng không tham dự, bọn họ khinh thường ma thú ngu muội, cũng khinh thường nhân loại nhỏ yếu. Lạc Nhất Nhất buồn cười nghĩ, hơn phân nửa ma thú hòa nhân loại đại lực Phong Vân đều là vì lịch sử lưu truyền vấn đề đấu lâu như vậy.

Mỗi tòa thành đều có lực lượng phòng ngự riêng, vài tòa thành gần nhau sẽ liên hợp lại đề cử một vị minh chủ đức cao vọng trọng chỉ huy mọi người cùng nhau chống cự ma thú xâm nhập. Bọn Lạc Nhất Nhất không nghĩ lẫn vào việc này, liền tiếp tục điệu thấp mà đi, lại phát hiện dần dần thường xuyên lọt vào ma thú công kích, còn đều là lấy trạng thái quần thể xuất hiện.

Phong Liệt đề nghị đợi thú triều qua rồi lại đi. Lạc Nhất Nhất còn lại là bị chọc dựng lông, lôi kéo Phong Liệt đến phụ cận rừng rậm vòng vo hai vòng, đánh một đám ma thú. Còn thu phục một đầu Hồ Vương thực lực không tệ, gián tiếp có một đàn tiểu đệ.

Đằng Long đang tu luyện Đằng nhìn thấy Hồ Vương mang một đàn tiểu đệ tiến vào, vui sướng hài lòng nói: "Lão tử đã có người sai sử." Hồ Vương vừa nghe, không vui, đều là nó sai sử người khác, như thế nào tiến vào Phụng giới đã bị sai sử? Vì thế phản bác nói: "Ta là Hồ Vương, như thế nào có thể cho răn như người sai sử."

Đằng Long vừa nghe liền nổi giận, nha, không nhìn ra nó là một con Long sao? Tuy rằng hiện tại hình thể là có chút giống xà, nhưng vẫn là có khác nhau a. Không nói hai lời, liền đi lên đánh Hồ Vương, đáng thương vừa mới bị Lạc Nhất Nhất đánh mình đầy thương tích, hiện tại lại bị Đằng Long đánh thêm.

Đằng Long đang đơn phương đánh Hồ Vương, Chíp Bông đối với Đằng Long và Hồ Vương hô phun ra một ngưng hỏa, Đằng Long là biết lợi hại, rất nhanh tránh ra, đáng thương Hồ Vương bộ lông tuyết trắng nháy mắt cháy rụi. Hồ Vương không nói gì hỏi thương thiên, hôm nay chính là ngày nó gặp xui xẻo sao? Về sau trước lúc xuất môn muốn xem hoàng lịch a, cái gì thế đạo a.

Chíp Bông nổi giận kêu lên: "Lại ầm ỹ, ta thiêu cả nhóm người!" Nó đến bây giờ còn vì Mộng Diệp Y chết mà đau buồn, trừ bỏ Lạc Nhất Nhất, nó liền thích cùng Mộng Diệp Y thân cận. Đương nhiên còn có Phong Liệt mỗi ngày nhân tiện giúp nó chuẩn bị đồ ăn.

Lúc này thanh âm Lạc Nhất Nhất truyền đến: "Muốn làm lão đại, đi a, người dẫn ta đi giải quyết hết đám ma thú có thực lực không tề ở phụ cận, chúng nó sẽ là tiểu đệ người!" Những lời này của Lạc Nhất Nhất lập tức đề cao tình tích cực của Hồ Vương, ma thú phụ cận có thực lực cao hơn nó có rất nhiều, về sau có ma thú thực lực cao hơn mình làm tiểu đệ sử, ngăn lại đều phong cách.

Hồ Vương ân cần mang Lạc Nhất Nhất đi dạo một vòng rừng rậm, Lạc Nhất Nhất chọn lựa lấy một ít ma thú có thực lực thân thể cao hoặc ma thú có thực lực đoàn thể cao.

Mạc Vân khản trương quan sát Lạc Nhất Nhất, rất sợ nàng thường xuyên thu phục nhiều ma thú như vậy một cái không cẩn thận liền biến thành ngu ngốc. Nhưng Lạc Nhất Nhất giống như không có gì không khỏe, thu phục xong liền hướng Phương giới quảng vào xem xong việc. Thực lực đám ma thú này so với Đằng Long và Chíp Bông kém nhiều lắm, nàng đều lười khế ước, càng đừng nói xuất ra tặng người.

Không lâu, bọn họ đến một tòa tên là Long Hồ Thành, Lạc Nhất Nhất rất hứng thú đối với tiểu thành tương đối lạc hậu này. Tiểu thành này không có mình chủ cai quản, nhưng nó lại có thể một mình sừng sững ở nơi này, xem kiến trúc, nó trải qua ô vờ số lần ma thú sóng triều. Trong thành từng nhà mặt đều là bộ dáng hoà thuận vui vẻ.

Lạc Nhất Nhất vừa đi vào thành vừa hướng Phong Liệt nói: "Liệt, Thành Chủ Long Hồ Thành thật sự là có bản lĩnh, có cơ hội thật muốn nhận thức (làm quen) một chút." Phong Liệt gật đầu đồng ý với cái nhìn của Lạc Nhất Nhất. Long Hồ Thành có thể đối mặt vô số lần ma thú triều dâng, chỉ dựa vào lực lượng của chính mình mà sống sót, quả thật làm cho người ta bội phục.

Lạc Nhất Nhất không nghĩ tới trong lúc vô ý một câu nói làm cho Lộ Vân Hồ ở bên cạnh trong một quán ăn ăn mỳ bị sặc nửa ngày, không nhận được lắm bả: "Tiểu nha đầu này thực thật tinh mắt."

Chuẩn bị ăn xong rồi liền đuổi theo, kết quả, còn không có ăn xong, chợt nghe có tiếng kèn khẩn cấp. Bỏ lại bát liền chạy nhanh thẳng đến thành lâu xem xét tình huống, trong thành một ít người có năng lực chiến đấu thực tự giác lấy tốc độ nhanh nhất tiến vào trạng thái chiến đấu.

Ba người Lạc Nhất Nhất một bộ dáng chuyện không liên quan mình ngồi ở một tiểu quán trà uống trà. Chương quầy nghe được tiếng kèn nói một câu: "Khách quan, xin lỗi." Liền cảm lấy tên vọt tới phía cửa thành.

Ở thú triều tiến đến, vì an toàn, các thành đều là thực ít có người xuất nhập. Đối với người ngoại lai như bọn Lạc Nhất Nhất, tuy rằng rất nhiều người cảm thấy kỳ quái, nhưng vẫn chưa để trong lòng. Một cái tiểu tử mười bốn tuổi nhìn ba người Lạc Nhất Nhất còn ngồi ở trong quán trà nói: "Ta mang bọn người đi trốn vào hầm, ở trong này rất nguy hiểm."

Ba người mang tâm tò mò đi theo tiểu tử đến chỗ hần gọi là hầm. Nguyên lai mỗi hộ gia đình trong thành đều đào hầm, để người không có năng lực chiến đấu tránh né nguy hiểm, còn tại trong phòng trang bị các loại cơ quan.

Vừa đưa người đến nơi, tiểu tử liền vội vàng rời đi, Lạc Nhất Nhất kỳ quái nói: "Người một cái tiểu hài tử chạy ra ngoài làm gì?" Tiểu tử kiêu ngạo nói: "Qua hai năm, ta cũng có thể giết địch, ta muốn đi xem trước." Linh lực tiểu tử ở cấp bốn cao nhất, thêm một thời gian liền có thể đột phá cấp năm, thiên phú thực không sai.

Lạc Nhất Nhất tiếp tục hỏi: "Người tên là gì?" "Ta gọi là Lộ Vân Phi, phụ thân ta là Lộ Vân Hồ, rất nhanh ta sẽ giống như phụ thân ta làm một người anh hùng." Tiểu tử không chỉ có báo ra tên hần, còn tiện thể đem phụ thân hần cũng khoa một phen.

Lộ Vân Phi sau khi rời khỏi đây, ba người Lạc Nhất Nhất cũng lặng lẽ đi ra ngoài, nghĩ muốn nhìn Lộ Vân Hồ là đối phó ma thú như thế nào. Ở một góc thành lâu, ba người thu liễm hơi thở, nhìn xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phụ Sùng Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Q.2 - Chương 6: Long Hồ Thành đại chiến cùng ma thú

Lộ Vân Hồ rất nhanh đã đưa đám người có sức chiến đấu tập trung đến cùng nhau. Đại khái chia làm năm đội. Người đội thứ nhất đều có linh lực cao, trang bị huyền thú thực lực cũng không tề, nhưng nhân số không nhiều lắm. Đội thứ hai lấy huyền thú loài báo có tốc độ kỳ mau tạo thành. Mọi người đội thứ ba có được loại huyền thú phi cầm, thực lực so đội thứ nhất tương xứng, nhân số so với đội thứ nhất nhiều hơn rất nhiều.

Tiểu đội thứ bốn có vẻ hỗn loạn, thực lực so le không đồng đều, nhưng mỗi người cũng đều có huyền thủ riêng, có vài người thực lực của bản thân cùng huyền thủ đều kém rất nhiều, chủng loại huyền thủ của mỗi người cũng không giống nhau. Đội thứ năm là một ít người có sức chiến đấu, linh lực cũng không cao, nhưng nhân số phần đông, chỉ có một bộ phận là có huyền thủ.

Lộ Vân Hồ phái đội thứ tam chống cự ma thú không trung, đội thứ tam đối phó loài ma thú phi cầm trên không trung hiển nhiên là kinh nghiệm phong phú, phối hợp rất tốt, căn cứ thuộc tính sở trường bản thân cùng huyền thủ, rất nhanh tách ra lựa chọn đối tượng công kích.

Ở thời điểm ma thú triều dâng tới, tiểu đội thứ nhất cầm ngân chấu tám chấu sắp xếp thành hình chữ nhất, ở chỗ cách ma thú không xa, đem một mặt tám chấu hướng phía ma thú, tám chấu được phong phú linh lực bao vây lấy khiến cho ngân quang bắn ra bốn phía, ma thú đang vọt tới đều tránh né không mở mắt ra được, trong lúc nhất thời đại loạn, rất nhiều ma thú dừng lại, nhưng lập tức bị ma thú phi sau đung ngã, ma thú ngã sắp xuống rất nhanh đã bị ma thú xông lên từ phía sau dẫm đạp mà chết.

Một vòng qua đi, tiểu đội thứ nhất nhanh chóng thoái lui về sau vào trong thành, đem cửa thành đại khai, đội thứ hai chia thành hai tiểu đội tách ra, sáp nhập vào hai bên cửa thành, chính triều ma thú ở cửa thành lại bị rối loạn trận tuyến, mà một bộ phận ma thú bị để vào thành, bị cơ quan trong thành quét một lần, sau đó lại bị đám người đội thứ năm vây ở bên trong quần áo. Rất nhanh thú đàn bị đánh chết quá nửa. Người đội thứ nhất và đội thứ tư thừa dịp ma thú đại loạn, nhẩy vào thú đàn đại khai sát giới.

Giải quyết xong ma thú trong thành, mở ra cửa thành, mọi người phong dừng mà lên, Cả Lộ Vân Phi đều thừa dịp loạn đi lên. Lộ Phi Hồ có được một đội ngũ thực đáng giá kiêu ngạo, mặc dù là chống lại ma thú so với mình cường đại (mạnh hơn), cũng không có bất luận kẻ nào thoát khỏi chiến trường, cho dù chết cũng sẽ dùng năng lực lớn nhất của mình khiến cho ma thú bị thương nặng. Rất nhanh chiến đấu liền lấy Long Hồ Thành áp đảo thắng lợi mà kết thúc.

Quét tước xong chiến trường, chiến lợi phẩm phân phối cơ bản không có chia đều, đều là ấn cá nhân công tích đến phân phối. Người đội thứ năm nhắc tới thành tích vẫn hóa đội thứ tư, mà người đội thứ tư ấn tình huống đều đề cao các phương diện chuyển đến đội thứ nhất hoặc đội thứ ba. (Mọi người thông cảm, chỗ này Mạn cũng rồi. Đại ý là tán thưởng điểm tốt của các đội khác)

Trải qua Thần Thú Sư hàng phục ma thú, một ít chuyển đến đội thứ hai, một chút phân phối cho người đội thứ năm. Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất nhìn nhau cười, Lộ Vân Hồ không chỉ có chiến lược ánh mắt, còn có thể thông qua phương thức này đề cao tính tích cực của đám người.

Mạc Vân say mê nói: "Bọn họ nếu có Luyện Khí Sư như ta vậy, sức chiến đấu khẳng định mạnh hơn so với hiện tại." Lạc Nhất Nhất nói: "Sư phụ, đến lúc đó có người bạn. Liệt, chúng ta đi gặp Lộ Vân Hồ đi." Phong Liệt gật gật đầu, ôm lấy Lạc nhất nháy mắt biến mất, Mạc Vân nghi hoặc đi theo đi, sau lưng cảm thấy lạnh lạnh, sẽ không giống như hân nghĩ đi.

Lộ Vân Hồ vừa nghe xong các đội báo cáo tình hình chiến đấu, nghe được thủ vệ nói bên ngoài có một lão nhân, một nam tử tuổi còn trẻ ôm một tiểu cô nương muốn gặp hân, lập tức đã nghĩ đến lúc này khi đang ăn mỹ giáp được tiểu nha đầu thực thật tình mắt kia, lập tức cho người tiến vào.

Lộ Vân Hồ vừa thấy Lạc Nhất Nhất, liền thân thủ muốn ôm nàng, bị Phong Liệt một cái né tránh, xấu hổ bắt tay rút trở về, các đội trưởng đều còn chưa đi, khó được gặp lão đại của mình kinh ngạc, đều cười ha ha, đơn giản cũng không đi rồi. Lộ Vân Hồ rít gào một tiếng: "Cười cái gì cười, đều cảm miệng cho lão tử!" Bất quá hảo cảm với Lạc Nhất Nhất cũng không bởi vậy biến mất, hành động vừa rồi cũng đã biết hân không phải đối thủ của vị nam tử đầu bạc kia.

Lạc Nhất Nhất đơn giản giới thiệu một chút, liền nhập thẳng chủ đề: "Năng lực chỉ huy của Lộ thành chủ thật lợi hại, đại chiến lần này thật là phấn khích." Lộ Vân Hồ cười hắc hắc, còn chưa kịp khiêm tốn một chút, chợt nghe Lạc Nhất Nhất vừa chuyển, tiếp tục nói: "Một đội ngũ tốt như vậy, nếu như Lộ thành chủ có Thuần Thú Sư và Luyện Khí Sư thực lực cao, cùng năng lực chỉ huy của Lộ thành chủ, tin tưởng nhất định đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, không biết Lộ thành chủ vì sao không giống các thành khác cùng liên hợp lại"

Nghe nói như thế, đại bộ phận mọi người cho rằng ba người bọn họ ba là tới khuyên nhủ Long Hồ Thành hướng mình chủ thần phục, nhưng Lộ Vân Hồ hòa Lộ Vân Long cũng không nghĩ như vậy, trước kia mình chủ phụ cận phái người xuống, đều là tư thái cao cao tại thượng. Một bộ dáng ta chỉ là đáng thương các người mà thôi. Cho nên Lộ Vân Phi mở miệng hỏi: "Không biết vài vị từ đâu tới đây?"

Lạc Nhất Nhất cười khê: "Đi ngang qua, cảm thấy Long Hồ Thành không giống người thường, nay trùng hợp gặp ma thú đột kích, đối năng lực thực chiến của các vị rất bội phục, cho nên mới đến quấy rầy thành chủ." Mọi người ngay từ đầu đều nghĩ Phong Liệt hoặc Mạc Vân mới là thủ lĩnh, nhưng từ khi tiến vào, hai người đều một bộ dáng không thêm đề ý.

Phong Liệt còn ngại trà người ta không tốt, tự mình từ không gian giới chỉ lấy ra lá trà vôi vàng pha trà cho Lạc Nhất Nhất, Mạc Vân thì không biết ở suy nghĩ cái gì. Lúc này mới phát hiện chỉ có Lạc Nhất Nhất là nhân vật chính.

Mọi người vốn là người không bám vào một khuôn mẫu, nghe đến Lạc Nhất Nhất nói vậy, cũng không có bởi vì nàng là một oa nhi mà khinh thị. Một đội trưởng tức giận nói: "Theo chân bọn họ liên hợp có cái gì tốt, một đám lỗ mũi hướng lên trời, khinh thường người khác, cảm thấy trang bị chúng ta kém, huyền thủ kém."

Từ đội trưởng tiếp tục nói: "Cũng không phải là muốn cho chúng ta làm vật hi sinh, chiến lợi phẩm cũng là người khác chọn hết không cần cho chúng ta." Vừa nói xong, ngũ đội trưởng sầm húa nói: "Chúng ta hiện tại thật tốt a, ấn công tích bản thân mà phân phối, thực lực cao lấy tốt, bản thân không bản lĩnh không có cũng trách không được người khác."

Nhị đội trưởng thống lĩnh huyền thủ cùng tam đội trưởng có được không trung phi cầm thì trầm mặc hơn, hai đội tiếp tế tiếp viện càng ngày càng theo không kịp. Hàng phục huyền thủ thực lực cao, Thuần Thú Sư không thể thu phục, đội không trung phi cầm cùng đội huyền thủ đều giảm bớt rất nhiều.

Lộ Vân Long khoát tay áo nói: "Được rồi, được rồi, một đám ở trước mặt khách nhân kẻ khổ, cũng không sợ người chê cười." Lạc Nhất Nhất cười nói: "Cùng người hào sảng như vậy giao tiếp mới thống khoái."

Lộ Vân Hồ ha ha cười nói: "Tiểu nha đầu nói rất đúng, ta nói Vân Long, người chính là một gương mặt nhẵn mặt nhẵn, cũng không ngại mặt. Tiểu nha đầu, hửn gọi Lộ Vân Long, bình thường cứ như vậy, người đừng để ý." Ai ngờ Lộ Vân Long lập tức tiếp lời nói: "Người gọi ta là gì, còn có, ta là ca ca người."

Lộ Vân Hồ đầu vung: "Cái gì ca ca không ca ca, người không phải so với lão tử đi ra sớm nửa nén hương sao?" Lộ Vân Long vỗ cái bàn cả giận nói: "Sớm đi ra một cái chân cũng là đại." Lạc Nhất Nhất nhìn hai người không nói gì, vừa mới còn cảm thấy Lộ Vân Long có vẻ giống phần tử trí thức, không nghĩ tới cũng là một kẻ dở hơi.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phụ Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 7: Coi trọng đội ngũ này của các người

Lộ Vân Hồ không để ý tới Lộ Vân Long, nói tiếp: "Vài năm trước, lão tử nghĩ tới cùng vài cái thành phụ cận cùng nhau liên hợp, nhưng người ta chường mất ta, còn không bằng làm một mình, cho nên liền rời khỏi. Long Hồ Thành ta tuy rằng thoát nhìn thiếu thốn, nhưng mỗi người có thịt ăn, có rượu uống. So người khác không kém, Lộ Vân Hồ ta không tham, có bao nhiêu chén lớn thì dùng bao nhiêu mễ (gạo, thóc)."

Lạc Nhất Nhất buông ly trà nói: "Lời tuy như thế, bắt quá lấy trang bị hiện tại của Lộ thành chủ, mỗi lần ma thú đột kích, đều đã tổn thất không ít người đi. Không có gia nhập liên minh, cùng với thành lân cận giao dịch không nhiều lắm, ngẫu nhiên kinh tế cũng sẽ túng quẫn đi."

Lộ Vân Long gật gật đầu: "Lạc cô nương phân tích không sai, bắt quá hiện tại đã là chúng ta lựa chọn tốt nhất." Lạc Nhất Nhất cầm lấy ly trà phát hai hạ: "Không biết Lạc thành chủ có ý cùng ta kết minh. Khác không dám nói, cam đoan các người chân chính có rượu uống, có thịt ăn."

Mọi người một trận hai mặt nhìn nhau, vừa rồi Lạc Nhất Nhất nhắc tới ba người bọn họ là đi ngang qua, sau lưng giống như không có thể lực gì, lấy cái gì cam đoan. Mạc Vân thân du trở về nghe Lạc Nhất Nhất nói không nói gì, nào có người lấy rượu thịt loại này nọ chiêu mộ người ta.

Không nghĩ tới Lộ Vân Hồ sau một trận cười to nói: "Tiểu nha đầu, chỉ bằng người trong khoảng thời gian ngắn căn cứ tình huống trước mắt phân tích như vậy, lão tử tin người. Lão tử không có dã tâm gì, chỉ cần các huynh đệ của ta qua ngày lành là được." Lộ Vân Long trừng mắt nhìn Lộ Vân Hồ liếc mắt một cái, chấp tay hướng Lạc Nhất Nhất nói: "Nghe Lạc cô nương khẩu khí, không biết là cỡ thể lực nào đâu?"

Lạc Nhất Nhất uống lên hai ngụm trà, cười lắc lắc đầu: "Trước mắt chỉ có ba người chúng ta, về phần thể lực sau lưng, ta xem đội ngũ Long Hồ Thành này, nghĩ đem nhóm các người phát triển trở thành ta cỡ thể lực thứ nhất." Nhìn bộ dáng bừa bãi của nàng, làm cho mọi người một trận không nói gì, lại rước lấy Lộ Vân Hồ một trận sang sảng cười to: "Người tiểu nha đầu này, ngày sau cũng không phải vật trong ao a."

Lộ Vân Long đá Lộ Vân Hồ một cước, tiếp tục lễ phép hỏi: "Không biết Lạc cô nương làm sao lại tin tưởng đâu?" Lạc Nhất Nhất còn không có trả lời, nhị đội trưởng Vương Hồ cũng lớn tiếng giảng đạo: "Đúng vậy, chỉ với ba người các người dựa vào cái gì muốn chiêu mộ Long Hồ Thành chúng ta a, Long Hồ Thành chúng ta cũng không phải là ngồi không, người có cái gì bán sự a?"

Lạc Nhất Nhất kinh ngạc trả lời: "Ta vừa mới không phải nói, cho các người có rượu uống, có thịt ăn sao, không cho các người ăn chay." Lộ Vân Hồ đối Lạc Nhất Nhất nghiêm trang khời hài trả lời liền cười ha ha.

Vương Hồ đứng ra nói: "Vậy thì cho ta xem các người có bán sự gì?" Nói xong, triệu hồi ra huy hiệu thú báo săn của mình. Lạc Nhất Nhất tiếp tục uống trà của nàng, tùy tay đưa Chíp Bông từ Phượng giới phóng xuất, nói: "Chíp Bông, uống hết ly trà nhỏ này phải thu phục xong nga."

Mọi người thấy tiểu sủng vật màu trắng chỉ có thể ái không nói gì, chẳng lẽ dùng đáng yêu thế công? Vương Hồ nhìn thấy Chíp Bông, lập tức nổi giận, đây là ý tứ gì, liền thả ra cái sủng vật như vậy, còn cho thời gian một ly trà nhỏ thu phục hửn, này quả thực là lỗ ló ô nhục. Đang muốn một cái tát chụp đi qua, Chíp Bông linh hoạt hiện lên, thuận tiện một ngụm hòa phun ra, thiêu một bên tóc Vương Hồ.

Mọi người cười ha ha, không nghĩ tới Chíp Bông còn thật sự có tài. Trên mặt Vương Hồ lập tức không nhìn được, nếu bại bởi tiểu sủng vật này, vậy hửn ở Long Hồ Thành cả đời này đều nâng đầu không dậy nổi.

Lúc này Chíp Bông đã muốn chạy tới cửa, Vương Hồ lập tức đuổi theo, tất cả mọi người chạy tới xem náo nhiệt, cả Mạc Vân đều chạy ra đi vô giúp vui, còn lấy mỹ kỹ danh là đi giải thực lực của bọn họ. Trong đại sảnh chỉ còn lại có Lạc Nhất Nhất, Phong Liệt, Lộ Vân Long. Chỉ chốc lát sau, chợt nghe đến bên ngoài Vương Hồ tiếng kêu thảm thiết cùng âm thanh ồn ào của mọi người.

Cái này chết, Lộ Vân Long cũng ngồi không yên, nhìn Lạc Nhất Nhất thành thoi uống trà cùng Phong Liệt thờ ơ, nhìn không được cũng đứng dậy đi ra ngoài, hửn cũng không nghĩ ra tiểu sủng vật kia rốt cuộc có chỗ nào lợi hại.

Không đến một ly trà nhỏ, Chíp Bông nhảy dựng trở lại trên vai Lạc Nhất Nhất, người đi theo phía sau về mặt cháy đen, quần áo bị thiêu nơi nơi là động (lỗ hổng), tóc cũng không sai biệt lắm bị thiêu hết. Mọi người ở phía sau hưng tai nhạc họa, cười ha ha, trong lòng đối lại lịch Lạc Nhất Nhất càng thêm

tò mò .

Vương Hồ đi đến trước mặt Lạc Nhất Nhất, lớn tiếng nói: "Lão tử nhận thua ." Lần này hẳn thua tâm phục khẩu phục, tiểu sủng vật hẳn khinh thường kia nếu như không phải khẩu hạ lưu tình, hẳn cùng huyền thú của hắn đã sớm hóa thành tro . Lạc Nhất Nhất thực thường thức hẳn có tính tình thẳng thắn.

Lộ Vân Hồ nhìn Chíp Bông hai mắt tỏa ánh sáng, hỏi: "Tiểu nha đầu, ngươi thế nào có được huyền thú lợi hại như vậy, nói cho ta biết một chút đi." Lạc Nhất Nhất cười nói: "Chíp Bông nhà chúng ta là độc nhất vô nhị." Chíp Bông ngồi xồm trên vai Lạc Nhất Nhất nghe được Lạc Nhất Nhất nói vậy, thối thì mánh gặt đầu.

Vừa mới áp chế khiếp sợ Lộ Vân Long nói: "Huyền thú Lạc cô nương quả nhiên rất lợi hại, bất quá muốn chiêu mộ Long Hồ Thành ta, dù sao cũng phải làm cho mọi người cao thấp Long Hồ Thành tâm phục khẩu phục."

Lạc Nhất Nhất buông ly trà tự tin nói: "Tuy rằng các ngươi thu được không ít chiến lợi phẩm, nhưng hiện tại đều không có biện pháp dùng tới. Nửa tháng, cho ta thời gian nửa tháng, ta cho các ngươi tất cả trang bị rực rỡ hẳn lên, thực lực chính thể thăng lên một cái bậc thang." Mọi người kinh ngạc nhìn nàng, tự tin trong mắt làm cho mọi người bỗng nhiên cảm thấy, nàng thật sự có thể làm được.

Rất nhanh, ba người Lạc Nhất Nhất được dàn xếp chỗ ở, về mặt Mạc Vân đau khổ nhìn Lạc Nhất Nhất, tuy rằng hắn thích luyện khí, nhưng thể này cũng nhiều quá đi. Phong Liệt tỏ vẻ lạnh nhạt, chỉ giúp bọn hắn luyện chế một ít đan dược bọn họ không thể luyện chế được.

Ngày hôm sau, ba người Lạc Nhất Nhất liền bận rộn, Lộ Vân Hồ góp nhặt rất nhiều tài liệu luyện khí và dược liệu, nhưng ma thú lại chỉ có lần này chiến đấu hàng phục một ít, ma thú có vẻ lợi hại Thuận Thủ Sư bọn họ không thể thu phục, lưu trữ lại rất nguy hiểm. Cho nên Mạc Vân và Phong Liệt bận túi bụi, mà Lạc Nhất Nhất dùng non nửa ngày thu phục ma thú chiến dịch lần này, hàng phục ma thú xong, liền rảnh rồi .

Đầu nhị đội trưởng Vương Hồ bị Chíp Bông thiếu không còn mấy căn tóc trực tiếp cạo trọc, lúc này đang không ngừng vỗ đầu bóng lưng của mình, hỏi hận này ra, nếu sớm biết rằng bọn họ sẽ đến một cái Thuận Thủ Sư hung hãn như vậy, mặc kệ có bao nhiêu nguy hiểm, hẳn đều phải lưu trữ đám ma thú lúc trước. Lạc Nhất Nhất buồn cười nhìn mặt nhị đội trưởng thành mướp đắng, cười nói: "Ta đưa ngươi kiện lễ vật." Dứt lời, liền đưa huyền thú trong Phượng giới toàn phóng xuất , đương nhiên ngoại trừ Đằng Long và Chíp Bông.

Nhị đội trưởng nhìn huyền thú nháy mắt xuất hiện ở trước mặt hắn, nhất thời mộng , nha nha nói: "Trời ạ, chẳng lẽ ta xuất hiện ảo giác , không nên có huyền thú nhiều như vậy, cho dù là Thuận Thủ Sư lợi hại, cũng không có huyền thú không gian lớn như vậy cất chứa nhiều huyền thú thế này"

Mà Hồ Vương phong cách lão đại mộng một thời gian ngắn thì tan biến , nhớ tới hắn kiêu ngạo đối này ma thú thực lực cao hơn hẳn tuyên bố chuyện hắn là tam lão đại bọn họ, có loại dự cảm bất hảo. Quả nhiên, ma thú này như hồ rình mồi nhìn đến hắn da đầu run lên, ông trời sẽ không ngoa hắn như vậy đi?

Lạc Nhất Nhất không để ý tới nhị đội trưởng kinh ngạc và Hồ Vương một bộ dáng muốn khóc. Xoay người đi phòng bếp , mấy ngày nay nhìn Phong Liệt cùng Mạc Vân vất vả như vậy, thật sự thực cảm động, bọn họ cũng đều biết nàng là muốn ở đại lục Phong Vân thành lập thế lực, mới có thể tận hết sức lực giúp nàng như vậy. Hôm nay nàng xuống bếp, hảo hảo khao khao bọn họ.

Nửa tháng sau, thực lực chính thể Long Hồ Thành giống như Lạc Nhất Nhất hứa hẹn lên một cái bậc thang, Vương Hồ hiện tại đối Lạc Nhất Nhất là sùng bái đến cực điểm, trừ bỏ cho tam đội trưởng một ít huyền thú phi cầm, đội huyền thú hiện tại của hắn nhưng là khổng lồ vài lần, giờ chỉ là lấy đoàn thể xuất động còn có báo đội, hổ đội, lang đội, còn có đàn Phong Nghi số lượng dọa người, toàn bộ một nhà giàu mới nổi.

Vì thế, thường xuyên có thể nhìn thấy nơi có Lạc Nhất Nhất ở , Vương Hồ biểu hiện ra bộ dáng so với đối thành chủ còn muốn ân cần hơn. Vài cái tiểu đội trưởng khinh thường nói: "Ngươi thật đúng là đem ngã theo chiều gió phát huy đến cực điểm a?" Vương Hồ đầu vung, phản bác nói: "Các ngươi còn không phải cũng thế sao, trừ bỏ thành chủ, đối ai nhiệt tình như vậy, ta chẳng qua biểu hiện so với các ngươi nhiều hơn mà thôi."

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sủng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 8: Thổ tài chủ Băng Tuyết Thành

Lộ Vân Hồ mấy ngày nay cũng là đi chỗ nào đều vui tươi hơn hờ , đối Lạc Nhất Nhất nói: "Ha ha, hiện tại lão tử sống lưng có thể thẳng thắn , người trong tay đều có thể vượt qua thành mình chủ, tiểu nha đầu, ngươi yên tâm, có chuyện gì, nói một tiếng, Long Hồ Thành ta tuyệt đối nghiêm túc tuân theo". Lạc Nhất Nhất cười nói: "Lộ thành chủ nói nghiêm trọng rồi, tin tưởng lấy thực lực của Lộ thành chủ, thêm một thời gian, Long Hồ Thành nhất định sẽ trở thành thành đệ nhất đại lục Phong Vân"

Lộ Vân Hồ say mê nói: "Hắc hắc... Có hiện tại trang bị, là nên phát triển phát triển . Không cần gọi gì Lộ thành chủ, kêu ta Lộ đại ca thì tốt rồi, ta Lộ Vân Hồ chính là người nha đầu nguoi, khối bài từ này là tin vật Long Hồ Thành chúng ta, hiện tại tặng cho ngươi, có cái gì cần giúp đỡ, cứ việc nói." Lạc Nhất Nhất tiếp nhận bài từ tối đen tỏa sáng, trên bài từ có một cái điều khắc hình Phượng, chính là đầu Phượng có chút kỳ quái.

Bài từ nhìn qua có niên đại cổ xưa. Lạc Nhất Nhất đang lo lắng muốn hay không thu, Lộ Vân Hồ ha ha cười nói: "Cầm đi, coi như là cái tín vật, nhìn đến khỏi bài từ này, người Long Hồ Thành biết là người một nhà, ta không cần nó, ở Long Hồ Thành, ai không biết lão từ a." Lạc Nhất Nhất không hề từ chối, chấp tay nói: "Ta đây liền cảm ơn Lộ đại ca."

Lúc này Lộ Vân Long vẫn không lên tiếng mở miệng nói: "Hiện tại thực lực Long Hồ Thành tuy rằng đại tăng, nhưng là còn không thể nóng lòng phát triển, chỉ có thể âm thầm chậm rãi lớn mạnh, không dẫn người chú ý, khó bảo toàn người khác sẽ trực tiếp đem chúng ta bóp chết." Lạc Nhất Nhất gật đầu, nòng tin tưởng ánh mắt của Lộ Vân Hồ, hơn nữa Lộ Vân Long trầm ổn, Long Hồ Thành lớn mạnh là thời gian sớm muộn mà thôi.

Hai ngày sau, Lộ Vân Hồ vì ba người Lạc Nhất Nhất cử hành một bữa tiệc tiễn đưa long trọng, cáo biệt người Long Hồ Thành, ba người Lạc Nhất Nhất tiếp tục đi về hướng bắc. Lạc Nhất Nhất thành một cái truyền kỳ ở Long Hồ Thành sau Lộ Vân Hồ và Lộ Vân Long.

Phong Liệt tuy rằng không biết làm sao có thể tìm được Xích Ly Thảo, nhưng hắn biết ở đại lục Phong Vân nơi rét lạnh là Bắc Bộ dựa vào dãy núi Vân Đình. Dãy núi Vân Đình cũng như tên của nó cao ngất trong mây, phía dưới là rừng rậm xanh um tươi tốt, mặt trên là tuyết đọng bốn mùa không tan, tình hình hiểm so với Tử Vong Chi Hải của đại lục Tinh Thần chỉ có hơn chứ không kém.

Càng đi về bắc, thời tiết càng lạnh, Lạc Nhất Nhất cơ bản lại ở trong lòng Phong Liệt không ra. Đến Băng Tuyết Thành - tòa thành gần dãy núi Vân Đình nhất, tinh thần Lạc Nhất Nhất rất cực tingle. Băng Tuyết Thành trước mắt thật sự là danh phù kỳ thực, kiến trúc đều là băng làm, thời tiết nơi này vốn là rất lạnh, chỉ cần rơi vào một chút linh khí, băng này sẽ không hòa tan. Lạc Nhất Nhất cảm giác nàng đã đến một tòa thành thị khắc băng, xa hoa.

Băng Tuyết Thành so với các tòa thành đi qua lúc trước đều phồn hoa náo nhiệt. Trên đường nơi nơi là một ít người đến dãy núi Vân Đình mạo hiểm tìm bảo. Có một tòa nhà giao dịch rất lớn, tên là Tụ Bảo lâu. Nghe nói là hai năm trước thành chủ lấy tòa nhà của mình, cải tạo tân kiến tạo ra nơi này, trở thành nơi mạo hiểm giả đến giao dịch.

Bên trong Tụ Bảo lâu tổng cộng có ba tầng, tầng thứ nhất là bình thường, bên trong tựa như đường dành riêng cho người đi bộ, bất luận kẻ nào đều có thể đi vào đảo bảo, tầng thứ hai thì cao cấp, muốn vào cửa liền giao mười lượng bạc, tầng thứ ba là cấp đặc biệt, đi vào phải giao một trăm lượng bạc, còn phải cho xem tình trạng chứa một ngàn lượng hoàng kim tiền vốn. Tự giao dịch thì rút 10% nộp thuế, nếu như cho Tụ Bảo lâu thay bán ra, phải giao 20%.

Người đi Vân Đình thám hiểm cũng phải ở cửa thành giao mười lượng bạc, mới có thể thông hành. Đầu mỗi tháng, Tụ Bảo lâu còn có thể cử hành hội đấu giá quy mô lớn, sau khi giao dịch thành công cũng phải bỏ ra 10% cho Tụ Bảo lâu. Tuy rằng thu phí rất cao, bất quá Tụ Bảo lâu hứa hẹn, cam đoan hàng hóa ở bên trong tuyệt đối an toàn. Cho nên rất nhiều người vẫn là nguyện ý tiến hành giao dịch ở bên trong.

Lạc Nhất Nhất sau khi hiểu biết tình huống, bĩu môi, nói: "Băng Tuyết Thành này thật đúng là cái tụ bảo thành, thực muốn nhìn một chút thành chủ Băng Tuyết Thành rốt cuộc là thổ tài chủ dạng gì, sẽ vơ vét của cải như vậy." Phong Liệt xem bộ dáng Lạc Nhất Nhất, trong lòng buồn cười, xem ra Nhất Nhất nhà bọn họ không chỉ thích ăn, còn ái tài a.

Ba người nhất trí quyết định đi Tụ Bảo lâu đảo bảo trước, lại đi dãy núi Vân Đình. Lầu một thực hỗn loạn, đan dược, tinh thạch, huyền khí cái gì đều có. Bên trong tiếng người ồn ào, chật chội không chịu nổi. Phong Liệt ôm Lạc Nhất Nhất chuẩn bị lên lầu hai, lại phát hiện ánh mắt Mạc Vân đều đi không ra, Lạc Nhất Nhất không còn gì để nói: "Sự phụ, vật ở lầu hai người khẳng định càng thích." Mạc Vân gật đầu theo kịp, bộ dáng hết nhìn đồng tới nhìn tây, cực kỳ giống thổ bào từ vào thành, nhận đến ánh mắt khác thường từ chung quanh, Phong Liệt ôm chặt Lạc Nhất Nhất đi mau hai bước, tạo ra khoảng cách.

Ở lầu hai giao ba mươi lượng bạc, ba người mới vào cửa. Bên trong vòn quanh, người giảm thiểu không còn chật chội. Bên trong, quầy hàng bài bán cũng chỉnh tề rất nhiều, mỗi loại đều quy cùng một chỗ, tương mua cái gì, trực tiếp đi đến nơi thuộc loại đó là có thể tìm được rồi. Người ở bên trong cũng rất nhiều, nhưng cũng không là hết âm ỉ.

Mạc Vân chạy đến nơi có tài liệu luyện khí, đồng nhìn tây xem, miễn nhãn ý cười. Lạc Nhất Nhất mắt sắc nhìn nhìn giá, giật nhẹ ống tay áo Mạc Vân, chỉ chỉ giá, Mạc Vân đang ở say mê lập tức thanh tỉnh. Tiền của cả ba người bọn họ cũng chỉ có thể mua hai khối tinh thạch.

Lạc Nhất Nhất tìm đến nhân viên tiếp tân tỏ vẻ nàng muốn bán hàng, nhân viên tiếp tân lĩnh vật phẩm của bọn họ đến nơi phán định giá, Mạc Vân lấy từ không gian giới chỉ ra toàn bộ huyền khí và Ma đan thu hoạch được ở trên đường đi, ma tinh cũng đều lấy ra, đặt tràn đầy một bàn lớn, làm ánh mắt của nhân viên đều đáng thẳng, tuy rằng vật xuất ra không tính quý trọng, nhưng số lượng nhiều, làm cho người ta nghĩ làm hắn có phải đánh cướp người khác hay không.

Rất nhanh, Tụ Bảo lâu liền phái người lấy ra bên ngoài bán hộ, vài thứ kia chỉ có thể tiến hành tiêu thụ ở lầu một và lầu hai, không đủ cấp bậc đi lầu ba, làm cho Lạc Nhất Nhất đối lầu 3 càng thêm tò mò.

Ba người ở lầu hai dạo qua một vòng, người Tụ Bảo lâu sẽ đưa tình trạng đến đây và danh sách giao dịch kim ngạch. Vật do Tụ Bảo lâu bán hộ đều là trải qua phán định, Lạc Nhất Nhất vừa vội cản dùng Tiền, cho nên làm cho giá tiêu hao giảm thấp nhất. Tuy rằng cảm thấy bọn họ thu phí giống hắc điểm, nhưng phục vụ và hiệu suất vẫn là làm cho người ta thực vừa lòng.

Mạc Vân cầm tình trạng chạy đến chỗ tài liệu luyện khí làm một trận cuồng xoát. Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt đối vật bên trong không có hứng thú nhiều lắm, chỉ mua ba hạt châu có thể chống lạnh. Khi bên trong bị xoát không sai biệt lắm, Mạc Vân mới cảm thấy mỹ mãn.

Ba người rất nhanh liền ra Băng Tuyết Thành, đi dãy núi Vân Đình dãy. Trên đường cũng có thể gặp được một ít tốp năm tốp ba tiểu đội mạo hiểm. Buổi tối ở một chỗ tránh gió trên mặt sau triền núi đóng quân dã ngoại, đang lúc Lạc Nhất Nhất hưởng thụ Phong Liệt chuẩn bị bữa tối, một vị đại hán mặt chữ quốc, lưng hùm vai gấu mang theo một tiểu đội nhân mã đi tới, sang sảng nở nụ cười hai tiếng, nói: "Tiểu huynh đệ tay nghề thật không sai, có thể cho huynh đệ chúng ta cũng ném thử a?"

Q.2 - Chương 9: Lăn một vòng trở lại điểm xuất phát a

Phong Liệt thờ ơ tiếp tục hầu hạ Lạc Nhất Nhất, Mạc Vân chỉ lo ăn phần của mình. Nhưng Lạc Nhất Nhất lại hô: "Vị đại ca này đến bên này ngồi đi." Đại hán cũng không khách khí, ngồi xuống, từ không gian giới chỉ lấy ra bát mức một chén canh uống vào. Vừa uống vừa khen canh làm không sai, những người khác trong tiểu có chút xấu hổ đứng ở nơi đó, đi cũng không được, ngồi cũng không xong.

Đối vị đội trưởng này rất là không biết nói gì, bọn họ vốn tính lại đi thêm một đoạn, đi đến nơi thường ăn ngủ, nhưng đội trưởng đi đến nơi đây, nghe thấy mùi liền không muốn đi tiếp, không nói hai lời liền thay đổi tuyến đường. Mà hiện tại rõ ràng hai người này đối bọn họ không có hứng thú, chính là một cái tiểu nha đầu tiếp đón, đội trưởng bọn họ thật còn là ngồi xuống.

Lạc Nhất Nhất tiếp đón mọi người nói: "Mọi người đều cùng nhau ngồi đi." Đại hán buông bát, cầm lấy thịt thỏ vừa mới khảo tốt nói: "Không cần phải xen vào bọn họ." Phong Liệt quét đại hán liếc mắt một cái, ánh mắt rõ ràng đang nói: ta cũng không tính chiều đãi người. Những người khác trong tiểu đội xấu hổ cười cười, tự mình động thủ chuẩn bị bữa tối.

Đội này tuy rằng người không nhiều lắm, nhưng người người thực lực không sai, huấn luyện có tổ chức, nhìn ra được là người thường xuyên lên núi trải qua nguy hiểm. Ba người Lạc Nhất Nhất thực lực hiện tại tuy rằng cũng không tệ lắm, nhưng dù sao nhân sinh không quen, phía trước còn không biết có bao nhiêu nguy hiểm, theo chân bọn họ cùng nhau lên núi cũng có thể hơn dễ hơn một ít.

Rất nhanh, Lạc Nhất Nhất cùng những người đó làm quen xong, đại hán tên là Âu Dương Hoa, là đội trưởng tiểu đội này, nhà ngay tại Băng Tuyết Thành, thường xuyên mang tiểu đội đi thám hiểm. Những người khác trong tiểu đội đối Lạc Nhất Nhất – tiểu nha đầu duy nhất tiếp đón bọn họ lại nhiệt tình.

Ngày hôm sau, Âu Dương Hoa đương nhiên kêu ba người Lạc Nhất Nhất cùng lên đường. Ba người cũng không chối từ, dọc theo đường đi, Âu Dương Hoa đều giúp ba người giải giải chuyện trên dãy núi Vân Đình. Khi Lạc Nhất Nhất hỏi về Xích Ly Thảo, sắc mặt Âu Dương Hoa ngưng trọng rất nhiều, trầm tư trong chốc lát nói: "Ta chỉ biết là Xích Ly Thảo là sinh trưởng ở đỉnh núi Vân Đình, nhưng cũng không dễ tìm.

Trước kia có Luyện Dược Sư nguyện xuất giá cao mua, nhưng chúng ta tổn hại mấy nhóm người cũng đều không tìm thấy, cho nên lại bỏ quên. Người đến Vân Đình tìm bảo rất nhiều, nhưng không có người vì tìm bảo mà cả mệnh đều không cần, cho nên mọi người cũng sẽ không đến đỉnh núi."

Nghe Âu Dương Hoa nói xong, mọi người cũng không ngoài ý muốn, đi lên tiếp chỉ biết khẳng định có nguy hiểm. Rất nhanh mọi người bước đến một chỗ rẽ. Hướng trái là đường tới đỉnh núi nhanh nhất, hướng phải còn lại là đường chậm rãi xâm nhập thám hiểm. Trên đường bên trái nhìn không thấy dấu chân, trên đường bên phải thì rậm rạp. Nhìn ba người Lạc Nhất Nhất đứng ở trên đường hướng đỉnh núi nhìn lên, Âu Dương Hoa đi tới khuyên bảo bọn họ vẫn là theo chân tiểu đội bọn họ cùng nhau đi bên phải, không đáng vì một gốc cây Xích Ly Thảo mà mạo hiểm lớn như vậy.

Lạc Nhất Nhất quay đầu nhìn về phía Mạc Vân nói: "Sur phụ, người cùng Âu Dương đại ca đi thôi. Ta cùng Liệt đi lên là được." Mạc Vân không hề nghĩ ngợi cả giận nói: "Nói gì vậy, ta như thế nào có thể cho các người hai cái tiểu bối đi mạo hiểm." Lạc Nhất Nhất tội nghiệp nhìn Mạc Vân: "Sur phụ, người cũng không phải không biết, chúng ta hiện tại là người nghèo, người không thừa dịp cơ hội này háo hảo liếm vết của cái? Có Liệt ở đây, người lo lắng cái gì. Nói sau lên đỉnh núi còn không nhất định có thể gặp được Xích Ly Thảo đâu."

Mạc Vân vừa nghe, liền đánh vào hông, lập tức yên. Trải qua đoạn thời gian tu luyện, ba người đều có tiến bộ rất lớn. Phong Liệt không nói, vốn thực lực liền cao hơn Mạc Vân, nhưng Lạc Nhất Nhất cái tiểu nha đầu kia hiện tại đều so với hán lợi hại hơn. Tuy rằng Lạc Nhất Nhất một lần nữa an ủi Mạc Vân, nói Phong Liệt là vì lúc trước ăn một loại Thần quả rất lợi hại, nàng cũng là bởi vì dùng qua quả Long Lưỡi, mới có thể có vẻ tiến bộ mau.

Nhưng trong lòng Mạc Vân hiểu được, tiềm lực của hai cái tiểu tử này, hán là cần không nổi. Thân là sur phụ, tự nhiên là vì bọn họ cao hứng, bất quá, làm cho hán xem như là treo biển hành nghề sur phụ làm sao mà chịu nổi a?

Thương lượng thỏa đáng, Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất liền trực tiếp lên đỉnh núi. Trong lòng Mạc Vân yên lặng thì thầm: hai cái tiểu tử kia, nhất định phải bình an trở về a, lần sau gặp mặt, nhất định cũng cho người làm thổ tài chủ.

Càng đến đỉnh núi, nhiệt độ không khí càng là rét lạnh, tuy rằng trên người có Tị Hàn Châu, nhưng Phong Liệt vẫn là sợ Lạc Nhất Nhất đông lạnh, đem nàng toàn bộ ôm vào trong ngực, trừ bỏ ánh mắt và cái mũi lộ ra ngoài, toàn thân đều bị bao gắt gao. Trong lòng Lạc Nhất Nhất cảm thán: quả nhiên, trên đời vốn không có đường, nhiều người đi, cũng liền thành đường. Ngắm lại đoàn người Âu Dương Hoa, phỏng chừng đi rất xa. Bọn họ liền một nửa lộ trình cũng chưa đuổi tới.

Lạc Nhất Nhất nghiêng đầu nói: "Liệt, nếu độc ta giải, lớn lên không xinh đẹp thì làm sao bây giờ?" Phong Liệt còn thực trả lời: "Nhất Nhất biến thành cái dạng gì ta đều thích." Lạc Nhất Nhất thực thỏa mãn câu trả lời của Phong Liệt, ôm lấy cổ Phong Liệt xoạch hôn một cái. Sau đó lùi về tự nói thầm: "Ông trời phù hộ, nhất định phải cho bộ ngực của ta trở nên đại đại, mông kiêu kiêu..." Phong Liệt nghe được Lạc Nhất Nhất nói thầm, về mặt hắc tuyến, tiểu nha đầu này...

Đi suốt ba ngày, đang lúc Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất chuẩn bị dừng lại nghỉ chân một chút, bi kịch đã xảy ra. Bọn họ gặp tuyết lở đại quy mô. Phong Liệt nhanh công ôm lại Lạc Nhất Nhất vừa mới buông ra, nhanh chóng hướng dưới núi chạy đi. Loại tuyết lở đại quy mô tuyết thế này, nếu như bị chôn ở bên trong, tám phần không ra được .

Phong Liệt đã muốn đề cao tốc độ đến cực hạn, nhưng vẫn là không nhanh hơn tốc độ tuyết lở ở phía sau. Đơn giản ôm Lạc Nhất Nhất toàn bộ tắc vào trong ngực, dùng linh lực bảo vệ bản thân, thúc dục linh lực trực tiếp hướng dưới núi lăn xuống.

Thật lâu sau qua đi, rốt cục hồi phục bình tĩnh, Phong Liệt không ngừng thúc dục linh lực không ngừng gia tốc, linh lực rất nhanh liền khô kiệt , tuy rằng Lạc Nhất Nhất có thay thế bổ sung, nhưng vẫn là không duy trì bao lâu, cho nên đoạn đường cuối đều là Phong Liệt ở linh lực khô kiệt, trong tình huống không thể thi triển bảo hộ ôm Lạc Nhất Nhất trực tiếp lăn xuống. Lạc Nhất Nhất được bảo hộ tốt lắm, Phong Liệt cơ hồ bị chấn ngã xỉu.

Cho Phong Liệt ăn vào đan dược, Lạc Nhất Nhất nhìn đỉnh núi, khỏe miệng không ngừng mãnh trừu, thật đúng là tân tân khổ khổ đi ba ngày, lăn một vòng trở lại điểm xuất phát a! Phong Liệt sờ sờ tiểu đầu Lạc Nhất Nhất an ủi nói: "Người không có việc gì là tốt rồi, hảo hảo nghỉ ngơi một chút, ăn cơm no lại trở lên"

Lại đi, tuy rằng không gặp được tuyết lở, nhưng là gặp một ít ma thú thực lực không thấp, đều bị Phong Liệt cùng Lạc Nhất Nhất trực tiếp giải quyết . Thời điểm đến đỉnh núi gặp một đàn chuột tuyết trắng, đám Tiểu Bạch Thử kia khả năng cũng là thật lâu chưa thấy qua người lên núi , đi ra đứng một hồi lại tiến vào trong tuyết biến mất vô tung.

Gặp chúng nó không có ác ý, Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất đôi mắt vừa giao nhau, một cái tin tức ăn ý truyền lại. Không cần chọc đàn Tiểu Bạch Thử nhìn như vô hại này, thực lực chúng nó cũng không thấp, nếu như đàn vật nhỏ này cùng tiến lên, hai người bọn họ thật đúng là ứng phó không được.

Không nghĩ lãng phí thời gian, Lạc Nhất Nhất đưa Chíp Bông vẫn ngốc trong Phượng giới đi ra ngoài, làm cho nó bồi đám chuột kia cùng ngoạn.

Lại qua mấy ngày, Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất rốt cục tới đỉnh núi. Đứng ở trên đỉnh núi liếc mắt một cái nhìn lại, tất cả đều là một mảnh trắng xóa, Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất có điểm há hốc mồm, tại địa phương lớn như vậy tìm một gốc cây, công trình có phải hay không quá lớn.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 10: Cái kia... cái kia... đến ngắm phong cảnh

Đúng lúc này, Chíp Bông trở lại trên vai Lạc Nhất Nhất, phía sau đi theo mấy Tiểu Bạch Thử thiên đầu có một chút do dự, nhưng vẫn hướng trên người Lạc Nhất Nhất phóng lên. Tuy rằng là màu trắng , lớn lên cũng coi như đáng yêu, nhưng Lạc Nhất Nhất vẫn là cảm giác được một trận ác hàn.

Sau khi đem Tiểu Bạch Thử tính cả Chíp Bông cùng nhau tróc xuống phóng trên mặt đất, Lạc Nhất Nhất ngồi xổm xuống bắt đầu cùng chúng nó trao đổi. Dọc theo đường đi Chíp Bông cùng chúng nó đều trở nên quen thuộc. Mang theo kinh điển tươi cười dụ dỗ tiểu bạch thỏ, nàng điềm nhiên hỏi: “Tiểu Bạch Bạch, các ngươi biết đỉnh núi này có một loại thảo dược màu lửa đỏ không?”

Tiểu Bạch Thử đi đầu nhú mày nghĩ nghĩ, nói: “Chính là cái thảo tự kỷ suốt ngày chạy loạn khắp nơi?” Đây là cái gì hình dung, Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất nghi hoặc nhìn chuột trắng nhỏ.

Mấy con Tiểu Bạch Thử khác cũng lú lú nói: “Chính là, rõ ràng là thảo, còn không an phận, chạy khắp nơi.”

“Không phải là toàn thân lửa đỏ sao, là tồn tại đặc biệt trên đỉnh Bạch Sơn”

“Còn có thể hóa thành hình người, nhìn cũng rất được, Đại Đại Vương chúng ta cũng thích nàng .”

Đội mấy con Tiểu Bạch Thử lú lú nói xong, Lạc Nhất Nhất tiếp tục hỏi: “Vậy các ngươi biết nàng ở đâu sao? Có thể giúp ta tìm nó sao?”

Mấy con Tiểu Bạch Thử vừa nghe, làm thành một vòng, thảo luận một chút, gât gât đầu nói: “Được rồi, bằng hữu Chíp Bông liền là bằng hữu của chúng ta.”

Đào mắt, mấy con Tiểu Bạch Thử hướng các hướng bất đồng chạy, chui vào trong tuyết nhìn không thấy bóng dáng. Chỉ chốc lát, một con Tiểu Bạch Thử từ trong tuyết chui ra, hướng địa phương bất đồng chạy tới.

Rất nhanh, một con Tiểu Bạch Thử chạy tới dẫn đường, nói là tìm được Xích Ly Thảo , Lạc Nhất Nhất không nhịn được tán thưởng: “Hiệu suất thật cao.” Tiểu Bạch Thử đắc ý nói: “Đương nhiên, vài cái đại vương phái ra cả cá người đi tìm.”

Rất nhanh, Tiểu Bạch Thử mang theo Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất đi vào một chỗ trên vách đá. Trên vách đá trong trong ngoài ngoài tất cả đều là Tiểu Bạch Thử, đánh giá có hơn một ngàn con, một gốc cây thảo lửa đỏ bị buộc đến bên cạnh vách đá bên, không ngừng sôi nổi hô: “Các ngươi đàn chuột thối này rốt cuộc muốn gì chứ?”

Thanh âm hỗn hển thanh âm, xúng cùn động tác, làm cho Lạc Nhất Nhất có chút buồn cười. Bất quá hình ảnh này cũng làm cho Lạc Nhất Nhất cùng Phong Liệt trong lòng âm thầm may mắn, may mắn không cùng mấy con Tiểu Bạch Thử kia là địch. Nếu phải đánh nhau, phỏng chừng có thể cắn bọn họ cả xương cốt cũng không thừa.

Nhìn thấy Phong Liệt cùng Lạc Nhất Nhất lại đây, Tiểu Bạch Thử tự động tránh ra một con đường. Mấy con Tiểu Bạch Thử cả giận nói: “Muốn cái gì muốn, có người muốn tìm người?”

Xích Ly Thảo thế này mới ngẩng đầu nhìn thấy Phong Liệt cùng Lạc Nhất Nhất đang đi tới, ngạc nhiên nói: “Như thế nào có nhân loại đến đây? Là các người tìm ta, tìm ta làm gì?”

Hỏi trắng ra, làm cho Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt nhất thời không biết trả lời như thế nào, cũng không thể nói chúng ta muốn lấy nội đan của người. Ngốc tử cũng sẽ không cho, huống hồ hiện tại có nhiều Tiểu Bạch Thử như vậy, thật muốn cường thủ, còn không biết Tiểu Bạch Thử sẽ giúp ai. Người ta bình an vô sự ở chung lâu như vậy, bọn họ mới quen biết vài ngày a.

Gặp Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt không có trả lời, mấy con Tiểu Bạch Thử cũng mới nhớ tới hỏi: “Đúng vậy, các người tìm nó làm gì? Nó cái gì cũng không biết?”

Xích Ly Thảo vừa nghe, nhảy nhót lại đây, cả giận nói: “Cái gì bảo ta cái gì cũng sẽ không?”

Tiểu Bạch Thử còn chưa kịp phản bác, một trận tiếng cười to truyền đến, : “Có chuyện gì hảo ngoạn sao, các người như thế nào toàn chạy tới đây?” Dứt lời, một Tiểu Bạch Thử lớn một chút nhảy lại đây.

Mấy con Tiểu Bạch Thử lập tức vây quanh đi lên, lại lưu riu hỏi: “Đại Đại Vương, người bế quan đi ra ?”

“Đại Đại Vương, người hiện tại khẳng định lại lợi hại rất nhiều đi.”

Tiểu Bạch Thử vừa đến ha ha cười nói: “Đúng vậy, ta mới ra đến, nhìn thấy các người tất cả đều không ở đó, tìm các người khắp nơi, không nghĩ tới các người đều chạy đến đây.”

Thời điểm Xích Ly Thảo nhìn đến Đại Đại Vương, trước tiên nhảy nhót đến bên người nó, ủy khuất cáo trạng: “Huyền, lúc người không ở đây, bọn họ đều khi dễ ta.”

Nhóm Tiểu Bạch Thử một trận ác hàn, thảo tự kỷ này thật đúng là làm phu nhân Đại Đại Vương chúng nó.

Thời điểm Phong Liệt nhìn đến con Tiểu Bạch Thử kia liền nhíu mày, không nghĩ tới con Tiểu Bạch Thử này dĩ nhiên là một yêu thú. Tiểu Bạch Thử lúc này cũng chú ý tới Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt.

Kỳ quái vậy quanh bọn họ vòng vo hai vòng, chắc chắn nói: “Đều không nhớ rõ bao lâu chưa thấy qua nhân loại . Các người tới nơi này làm gì.”

Tuy rằng Lạc Nhất Nhất không giống Phong Liệt liếc mắt một cái liền nhìn ra chuột trắng nhỏ là yêu thú, nhưng cảm giác được thực lực của nó bí hiểm, năng cùng Phong Liệt đều chỉ có thể bị đánh.

Cho nên quyết đoán che giấu mục đích, cười gượng nói: “Ha ha, cái kia... cái kia... nghe nói phong cảnh nơi này không sai...”

Tiểu Bạch Thử tựa tiểu phi tiểu nhìn chăm chăm Lạc Nhất Nhất, ngay tại lúc Lạc Nhất Nhất đều nhanh trang không nổi nữa, mấy con Tiểu Bạch Thử túm Chíp Bông nhảy nhót lại đây, giới thiệu bằng hữu mới cho Đại Đại Vương bọn nó nhận thức, một hồi xấu hổ liền tạm thời được Chíp Bông hóa giải .

Cũng may vị Đại Đại Vương kia cũng không để ý, còn đưa bọn họ cùng mang về một cái rất son động rất lớn. Trở về còn có Xích Ly Thảo, Xích Ly Thảo vẫn cảm thấy Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt là lai giả bất thiện, nhưng lại đoán không được cụ thể là nguyên nhân gì. Huống hồ lực chú ý của nàng đã sớm bị vị Đại Đại Vương mới xuất quan kia hấp dẫn.

Lạc Nhất Nhất dựa vào ưu thế tiểu khả ái, rất nhanh liền cùng nhóm Tiểu Bạch Thử thân thiết. Phong Liệt cũng thực có nhãn lực cho nhóm Tiểu Bạch Thử chuẩn bị món ăn, thậm chí cống hiến ra đồ ăn vật của Lạc Nhất Nhất.

Ở chung mấy ngày, Lạc Nhất Nhất rốt cục hiểu biết về đàn Tiểu Bạch Thử này sinh hoạt tại đỉnh núi Vân Đình. Đàn Tiểu Bạch Thử này nhiều thế hệ vẫn sống ở đỉnh núi Vân Đình, dựa vào linh khí sung túc, thực lực đều rất mạnh.

Vị Đại Đại Vương kia gọi là Băng Huyền, là con duy nhất trong tất cả Tiểu Bạch Thử tu luyện thành yêu thú . Bình thường ma thú tu luyện thành yêu thú, đều rời đi đồng bọn ma thú, đi khai thác con nhân sinh mới. Nhưng Băng Huyền vẫn ở lại đỉnh núi Vân Đình, nó không nghĩ cùng đồng bọn ma thú phân biệt ngăn cách, cho nên cũng không thích biến ảo nhân hình. Lại trường kỳ sinh hoạt tại đỉnh núi, cơ bản không thấy được người nào, cho nên mới đối Lạc Nhất Nhất cùng Phong Liệt có vài phần tò mò.

Về phần Xích Ly Thảo, làm cho Lạc Nhất Nhất có chút đau đầu . Thời điểm nó còn không có ý thức liền sinh trưởng ở trong này, cùng Băng Huyền xem như cùng nhau lớn lên , vẫn chung sống hoà bình. Về sau ý thức thành thực, tự dựng khởi xướng mãnh liệt theo đuổi Băng Huyền, mới dọa Băng Huyền cùng nàng bất hòa.

Trón qua một đoạn thời gian, song phương hiệp nghị, Xích Ly Thảo không cần có cái hành vi gì quá khích, Băng Huyền sẽ không né, nhưng từ đó về sau, Xích Ly Thảo mặc dù không hề có cái hành vi gì quá khích, lại mỗi ngày ở bên người Băng Huyền, tự tin một ngày nào đó Băng Huyền sẽ yêu nó .

Sau khi biết rõ tình huống, Lạc Nhất Nhất liền vẫn yên yên , Phong Liệt thì mặt co mày cau. Nếu như bọn họ mạnh mẽ lấy nội đan Xích Ly Thảo, Băng Huyền khẳng định sẽ không ngồi yên không để ý đến .

Ở lúc hai người đang phát sầu thôi, Băng Huyền đặt câu hỏi : “Hiện tại các người hẳn là đều hiểu biết hết đi, nói mục đích các người đi lên đây đi.”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sủng Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 11: Tình yêu của Xích Ly Thảo

Lạc Nhất Nhất ghé vào trên bàn vô tình nói: “Trước kia là muốn lấy nội đan Xích Ly Thảo”

Lời vừa ra khỏi miệng, tất cả Tiểu Bạch Thử đều nhìn qua, tuy rằng chúng nó đối tự kỷ thảo thường xuyên đuổi theo Đại Vương chạy chung quanh loạn trốn thực khinh thường, nhưng là chưa từng có nghĩ tới chân chính thương tổn nó.

Kinh ngạc qua đi, Băng Huyền tiếp tục hỏi: “Xem ra, hiện tại là muốn buông tha cho ?”

Lạc Nhất Nhất trừng Băng Huyền liếc mắt một cái, nói: “Bằng không đâu, người sẽ ngồi yên không để ý đến. Để ta lấy nội đan thanh mai trúc mã tiểu người yêu của người sao?”

“Khụ khụ... cái kia, chúng ta không tính thanh mai trúc mã, càng không tính là người yêu, vừa vặn là hàng xóm mà thôi.” Băng Huyền lập tức biện giải, nói xong lại bổ sung: “Nhưng là ta cũng không thể nhìn các người lấy nội đan của nó”

Xích Ly Thảo nghe đến Lạc Nhất Nhất muốn lấy nội đan của nó, phi thường phẫn nộ, nhưng không kịp lời nói của Băng Huyền làm nó càng thương tâm. Giờ phút này si ngốc nhìn Băng Huyền, tuy rằng là một gốc cây Thảo, không có thực chất biểu tình, nhưng nó biểu đạt bị thương làm cho tất cả mọi người đều cảm giác được .

Băng Huyền cười gượng hai tiếng, nói sang chuyện khác: “Đã nhiều ngày hai người các người lo lắng như vậy, lẽ thường vắng lại, ta đưa các người trên quý thảo được khác như thế nào?”

Lạc Nhất Nhất tiếp tục yên yên lắc lắc đầu, nói tình huống của nàng cho Băng Huyền biết.

Lạc Nhất Nhất sờ đi rõ ràng thẳng thắn như vậy, là vì sợ Phong Liệt sẽ liệu tình muốn lấy nội đan Xích Ly Thảo, nàng biết không quân là trộm, là gạt, nếu như sự tình phát sinh, hai người bọn họ đều không có may mắn đào thoát.

Nếu như nàng nhất định đoán mệnh, liền nắm chắc tốt thời gian, bởi Phong Liệt hoàn thành chuyện hẳn vẫn chưa làm xong, mỗi người sống trên đời đều có vương bận, nàng không thể ích kỷ làm cho Phong Liệt chôn cùng nàng.

Nghĩ thông suốt, Lạc Nhất Nhất liền khôi phục thành bộ dáng trước kia. Dạy bọn Tiểu Bạch Thử trượt tuyết, bởi bọn họ ném tuyết.

Ngắm lại tình cảnh nàng cùng một đám Tiểu Bạch Thử ném tuyết, chỉ nhìn đến tuyết cầu bay đầy trời, nàng đều cảm thấy buồn cười.

Phong Liệt tuy rằng hiểu được ý tưởng của Lạc Nhất Nhất ý, nhưng hẳn lại không có biện pháp thoải mái, để hẳn trở mắt nhìn Lạc Nhất Nhất trôi đi, lại không có biện pháp cứu nàng, so với hẳn tự đi tìm chết đều khó chịu.

Băng Huyền không biết khi nào thì đến bên người Phong Liệt, nhìn Lạc Nhất Nhất cùng Tiểu Bạch Thử đùa hăng say, nói: “Nàng là tiểu cô nương đáng yêu, nhưng ta không thể tự tiện quyết định vận mệnh của Xích Ly Thảo, cho nên cũng mời người buông tha cho.”

Nói xong, nháy mắt gia nhập cuộc chiến, thật lâu không vui vẻ như vậy .

Phong Liệt quay đầu nhìn Xích Ly Thảo ở bên kia nhìn chăm chăm Băng Huyền đến xuất thần, trong lòng có so đo, hẳn không có khả năng trở mắt nhìn Nhất Nhất chết, chẳng sợ trả đại giới là mệnh hẳn, hẳn cũng không hối.

Trừ bỏ Nhất Nhất, người duy nhất hẳn vương bận chỉ có mẫu thân, mà mẫu thân đã có người ái nàng hộ nàng, là đủ rồi. Về phần vẫn làm bạn hẳn trưởng thành khuất nhục cùng cừu hận, cùng Lạc Nhất Nhất so ra có vẻ bé nhỏ không đáng kể .

Từ lần trước nghe đến lời nói kia của Băng Huyền, Xích Ly Thảo liền thường xuyên nhìn Băng Huyền đến xuất thần, cũng không thèm nhắc lại, cả ngày buồn bức không vui. Giống như muốn đem Băng Huyền khắc tiến cốt tủy, lại giống như là xuyên thấu qua Băng Huyền nhìn đến thời gian tốt đẹp khi hai người còn nhỏ vô tư.

Ngay khi Lạc Nhất Nhất chuẩn bị cùng Phong Liệt thương lượng rồi đi, Phong Liệt chuẩn bị thừa dịp Xích Ly Thảo lạc đan xuống tay, Băng Huyền xuất ra một cái hộp gấm đưa cho Lạc Nhất Nhất.

Mở ra hộp gấm, bên trong có một cỗ hàn khí đập vào mắt, bên trong rõ ràng nằm một cây Xích Ly Thảo. Ngẩng đầu nghi ngờ nhìn Băng Huyền.

Băng Huyền giải thích nói: “Xích Ly Thảo từ nhỏ có thể di động, chính mình tìm kiếm địa phương linh khí sung túc để tu luyện. Xích Ly Thảo thích lạnh, bên trong hộp gấm này là hàn băng ngàn năm, ở lúc Xích Ly Thảo còn không có ý thức có thể bảo tồn nó, nếu như cơ duyên xảo hợp có thể tu luyện ra bản thân ý thức, ngưng tụ nội đan, hi vọng có thể giúp ngươi.”

Lời tuy nói như vậy, nhưng trong lòng Băng Huyền biết, không có dễ dàng như vậy, Lạc Nhất Nhất chỉ có thời gian không đến hai năm, chỉ sợ rất khó đợi được.

Nhưng đây là biện pháp duy nhất, nó từ trong ánh mắt Phong Liệt biết hẳn cũng không có buông tha, nhưng là nó không có biện pháp.

Nó không thể nhìn Xích Ly Thảo chết, cũng không muốn cùng Phong Liệt động thủ làm bị thương hẳn, bị thương Lạc Nhất Nhất. Phong Liệt tuy rằng nghi hoặc, nhưng hẳn biết trước mắt đây là biện pháp tốt nhất.

Biết Lạc Nhất Nhất phải đi, đám Tiểu Bạch Thử đều lưu luyến không rời nhìn nàng, ngay tại Lạc Nhất Nhất chuẩn bị một phen thao thao bất tuyệt, thiên hạ đều phân bố yển hội linh tinh, Băng Huyền xoay thân nhấn nhá nói: “Nhất Nhất a, ta có thể hay không cùng ngươi cùng nhau xuống núi chơi đùa a, ta đều không nhớ rõ tại đỉnh núi này ngày người đã bao lâu, thực nhàm chán, ta nghĩ đi theo ngươi hẳn là thực hảo ngoạn.”

Lạc Nhất Nhất cùng Phong Liệt còn không có phản ứng lại, mấy con Tiểu Bạch Thử khác liền nhau nhau mở miệng: “Đại Đại Vương, ngươi đi rồi, chúng ta làm sao bây giờ a?”

“Chính là, nếu không chúng ta cùng với ngươi một khối xuống núi đi?”

Băng Huyền lập tức lắc đầu nói: “Không được, đỉnh núi này mới là thuộc loài của chúng ta, các ngươi xuống núi, không thể tự bảo vệ mình rất nguy hiểm, ta chỉ đi chơi đùa, cũng không phải không trở lại. Ta đi rồi, không phải còn có mấy cái đại vương thôi.”

Ngay tại thời điểm một đám Tiểu Bạch Thử lủi rủ thảo luận, Xích Ly Thảo mở miệng nói chuyện: “Ngươi thật sự muốn xuống núi sao?” Thanh âm hơi bi thương, thân nhiên áp chế Băng Huyền vừa mới còn nước miếng bay tứ tung, Băng Huyền gật gật đầu, dờn ánh mắt.

Đã nhiều ngày, Xích Ly Thảo bỗng nhiên làm cho nó có chút cảm giác chột dạ.

“Ta đây đưa nội đan cho bọn hắn, ngươi mang theo ta được không?” Xích Ly Thảo thẳng tắp nhìn Băng Huyền, không chỉ Băng Huyền, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới Xích Ly Thảo sẽ làm ra quyết định này.

Gặp Băng Huyền sững sờ, Xích Ly Thảo vội vàng nói: “Ta biết ngươi muốn bảo hộ ta, cho bọn họ một Xích Ly Thảo khác, nhưng nàng khả năng đợi không được Xích Ly Thảo kia xuất ra nội đan. Ta đã muốn tu luyện đủ lâu, không có nội đan, còn có thể duy trì hình dáng hiện tại, chính là biến thành một gốc cây thảo bình thường. Ta nghĩ lúc nào cũng khắc khắc đứng ở bên cạnh ngươi. Nếu như may mắn, ta còn có thể tu luyện ra ý thức, tuy rằng về sau cũng sẽ không có nội đan, không bao giờ có thể hy vọng xa vời giống ngươi hóa thành hình người. Nhưng trong lòng ta vẫn hi vọng đến thời điểm đó.”

Thanh âm Xích Ly Thảo giống tiếng vọng thật lâu. Tình huống thình lình xảy ra, làm cho mọi người cũng không biết nên phản ứng như thế nào. Ai cũng đều không nghĩ tới Xích Ly Thảo yêu đến thâm trầm như vậy.

Băng Huyền thân nhiên thờ dài, nói: “Ly Nhi, ngươi như thế nào ngốc như vậy?” Một câu Ly Nhi, làm cho Xích Ly Thảo nhất thời nước mắt đầy mặt, có bao nhiêu lâu không nghe đến cái xưng hô này. Chất lỏng lửa đỏ một giọt tích lạc nhập vào tuyết trắng noãn.

Xích Ly Thảo nghẹn ngào nói: “Không có ngươi, sống lâu lại có cái gì ý nghĩa, ta không thể tiến vào trong lòng ngươi, tu luyện ra hình người lại có ý nghĩa gì. Ta tình nguyện ngủ say, chờ lúc ta lại thức tỉnh, ta muốn ở trong lòng ngươi.”

Xích Ly Thảo nhẹ nhàng học ra nội đan, Băng Huyền tiếp nhận nội đan, nhìn Xích Ly Thảo chậm rãi trở nên không còn sáng bóng, trong lòng một trận co rút đau đớn, trong lòng yên lặng thì thầm: “Ly Nhi, có lẽ ngươi sớm đã ở trong lòng ta.”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phụ Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 12: Giải độc biến thân

Phong Liệt rất nhanh dùng nội đan Xích Ly Thảo luyện chế ra giải dược, giờ phút này tâm tình của hắn cũng không có biện pháp bình tĩnh, này hết thảy chuyển biến quá nhanh, một giây trước hắn nghĩ cường thủ lấy nội đan Xích Ly Thảo, một giây sau người ta đã đưa cho hắn.

Tuy rằng trong lòng khó chịu, nhưng hẳn thực cảm kích Xích Ly Thảo, hẳn không có cách nào tưởng tượng sau khi mất đi Lạc Nhất Nhất, nhân sinh của hẳn sẽ biến thành bộ dáng gì nữa. Chỉ cần ông trời không từ bên người hẳn cướp đi Lạc Nhất Nhất, hẳn nguyện ý bỏ ra đại giới.

Lạc Nhất Nhất cảm khỏa giải được dung nội đan Xích Ly Thảo không thể nuốt xuống. Nàng vừa mới thấy được tình yêu thâm trầm như vậy, hiện tại lại bởi vì nàng mà trôi đi.

“Mau ăn vào đi, đừng lãng phí Ly Nhi hy sinh.” Thanh âm Băng Huyền có chút thương cảm truyền đến. Đặt Ly Nhi vào trong hộp gấm hàn băng ngàn năm lúc trước, tiếp tục nói: “Ta hẳn là cảm ơn ngươi, nếu như không là như thế này, có lẽ ta vĩnh viễn cũng thấy không rõ tâm của mình”

Mang hộp gấm ở trên người, trong lòng mặc niệm: Ly Nhi, phải nhanh thức dậy nga, chúng ta ở đỉnh núi ngày người thật lâu thật lâu, chờ ngươi tỉnh lại. Ta sẽ dẫn ngươi đi rất nhiều nơi hảo ngoạn.

Lạc Nhất Nhất ăn vào giải được, trong lòng yên lặng cầu nguyện: thỉnh ông trời phù hộ, làm cho Xích Ly Thảo sớm tỉnh lại. Cho ta một cơ hội, để ta vì nàng làm chút gì đó, ta thiếu nàng một cái mệnh, một phần ái.

Nhìn sắc mặt Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất còn có chút khó coi. Băng Huyền an ủi nói: “Các ngươi như vậy, Ly Nhi cũng sẽ không vui vẻ. Nàng là thực hoạt bát, âm muội như vậy. Huống hồ, ta tin tưởng Ly Nhi nhất định sẽ tỉnh lại, để ta bù lại mấy năm nay đối nàng thua thiệt.”

Sau khi Lạc Nhất Nhất nén hương, thân thể dần dần nóng lên. Phong Liệt khẩn trương nhìn Lạc Nhất Nhất. Băng Huyền nhắc nhở nói: “Có phải hay không nên cho nàng trở về trong gian phòng, ngươi cũng nên lánh tránh một chút đi. Nếu như nàng trong chốc lát thật sự giải độc trường thành, ngươi không trông cậy vào quần áo cũng đi theo lớn lên đi, cho nên nàng hẳn là trần truồng”

Trần... Chuồng... Băng Huyền nói lập tức kêu tỉnh Phong Liệt, lập tức ôm Lạc Nhất Nhất vào phòng, đóng lại tất cả cửa cửa sổ gát gao, sợ bọn Tiểu Bạch Thử chuồn êm đi vào, cả Chíp Bông cũng bị linh đi ra.

Làm xong này hết thấy, đột nhiên nhớ tới, Lạc Nhất Nhất mang quần áo đều là nàng khích thích hiện tại. Lâm thời sai phái Băng Huyền đi ra ngoài săn thú, bản thân thì khẩn trương ở bên ngoài đi tới đi lui.

Thật lâu sau, trong phòng truyền đến thanh âm nhọc nhọc của Lạc Nhất Nhất: “Liệt, ta... ta không quần áo mặc” Nói xong nàng buồn tiến vào trong chăn, nhớ tới trong phòng chỉ có nàng một người, lại đi ra.

Phong Liệt nghe được thanh âm Lạc Nhất Nhất kích động nói: “Hảo, Hảo, không quần áo mặc... không phải... không phải, ta là nói trưởng thành liền đại biểu độc giải, Hảo.” Nói xong, khuôn mặt Phong Liệt đều bá lập tức đỏ, lần đầu phát hiện miệng hẳn cư nhiên chuyết đến nước này.

Chỉ chốc lát, trong phòng truyền ra thanh âm Lạc Nhất Nhất cười ha ha. “Cái kia... Băng Huyền đi ra ngoài săn thú, trong chốc lát sau khi hẳn trở về, ta liền làm quần áo cho ngươi” Nói xong, liền chuồn ra bên ngoài đợi Băng Huyền.

Rất nhanh thấy một Tiểu Bạch Thử dẫn một đám động vật chậm rãi lại đây. Nhìn Băng Huyền, khóe miệng Phong Liệt nhin không được mãnh trù. Phương pháp săn thú loại này, thật đúng là...

Băng Huyền nhảy đến trước mặt Phong Liệt nói: “Ta không biết ngươi rốt cuộc muốn động vật gì, cho nên thò, hồ ly, điều... ta đều tìm đến cho ngươi, không dùng được thì thả là được.” Nói xong, nhanh như chớp không ảnh.

Phong Liệt dùng da thú làm tốt vài món quần áo, bất an lấy đi qua gõ cửa, trong lòng còn tại lời nói mới rồi cảm thấy xấu hổ. Lại phát hiện trong phòng nửa ngày không thanh âm, tâm căng thẳng, vận dụng linh lực liên tiếp đẩy cửa ra.

Nguyên lai Lạc Nhất Nhất đang ngủ, toàn thân cuộn gát gao, chỉ chừa một cái tiểu đầu ở bên ngoài. Phong Liệt biết Lạc Nhất Nhất trải qua vừa lật ép buộc như vậy, cần hảo hảo nghỉ ngơi, đặt quần áo ở bên giường, lặng lẽ lui ra ngoài.

Lạc Nhất Nhất ngủ đến sáng ngày hôm sau, ngày hôm qua trải qua một lần biến thân, xác thực hại nàng mệt mỏi chết rồi, nhìn Phong Liệt đặt quần áo ở bên giường, trong lòng nghĩ: ở hiện đại, nơi này tùy tiện một kiện quần áo đều là trần phẩm đầu.

Khi Lạc Nhất Nhất mặc quần áo xuất hiện ở ngoài cửa trước mặt Phong Liệt, Phong Liệt lẳng lẳng nói: “Nhất Nhất, ngươi trưởng thành cũng không thay đổi bao nhiêu sao?”

“Ngươi là nói ta trưởng thành cũng không có vị nữ nhân sao?” Lạc Nhất Nhất thờ phỉ phỉ chất vấn.

“Không phải, không phải, ta là nói còn giống như trước giống nhau xinh đẹp, đáng yêu.” Phong Liệt nhanh chóng giải thích.

Lạc Nhất Nhất cười khanh khách bỏ nhào vào trong lòng Phong Liệt, nàng phát hiện bắt đầu từ ngày hôm qua, Phong Liệt trở nên bồn bồn.

Bộ dáng hiện tại của Lạc Nhất Nhất, thật đúng là cùng phía trước không nhiều lắm biến hóa, vốn kỳ vọng có thể biến thành một cái mỹ nữ nghiêng nước nghiêng thành, không nghĩ tới trưởng thành cũng vẫn là hình dáng đáng yêu. Bất quá, Lạc Nhất Nhất cũng không rối rắm, chỉ cần có thể khuynh đảo một mình Phong Liệt là được rồi.

Nhóm Tiểu Bạch Thử nhìn Lạc Nhất Nhất sau khi biến thân, đều tương đương vừa lòng. Tuy rằng Lạc Nhất Nhất không phải cái loại cực phẩm mỹ nữ nghiêng nước nghiêng thành, nhưng trong mắt nàng linh động, cùng diện mạo tinh xảo đáng yêu thực chọc người thích.

Mất thấy ở đỉnh núi ngốc thời gian rất dài, Lạc Nhất Nhất cùng Phong Liệt liền quyết định xuống núi đi tìm Mạc Vân. Băng Huyền tự nhiên cũng đi theo xuống núi, bọn Tiểu Bạch Thử một đường đưa đến nơi lúc trước gặp Lạc Nhất Nhất, mới lưu luyến không rời dừng lại.

Đương nhiên, Lạc Nhất Nhất khó được lên đỉnh núi Vân Đình, khẳng định hội hảo hảo tự khảo bản thân một chút. Ở dưới sự dẫn dắt của Băng Huyền, thuận phục khổ ước không ít ma thú thực lực cao cường. Như Tuyết Viên, Vân Báo, Cự Tích, con Nai Đẳng, thực lực cũng không ở dưới Đẳng Long.

“Băng Huyền, ngươi không phải thích ngoạn sao? Ngươi có biết trừ bỏ thực lực, còn có cái gì cũng rất trọng yếu sao?” Lạc Nhất Nhất quay đầu hỏi Tiểu Bạch Thử ngồi xôm trên đầu vai nàng.

Băng Huyền lắc lắc đầu, Lạc Nhất Nhất dụ dỗ nói: “Ta với ngươi nói, có tiền cũng rất trọng yếu nga. Muốn hay không ta giới thiệu cái kẻ có tiền cho ngươi a?” Băng Huyền quả nhiên gật đầu.

Lạc Nhất Nhất tiếp tục: “Sur phó của ta là Luyện Khí Sư, luyện ra huyền khí có thể bán rất nhiều tiền, ngươi muốn làm sao, ngươi muốn hay không ở cùng hân ở chung nhìn xem?” Từ biết Băng Huyền am hiểu dùng hóa, Lạc Nhất Nhất liền cực lực muốn bắt nó cho Mạc Vân.

“Ngươi nữ nhân này có phải hay không thường xuyên lừa gạt người ta a?” Băng Huyền quay đầu hỏi Phong Liệt bên cạnh, Phong Liệt cúi đầu cười nói: “Ai cho ngươi bôn.” Lời nói Băng Huyền làm cho tâm tình Phong Liệt thật là khoái trá.

Từ sau khi Lạc Nhất Nhất lớn lên, Phong Liệt không có phương tiện ôm nàng, nhưng vẫn là không có lúc nào là không nắm tay nàng, tuyên thệ quyền sở hữu của hân.

Vừa mới vào Băng Tuyết Thành, còn có người canh chừng đoàn người Phong Liệt nghênh bọn họ vào phủ đệ thành chủ phủ, không lâu, Mạc Vân liền cấp tốc vội vàng chạy đến.

Nhìn thấy Lạc Nhất Nhất sừng sốt một chút, ha ha cười nói: “Độc giải là tốt rồi, các ngươi hai cái hài tử này, lâu như vậy mới trở về, làm cho ta lo lắng gần chết.”

Một phen hỏi han ân cần sau, Lạc Nhất Nhất mới biết được, nguyên lai trên đường lên núi gặp được Âu Dương Hoa là quản gia thành chủ Âu Dương Kiệt. Sau khi cùng nhau thám hiểm trở về, thực lực Mạc Vân làm bọn họ bội phục, vẫn là một gã cao cấp Luyện Khí Sư, cho nên thẳng tiếp dẫn gặp thành chủ Âu Dương Kiệt.

Đương nhiên Mạc Vân không có quên chuyện cho Lạc Nhất Nhất làm thổ tài chủ, xuất ra Kim tệ cho Lạc Nhất Nhất, nói cho nàng bên trong có trên triệu lượng hoàng kim.

Lạc Nhất Nhất còn chưa kịp sắt hai hạ, Băng Huyền vẫn không lên tiếng chen vào nói: “Hân chính là sur phó của ngươi a, như thế nào thực lực so với ngươi còn kém.”

Một câu, làm cho trường hợp hoà thuận vui vẻ trở nên có chút xấu hổ. Trong lòng Mạc Vân oán hận nghĩ, trở về nhất định phải Luyện cái huyền khí che giấu huyền khí cho bản thân, miễn cho lão bị người dả kích.

“Bất quá không quan hệ, ta cũng không phải tìm bảo tiêu.” Băng Huyền lẩm bẩm nói, sau đó nhảy, nhảy đến trên vai Mạc Vân.

Tự giới thiệu nói: “Ta gọi là Băng Huyền, về sau liền tạm thời ở với ngươi.” Mạc Vân nghi hoặc nhìn về phía Lạc Nhất Nhất.

Lạc Nhất Nhất lập tức giải thích nói: “Băng Huyền là bằng hữu ta quen được ở đỉnh núi, lửa của nó rất lợi hại. Các ngươi nhất định sẽ trở thành bạn tốt.”

Mạc Vân vừa nghe, hai mắt tỏa ánh sáng nhìn Băng Huyền, xem ra tiểu nha đầu là cho hân tìm được người đốt lửa. Hiện tại ở đại lục Phong Vân, hân muốn tài liệu có tài liệu, muốn kỹ thuật có kỹ thuật, khuyết điểm chính là hảo hỏa. Có hảo hỏa, kỹ thuật luyện khí của hân có năng lực lên một cái bậc thang.

Băng Huyền run lên thân mình, nói: “Thật đúng là có dạng đồ đệ gì sẽ có cái dạng sư phụ đó.”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phụ Sủng Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 13: Phong Liệt phạm hoa đào

Bởi vì thành chủ Âu Dương Kiệt có việc ra ngoài, phải hai ngày nữa mới có thể trở về, cho nên Âu Dương Hoa chiêu đãi Lạc Nhất Nhất cùng Phong Liệt trước, đợi Âu Dương Kiệt trở về lại dẫn đi gặp mặt.

Buổi tối, Lạc Nhất Nhất nằm ở trong phòng ngủ không được, rời đi Phong Liệt ôm ấp thật đúng là không thói quen. Tuy rằng hiểu được hiện tại đột nhiên trưởng thành, tiếp tục ngủ cùng một chỗ, quả thật không thích hợp. Nhưng dường thành thói quen lập tức sửa thật đúng là không dễ dàng.

Từ trong Phượng giới triệu xuất Chíp Bông và Đằng Long, muốn xem tình huống bọn hắn như thế nào. Chíp Bông cao hứng phấn chấn nói cho Lạc Nhất Nhất, nó hiện tại muốn gia tăng tu luyện, rất nhanh sẽ lại đột phá. Thực lực hiện tại của Đằng Long, đã muốn đạt tới cấp bảy cao nhất. Sắp tới hắn sẽ lâm vào ngủ say, tiến vào trưởng thành, không bao lâu sau, có thể lột xác thành Long.

Bởi vì Lạc Nhất Nhất rất khuya mới ngủ, cho nên ngày hôm sau khi nàng mang theo đôi mắt gấu mèo xuất hiện, Phong Liệt đau lòng muốn chết, càng thêm ân cần che chở Lạc Nhất Nhất, không phải sợ nàng nóng, thì sợ nàng rụng.

Làm cho mọi người thấy thật sự là không nói gì, chỉ một chút chuyện a, làm khoa trương như vậy, Lạc Nhất Nhất nhưng thật ra thực hưởng thụ, ôm Phong Liệt khoe: “Thế nào, hâm mộ đi, ghen tị đi.”

Kỳ thật Phong Liệt cũng không tốt, không có Lạc Nhất Nhất ở bên, tổng cảm giác trong lòng trống rỗng, cho nên chạy đến đỉnh núi một đêm. Đương nhiên, này đồ người khác cũng chưa phát hiện.

Nghĩ hiện độc đã giải, cũng có thể hướng cha mẹ báo cái bình an. Cho nên sau khi dùng thiện xong, Lạc Nhất Nhất liền điều động linh lực, dùng bài từ Mạc Vân cấp liên hệ phụ mẫu ở đại lục Tinh Thần.

Vừa mới bắt đầu liên lạc, Lạc Nhất Nhất liền phát hiện linh lực trong cơ thể cuộn cuộn không ngừng xói mòn. Sau khi song phương nhìn thấy ảo ảnh, đơn giản nói cho bọn họ độc đã giải, chính là bên này còn có chút việc cần xử lý, tạm thời không thể trở về.

Nói xong mọi chuyện, vừa định chặt đứt liên hệ, chợt nghe Liễu Trần Nhi vội vàng nói một cái tin tức làm cho Lạc Nhất Nhất khiếp sợ tin: hai ngày trước Lạc Vũ Yên cùng Lạc Vũ Thần lưu lại thư, nói là tới đại lục Phong Vân tìm bọn họ. Mà ở ngày hôm sau Kiều Phi biết chuyện, cũng tiến đến đại lục Phong Vân, lúc này lão gia tử Kiều gia đang ở nhà giận dữ.

Tiểu Thần khẳng định là tới tìm nàng, Vũ Yên khẳng định là ở đại lục Tinh Thần không có địch thù, đến tham gia náo nhiệt. Về phần Kiều Phi luôn muốn Kiều gia trở thành đệ nhất thế gia, làm cho Lạc Nhất Nhất thực ngoài ý muốn, chẳng lẽ là đột nhiên thông suốt, phát hiện Lạc Vũ Yên là bảo? Đến truy con dâu?

Nghĩ đến không lâu liền có thể nhìn thấy mấy tên kia, tâm tình Lạc Nhất Nhất nhảy nhót không thôi. Điều tức trạng thái tốt lên, gấp không thể chờ lời kéo Phong Liệt đi đến nơi giao dịch lớn nhất Băng Tuyết Thành, Tụ Bảo Lâu. Ta hiện tại cũng là người có tiền, có thể hào hào đi tiêu xài. Mạc Vân lần này liền trực tiếp làm người dẫn đường, đến Tụ Bảo Lâu, Lạc Nhất Nhất không nói hai lời, trực tiếp đi lên lầu ba lúc trước nàng không có tư cách đi lên.

Đồ vật bên trong quả nhiên không sai, chủ yếu là một ít huyền khí cao cấp, đan dược. Mặc dù là một ít tài liệu luyện khí cùng tài liệu luyện dược cũng là cực kỳ trân quý. Còn có lâu một và lâu hai đều không có, huyền thú bị thuần phục, bất quá Lạc Nhất Nhất đối những huyền thú này đều chúm chím.

Lạc Nhất Nhất tựa như bùng nổ làm một trận cuồng xoáy, trong lòng thật thích, cảm giác có tiền chính là tốt.

Cảm thấy mỹ mãn ra Tụ Bảo Lâu, chuẩn bị cùng Phong Liệt hảo hảo đi dạo tòa Băng Tuyết Thành độc đáo này. Mạc Vân thực có nhãn lực không làm bóng đèn, vừa ra Tụ Bảo Lâu liền tránh đi.

Đang lúc hai người dạo hăng say, bên cạnh, một đoàn người từ trong một tiệm châu báu đi ra, đụng hai người qua một bên, Phong Liệt kéo Lạc Nhất Nhất vào trong lòng, đang muốn giáo huấn đám người kia, đám người kia chia thành hai bên, từ giữa đi ra một nữ tử có dáng người yếu điệu, khuôn mặt diễm lệ.

Nữ tử cao ngạo chậm rãi đi trước, nhưng ở thời điểm đi qua bên người Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất, lập tức dừng lại, thì thào nói: “Trong băng thiên tuyết địa này khi nào thì có nam tử tuyệt sắc như vậy?”

Ánh mắt kinh diễm kia không chút nào che giấu ở trên người Phong Liệt đảo quanh, mặt Phong Liệt nháy mắt đen, ánh mắt lóa ló đánh giá, làm cho hắn cảm thấy hắn giống như cũng là bị nàng lóa ló thương thức.

Lạc Nhất Nhất động thân từ trong lòng Phong Liệt đứng ra, biểu hiện sự tồn tại của nàng. Ánh mắt nữ tử chuyển hướng Lạc Nhất Nhất, sau đó lắc lắc đầu. Đối Phong Liệt nói: “Mỹ nam, ngươi thích loại tiểu cô nương còn không có phát dục hoàn toàn sao?” Nói xong khoe ra dáng người ngạo nhân của nàng.

Lạc Nhất Nhất vừa nghe liền phát hỏa, hét lớn: “Ai không phát dục hoàn toàn a, Liệt mới sẽ không thích loại bỏ sữa ngực to không não như ngươi.”

Nàng kia nghe được Lạc Nhất Nhất so nàng với bò sữa, trên mặt có chút vận vẹo, nàng luôn luôn đối dáng người của nàng rất tự tin, hôm nay không nghĩ đến dáng người nàng lấy làm kiêu ngạo thế nhưng bị so với bò sữa. Không nói hai lời, rút ra kiếm bên hông, hướng Lạc Nhất Nhất chém tới.

Phong Liệt nhanh chóng ngăn kiếm của nữ tử, nữ tử không nghĩ tới nam nhân kia chẳng những người lớn lên suất thực lực còn tốt như vậy. Trong lòng càng thêm kiên định quyết tâm muốn bắt hắn tới tay.

Đối người bên người kêu lên: “Còn không mau động thủ bắt tiểu nha đầu kia, nuôi các ngươi đàn phệ vật này là để các ngươi xem náo nhiệt sao?”

Mấy người nghe được chỉ thị, hướng Lạc Nhất Nhất vây công lại, Phong Liệt cùng Lạc Nhất Nhất đồng thời đón nhận. Những người kia thân thủ cũng không tệ lắm, nhưng sau vài hiệp, chống đỡ không nổi ngã xuống.

Băng Phách của Lạc Nhất Nhất biến ảo thành tiên (roi) đánh hướng nữ tử, lúc nữ tử né tránh đánh ngã nha hoàn phía sau, lồng sắt trong tay nha hoàn dẫn theo té rớt xuống, mảnh vải che lồng sắt bay tới bên cạnh.

Lạc Nhất Nhất ngạc nhiên nhìn, bị giam bên trong là một con mèo nhỏ màu phấn hồng phi thường đáng yêu, càng làm cho người ta ngoài ý muốn là, sau lưng tiểu miêu còn có một đôi cánh. Lúc này, hai mắt tiểu miêu đăm lẹ lưng trông nhìn mọi người.

Phong Liệt cũng nhất thời ngây ngẩn cả người, chưa thấy qua mèo còn có cánh.

Nữ tử thấy ánh mắt Phong Liệt bị con mèo nhỏ hấp dẫn, nhắc lên lồng sắt đi đến bên người Phong Liệt, cười quyến rũ nói: “Mỹ nam cũng thích con mèo nhỏ này sao? Ta là Tuyết Tiên Nhi đại tiểu thư Tuyết Vương Thành, này là bảo vật Tuyết Vương Thành Cửu Mệnh Miêu Yêu.”

Tuyết Tiên Nhi nghĩ lấy ra thân phận bản thân áp trảng, nhưng Phong Liệt người ta căn bản không biết Tuyết Vương Thành rốt cuộc là chỗ nào, còn đang suy tư Cửu Mệnh Miêu Yêu khi nào thì tiên hóa có cánh.

Gặp Tuyết Tiên Nhi đưa Cửu Mệnh Miêu Yêu tới trước mặt, Phong Liệt trực tiếp cầm đi. Tuyết Tiên Nhi nhìn Phong Liệt đang nghiên cứu Cửu Mệnh Miêu Yêu, cười thầm không nghĩ tới mỹ nam này cũng thích động vật đáng yêu, cái này thì dễ làm.

Phong Liệt nhìn một hồi không nghiên cứu ra nguyên nhân, nghĩ rằng Lạc Nhất Nhất đối loại động vật đáng yêu này không có gì lực miễn dịch, khẳng định thích. Vì thế cầm Cửu Mệnh Miêu Yêu đi đến trước mặt Lạc Nhất Nhất, hỏi: “Nhất Nhất, thích không?” Lạc Nhất Nhất thành thực gật gật đầu, con mèo nhỏ này thật đáng yêu, cùng Chíp Bông đáng yêu như nhau.

Phong Liệt cười nói: “Ta biết ngươi sẽ thích, đến, cầm.”

Cái này..., Tuyết Tiên Nhi choáng váng, đây là tình huống gì? Đồ của nàng bị đoạt...? Nàng đại tiểu thư Tuyết Vương Thành cho tới bây giờ chính là ngày cướp của người khác, khi nào thì gặp được người khác quang minh chính đại như vậy cướp đồ của nàng? Những người khác càng choáng váng, đại tiểu thư kiêu ngạo ương ngạnh của bọn họ, cư nhiên bị người đoạt đồ?

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phụ Sủng Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 14: Cửu Mệnh Miêu Yêu đáng thương

Sau khi phản ứng lại, buồn bực nói: “Nó là của ta, xú nha đầu, trả mèo trả lại cho ta.” Cửu Mệnh Miêu Yêu vừa thấy Tuyết Tiên Nhi nổi giận đùng đùng đi tới, trong mắt sợ hãi.

Lạc Nhất Nhất lại tình yêu tràn ra. Mở ra cửa lồng, trực tiếp bỏ Cửu Mệnh Miêu Yêu vào trong Phụng giới. Sau đó cùng Phong Liệt ra tay, Cửu Mệnh Miêu Yêu trong mắt sợ hãi làm cho Lạc Nhất Nhất tưởng tượng đến, Tuyết Tiên Nhi khẳng định thường xuyên ngược đãi tiểu miêu chỉ có thể yêu thương này.

Đối với loại người không có tình yêu, Lạc Nhất Nhất xuống tay càng ác hơn. Tuyết Tiên Nhi không nghĩ tới Lạc Nhất Nhất chỉ là một tiểu nha đầu mà tu vi lại rất cao, bản thân không phải đối thủ của nàng. Nàng kia đã hạ nàng sau vài hiệp, thậm chí hạ ngã xuống. Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt liền như vậy ôm tiểu miêu của nàng nghênh ngang rời đi.

Sau khi trở về, Lạc Nhất Nhất nhìn chằm chằm Cửu Mệnh Miêu Yêu nói: “Thế giới này thật thần kỳ, mèo đều có cánh.” Cửu Mệnh Miêu Yêu nói: “Không phải... Không phải tất cả Cửu Mệnh Miêu Yêu đều có cánh.”

Phong Liệt thật dài thờ phào nhẹ nhõm, nói: “Ta đã nói thôi, ta rời đi phiên đại lục này cũng không bao lâu, Cửu Mệnh Miêu Yêu như thế nào đều tiến hóa mọc cánh. Vậy ngươi là chuyện gì xảy ra a?”

Cửu Mệnh Miêu Yêu nói: “Cửu Mệnh Miêu Yêu chúng ta là một loại tồn tại đặc thù. Trời sinh hai cánh, lực lượng cũng so với Cửu Mệnh Miêu Yêu bình thường mạnh hơn rất nhiều, hơn nữa trên đời chỉ có một con, thăng đến chết đi, mới sẽ xuất hiện một con Cửu Mệnh Miêu Yêu khác như vậy.”

Lạc Nhất Nhất hai mắt tỏa ánh sáng, không nghĩ tới lại từ nơi nữ nhân kia cướp được một cái bảo. Có chút nghi hoặc hỏi: “Nói như vậy ngươi hẳn là rất mạnh mới đúng, như thế nào còn có thể bị nữ nhân kia ngược đãi đâu?”

Cửu Mệnh Miêu Yêu nhìn Lạc Nhất Nhất ủy khuất nói: “Ta là bị một ít người thực lực rất mạnh bắt đi, sau khi bọn họ bắt ta, không ngừng trù thủ lực lượng của ta, cho nên ta càng ngày càng suy yếu.”

Lạc Nhất Nhất nhìn tiểu bộ đáng đáng yêu của Cửu Mệnh Miêu Yêu, đau lòng muốn chết, dỗ nó nói: “Không sợ, không sợ, về sau liền đi theo ta, ta nhất định hảo hảo thương ngươi.”

Cửu Mệnh Miêu Yêu lắc đầu nói: “Ta biết ngươi là người tốt, nhưng là, ta sống không lâu, ngươi cũng không thể giúp ta được?”

Lạc Nhất Nhất kỳ quái hỏi: “Ngươi không phải Cửu Mệnh Miêu Yêu sao, không phải hẳn là có chín cái mạng sao? Làm sao có thể dễ dàng chết như vậy?”

Cửu Mệnh Miêu Yêu hồi đáp: “Ta mặc dù có chín cái mạng, nhưng ta là bị người làm suy giảm lực lượng, hơn nữa lực lượng của ta đã xói mòn lâu lắm. Hiện tại đã muốn gần khô kiệt. Lực lượng xói mòn, ta không có cách nào tìm về, cho nên chết cũng không có biện pháp sống lại.”

Lạc Nhất Nhất vội vàng nói: “Ta đây có thể giúp ngươi cái gì, tìm lực lượng xói mòn về cho ngươi được không?”

Cửu Mệnh Miêu Yêu lắc đầu, nói: “Đã không có cách nào cứu ta, nhưng là ta nghĩ mời ngươi giúp ta, giúp ta dùng lực lượng cuối cùng kéo dài để một con Cửu Mệnh Miêu Yêu khác sinh ra. Nhân loại nếu như muốn dung hợp hoàn toàn lực lượng của ta, đại khái cần thời gian hơn mười ngày, nếu như có thể tìm về lực lượng này, cho một con Cửu Mệnh Miêu Yêu mới sinh đi dung hợp, cũng rất nhanh.”

Lạc Nhất Nhất cùng Phong Liệt liếc nhau, muốn bọn họ hỗ trợ như thế nào. Chỉ nghe Cửu Mệnh Miêu Yêu tiếp tục nói: “Bọn họ lần này mang ta đến nơi đây, liền là vì lực lượng hiện tại của ta không đủ bọn họ lại trừu thủ một lần. Bọn họ muốn mang ta đi đến một nơi gọi là Tuyết Linh Trì, làm cho ta mượn dùng lực lượng nơi đó lực, có thể cho bọn họ lại trừu thủ một lần.

Nhưng là bọn họ không biết, ta có thể lợi dụng lực lượng nơi đó ngưng tụ ra một con Cửu Mệnh Miêu Yêu mới. Trước kia ta vẫn chưa nói, là vì biết bọn họ có được Cửu Mệnh Miêu Yêu mới nhất định còn có thể tiếp tục hãm hại. Bất quá hiện tại, ta nghĩ đem con Cửu Mệnh Miêu Yêu mới đó phó thác cho ngươi.”

Lạc Nhất Nhất không nghĩ tới gặp Tuyết Tiên Nhi loại người ngoan độc thế này, lần sau nhìn thấy nàng nhất định phải hảo hảo giáo huấn nàng. Gật gật đầu nói: “Ngươi yên tâm, ta nhất định giúp ngươi tìm được Tuyết Linh Trì.” Cửu Mệnh Miêu Yêu cao hứng triển khai cánh, vây quanh Lạc Nhất Nhất dạo qua một vòng, sau đó nhẹ nhàng hôn một cái lên má Lạc Nhất Nhất, nói: “Cảm ơn ngươi, nếu sớm một chút gặp được ngươi thì tốt rồi.”

Lạc Nhất Nhất ôm Cửu Mệnh Miêu Yêu vào trong ngực, vô cùng đau lòng, Cửu Mệnh Miêu Yêu vừa mới bay một vòng, cũng đã hư nhược rất nhiều rồi, nó rốt cuộc bị bọn người đáng giận đó làm cái gì.

Trong lòng yên lặng nói: “Ta sẽ mau chóng giúp ngươi tìm được Tuyết Linh Trì, nhưng trước đó, ngươi tốt tốt nga.”

Hương Âu Dương Hoa hỏi thăm một chút, Tuyết Linh Trì đúng là bảo địa Băng Tuyết Thành, chỉ có thành chủ mới có chìa khóa đi vào. Cái này chỉ có thể đợi thổ tài chủ kia trở lại, bất quá cũng may hẳn hẳn là ngày mai có thể trở lại Băng Tuyết Thành.

Buổi chiều ngày hôm sau, đám người Lạc Nhất Nhất được báo cho biết thành chủ Băng Tuyết Thành Âu Dương Kiệt đã trở lại. Buổi tối vừa vặn vì thành chủ, cũng vì hai người bọn họ làm tiệc đón gió tẩy trần. Lạc Nhất Nhất bĩu môi nói thầm “Hai chúng ta là nhân tiện.”

Mạc Vân vui tươi hơn hờ nói: “Không có việc gì, ta cũng có tiền, ngày mai ta một lần nữa cho nha đầu đón gió.” Lạc Nhất Nhất ôm cánh tay Mạc Vân biên hoàng vừa cười nói: “Vẫn là sự phụ hảo.” Lập tức bị Phong Liệt một tay linh trở về. Mạc Vân không nói gì trắng Phong Liệt liếc mắt một cái, tiểu tử này dục vọng giữ lấy có phải quá mạnh mẽ hay không.

Băng Huyền phiền mắt tròn trắng, ngồi xổm trên đầu vai Mạc Vân, không nhìn ba người trước mắt, thực làm cho người ta chịu không nổi. Tuy rằng hiện tại xuống núi, nhưng nó vẫn là bảo trì hình thái nguyên bản, cho nên Lạc Nhất Nhất đến bây giờ còn không biết nó rốt cuộc lớn lên thành cái dạng gì. Không thể không nói, mấy ngày nay Mạc Vân đồ nó vui vẻ, mà nó cũng càng ngày càng thích nà người trước mắt, tuy rằng bọn họ thường thường làm cho người ta muốn nổi da gà.

Mà lúc này Tuyết Tiên Nhi đang ở khách điểm phát giận, buổi chiều biết Âu Dương Kiệt đã trở lại, nàng tới cửa bãi phòng, lại bị cản trở về, được biết trong Thiên Phủ có khách quý muốn tiếp đãi, bảo nàng ngày khác lại đến.

Hiện tại đều là thế đạo gì a, nàng đường đường đại tiểu thư Tuyết Vương Thành bị người đoạt đồ, còn bị vị hôn phu cự ngoài cửa.

Buổi tối, Lạc Nhất Nhất sớm liền lôi kéo Phong Liệt đến yến phòng khách, nàng rất ngạc nhiên thổ tài chủ kia rốt cuộc là cái dạng gì. Yến phòng khách bây giờ còn đang bố trí, nhìn trước mắt giăng đèn kết hoa, bộ dáng xa xỉ đến cực điểm, thực làm cho người ta hoài nghi hôm nay có phải mừng ngày đại lễ gì hay không, hoặc là có khách quý thập phần trọng yếu.

Tùy tay trao quá một nha hoàn hỏi: “Hôm nay là ngày trọng yếu gì sao? Vẫn là có khách quý trọng yếu đến?” Nha hoàn lắc đầu nói: “Vì cho nhị vị cùng thành chủ đón gió a.” Để cho chạy nha hoàn, Lạc Nhất Nhất lẩm bẩm nói: “Thổ tài chủ này thật đúng là làm tiệc đón gió cho hắn, trở về nhà mình còn phô trương lớn như vậy.”

Vừa dứt lời, liền nhìn đến một đoàn người lấy Mạc Vân và một nam tử diện mạo đáng yêu cầm đầu tiến vào, Mạc Vân xấu hổ cười cười, đối nam tử giới thiệu nói: “Âu Dương thành chủ, hai vị này là đồ đệ của ta”. Băng Huyền ngồi xổm trên vai Mạc Vân hướng về phía trước phiền ánh mắt, tỏ vẻ ta không biết nàng, cùng nàng không quen.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 15: Phong Liệt muốn phát điên, thổ tài chủ hiện thân

Âu Dương Kiệt cũng không thèm để ý, ngược lại đối lời nói của Lạc Nhất Nhất cảm thấy thú vị, đi đến trước mặt Lạc Nhất Nhất thực tự giới thiệu nói: “Nhĩ hảo, ta gọi là Âu Dương Kiệt, người kêu Lạc Nhất Nhất, đúng không, ta gọi người Nhất Nhất tốt lắm, người có thể bảo ta Kiệt ca ca hoặc là Kiệt. Nghe Hoa thúc nói người đến đỉnh núi Vân Đình, ta cũng chưa đi qua, người thật lợi hại.

Bất quá không phải ta không thể đi lên nga, là lão nhân này chết sống ngăn đón không cho ta đi lên, nói trên đó cái gì cũng không có. Còn có. . . Còn có. . . Lúc hồi thành liền nghe người ta nói người đánh Mẫu Dạ Xoa Tuyết Vương Thành kia, thật sự là quá lợi hại, người thật sự là thần tượng của ta. Ta cũng chưa dám đánh nàng.”

Tự nói mục đích bản thân xong, phát hiện về mặt những người khác đều kinh ngạc theo dõi hắn, không nghĩ tới người ta đều nói hắn như vậy, hắn còn mặt nóng đi dần mỏng lạnh của người ta. Lạc Nhất Nhất lại không phản ứng lại. Chủ yếu là hắn cùng lão nhân thổ tài chủ trong tưởng tượng của nàng dung hợp không đến cùng nói đi.

Phong Liệt kéo Lạc Nhất Nhất còn tại ngây người vào trong lòng, nói: “Ta gọi là Phong Liệt, vị hôn phu của Nhất Nhất.” Âu Dương Kiệt giống như thế này mới chú ý tới Phong Liệt, lại không thèm để ý nhìn hắn, lại đem lực chú ý phóng tới trên người Lạc Nhất Nhất. Lạc Nhất Nhất thế này mới lấy lại tinh thần, nhũn nhũn nói: “Ta còn tưởng rằng thành chủ Băng Tuyết Thành là cái lão nhân, như thế nào là cái tiểu thí hài a?”

Một câu, lại đánh khết một đám người lời, Âu Dương Kiệt còn lại là không thèm để ý có thiếp vàng lên trên mặt bản thân: “Nhất Nhất, phương thức nói chuyện của nàng thực đặc biệt.” Những lời này Âu Dương Kiệt là thật nói đúng, Lạc Nhất Nhất chưa từng nghĩ tới có cái loại ý nghĩ của người kinh thương, dĩ nhiên là người trẻ tuổi như vậy.

Tuy rằng Âu Dương Kiệt không để ý Phong Liệt, nhưng đi ở phía sau Âu Dương Kiệt - Âu Dương Linh Nhi, vừa tiến vào đã bị Phong Liệt hấp dẫn, dùng câu tục ngữ nói: đối Phong Liệt nhất kiến chung tình. Nhưng giờ phút này sắc mặt Phong Liệt cứng ngắt, thật muốn một cước đá Âu Dương Kiệt ra ngoài, người này xem vị hôn phu như hắn là chết rồi sao?

Tay ôm Lạc Nhất Nhất nắm thật chặt nói: “Nhất Nhất, chúng ta đi qua ngồi thôi.” Lướt qua Âu Dương Kiệt đi đến đối diện ngồi xuống, giúp Lạc Nhất Nhất pha trà. Cũng nghiêm lệnh Lạc Nhất Nhất không cho phép kêu Kiệt hoặc Kiệt ca ca, chỉ có thể kêu Âu Dương thành chủ hoặc Âu Dương Kiệt. Lạc Nhất Nhất nhìn bộ dáng Phong Liệt ghen trong lòng ngọt.

Âu Dương Kiệt thế này mới cho mọi người nhập tòa, nhưng lực chú ý còn ở trên người Lạc Nhất Nhất. Âu Dương Linh Nhi nhìn Phong Liệt ưu nhã pha trà, một viên phương tâm loạn khiêu, có một chút cùng Âu Dương Kiệt giống nhau, chính là tự động xem nhẹ Lạc Nhất Nhất.

Lạc Nhất Nhất thực bất quá hỏi chuyện Âu Dương Kiệt về đại tiểu thư Tuyết Vương Thành Tuyết Tiên Nhi. Nhìn thấy có chuyện làm Lạc Nhất Nhất cảm thấy hứng thú, Âu Dương Kiệt triệt để toàn giao cho rõ ràng. Ngay cả bản thân đảm đương một nhân vật ở bên trong cũng chưa quên.

Nguyên lai Băng Tuyết Thành lúc ban đầu là từ Âu Dương gia cùng Tuyết gia cộng đồng thành lập. Theo phát triển lớn mạnh, Tuyết gia ở bên cạnh Băng Tuyết Thành kiến tạo một tòa thành khác, Tuyết Vương Thành. Bởi vì hai nhà vẫn có lui tới thân mật, cộng đồng kinh doanh khỏi bảo địa Vân Đình này.

Chính là theo thời gian trôi qua, Băng Tuyết Thành phát triển so với Tuyết Vương Thành tốt hơn rất nhiều, danh khí cũng so với Tuyết Vương Thành lớn hơn nhiều, cho nên tiểu bộ phận người cũng không biết Băng Tuyết Thành cùng Tuyết Vương Thành có quan hệ hợp tác thân mật như vậy. Nhưng Tuyết Vương Thành cũng không bởi vì danh khí không bằng Băng Tuyết Thành mà nổi giận. Bởi vì xúc tiến quan hệ thân mật của hai nhà, hai nhà đều cực lực thúc đẩy tiểu bối đàm hôn.

Bởi vì hiện tại thành chủ Tuyết Vương Thành chỉ có một cái bảo bối nữ nhi là Tuyết Tiên Nhi, cho nên Âu Dương Kiệt đã bị xứng thượng vị hôn phu của tiểu thư Tuyết Vương Thành, chính là Mẫu Dạ Xoa Tuyết Tiên Nhi trong mắt hắn.

Mạc Vân coi chuyện không liên quan mình, cùng Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất như người ở hai thế giới, lại nhìn ánh mắt hai huynh muội dùng sức nhìn bọn hắn chăm chăm. Lắc lắc đầu, tự uống rượu, Băng Huyền lúc này lại tinh thần tỉnh táo, trong lòng vui a, có trò hay nhìn. Một buổi yến tiệc quái dị vô cùng.

Sau khi Âu Dương Kiệt nghe Âu Dương Hoa nói Lạc Nhất Nhất nghe ngóng qua chuyện tình Tuyết Linh Trì, không đợi Lạc Nhất Nhất mở miệng, sáng sớm hôm sau liền chủ tìm đến đây. Nghe Lạc Nhất Nhất nói sự tình xong, không nói hai lời mang Lạc Nhất Nhất đi Tuyết Linh Trì.

Lạc Nhất Nhất kỳ quái hỏi: “Hoa thúc không phải nói Tuyết Linh Trì là bảo địa các người sao, người hào phóng như vậy a.” Âu Dương Kiệt tiêu sái nói: “Một cái phá ao, độ dày linh khí so với địa phương khác cao chút. Nhất Nhất nếu thích, mỗi ngày đến đều được.”

Phong Liệt hắc nghiêm mặt kéo Lạc Nhất Nhất vào trong lòng, biểu hiện hắn tồn tại, Âu Dương Kiệt chết tiệt này, trước mặt hắn đối Nhất Nhất hiền ân cần.

Rất nhanh ba người liền đến Tuyết Linh Trì, Tuyết Linh Trì là một tiểu ao rộng tá hữu năm m², trên mặt ao sương mù mông mông, nếu như không phải Âu Dương Kiệt dẫn đường, Lạc Nhất Nhất nhất định xem nó trở thành một ôn tuyền loại nhỏ.

Đưa Cửu Mệnh Miêu Yêu từ trong Phượng giới phóng ra, Cửu Mệnh Miêu Yêu nhìn Tuyết Linh Trì trước mắt, cao hứng nói: “Chính là nơi này, Nhất Nhất, cảm ơn ngươi.”

Nói xong bay đến phía trên Tuyết Linh Trì, hai tay bắt đầu không ngừng tụ lại linh khí Tuyết Linh Trì đến trong cơ thể của nó. Không lâu sau, một trận bạch quang hiện lên, Cửu Mệnh Miêu Yêu không thấy, xuất hiện ở trước mắt là một quả trứng màu phấn hồng.

Quả trứng kia chậm rãi bay tới trước mặt Lạc Nhất Nhất, Lạc Nhất Nhất thân thủ tiếp được, thì thào nói: “Các ngươi xem, vừa mới con mèo nhỏ kia cũng không phải đã chết, mà là trùng sinh.”

Chíp Bông còn lại là có một nhiệm vụ hạng nhất nhiệm vụ, muốn ấp nở quả trứng này. Chíp Bông úy khuất nhìn quả trứng màu phấn hồng kia, nói: “Ta cũng không phải gà, sẽ không ấp trứng.”

Lạc Nhất Nhất dụ dỗ nói “Cho nên đây là một loại ném thử thôi, ngắm lại xem, ngươi cố gắng một chút, rất nhanh là có thể nhìn đến một cái tân sinh mệnh sinh ra, không phải sự kiện thật vĩ đại sao?” Hai câu nói liền đem Chíp Bông lừa dối thu phục.

Phong Liệt trong lòng âm thầm may mắn, quả nhiên lần đó đi Từ Vong Chi Hải là đúng, bị Lạc Nhất Nhất nô dịch gà nướng là đúng. Bằng không như thế nào có thể đem Chíp Bông đơn thuần tiểu ngu ngốc như vậy bắt tới tay?

Nhìn về mặt Đằng Long xem kịch vui, Lạc Nhất Nhất nói: “Chíp Bông, ngươi có thể tìm Đằng Long làm trợ thủ, nhiệm vụ ấp trứng liền giao cho hai người các ngươi” Đằng Long trên mặt ý cười lập tức cứng lại, nó đường đường một cái Long lưu lạc đến phải ấp trứng?

Bất quá nhìn đến Chíp Bông một ánh mắt đảo qua, Đằng Long lập tức như con gà con mớ thóc gặt đầu, hẩn thực thức thực vụ (thức thời). Ấp trứng liền ấp trứng đi, dù sao từ Chíp Bông đến đây về sau, nó cũng chỉ có thể bị nô dịch. Ai bảo thực lực của nó không bằng người ta đâu, đừng nói hiện tại Chíp Bông có thể một tay bóp chết nó, cho dù nó biến thành Long, Chíp Bông cũng có thể một cái tát chụp chết nó.

Âu Dương Kiệt vừa trở lại trong phòng, liền nhìn đến về mặt Tuyết Tiên Nhi nổi giận đùng đùng ngồi ở chỗ kia đang đợi hẩn. Còn không có mở miệng, chợt nghe Tuyết Tiên Nhi chất vấn: “Ngươi ngày hôm qua rốt cuộc có cái khách quý gì, thế nhưng ta đây vị hôn thê bị cự ở ngoài cửa?”

Âu Dương Kiệt cũng không thèm nhìn tới Tuyết Tiên Nhi, hồi đáp: “Đó là chuyện của ta, ngươi cũng nói, là vị hôn thê, giữa hai chúng ta còn chuyện gì đều không có. Ta vì sao phải nói cho ngươi.”

Tuyết Tiên Nhi biết lại rồi rắc chuyện này, nàng khẳng định sẽ bị hẩn làm tức chết, nhớ tới chính sự, mở miệng nói: “Ta biết ngươi vẫn không thích ta, chúng ta làm giao dịch được không? Thành công rồi ta về sau cũng không quán quít lấy ngươi, hôn ước của chúng ta cũng có thể hủy bỏ.”

Âu Dương Kiệt hưng phấn nói: “Giao dịch gì, nói mau.” Tuyết Tiên Nhi nhìn bộ dáng Âu Dương Kiệt hưng phấn tức giận không thôi, nàng Tuyết Tiên Nhi nơi nào không xứng với hẩn, muốn nhanh chóng đá nàng đi sao?

Gặp sắc mặt Tuyết Tiên Nhi trở nên khó coi, sợ nàng đổi ý, cười gượng hai tiếng nói: “Ha ha, ngươi không phải tìm ta thương lượng sự tình thôi, dù sao cũng phải nói ra nghe một chút đi.”

Tuyết Tiên Nhi thối nghiêm mặt, lấy ra hai bức họa nói: “Ngươi giúp ta được đến nam tử trên bức họa, hôn ước của chúng ta liền hủy bỏ. Về phần xử nha đầu kia, ngươi muốn xử lý như thế nào đều được, ngươi chương mất muốn giết đều được, ta chỉ muốn nam nhân kia.”

Âu Dương Kiệt hưng phấn mở ra bức họa, nhưng lập tức yên. Tuy rằng họa có chút biến dạng, nhưng vẫn là có thể nhìn ra được là hai người Phong Liệt cùng Lạc Nhất Nhất. Trước không nói Lạc Nhất Nhất, nhớ tới cái mặt đen khắc băng kia, chẳng lẽ làm cho hẩn đặt đao ở trên cổ người ta bức hẩn cười Tuyết Tiên Nhi? Là nam nhân đều sẽ không thủ người kiều ngạo ương ngành như Mẫu Dạ Xoa đi.

Tuyết Tiên Nhi thấy sắc mặt Âu Dương Kiệt, khinh thường nói: “Này có cái gì khó, ngươi một cái thành chủ Băng Tuyết Thành, sẽ không cả một cái tiểu nha đầu đều bắt không được đi.”

Âu Dương Kiệt đi ra ngoài, vừa đi vừa nói: “, cũng là ngươi đại tiểu thư Tuyết Vương Thành tự mình đi lên quyền rũ cái mặt đen khắc băng kia đi, thực câu đến, ta còn đưa phần đại lễ.”

Tuyết Tiên Nhi nhìn Âu Dương Kiệt đi xa, tức giận chà chà chân. Phản ứng lại đây lập tức đuổi theo ra hỏi nói: “Ngươi có phải quen bọn họ hay không, biết bọn họ ở nơi nào?”

Không đợi Âu Dương Kiệt trả lời, Tuyết Tiên Nhi đã bị tiếng cười hấp dẫn đi qua, hướng ra phía ngoài đi đến đúng là hai người Lạc Nhất Nhất cùng Phong Liệt nàng muốn phái người đi tìm.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phụ Sùng Thê* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 16: Đánh cuộc...

Tuyệt Tiên Nhi nhìn Lạc Nhất Nhất, tức giận nói: “Xú nha đầu, ta còn chưa kịp tìm người, người liền tự đưa lên cửa, mau trả mào lại cho ta.”

Lạc Nhất Nhất quay đầu nhìn Tuyệt Tiên Nhi, nghĩ đến việc làm của Tuyệt Tiên Nhi đối tiểu miêu chỉ có thể yêu thương kia, cũng tức giận nói: “Nữ nhân tâm ngoan thủ lạt này, đều là người hại chết tiểu miêu. Ta mới muốn tìm người tính sổ.”

Tuyệt Tiên Nhi sùng sốt, nói: “Đã chết? Vẫn là chống đỡ không được a, hại ta phải chạy một chuyến.” Lạc Nhất Nhất vừa nghe, tức giận biến ảo Băng Phách thành rồi hướng Tuyệt Tiên Nhi quát tới.

Hai người nữ nhân liền đánh nhau, Âu Dương Kiệt hét lớn: “Nhất Nhất cố lên.” Tuyệt Tiên Nhi nghe được thanh âm Âu Dương Kiệt, tức giận hướng Âu Dương Kiệt trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, nàng là vị hôn thê của hắn, hắn thế nhưng nhìn nữ nhân khác đánh nàng, còn cổ vũ người ta cố lên.

Lại trộm ngắm Phong Liệt liếc mắt một cái, nam nhân kia một dạng người không phải đối thủ Nhất Nhất của ta? Tức giận đến Tuyệt Tiên Nhi răng nanh đều nhanh cắn. Bất quá, nàng cũng thực không phải đối thủ Lạc Nhất Nhất.

Trúng mảy rồi sau, Tuyệt Tiên Nhi kêu ngừng với Lạc Nhất Nhất, nói: “Xú nha đầu, có bản lĩnh năm ngày sau chúng ta lại quyết đấu. Đến lúc đó chúng ta lấy tiền đặt cược thế nào?”

Lạc Nhất Nhất cũng ngừng lại, nhớ tới Âu Dương Kiệt nói qua, nữ nhân này có tòa Tuyết Vương Thành cơ hồ có thể so với Băng Tuyết Thành. Vì thế mở miệng nói: “Người muốn đánh cuộc gì?”

Tuyệt Tiên Nhi quay đầu nhìn Phong Liệt nói: “Ta thắng, hắn là của ta, người tự sát.” Lạc Nhất Nhất nhìn Tuyệt Tiên Nhi cười nói: “Khẩu khí không nhỏ, người lấy cái gì cùng ta đánh cuộc.” Tuyệt Tiên Nhi tự tin nói: “Đến lúc đó ta sẽ không thua.” Lạc Nhất Nhất giống nhìn kẻ ngốc nhìn nàng nói: “Chỉ với chút thân thủ ấy của người, thật không hiểu người lấy đâu ra phần tự tin này, tiền đặt cược đều không có, dựa vào cái gì muốn đánh cuộc?”

Lạc Nhất Nhất đại khái đoán được, pháp bảo của Tuyệt Tiên Nhi khẳng định là lực lượng của Cửu Mệnh Miêu Yêu, bất quá Cửu Mệnh Miêu Yêu nói qua, tuy rằng lực lượng của nàng bị lấy ra, nhưng muốn chân chính hấp thu hoàn toàn, cũng không phải dễ dàng như vậy, nhân loại đại khái cần mười mấy năm mới có thể chân chính hấp thu xong, tin tưởng mới chỉ vài ngày, thực lực Tuyệt Tiên Nhi là sẽ không đề cao bao nhiêu.

Mà Âu Dương Kiệt lo lắng, Mẫu Dạ Xoa có hai huyền thú thực lực cường hãn, thực nghiệm tức đánh nhau, sợ Lạc Nhất Nhất sẽ chịu thiệt. Hai con huyền thú kia có một đoạn thời gian rất lâu không đi ngoài, Âu Dương Kiệt cũng không biết thực lực hiện tại của chúng nó như thế nào.

Lạc Nhất Nhất đoán không sai, Tuyệt Tiên Nhi đang định lợi dụng mấy ngày nay lại hấp thu lực lượng của Cửu Mệnh Miêu Yêu, hai con huyền thú của nàng vẫn không có đi ra, là vì trong khoảng thời gian này chúng nó luôn luôn bề quan hấp thu yêu lực của Cửu Mệnh Miêu Yêu, phụ thân nàng nghiêm lệnh trong khoảng thời gian này không cần kêu huyền thú đi ra.

Để huyền thú hấp thu lực lượng trước, chủ yếu là bởi vì phát hiện chúng nó hấp thu mau hơn so với Tuyệt Tiên Nhi, huống hồ lực lượng huyền thú của mình cao, chính là mình lợi hại.

Tuyệt Tiên Nhi khinh thường nói: “Tuyết Vương Thành ta có nhiều bảo bối, đến lúc đó người tùy tiện chọn.” Lạc Nhất Nhất một bộ dáng người không cứu được nói: “Ta nói Tuyết Vương Thành có một thành chủ ngu ngốc như người vậy, sớm muộn cũng suy sụp. Muốn Liệt của ta, còn đánh bạc tánh mạng của ta, không mang ra chút phần lượng tương đương, người cũng dám mở miệng.”

Âu Dương Kiệt một dạng: đúng, đúng, Tuyết Vương Thành ở trong tay người sớm muộn gì cũng suy sụp, mãnh liệt gật đầu.

Bị Lạc Nhất Nhất khinh bỉ. Trong lòng Tuyệt Tiên Nhi lửa giận bốc lên, cả giận nói: “Vậy người nghĩ muốn cái gì?”

Lạc Nhất Nhất chậm rì rì mở miệng nói: “Ta không giống người lòng dạ hẹp hòi, sẽ không muốn mạng của người, nếu như người thua, mang lực lượng Cửu Mệnh Miêu Yêu cùng Tuyết Vương Thành cho ta là được.”

Âu Dương Kiệt vừa nghe, khóe miệng vừa kéo, nha đầu kia khẩu vị cũng thật lớn. Trên đại lục này tài lực Tuyết Vương Thành cơ hồ có thể cùng với đệ nhất thủ phủ Băng Tuyết Thành chạy song song.

Tuyệt Tiên Nhi lại giận không thể át: “Người dựa vào cái gì muốn Tuyết Vương Thành của ta cùng lực lượng Cửu Mệnh Miêu Yêu chúng ta hao hết thiên tân vạn khổ có được?” Lạc Nhất Nhất huy rồi đi qua cả giận nói: “Vậy người lại dựa vào cái gì có thể tùy tiện muốn mệnh ta, có tự tin có thể thắng ta, người lại sợ cái gì?”

Tuyệt Tiên Nhi nhớ tới pháp bảo của nàng, ngoan nhẫn tâm nói: “Hảo, thành giao.” Lạc Nhất Nhất bổ sung nói: “Người vẫn là trở về thương lượng một chút với đại nhân gia nhà người đi, vạn nhất thua người lại không làm chủ được, ta không phải đánh không một chuyến?”

Bị Lạc Nhất Nhất cho một kích, Tuyệt Tiên Nhi từ không gian giới chỉ lấy ra một khối bài tử màu ngân bạch nói: “Đây là lệnh bài thành chủ Tuyết Vương Thành của ta. Ta rất nhanh sẽ tiếp nhận chức vụ thành, ai nói ta làm không được.”

Lạc Nhất Nhất còn chưa nói, Âu Dương Kiệt đã hưng phấn nói: “Đó thật sự là bài tử thành chủ Tuyết Vương Thành, Nhất Nhất, nếu người thắng, có thể làm thành chủ Tuyết Vương Thành. Tuy rằng Tuyết Vương Thành cũng có rất nhiều lão nhân cổ hủ, nhưng bọn hắn vẫn là nhận bài tử.”

Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt liếc nhau, ăn ý nhấn một cái tin tức: đây là ngồi trên núi vàng.

Gặp hai bên đều quyết định không sai biệt lắm, Âu Dương Kiệt ngắt lời nói: “Ta đây liền làm người công chứng của các ngươi, đến lúc đó nghĩ một phần văn kiện công chứng luận võ văn. Song phương ký tên, năm ngày sau chính thức luận võ.”

Âu Dương Kiệt sờ dĩ nói như vậy, chủ yếu là sợ Tuyết Tiên Nhi đùa giỡn cái hoa chiêu gì, chỉ cần ở trong văn kiện công chứng viết một ít điều kiện hạn chế, thân thủ của nàng căn bản không phải đối thủ của Lạc Nhất Nhất.

Tuyết Tiên Nhi cảm thấy chỉ là một cái hình thức, nàng tin tưởng nàng nhất định sẽ thắng, cho dù thực lực của nàng tiến bộ không bao nhiêu, hai con huyền thú của nàng ngày kia là có thể bề quan xong. Đến lúc đó cũng có thể hiệp lực cùng nàng tác chiến. Lạc Nhất Nhất tỏ vẻ toàn quyền do Âu Dương Kiệt hỗ trợ, Âu Dương Kiệt là đứng ở bên nàng.

Sau khi Âu Dương Linh Nhi biết chuyện, đi tìm Phong Liệt, ai ngờ người ta một dạng không quan hệ, ta tin tưởng Nhất Nhất sẽ thắng. Vì thế lại phi thường tức giận tìm Lạc Nhất Nhất, tình tục kích động chất vấn: “Phong Liệt đối với ngươi tốt như vậy, ngươi như thế nào có thể để hắn trở thành tiền đặt cược? Ngươi không biết là ngươi làm như vậy rất quá mức sao?”

Lạc Nhất Nhất nghĩ nghĩ, hồi đáp: “Không quá mức a.” Âu Dương Linh Nhi chán nản “...”

Lạc Nhất Nhất đưa cho nàng một ly trà, cho nàng giảm nhiệt, Âu Dương Linh Nhi quay đầu không để ý tới nàng. Lạc Nhất Nhất buồn cười nói: “Ngươi thế này giống như ta mang tướng công ngươi làm tiền đặt cược vậy”

Âu Dương Linh Nhi trừng mắt nhìn Lạc Nhất Nhất liếc mắt một cái, xoay người chạy, thật không biết hai người này nghĩ như thế nào. Người bị mang làm tiền đặt cược một chút cũng chưa tức giận, người mang đi làm tiền đặt cược còn cảm thấy đương nhiên.

Âu Dương Kiệt đưa văn kiện công chứng cho Lạc Nhất Nhất xem, phía trên ghi một điều làm cho Lạc Nhất Nhất buồn bực. Bởi vì phía trên viết rõ: chỉ có thể mang một con huyền thú tác chiến. Âu Dương Kiệt nhìn bộ dáng khó hiểu của Lạc Nhất Nhất giải thích nói: “Mẫu Dạ Xoa có hai con huyền thú thực lực không sai, một con Hồ Vương, một con Hồ Hải Điều. Vốn ta nghĩ viết không cho phép dùng huyền thú tác chiến, nhưng thế thì không hợp quy củ, bọn họ khẳng định không đồng ý, cho nên ta liền viết chỉ có thể mang một con huyền thú tác chiến, cũng có thể giảm bớt áp lực cho ngươi”

Lạc Nhất Nhất nghe xong nói không cần: “Không quan hệ, không quan hệ, điều kiện này thành chỉ cần là huyền thú của mình đều xuất ra tác chiến.”

Âu Dương Kiệt vừa nghe, hai mắt tỏa ánh sáng nói: “Nói như vậy, Nhất Nhất cũng có hai con huyền thú, ta còn sợ ngươi chỉ có một con chịu khi dễ đầu.” Lạc Nhất Nhất thần bí cười cười không trả lời. Xem ra ở Vân Đình khế ước một ít huyền thú đã có tác dụng.

Âu Dương Kiệt rất nhanh liền chuẩn bị tốt văn thư công chứng, song phương cũng đều ký tên. Bởi vì có Âu Dương Kiệt tham gia, một chuyện ân oán cả nhân bị mở rộng kinh động đến rất nhiều thành trấn chung quanh.

Âu Dương Kiệt cũng phát thiệp mời, biến thành mọi người đều biết. Phó phường đồn đãi, đại tiểu thư Tuyết Vương Thành vì một mỹ nam mà mang Tuyết Vương Thành ra đặt cược cùng người luận võ, chỉ vì ôm mỹ nam về nhà.

Thành chủ Tuyết Vương Thành Tuyết Phong tức giận đến thiếu chút nữa ngất xỉu, không nghĩ tới nữ nhi của hắn lại làm ra loại chuyện hoang đường này, lúc hắn biết, nữ nhi đã ký tên lên văn thư công chứng luận võ, cơ hồ mỗi người đều đã biết.

Việc đã đến nước này, hắn cũng không có biện pháp ngăn trở, chỉ có thể giúp nữ nhi thắng trận đầu, bằng không bởi vì loại chuyện hoang đường này, cơ nghiệp tổ tông truyền xuống sẽ bị hủy, hắn chết không nhắm mắt.

Tuyết Tiên Nhi cũng không nghĩ tới Âu Dương Kiệt thế nhưng nháo sự tình đến lớn như vậy, làm nàng mất hết mặt, trong lòng càng thêm oán hận Lạc Nhất Nhất cùng Âu Dương Kiệt, nhưng nàng hiện tại đã đắm lao phải theo lao.

Bên Lạc Nhất Nhất là thực hài hòa, đại hội luận võ còn có hai ngày, ngày mai còn có thể tham gia đại hội bán đấu giá một tháng một lần của Tụ Bảo Lâu.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 17: Đại hội bán đấu giá, hổ Hàn Ngưng Thiên

Mạc Vân từ lúc hội đấu giá làm chuẩn bị, cười hi hi đối Lạc Nhất Nhất nói, nếu như Lạc Nhất Nhất đánh thua, trong tay có chút tiền cũng tốt, cho Phong Liệt một chương oanh đi ra ngoài.

Phong Liệt cũng thức đêm chế tạo ra một ít đan dược cao cấp ít có, sợ Lạc Nhất Nhất đến lúc đó coi trọng cái gì, không có tiền mua không thể được.

Sáng sớm hôm sau, Âu Dương Kiệt liền mang mấy người Lạc Nhất Nhất tới Tụ Bảo lâu. Lầu một bị dời trống làm sân hội đấu giá. Lầu hai thiết trí gian

phòng, cho một ít nhân vật trọng yếu sử dụng. Từ trong phòng bên nhìn ra phía ngoài, toàn bộ hiện trường bán đấu giá nhìn một cái không xót gì, bên ngoài lại nhìn không thấy người ở bên trong.

Lạc Nhất Nhất lên lầu hai, vừa mới chuẩn bị tiến phòng, liền cảm giác được phía sau có một đạo ánh mắt tràn ngập hận ý nhìn chăm chăm, vừa quay đầu lại, chống lại ánh mắt tràn ngập hận ý của Tuyết Tiên Nhi.

Đi ở phía trước Tuyết Tiên Nhi là một vị nam tử trung niên hình dáng ngũ quan vừa lãng hữu lực, dáng người cường tráng, nam tử một đôi mắt lợi hại nhìn chăm chăm Lạc Nhất Nhất, xoay người đi vào phòng. Phía sau đi theo năm vị lão nhân dáng người thoảng thấp bé, trên mặt vài cái lão nhân đều biểu hiện ra thật lớn bất mãn, chột dạ, người đi theo cuối cùng Tuyết Tiên Nhi lúc cùng ánh mắt Lạc Nhất Nhất chạm vào nhau sau mắt nhìn xuống.

Âu Dương Kiệt giải thích nói: “Người đi đầu chính là thành chủ Tuyết Vương Thành Tuyết Phong, vài cái lão nhân đi sau chính là hội trưởng lão Tuyết Vương Thành.” Sau khi chống lại ánh mắt Tuyết Phong, Âu Dương Kiệt lộ ra biểu tình như bị thương.

Lạc Nhất Nhất vừa vào phòng vừa nói: “Âu Dương Kiệt, ngươi thật đúng là có thể trang, cũng đủ thiếu đạo đức, thả ra loại tin tức này, làm cho mặt phụ thân Tuyết Tiên Nhi hướng thể nào a, trên mặt vị hôn phu ngươi cũng không chừa đi.”

Âu Dương Kiệt vừa đến phòng liền thay vẻ mặt hưng phấn, cười tủm tỉm hỏi đáp: “Lần này nhờ phúc của ngươi, nói thể nào cũng có thể lui hôn. Nhìn thấy vài cái lão nhân kia không, lần này Mẫu Dạ Xoa đã mất lòng họ.”

Lạc Nhất Nhất cười nói: “Tuyết Tiên Nhi gả cho ngươi, mang theo đồ cưới là Tuyết Vương Thành lớn như vậy, ngươi còn ghét bỏ?”

Âu Dương Kiệt cười hi hi nói: “Ngươi nếu nguyện ý gả cho ta, ta đem Băng Tuyết Thành làm đồ cưới tặng cho ngươi, ngươi thấy thế nào?”

Không đợi Lạc Nhất Nhất trả lời, Phong Liệt một chương chụp bay Âu Dương Kiệt. Hắn cảm giác từ khi Lạc Nhất Nhất trưởng thành trở lại Băng Tuyết Thành, hắn khí sẽ không thuận qua.

Mọi người chỉ nghe đến thanh âm một trọng vật rơi xuống đất, Âu Dương Kiệt trực tiếp từ phòng lầu hai bị chụp bay đến sân hội đấu giá lầu một.

Mọi người không nhìn được nhìn lên lầu hai, ai lớn gan như vậy, ở trên địa bàn của người ta lại không khách khí như vậy?

Âu Dương Kiệt xấu hổ cười cười nói: “Ha ha, không cẩn thận té xuống dưới, mọi người mau ngồi, mọi người mau ngồi, đừng khách khí a...”

Không lâu sau bán đấu giá bắt đầu, phía trước gì đó, mấy người đều không có hứng thú. Huyền khí của Mạc Vân và đan dược của Phong Liệt đều bị nâng đến giá rất cao. Lạc Nhất Nhất cười tủm tỉm chờ lấy tiền.

Đúng lúc này, trên đài xuất hiện một viên tinh thạch khiến cho ba người Lạc Nhất Nhất, Phong Liệt, Mạc Vân chú ý, khóa tinh thạch kia làm cho người ta cảm giác giống tinh thạch Nguyệt Lạc Vũ đưa. Chính là linh khí bên trong nó thực mỏng manh, cho nên cũng không có tản mát ra nhiều màu quang mang. Nhưng lớn hơn viên Nguyệt Lạc Vũ đưa.

Khả năng những người khác cũng không có phát hiện nó có chỗ bất đồng, cho nên Lạc Nhất Nhất dùng giá rất thấp lấy được. Đợi tinh thạch được đưa đến phòng, Âu Dương Kiệt tò mò hỏi: “Khóa tinh thạch này có chỗ đặc biệt sao? Vì sao các ngươi giống như rất hứng thú.”

Lấy đến trên tay phát hiện, xác định là giống nhau. Lạc Nhất Nhất cười tủm tỉm nói: “Rất nhanh ngươi sẽ biết, đến lúc đó còn muốn mời ngươi hỗ trợ đâu.” Nàng lại mượn Tuyết Linh Trì của Âu Dương Kiệt để cho khóa tinh thạch này hấp thu mất linh khí.

Khi viên đan dược cuối cùng Đề Linh Đan của Phong Liệt xuất hiện, toàn trường sôi trào. Đó là một loại đan dược có thể trong nháy mắt đề cao thực lực của chính mình lên gấp đôi, nhưng chỉ có thể duy trì trong thời gian nửa nén hương. Sau nửa nén hương, người đó sẽ mất đi sức chiến đấu, cần một ngày mới có thể khôi phục.

Cứ việc như thế, đây cũng là đan dược thần kỳ mà rất nhiều người tha thiết ước mơ.

Nghe được giá ngày càng tăng, trong lòng Lạc Nhất Nhất kêu vui vẻ. Âu Dương Kiệt mở miệng nói: “Xem ra Tuyết Phong là sợ Mẫu Dạ Xoa bại bởi ngươi, cho nên nhất định sẽ lấy tới tay. Mà kiện Phi Tường Chi Khải của sư phó ngươi phỏng chừng sẽ rơi xuống Hàn Môn, bọn họ chú trọng tu luyện lực lượng, lực công kích rất mạnh, chính là phương diện tốc độ không tốt lắm, Môn chủ Hàn Ngưng Thiên cũng đến đây, hẳn là sẽ không bỏ qua.”

Nghe xong Âu Dương Kiệt phân tích, Lạc Nhất Nhất tâm niệm vừa động, gọi người lại đây, ghé vào lỗ tai hắn thì thầm một phen, người nọ liền lập tức đi tìm người chủ trì đại hội.

Âu Dương Kiệt dùng ánh mắt tò mò hỏi Lạc Nhất Nhất, Lạc Nhất Nhất nói: “Trong chốc lát ngươi sẽ biết, Tuyết Vương Thành là của ta, như thế nào có thể để cho người khác loạn tiêu tiền đâu.”

Đúng lúc này, hội trưởng vang lên thanh âm người chủ trì: “Căn cứ ý của người bán, viên đan dược này cùng vật phẩm cuối cùng Phi Tường Chi Khải sắp sửa ra mắt buộc định bán đấu giá, người lấy được Đề Linh Đan đồng thời miễn phí đặt được huyền khí Phi Tường Chi Khải.” Nói xong, mang kiện Phi Tường Chi Khải màu ngân bạch triển lãm cho mọi người xem.

“Không cần ta nói, mọi người cũng biết, ở trong chiến đấu, tốc độ có ý nghĩa gì, mà đan dược có thể ở trong thời gian ngắn đề cao thực lực đến gấp đôi lại có ý nghĩa gì.” Ngắn gọn hai câu nói, làm không khí hội trường dâng trào.

Giá cũng một đường tăng mạnh, sau khi Hàn Ngưng Thiên nhìn đến kiện Phi Tường Chi Khải, cũng điên cuồng gia nhập hàng ngũ. Đan dược hẳn không dễ ý, nhưng kiện Phi Tường Chi Khải kia hẳn nhất định phải có được.

Ở thời điểm giá bị nâng đến tám triệu hoàng kim, chỉ còn lại Tuyết Vương Thành cùng Hàn Môn giằng co. Mạc Vân trông mắt đều bị trừng ra, nhớ ngày đó, hẳn vì để tiêu nha đầu làm một hồi thổ tài chủ, một chết một sống bận việc lâu như vậy. Hôm nay liền một kiện huyền khí thêm một quả đan dược liền đến loại giá trên trời.

Tuyết Phong do dự thật lâu, rốt cục lựa chọn bỏ quyền. Viên đan dược kia tuy rằng có thể trong thời gian ngắn đề cao thực lực, nhưng là sau nửa nén hương liền mất đi sức chiến đấu. Thời gian quá ngắn, lấy tính tình xúc động của nữ nhi, hẳn thật không dám cho nàng dùng.

Bọn họ tu luyện vốn còn có chú trọng đến tốc độ, cũng không giống Hàn Môn cần đề cao chính mình tốc độ, cho nên không có Phi Tường Chi Khải cũng không tốn thất bao nhiêu, không tất yếu vì hai loại này nợ xuất ra giá trên trời.

Tuyết Phong bỏ quyền, Hàn Ngưng Thiên cũng rốt cục thở dài nhẹ nhõm một hơi, hẳn lấy của cái Hàn Môn toàn mang lên rồi, nếu như Tuyết Vương Thành lại nâng giá, hẳn cũng chỉ có thể bỏ quyền.

Lấy đến Phi Tường Chi Khải, Hàn Ngưng Thiên cảm thấy màu ngân bạch của Phi Tường Chi Khải giống nhau biến thành ánh vàng rực rỡ, đáng thương hẳn tám triệu hoàng kim a, trong lòng không được mừng: chết tiệt gian thương, lần này trở về cũng bị lão nhân mắng đã chết.

Âu Dương Kiệt hai mắt mạo hồng tâm nhìn Lạc Nhất Nhất: “Nhất Nhất, người thật sự là thiên tài, phương pháp này đều dự đoán được, Tự Bảo lâu ta còn chưa từng đạt đến loại giá trên trời như vậy.”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 18: Quyết đấu! Ai khi dễ ai?

Lạc Nhất Nhất lần này xem như mất tài mà về, trở lại trong phủ, Âu Dương Kiệt tự nhiên là sáng khoái lại mang Lạc Nhất Nhất đi tới Tuyết Linh Trì. Lấy khóa tinh thạch kia ra, thủy tinh thạch tức khắc điên cuồng hấp thu linh khí, không lâu liền tản mát ra quang mang nhiều màu.

Âu Dương Kiệt lăng lăng nói: “Nhất Nhất, nguyên lai người vẫn là người tham Bảo Khí a.”

Bỏ khóa tinh thạch vào Phượng giới, phát hiện khóa tinh thạch này tự động bay đến bên cạnh Nguyệt tinh thạch Nguyệt Lạc Vũ đưa. Hai khóa tinh thạch chậm rãi dung hợp, biến thành một viên tinh thạch lớn, quang mang nhiều màu càng sâu, nơi nơi trong Phượng giới đều là linh lực tinh thạch phát ra.

Huyền thú trong Phượng giới cũng đều vui sướng, hoàn cảnh tu luyện này rất tốt.

Ngày hôm sau, đại hội luận võ toàn thành oanh động, không ít người đã trải qua nguy hiểm trên Vân Đình và mọi người ở thành trấn lân cận tới xem náo nhiệt. Âu Dương Kiệt từ sáng sớm đã nổi lên biểu tình bị thương, thế hôm nay muốn đem bản thân tạo thành một nam nhân bị thất tình.

Lạc Nhất Nhất buồn cười nói: “Người hẳn là biểu hiện ra bị thương đồng thời có chút oán giận, như vậy liền càng giống.”

Âu Dương Kiệt mặt vừa chuyển, dùng ánh mắt vô cùng phẫn nộ nhìn Phong Liệt nói: “Như vậy đủ sao?” Chọc Lạc Nhất Nhất cười ha ha.

Đi vào hội trường luận võ, Âu Dương Kiệt đứng ở phía trên lôi đài, dùng thanh âm ảm đạm nói: “Tin tưởng hôm nay mọi người đến đây là đều biết chuyện gì xảy ra, ta liền không nói nhiều. Đem tiền đặt cược đặt nơi này, luận võ liền chính thức bắt đầu.” Nói xong, uốn éo đầu, vẻ mặt bị thương đi xuống.

Dưới đài tất cả mọi người đối Âu Dương Kiệt biểu hiện ra vô cùng đồng tình, ngấm lại vị hôn thê của mình vì nam nhân khác gia tài đều mang đi đánh cược, còn muốn vị hôn phu là hẳn đến công chứng luận võ.

Dưới đài Âu Dương Kiệt vung trộm vui sướng, còn phải ở thời điểm người khác dùng ánh mắt đồng tình nhìn về phía hắn, biểu hiện ra biểu tình bị thương. Sau vài lần, hẳn thật sự bị thương, là bị ghen xuất nội thương, bất quá ngấm lại vì hạnh phúc của hắn, là bất cứ giá nào. Lạc Nhất Nhất phen mắt tròn trắng, này nha thật có thể trang.

Giờ phút này Tuyết Tiên Nhi có loại cảm giác bị người trạc cột sống, tức giận đặt bài từ thành chủ Tuyết Vương Thành và một viên Thủy Tinh Cầu ở chỗ công chứng.

Mà Phong Liệt làm tiền đặt cược, đành phải đứng ở chỗ công chứng. Trong lòng thầm mắng, nhất định là hỗn đản Âu Dương Kiệt kia có ý an bài, hẳn lớn như vậy cũng sẽ không chạy, vì cái lông muốn đứng ở chỗ này?

Nhìn ánh mắt mọi người hướng nhìn hẳn, cái này thật sự là quá mất mặt. Âu Dương Kiệt nhìn về mặt xanh mét của Phong Liệt ở trên đài, rốt cục phá công. Cúi đầu úp mặt lên bàn bả vai không ngừng run run, mọi người thấy thế càng thêm đồng tình hẳn.

Đáng thương a, nam nhi có lệ không dễ roi, chính là chưa tới chỗ thương tâm, người này là thành chủ Băng Tuyết Thành a, nam nhân thật tốt a.

Dưới đài mọi người đều nghị luận.

“Khó trách đại tiểu thư Tuyết Vương Thành hạ vốn lớn như vậy, thật đúng là chưa thấy qua nam nhân mỹ như vậy, chính là đáng tiếc thành chủ Băng Tuyết Thành, thành chủ kia lớn lên cũng không kém a.”

“Cũng không phải sao, đều nói nữ nhân chúng ta hồng nhan họa thủy, cái này đã biết đi, đó là bởi vì các ngời chưa thấy qua mỹ nam.”

“Vi sắc đẹp, không cần vị hôn phu môn đăng hộ đối, về sau không cần nói nam nhân chúng ta hảo sắc, đại tiểu thư Tuyết Vương Thành ở phương diện này nhưng là khăn quốc không cho tu mi a.”

“Phải... phải... phải... đại tiểu thư Tuyết Vương Thành thật đúng là nữ trung hào kiệt a... Ha ha...”

Tuyết Tiên Nhi nghe đến mấy cái nhân ngôn toái ngữ này, sắc mặt khí phát thanh. Đợi người chủ trì vừa dứt lời liền bay lên, nàng phải nhanh chút chấm dứt trận chiến đấu này, lại đợi thêm nàng sẽ điên mất.

Lạc Nhất Nhất cũng khinh phiêu phiêu bay lên, học bộ dáng Âu Dương Kiệt, biểu hiện ra một biểu tình bị thương cùng bất đắc dĩ.

Không tiếng động hướng mọi người nhấn chìm một tin tức: ta là bị buộc, đại tiểu thư Tuyết Vương Thành coi trọng phu quân của ta, ta chết cũng sẽ không khuất phục.

Mọi người dùng ánh mắt càng thêm khinh thường nhìn về phía Tuyết Tiên Nhi trên đài, một tiểu cô nương thật đáng yêu a, như thế nào gặp gỡ ngời loại này ác bá cướp phu quân nhà người ta, không phải là khi dễ người ta sao?

Âu Dương Kiệt nhìn Lạc Nhất Nhất trên đài, nhìn không được lại cúi đầu tiếp tục nhìn cười, Âu Dương Linh Nhi bên cạnh tức giận nói: “Lại cười liên ròi khỏi đây, thật sự là một đám người điên.”

Thanh âm Âu Dương Kiệt truyền đến: “Màn kịch hảo phần khích như vậy, sao lại không cho cười.”

Tuyết Tiên Nhi nhìn biểu tình Lạc Nhất Nhất, tiếp thu ánh mắt của mọi người, tức giận đến muốn phát cuồng, không nói hai lời, triệu ra hai con huyền thú của nàng.

Mọi người vừa thấy, âm thanh nghị luận lại nổi lên.

“Thế nhưng có hai con huyền thú, lấy hai con huyền thú khi dễ một tiểu cô nương, thật đúng là...”

“Đại tiểu thư Tuyết Vương Thành này ý vào thân phận của nàng liền quên đi, ở trên lôi đài còn khi dễ người như vậy.”

“Loại nữ nhân ý thế hiếp người thế này như thế nào có thể làm thành chủ?”

“Cũng không phải sao...”

Vốn có thể khế ước hai huyền thú, là một chuyện làm người ta sùng bái, nhưng bởi vì không phải thời điểm tốt để xuất hiện, dẫn đến phản hiệu quả.

Tuyết Phong cùng vài vị trưởng lão Tuyết Vương Thành ngay từ đầu liền về mặt xanh mét ngồi ở dưới đài. Không nghĩ tới sự tình nháo đến loại tình trạng này, càng không nghĩ tới sự tình hướng xu thế loại này phát triển. Cái này chết, nghe được mọi người nghị luận, sắc mặt lại khó coi đến cực điểm, hận không thể tìm cái lỗ chui xuống.

Lúc trước là vì chuyện lớn như vậy, sợ bị đối phương bắt, cho nên mới vội vã chạy tới. Lại đây sau, mới phát hiện chuyện hoang đường này dĩ nhiên là Tuyết Tiên Nhi chủ động đề xuất.

Tuyết Phong cùng vài vị trưởng lão đồng thời đạt thành một nhận thức chung, thực lực Tuyết Tiên Nhi tuy rằng so với tiểu nha đầu trên đài kia thiếu chút, nhưng thực lực hai huyền thú của nàng tương đối cường hãn, mặc dù tiểu nha đầu kia cũng có một huyền thú thực lực cường hãn, đối chiến cũng là dư dả.

Đợi lần luận võ này qua đi, nhất định phải hảo hảo quán giáo nha đầu Tuyết Tiên Nhi không biết trời cao đất rộng kia. Thanh danh Tuyết Vương Thành đều bị nàng phá hủy. Coi nàng cái loại tính tình này, Tuyết Vương Thành ở trong tay nàng sớm muộn gì cũng phải bị hủy.

Mọi người còn đang nghị luận, Lạc Nhất Nhất không chút khách khí phóng ra tất cả huyền thú trong Phượng giới, mọi người choáng váng. Toàn bộ hội trường nháy mắt an tĩnh, Âu Dương Kiệt đã hỗn độn trong gió.

Ngay sau đó, một mảnh tiếng trầm trồ khen ngợi vang lên, cổ vũ Lạc Nhất Nhất cổ lên.

Tuyết Phong cùng vài vị trưởng lão cũng khiếp sợ nhìn Lạc Nhất Nhất, tiểu nha đầu này như thế nào có thể khế ước nhiều huyền thú như vậy. Ở Phong

Vân đại lục, nhiều nhất chỉ thấy qua có thể khế ước ba con. Tiểu nha đầu này thả ra huyền thú có hơn mười con, thực lực đều không sai.

Tuyết Phong là xem thực lực của Lạc Nhất Nhất, mới không có áp đặt ngăn cản trận luận võ mọi người đều biết này. Nếu như hắn sớm biết rằng Lạc Nhất Nhất có nhiều huyền thú như vậy, chính là không cần gương mặt này, xé bỏ văn thư công chứng, cũng không thể để nữ nhi dính vào như vậy.

Lạc Nhất Nhất tựa tiểu phi tiểu nhĩ nhìn Tuyết Tiên Nhi há hốc mồm, nghĩ khi dễ nàng, không có cửa đâu. Lạc Nhất Nhất đối huyền thú nói: “Các ngươi đi xử hai con huyền thú kia, ta đến xem thực lực hiện tại đại tiểu thư Tuyết Vương Thành rốt cuộc là như thế nào.”

Thái dương hai con huyền thú của Tuyết Tiên Nhi không thể nhận ra chảy hai giọt mồ hôi, trước kia đều là chúng nó khi dễ người khác, cái này là phong thủy thay phiên chuyển a.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 19: Ai tính kế ai

Huyền thú của Lạc Nhất Nhất trực tiếp đi qua quân công, vây quanh hai huyền thú kia cuồng ẩu, mọi người ở bên ngoài căn bản nhìn không tới tính huống hai con huyền thú kia.

Lạc Nhất Nhất xuất ra Băng Phách nói: “Hiện tại không trông cậy vào huyền thú của ngươi, tự thân chúng nó đều khó bảo toàn.” Nói xong, cầm Băng Phách biến ảo thành kiếm vọt lên, Tuyết Tiên Nhi cuồng quét ứng chiến. Hiển nhiên còn không có khôi phục hoàn toàn từ trong khiếp sợ vừa rồi.

Dưới đài mọi người thấy trên đài đánh nhau, người người cảm xúc nâng cao.

Thực lực Tuyết Tiên Nhi xác thực tăng cao không ít, nhưng thời gian quá ít, căn bản không có hảo hảo củng cố. Ở tình huống Băng Phách không ngừng biến ảo, thực cố hết sức phòng thủ. Mà giờ phút này, hai huyền thú của nàng còn đang giãy dụa, Lạc Nhất Nhất cảm thán nói: thực lực hai thú này còn thật không sai, bị quân ẩu lâu như vậy còn không có ngã xuống.

Lạc Nhất Nhất vừa cùng Tuyết Tiên Nhi đối chiến, vừa nghĩ: nếu như tập hợp thực lực huyền thú đến cùng nhau, nháy mắt bùng nổ ở trên một điểm, hẳn là sẽ rất mạnh, cũng không đến mức chúng nó nhiều như vậy còn vậy giết không được hai con thú kia.

Nghĩ đến đây, hung hăng đánh rớt Tuyết Tiên Nhi xuống đài, tập trung huyền thú đến cùng một chỗ, đang lúc mọi người nghi hoặc. Lạc Nhất Nhất hướng tới hai huyền thú hung hăng bỏ một kiếm, ra lệnh một tiếng, cho nên huyền thú đều rút linh lực bản thân vào đạo kiếm khí đó. Kiếm khí tràn ngập linh lực lập tức không lộ mấy lần.

Oanh một tiếng, hai huyền thú bị phách chổng vó, không thể nhúc nhích. Dưới đài vang lên tiếng vỗ tay như sấm.

Mà đứng ở trên đài, Lạc Nhất Nhất còn khóa chặt mày, một chiêu vừa rồi, chỉ xem như làm cho chúng thú ở cùng trên một điểm đồng thời phát ra linh lực mà thôi, cũng không có dung hợp. Nàng phải tìm được phương pháp làm cho chúng nó dung hợp mới được, như vậy mới có sức bật chân chính.

Phong Liệt tùy tay cầm Thủy Tinh Cầu cùng lệnh bài thành chủ Tuyết Vương Thành ở chỗ công chứng, kéo Lạc Nhất Nhất còn đang suy tư bước đi. Âu Dương Kiệt từ trong khiếp sợ phục hồi lại tinh thần, lên đài tuyên bố: bởi vì Lạc Nhất Nhất thắng lợi, thành chủ Tuyết Vương Thành từ nay về sau chính là Lạc Nhất Nhất.

Dưới đài Tuyết Phong cùng vài vị trưởng lão còn có chút còn không thể nhận sự thật linh xảy ra này. Âu Dương Kiệt trực tiếp mang người về trong phủ, vừa mới là hướng người bên ngoài giao phó, chuyện đổi thành chủ lớn như vậy cũng không phải là một câu nói có thể thu phục.

Lạc Nhất Nhất đi vào phòng tiếp khách Âu Dương Kiệt chuẩn bị, đầu tiên liền nhìn thấy Tuyết Tiên Nhi đã muốn ngất ngốc cùng Tuyết Phong sắc mặt xanh mét. Xuất ra bài từ Tuyết Vương Thành cùng văn thư công chứng, nói: “Ta nghĩ sự tình đại hội luận võ lần này cũng không cần ta nhắc lại đi.”

Tuyết Phong âm ngoan nhìn Lạc Nhất Nhất nói: “Còn nhỏ tuổi lại có tâm kế như vậy. Không nghĩ tới lão phu thế nhưng bại trong tay một tiểu nha đầu.”

Lạc nhất cười nói: “Tuyết thành chủ để mắt ta rồi, đây chính là nữ nhi nhà ngươi tới cửa khiêu khích, ta chỉ là tiếp chiến mà thôi.”

Tuyết Phong quay đầu nhìn Âu Dương Kiệt nói: “Hôn sự Kiệt Nhi và Tiên Nhi đâu?” Hắn muốn thử bắt đến một cây cỏ cứu mạng cuối cùng. Về mặt Âu Dương Kiệt bị thương nhìn Tuyết Phong nói: “Bá phụ, nếu Tiên Nhi muội muội chung tình người khác, ta lại có thể nào ép buộc, hôn sự hai chúng ta như vậy hủy bỏ đi.” Hắn đã trang một ngày, đương nhiên không thể ở lúc cuối cùng kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Tuyết Phong vung tay áo, giận dữ phản cười nói: “Hảo... Hảo... Hảo... ta thế nhưng bị mấy tiểu bối các ngươi tính kế.” Nói xong bước ra ngoài, Tuyết Tiên Nhi cũng nghiêng ngả lão đảo đi theo ra ngoài, xong rồi, toàn xong rồi. Bởi vì nàng ngu xuẩn, bởi Tuyết Vương Thành vào, hiện tại cái gì đều không có.

Lạc Nhất Nhất chuyển nhìn về phía các vị trưởng lão còn đang khiếp sợ, nói “Các vị trưởng lão hảo, ta gọi là Lạc Nhất Nhất, về sau còn thỉnh các vị

chiều cổ nhiều hơn.” Nhìn Lạc Nhất Nhất cố ý vô tình đùa nghịch bài tử trong tay, các vị trưởng lão liếc nhau, cùng kêu lên: “Ta dù máu chảy đầu rơi, thề sống chết làm tùy tùng Lạc thành chủ.”

Không phải bởi vì bọn họ chuyển biến mau, thời điểm hội trưởng lão thiết lập liên quy định, chỉ nhận thức người có bài tử làm thành chủ. Đương nhiên, nếu như là người đối Tuyệt Vương Thành bất lợi, dù đoạt được bài tử, bọn họ khẳng định thề sống chết phản kháng.

Nhưng lần này, thành chủ nhà mình bại bởi người khác, vẫn là lý do hoang đường như vậy. Thiên phú của Lạc Nhất Nhất không cần nghi ngờ, chỉ là có được nhiều huyền thú như vậy đã muốn làm cho người ta chấn kinh rồi.

Cho tới nay đều đối việc làm của đại tiểu thư Tuyệt Vương Thành có ý kiến, nhưng là lúc ấy nghĩ: có bọn họ đến đỡ hơn nữa cùng Băng Tuyệt Thành đàm hời, có chuyện gì vẫn có thể đi qua. Chính là không nghĩ tới, nhanh như vậy đại tiểu thư Tuyệt Vương Thành liền vì hành vi của nàng mà trả giá đại giới.

Tôn chi hội trưởng lão bọn họ chính là: chỉ cần là vì tốt cho Tuyệt Vương Thành, không tiếc hết thảy đại giới. Tin tưởng tiểu nha đầu này nhất định là so với Tuyệt Tiên Nhi càng thích hợp là nhân tuyển cho vị trí thành chủ. Tuy rằng Tuyệt Vương Thành là Tuyệt gia một tay sáng lập, nhưng hội trưởng lão bọn họ rất rõ ràng, mấy năm nay, Tuyệt Vương Thành đã dần suy bại. Ở mặt ngoài có thể cùng Băng Tuyệt Thành chạy song song, trên thực tế đã muốn so với Băng Tuyệt Thành kém rất nhiều.

Lạc Nhất Nhất tiếp tục mở miệng nói: “Tuyệt Vương Thành vẫn là nhờ các vị trưởng lão chống đỡ, ta rất nhanh sẽ rời đi nơi này, trong khoảng thời gian ngắn sẽ không trở về. Thành các vị trưởng lão tối nay báo tình huống Tuyệt Vương Thành cho ta biết, mặt khác hi vọng các vị trưởng lão cùng Băng Tuyệt Thành hợp tác nhiều hơn, tin tưởng Tuyệt Vương Thành sẽ phát triển càng ngày càng tốt.”

Các vị trưởng lão cung kính lui ra, không đợi Âu Dương Kiệt mãn nhãn hồng tâm xem Lạc Nhất Nhất, Phong Liệt đã ôm Lạc Nhất Nhất đi. Nhớ tới chuyện hôm nay, trong lòng hắn liền phần hận không thôi.

Buổi tối, sau khi các vị trưởng lão hướng Lạc Nhất Nhất báo cáo tình huống hiện tại của Tuyệt Vương Thành, Lạc Nhất Nhất suốt đêm nghĩ ra một ít biện pháp nhằm cải thiện tình hình trước mắt của Tuyệt Vương Thành, làm cho các vị trưởng lão vui sướng không thôi, xem ra lần này lựa chọn quả nhiên là đúng. Vui sướng hài lòng cầm tài liệu Lạc Nhất Nhất ghi biện pháp cải thiện trở lại Tuyệt Vương Thành.

Không cần Lạc Nhất Nhất giao phó, Âu Dương Kiệt ở thời điểm Tuyệt Phong rời đi, liền vận dụng người hội trưởng lão của hắn trực tiếp vô thanh vô tức giải quyết bọn họ. Bọn họ tuy rằng là thế giao, là tổ thượng quan hệ không sai, nhưng theo thời gian trôi qua, hắn hiện tại chỉ còn lại có quan hệ ích lợi. Lạc Nhất Nhất muốn tiếp nhận Tuyệt Vương Thành, không thể làm quá mức. Nhưng hắn cũng sẽ không lưu lại tai họa tiềm tàng này, uy hiếp đến hắn.

Mà hội trưởng lão Tuyệt Vương Thành cũng đã bị Lạc Nhất Nhất chỉ thị, chèn ép tâm phúc của tiền thành chủ, người có tâm khác thường trực tiếp giải quyết. Âu Dương Kiệt không nói gì cười cười, hiện tại nghĩ đến, Lạc Nhất Nhất sớm tính hắn vào, biết không cần năng động thủ, hắn nhất định sẽ thay nàng giải quyết Tuyệt Phong cái phiền toái tương lai của bọn họ.

Tuyệt Tiên Nhi đào cái hố, Lạc Nhất Nhất tam hai hạ khiến cho nàng đem bản thân đẩy vào. Hắn lợi dụng Tuyệt Tiên Nhi cùng Lạc Nhất Nhất quyết đấu, đá rớt đại phiền toái là Tuyệt Tiên Nhi. Lạc Nhất Nhất lợi dụng quan hệ phức tạp của hắn cùng Tuyệt Tiên Nhi, tính kế Tuyệt Phong. Xem ra, tính tới tính lui, khôn khéo nhất vẫn là nha đầu Lạc Nhất Nhất kia, bạch bạch mờ một tòa kim sơn a.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sủng Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 20: Kính Hồ Xinh Đẹp

Âu Dương Kiệt không có việc gì liền tìm đến Lạc Nhất Nhất, mỹ kỳ danh là bàn luận chuyện hợp tác phát triển như thế nào, hoặc là kể chuyện lúc hắn kinh thương gặp phải, đồ Lạc Nhất Nhất vui vẻ. Phong Liệt tuy rằng tức giận, nhưng không có biện pháp, người ta lại không làm chuyện gì. Hiện tại nhiều lắm xem như nhiệt tình hiếu khách, tuy rằng lời này nói ra chính hắn cũng không tin.

Cho nên mỗi lần Âu Dương Kiệt gặp Lạc Nhất Nhất, đều nhìn đến một tòa khắc băng hắc nghiêm mặt ngồi ở bên cạnh, nhưng hắn có thể tự động bỏ qua, tâm tình không chịu ảnh hưởng.

Thừa dịp thời điểm Phong Liệt Luyện dược, Âu Dương Kiệt lại tìm Lạc Nhất Nhất.”Âu Dương Kiệt, ngươi có phải muốn phao ta hay không a?” Lạc Nhất Nhất ghé vào trước cửa sổ miễn cưỡng hỏi.”Phao”? Âu Dương Kiệt làm bầm bầu bầu cân nhắc.”Chính là theo đuổi đó” Lạc Nhất Nhất giải thích.

Âu Dương Kiệt vừa nghe, mi phi sắc vũ nói: “Đúng vậy, đúng vậy, Nhất Nhất, ngươi gả cho ta được không, tên khắc băng kia có cái gì tốt?”

“Liệt mới không phải khắc băng đâu” Lạc Nhất Nhất biện giải nói. Âu Dương Kiệt nghĩ nghĩ nói: “Cũng vậy, giống như lúc gặp ta liền biến thành mặt đen khắc băng.”

“Vậy ngươi thích ta cái gì a?” Lạc Nhất Nhất tò mò hỏi, trong lòng nàng biết mình cũng không phải là mỹ nữ khuynh thành, làm cho người ta liếc mắt một

cái trầm luân. Âu Dương Kiệt không hề nghĩ ngợi trả lời: “Bởi vì ngươi rất thú vị a, giống ta là thiên tài kinh thương, còn thực phúc hắc. Không giống với đám mỹ nữ trước đây ta tiếp xúc cùng Mậu Dạ Xoa, hơn nữa hai chúng ta có tướng phu thê, ngươi không thấy sao?”

“Tướng phu thê?” Lạc Nhất Nhất vừa nghe phốc xuy cười ra tiếng, là muốn nói hai người bọn họ đều là người có bộ dáng đáng yêu đi. Lạc Nhất Nhất cười xong nói: “Khó mà làm được, ta có Liệt.” Âu Dương Kiệt tiếp tục dụ dỗ nói: “Vậy ngươi có thể trước thử thích ta, ngươi nhất định sẽ phát hiện ta so với tên khắc băng kia tốt hơn. Làm phu nhân tài chủ của ta thật tốt a, cảnh sắc nơi này lại rất đẹp.”

Lạc Nhất Nhất lắc lắc đầu nói: “Liệt tốt lắm a, ta lại không thiếu tiền, muốn đến nơi có cảnh sắc đẹp, để Liệt đưa ta đến là được. Ngươi a, có rảnh giúp ta trông nom Tuyết Vương Thành nhiều một chút.”

Âu Dương Kiệt hì hì cười nói: “Không thành vấn đề, đem ta tặng cho ngươi đều được.”

“Ngươi dư nhiều lắm, muốn đưa thì đưa Băng Tuyết Thành đi.” Phong Liệt lại đây tìm Lạc Nhất Nhất thay nàng hỏi đáp. Vừa đến vừa vắn nghe được lời Lạc Nhất Nhất nói, tâm tình buồn bực mấy ngày nay trở thành hư không, trong lòng mãnh gặt đầu, ân, Nhất Nhất muốn đi, ngày mai hẳn liền cùng nàng đi. Cho nên Âu Dương Kiệt lần đầu tiên thấy được vẻ mặt xuân phong của Phong Liệt.

Âu Dương Linh Nhi tuy rằng cũng rất muốn tìm Phong Liệt, nhưng mấy ngày nay, Phong Liệt vẫn cùng một chỗ với Lạc Nhất Nhất, cho dù ngẫu nhiên Luyện đan, cũng là về mặt bất khoái, làm cho nàng không dám tới gần, rất sợ sẽ lộ liễu thành chuyện. Ở Phong Liệt cùng Lạc Nhất Nhất mỗi ngày thành đôi xuất nhập, Phong Liệt lúc nào cũng khắc khắc đối Lạc Nhất Nhất che chở đầy đủ, Âu Dương Linh Nhi rốt cuộc không có biện pháp xem nhẹ Lạc Nhất Nhất. Nhưng nàng kinh thường dùng thủ đoạn ti tiện đạt được tình yêu.

Âu Dương Linh Nhi sinh ra là đại tiểu thư Băng Tuyết Thành, tuy rằng từ nhỏ bị nuông chiều, nhưng cũng không có nghĩa nàng là một người mãnh liệt vô lý, nàng là người tâm cao khí ngạo, muốn dùng sức quyến rũ của nàng thắng được Phong Liệt. Nàng tin tưởng nàng nhất định có thể tuyệt đại tảo nhấ đứng ở bên người Phong Liệt. Đã nhiều ngày, nhìn Lạc Nhất Nhất yên tâm thoải mái hưởng thụ Phong Liệt sủng nịch, trong lòng Âu Dương Linh Nhi rất là khinh thường, tuy rằng nàng có khí rất hâm mộ, nhưng là kiên trì cho rằng, Phong Liệt là người tuyệt mỹ ưu nhấ không nên chu đáo hầu hạ Lạc Nhất Nhất. Hắn hẳn là càng giống một quý công tử.

Phong Liệt tựa như vật cách điện, Âu Dương Linh Nhi thường thường ám đưa thu ba, nhưng hắn không có nửa điểm gọn sóng. Mà Lạc Nhất Nhất cũng tự động xem nhẹ, người ta cũng không làm chuyện gì, ái mộ Phong Liệt, chứng minh là ánh mắt Lạc Nhất Nhất nàng tốt. Huống hồ, nàng tin tưởng vững chắc Phong Liệt cùng nàng giống nhau, trong lòng không có khả năng chứa thêm một người khác.

Ngày này, Âu Dương Kiệt mang Lạc Nhất Nhất đi vào một nơi phi thường xinh đẹp, Kính Hồ. Đó là một địa phương nhìn qua giống cùng trời là một, một mảnh trắng noãn giống như có thể tẩy trừ tâm linh của con người.

Âu Dương Kiệt nhìn mặt hồ nói: “Ta thực thích chỗ này, mỗi lần đến nơi đây, tâm tình có thể bình tĩnh trở lại. Hiện trên mặt hồ kết băng, nếu như không có kết băng, ngươi có thể nhìn thấy nước hồ trong suốt thấy đáy, thật sự giống như một mặt gương.”

Lạc Nhất Nhất hưng phấn nói: “Kết băng cũng không quan hệ.” Sau đó xuất ra Băng Phách ngồi xổm xuống hực học học bảo hai khối băng. Âu Dương Kiệt tò mò vậy đi qua hỏi: “Làm gì vậy?”

Lạc Nhất Nhất đầu cũng không nâng, nói: “Ngươi cũng chiếu theo mà làm một đôi lưỡi trượt, trong chốc lát dạy ngươi trượt băng.” Tuy rằng Âu Dương Kiệt không biết cái gì là trượt băng, nhưng là hưng trí bừng bừng học bộ dáng Lạc Nhất Nhất, dùng linh lực bảo băng, sau đó cời gậy, đem cái Lạc Nhất Nhất gọi là lưỡi trượt dùng linh lực cố định ở phía dưới gậy.

Nhìn Lạc Nhất Nhất mang gậy cái tạo qua lập tức trượt ra rất xa, Âu Dương Kiệt do dự một chút, vẫn là không dám mang gậy vào. Này có thể đứng ổn sao? Mà giờ phút này Lạc Nhất Nhất đã muốn trượt đến trung tâm mặt hồ, nàng giống một tinh linh băng đáng yêu, linh hoạt sự trượt, làm cho Âu Dương Kiệt xem mắt choáng váng. Âu Dương Kiệt biết, giờ khắc này vĩnh viễn khắc ở trong lòng hắn.

Nhìn Âu Dương Kiệt còn ngồi dưới đất瑟瑟, Lạc Nhất Nhất lướt đến, thúc giục: “Mau mang vào đi, ta dạy cho ngươi trượt băng, ngươi yên tâm, quãng không chết ngươi.”

Âu Dương Kiệt ngoan nhần tâm, mang gậy quái dị kia vào. Nửa ngày không đứng dậy được, thật vất vả dùng linh lực ổn định thân hình, chợt nghe Lạc Nhất Nhất cười nói: “Thả lỏng, không cần khẩn trương. Đến, nắm tay ta, dùng dùng linh lực, như vậy chơi không vui.”

Nắm bàn tay nhỏ nhắn của Lạc Nhất Nhất, gốc về phía trước đi vòng quanh, gờ khắc này bỗng nhiên cảm thấy, ngã chết cũng không sao. Đang lúc Âu Dương Kiệt mơ màng, thanh âm Phong Liệt truyền đến, nhìn hai người nắm chặt tay, mặt nháy mắt đen một nửa.

Mãnh liệt ôm Lạc Nhất Nhất vào trong lòng, Lạc Nhất Nhất nhẹ buông tay, không có trụ cột Âu Dương Kiệt lạch cạch một tiếng ngã chổng vó. Chọc Lạc Nhất Nhất cười ha ha. Phong Liệt lúc này mới nhìn thấy hai người đều mang gậy kỳ quái. Không đợi Phong Liệt mở miệng, Lạc Nhất Nhất hưng phấn nói: “Liệt, ngươi cũng mau làm một đôi gậy, ta dạy cho ngươi trượt băng.”

Phong Liệt nhớ tới bộ dáng Lạc Nhất Nhất cùng Âu Dương Kiệt tay cầm tay lúc nãy, thực nghe lời cũng chiếu theo gậy trên chân Lạc Nhất Nhất làm ra một đôi.

Trong lúc này, Âu Dương Kiệt vẫn ngồi trên băng, không có biện pháp, không có cái gì giúp đỡ, hắn căn bản đứng không được. Nhìn Phong Liệt không cần linh lực cũng giống như hắn gốc đứng ở bên người Lạc Nhất Nhất, bất mãn mở miệng: “Các ngươi cứ như vậy tính mặc kệ ta?”

Lạc Nhất Nhất vừa định kéo Âu Dương Kiệt đến, Phong Liệt mau một bước một tay nắm Âu Dương Kiệt kéo lên, khốc khốc nói: “Ta mang theo hắn là

được rồi.”

Vì thế, Lạc Nhất Nhất ở phía trước, lôi kéo Phong Liệt chậm rãi trượt, mà Phong Liệt cố lôi kéo Âu Dương Kiệt. Kết quả là, ba người ngã thành một đoàn.

Phong Liệt bỏ lại Âu Dương Kiệt nói: “Nhất Nhất dạy ta trước, chờ ta rảnh rồi sẽ dạy ngươi.” Âu Dương Kiệt không nói gì, mộng đẹp về thế giới hai người của hắn liền như vậy đã xong. Thật không biết tiêu tử kia như thế nào nhanh như vậy đã tìm đến đây.

Lạc Nhất Nhất mang theo Phong Liệt trượt hai vòng, Phong Liệt có thể chống đỡ tự mình trượt. Nhìn Âu Dương Kiệt còn ngồi dưới đất, Phong Liệt nghĩ nghĩ, không biết từ đâu lấy ra hai cây gậy đưa cho hắn nói: “Chính mình trượt, không phải quá ngốc thì rất nhanh liền học xong.”

Âu Dương Kiệt nhìn hai cây gậy không nói gì, tiêu tử này thật quá mức. Đáng thương trong ký ức tốt đẹp của hắn lại xuất hiện một ít tình tiết dư thừa làm cho người ta phát điên.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phụ Sùng Thê* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 21: Âu Dương Linh Nhi Cố Chấp

Mất thấy ở Băng Tuyết Thành ngày người hơn nửa tháng, Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt chuẩn bị cáo từ. Đi Yêu giới giải quyết chuyện Phong Liệt chưa chấm dứt hết. Nghe được tin tức, Âu Dương Kiệt thực mất mát, không nghĩ tới Lạc Nhất Nhất nhanh như vậy đã muốn đi. Mà Âu Dương Linh Nhi lại làm ra một quyết định mà tất cả mọi người không nghĩ tới. Muốn cùng Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt lên đường.

Nhìn ánh mắt không đồng ý của tất cả mọi người, Âu Dương Linh Nhi nhìn Âu Dương Kiệt nói: “Ca, ta cũng không phải lần đầu tiên xuất môn, không cần lo lắng, huống hồ lần này, ta là muốn tìm kiếm hạnh phúc của ta.” Lời nói trắng ra như vậy, Lạc Nhất Nhất nghe cũng cảm thấy không sao cả, những người khác nghe thì ít nhiều đều có chút xấu hổ, nào có người như vậy gấp mặt nói muốn đào gốc tường người ta. Âu Dương Kiệt lần này rất bội phục muội muội của hắn, nếu như có thể, hắn cũng hi vọng hắn có thể tiêu sái như vậy.

Gặp Âu Dương Kiệt không phản đối, Âu Dương Linh Nhi nhìn Lạc Nhất Nhất nói: “Ta không muốn dùng thủ đoạn không trong sáng làm bản tình yêu của ta, nếu như sự thật chứng minh, ngươi càng thích hợp với Phong Liệt, ta sẽ buông tay. Nhưng ngươi dám cho ta đồng hành, chứng minh chúng ta ai thích hợp với hắn hơn sao?” Lạc Nhất Nhất tuy rằng rất muốn vì nàng tiêu sái dám yêu mà vỗ tay, nhưng nàng yêu là nam nhân của mình, vì thế mở miệng nói: “Tất cả chỉ tiêu trên đường do ngươi xuất ra.” “Hảo” giờ khắc này, Âu Dương Linh Nhi đối Lạc Nhất Nhất có cái nhìn mới.

Mọi người ước định sáng sớm hôm sau xuất phát. Buổi tối, Âu Dương Linh Nhi đi nói lời từ biệt với Âu Dương Kiệt, nhìn Âu Dương Kiệt cô đơn trong viện, Âu Dương Linh Nhi nghĩ hoặc nói: “Ngươi thật sự nhanh như vậy đã yêu Lạc Nhất Nhất sao? Từ việc ngươi cùng nàng ở chung, ta nghĩ ngươi chính là đối nàng có hảo cảm, nhiều nhất xem như thích.”

Âu Dương Kiệt xoay người nhìn muội muội cười khổ: “Ngươi cho là chỉ có ngươi mỗi ngày u buồn nhìn chăm chăm người ta mới kêu thích, mới kêu yêu a. Kỳ thật chính ta cũng không biết, nhìn nàng phải đi, trong lòng đột nhiên cảm thấy thiếu gì đó, lập tức trống trơn. Khả năng ta thật sự là ở bất tri bất giác đã yêu nàng, cũng có thể là bởi vì biết không thể có được, cho nên cảm thấy là tốt nhất.”

Ngừng trong chốc lát, Âu Dương Kiệt tiếp tục nói: “Ta thực rất hâm mộ ngươi. Ngươi có thể tiêu sái tìm hạnh phúc cho bản thân, tuy rằng không biết kết quả thế nào, nhưng ít ra ngươi có tranh thủ qua. Ta lại chỉ có thể buông tha cho.” Lần đầu tiên, Âu Dương Linh Nhi không biết an ủi ca ca nàng như thế nào, chỉ có thể yên lặng đứng cùng ca ca thật lâu.

Bởi vì không biết ba người Lạc Vũ Thần sẽ bị truyền tống đến nơi nào, không có biện pháp đi tìm, cho nên Lạc Nhất Nhất đành phải thỉnh Âu Dương Kiệt hỗ trợ lưu ý, còn để lại mấy khối thông tin bài Mạc Vân mới luyện chế, có tin tức gì cũng có phương tiện liên hệ.

Sáng sớm hôm sau, Âu Dương Kiệt đưa tiễn bốn người Lạc Nhất Nhất, Phong Liệt, Mạc Vân, Âu Dương Linh Nhi, sau nửa ngày nói dông dài, Phong Liệt không thể nhịn được nữa, ôm lấy Lạc Nhất Nhất ngồi lên ma thú loại phi cầm Âu Dương Kiệt chuẩn bị. Âu Dương Kiệt ở phía sau kêu lên: “Nhất Nhất, mặt đen khảm băng đối với ngươi không tốt, ngươi hãy trở lại tìm ta nga, vị trí phụ nhân tài chủ ta sẽ lưu trữ cho ngươi”. Mọi người cười ha ha, đều nghĩ Âu Dương Kiệt là nói giỡn chọc Lạc Nhất Nhất, chỉ có Âu Dương Linh Nhi biết, ca ca có lẽ thực sẽ làm như vậy.

Càng hướng Yêu giới tiến lên, sắc mặt Phong Liệt càng không tốt, Lạc Nhất Nhất biết Phong Liệt khẳng định là nhớ lại một ít chuyện không tốt, không biết trên người hắn từng phát sinh qua chuyện gì, cũng không biết an ủi như thế nào. Chỉ có thể gắt gao cầm tay hắn, nói cho hắn biết khi nào chỗ nào, phát sinh chuyện gì, đều có nàng ở cùng hắn.

Cảm giác được Lạc Nhất Nhất an ủi, Phong Liệt chưa sót cười cười, tỏ vẻ chính mình không có việc gì. Mạc Vân và Âu Dương Linh Nhi cũng thực thức thời không nói nhiều lần.

Dừng lại ở bên hồ, Phong Liệt lôi kéo Lạc Nhất Nhất trực tiếp nhảy vào trong hồ, Mạc Vân cùng Âu Dương Linh Nhi sững sờ, hai mắt nhìn nhau. Băng Huyền nhắc nhở nói: “Chạy nhanh nhảy xuống theo Phong Liệt. Chỗ này thiết trí mê ảo trận” Hai người chạy nhanh theo Phong Liệt nhảy xuống hồ.

Rất nhanh, trước mắt xuất hiện ngã tư đường, kiến trúc, cùng một ít người. Chính là những người này có màu tóc và ánh mắt bất đồng. Mấy người Lạc Nhất Nhất tò mò hết nhìn đông tới nhìn tây. Bởi vì đeo huyền khí che giấu hơi thở do Mạc Vân luyện chế, cho nên mấy người xuất hiện cũng không có khiến cho người khác chú ý.

Phong Liệt mang theo mọi người trực tiếp đi đến trước một cửa sơn động, từ trên người lấy ra một hạt châu màu đỏ, để hạt châu vào trong lỗ nhỏ bên trái cửa đá sơn động, cửa đá mở ra. Trong sơn động cũng không lớn, liếc mắt một cái chỉ thấy vị trí giữa sơn động cắm một thanh kiếm phong cách cổ xưa, mũi kiếm mang quang mang ngân bạch chiếu sáng cả sơn động.

Phong Liệt đi qua, cầm chuôi kiếm, sử xuất toàn thân khí lực muốn rút kiếm ra, nhưng thanh kiếm lại không chút sứt mẻ. Phong Liệt buồn bực nói: “Đáng chết, vẫn là không có biện pháp rút ra.” Lạc Nhất Nhất tò mò hỏi: “Đây là lúc trước ngươi nói, vũ khí của ngươi?”

Phong Liệt gật gật đầu, nói: “Phụ thân nói đây là vũ khí chuẩn bị cho ta từ khi ta vừa sinh ra, chỉ có rút ra thanh kiếm này, ta mới có thể đạt được huyền thủ của mình. Nhưng là, ta thử rất nhiều lần đều không nhổ ra được. Cũng đi hỏi qua phụ thân, hắn nói là vì thực lực của ta không đủ.”

Mấy người khác cũng không nghĩ đi thử, thực lực của Phong Liệt cũng không đủ, thực lực của bọn họ lại càng không đủ nhìn. Lần này chỉ có thể vô công trở về.

Mọi người mới vừa ra động, liền nhìn thấy cách đó không xa bên bờ hồ đứng một dáng người vĩ ngạn, một trung niên nam tử có mái tóc dài màu ngân bạch, mặc dù là bóng dáng, cũng làm cho người ta cảm thấy có một loại hồn nhiên thiên thành khí phách. Nam tử đó là Yêu Vương hiện nay của Yêu giới, phụ thân Phong Liệt - Phong Mộ Hàn.

Phong Mộ Hàn nghe được thanh âm, quay đầu cũng thấy được đám người Phong Liệt. Kinh hi bước nhanh đi lên nói: “Liệt Nhi, ngươi đã trở lại, ngươi không có việc gì, thật tốt quá.”

Phong Liệt còn trong khiếp sợ, bởi vì nơi Phong Mộ Hàn vừa mới đứng, đúng là nơi trước đây mình thường xuyên đến. Hắn, là đời mình sao?

Đám người Lạc Nhất Nhất đang đợi Phong Liệt giới thiệu, nhìn hắn vẫn không hoàn hồn, Lạc Nhất Nhất liền ngọt ngào kêu lên: “Bá phụ hảo.” Người này rõ ràng chính là lão cha Phong Liệt. Mạc Vân và Âu Dương Linh Nhi cũng chấp tay chào. Phong Mộ Hàn thế này mới đem lực chú ý chuyển dời đến bên người Phong Liệt, nhìn Lạc Nhất Nhất cùng hai người phía sau, thân mật cùng mọi người chào hỏi. Đây là lần đầu tiên Phong Liệt mang bằng hữu trở về.

Phong Liệt lúc này mới lấy lại tinh thần, cảm giác phụ thân giống như tang thương rất nhiều. Thân nhiên kêu một tiếng phụ thân, liền lôi kéo Lạc Nhất Nhất rời đi. Tuy rằng hiểu được phụ thân yêu thương hắn và mẫu thân, nhưng không kịp thương tổn hắn mang đến cho bọn họ. Từ nhỏ, hai chữ “bán yêu” liền khua nhục cùng với hắn. Hắn thấy mẫu thân hạnh phúc, cũng thấy mẫu thân rơi nước mắt, còn có đối hắn áy náy.

Phong Liệt rất nhanh đã đưa đám người Lạc Nhất Nhất đến chỗ mẫu thân ở, đó là một tòa cung điện loại nhỏ Phong Mộ Hàn vì mẫu thân Phong Liệt - Tiêu Liên Nhược kiến tạo nên. Cung điện làm từ Bạch Ngọc, chủ yếu dùng trúc đến trang trí, chính thể bố trí thực thanh nhã. Bởi vì Tiêu Liên Nhược thích trúc, cho nên cung điện liền trực tiếp gọi là Liên Trúc Cung.

Tiêu Liên Nhược vừa nghe người đến báo nói Phong Liệt đã trở lại, liền vội vàng từ trong điện chạy ra, bộ dáng hi cực mà khóc, làm cho Lạc Nhất Nhất không tự chủ được nghĩ tới mẫu thân Liễu Trần Nhi. Tiêu Liên Nhược cùng Liễu Trần Nhi giống nhau, đều là thuộc loại hình thanh nhã, là nữ tử ôn nhu.

Đối mặt mẫu thân, Phong Liệt cũng chỉ là thân nhiên giới thiệu đám người Lạc Nhất Nhất cho nàng biết. Lạc Nhất Nhất hiểu được, hoàn cảnh cuộc sống của Phong Liệt, tạo nên tính cách lạnh nhạt hiện tại của hắn. Xem ra đành phải từ chính nàng đến cùng bà và tương lai đánh tốt quan hệ.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phụ Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 22: Phong Nhã – tử địch của Phong Liệt

Bề ngoài Lạc Nhất Nhất vốn liền chọc người yêu thích, hơn nữa lại là Phong Liệt mang về, trái một câu bá mẫu thật xinh đẹp, phải một câu tính cách bá mẫu thực ôn nhu, chọc Tiêu Liên Nhược thật vui vẻ. Nhìn đến Phượng giới trên tay Lạc Nhất Nhất liền biết nàng hắn là con dâu tương lai của mình. Lạc Nhất Nhất cũng không dám nói Phượng giới là lúc trước nàng lừa đến.

Tiêu Liên Nhược muốn xuống bếp chuẩn bị tiệc tối đơn giản chiêu đãi mấy người. Lạc Nhất Nhất muốn nhân cơ hội cùng bà và tương lai bồi dưỡng tình cảm, bị Phong Liệt lĩnh trở về, làm cho mọi người mở rộng tầm mắt là, chính hắn chạy vào, đương nhiên, chuẩn bị gì đó tất cả đều là món Lạc Nhất Nhất thích.

Trên bàn cơm, Mạc Vân cùng Phong Mộ Hàn trò chuyện thật vui vẻ, Tiêu Liên Nhược cùng Lạc Nhất Nhất lại thân thiện vong ngã. Phong Liệt yên lặng chia thức ăn cho Lạc Nhất Nhất, khi Lạc Nhất Nhất khát nước, đúng lúc rót một chén nước. Phong Mộ Hàn cùng Tiêu Liên Nhược thấy vậy đều kinh ngạc không thôi, liếc nhau, miễn cưỡng cười. Xem ra con chẳng những tìm được người hắn muốn thủ hộ, thật đúng là động tâm.

Đối Lạc Nhất Nhất có thể đi vào trong lòng con, hai người càng xem càng thích. Âu Dương Linh Nhi tuy rằng cũng rất muốn cùng phụ mẫu Phong Liệt

trao đổi nhiều một chút, nhưng là giống như không có lập trường, cho nên không thể hoàn toàn dung nạp.

Đang lúc lúc này, một nữ tử từ y mang theo vẻ mặt chán ghét đi đến, dáng người nữ tử cao gầy, dung mạo diễm mỹ, khi nhìn thấy Phong Liệt thì một trận kinh ngạc, rồi sau đó mang theo các loại chán ghét, khinh thường, đảo qua Phong Liệt và Tiêu Liên Nhược. Đám người Lạc Nhất Nhất lại lọt vào mắt nàng.

Phong Liệt miễn cưỡng lạnh như băng nhìn về phía nữ tử mặc tử y, nếu như không phải Phong Mộ Hàn ở đây, Lạc Nhất Nhất hoài nghi hai người này sẽ lập tức xung đột vũ trang.

Đang lúc ba người đoán thân phận người này, Phong Mộ Hàn có chút tức giận lên tiếng: “Phong Nhã, người trẻ như vậy lại đến nơi đây, có chuyện gì?” Phong Nhã thế này mới nhìn về phía Phong Mộ Hàn nói: “Phụ thân đại nhân, ca ca truyền đến tin tức, Phong Vương Thành khả năng muốn bạo động. Sự tình khẩn cấp, ta cố ý tới đây thỉnh phụ thân trở về thương nghị.” Phong Mộ Hàn gật đầu ý bảo đã biết, Phong Nhã vung ống tay áo rời đi.

Bởi vì Phong Nhã đến, không khí khoáng hoạt trong phòng lập tức trở nên có chút quái dị. Sau khi ăn xong, Phong Liệt đưa Lạc Nhất Nhất về phòng nghỉ ngơi. Lạc Nhất Nhất chủ động ôm Phong Liệt, nàng biết Phong Liệt từ lúc nhìn thấy Phong Nhã, đã bắt đầu áp chế sự tức giận của hắn.

Thật lâu sau, Phong Liệt u u mở miệng: “Phụ thân ta trong một lần ra ngoài, gặp được mẫu thân ta, hai người bọn họ nhất kiến chung tình, nhưng bọn hắn biết bọn họ lưỡng tình tương duyệt là không có khả năng được mọi người chúc phúc. Cho nên, mẫu thân cùng phụ thân ta bỏ trốn trở lại Yêu giới.

Sau khi trở lại yêu giới, mẫu thân ta đồng dạng không chiếm được mọi người trong Yêu giới tán thành, nhưng ngại phụ thân ta cường thế, cũng không nháo ra phong ba rất lớn. Trước lúc thú mẫu thân ta, phụ thân từng cùng đại nữ nhi đệ nhất gia tộc là Hồ Cơ đàm hôn, sinh ra một nhi một nữ, Phong Minh và Phong Nhã. Hồ Cơ sau khi sinh hạ Phong Nhã không lâu thì chết.

Tuy rằng phụ thân cực lực bảo hộ ta cùng mẫu thân, nhưng chúng ta vẫn là không ngừng bị xa lánh, cho nên phụ thân mới thành lập tòa cung điện này cho mẫu thân, để mẫu thân rời xa thị phi. Mặc dù như vậy, ở một lần mẫu thân ra ngoài, trên đường vẫn là bị ám sát.

Thị vệ bảo vệ mẫu thân toàn bộ bị giết, thị vệ của phụ thân là cửu vĩ hồ yêu liều chết bảo vệ mẫu thân, nhưng mẫu thân vẫn bị trọng thương, tánh mạng nguy ở sớm tối. Cửu vĩ hồ yêu phun ra nội đan bản thân cho mẫu thân ăn vào, mới bảo vệ được tánh mạng mẫu thân, bắt đầu từ nay về sau, mỗi tháng luôn luôn có vài ngày, yêu khí trong cơ thể mẫu thân tán loạn, cần phụ thân dùng yêu khí của hắn áp chế. Mà mẫu thân cũng bởi vì cắn nuốt yêu đan mà giống yêu thú dung nhan không lão.

Lần đó phụ thân giận dữ, điều tra qua đi, dùng phương thức cực độ tàn khốc nghiêm trị người bày ra mưu sát cũng chính là đệ nhất gia tộc Yêu giới. Từ nay về sau, đệ nhất gia tộc chưa dám động nữa.”

Lạc Nhất Nhất tiếp lời nói: “Ta đây cũng ăn một viên yêu đan, miễn cho về sau ta thành lão thái bà, người vẫn là tuấn mỹ như vậy, khẳng định sẽ bị nữ nhân khác quyến rũ.” Phong Liệt vỗ vỗ đầu Lạc Nhất Nhất cười nói: “Tiểu đứa ngốc, nhân loại sau khi có được thực lực nhất định, dung nhan cũng sẽ không biến lão, ăn yêu đan đối thân thể không tốt, đối với tu luyện cũng sẽ có trở ngại. Mặc kệ phát sinh chuyện gì, ta cũng sẽ không bị nữ nhân khác câu đi.” Tuy rằng biết Lạc Nhất Nhất là muốn dời đi lực chú ý của hắn, không cho hắn đắm chìm trong bi thương, nhưng Phong Liệt vẫn là thật sự giải thích.

Ôm chặt lấy Lạc Nhất Nhất, giống như nắm chặt sinh mệnh của mình.

Từ khi Lạc Nhất Nhất đến, Liên Trúc Cung thường thường có tiếng hoan hô tiếng cười, gương mặt lạnh lùng của Phong Liệt cũng dần dần bị mềm hoá, quan hệ cùng mẫu thân Tiêu Liên Nhược cũng dần dần hòa dịu.

Tuy rằng đến nay, quan hệ cùng Phong Liệt đều không có chút tiến triển, cũng không biết từ đâu xuống tay, nhưng Âu Dương Linh Nhi vẫn là không ngừng an ủi bản thân, chỉ cần nâng cánh giữ ở bên người hắn, một ngày nào đó, hắn sẽ dùng con mắt khác xem nàng.

Ở Liên Trúc Cung ngày người mấy ngày, sợ Lạc Nhất Nhất cảm thấy buồn, Phong Liệt liền mang Lạc Nhất Nhất ra ngoài đi một chút. Không nghĩ tới mới ra cửa, đã bị người đuổi kịp, Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt liếc nhau, ăn ý hướng một chỗ bên trong rừng rậm có phong cảnh duyên dáng đi đến. Có một số việc, dù sao cũng cần phải giải quyết.

Quả nhiên, không lâu, Lạc Nhất Nhất cùng Phong Liệt liền bị vây quanh, phía sau truyền đến tiếng nói bừa bãi của Phong Nhã. “Không nghĩ tới, tiện loại người chưa chết, còn dám trở về, hôm nay chính là tử kỳ của ngươi.” Nói xong rút ra roi trên lưng hướng Phong Liệt huy đến, Phong Liệt miễn cưỡng hàn ý, vừa muốn động thủ, Lạc Nhất Nhất mau một bước lấy ra Băng Phách nghênh đón. Âm thanh lạnh lùng nói: “Nam nhân Lạc Nhất Nhất ta, không có bất luận kẻ nào có thể mắng, đối phó loại yêu súc như ngươi, không cần ô uế tay tướng công ta. Ngươi không phải dùng roi sao? Ta ngươi xem ai cao tay hơn.”

Không thể không nói tiên pháp (phương pháp dùng roi) của Phong Nhã không sai, nhưng gặp phải Lạc Nhất Nhất liền định là nàng bất hạnh. Nếu như nói roi của Phong Nhã như linh xà xuất động, kia Băng Phách của Lạc Nhất Nhất liền như mãnh long rời bến. Những tay sai của Phong Nhã, tự nhiên bị Phong Liệt tam hạ giải quyết, thoáng nhìn một màn này Phong Nhã âm thầm kinh hãi, không nghĩ tới thực lực Phong Liệt đã tăng vọt đến loại trình độ này.

Thực lực Phong Nhã căn bản không bằng Lạc Nhất Nhất, tưởng cậy vào cây roi làm từ gân rồng của nàng để thắng, lại không nghĩ rằng khi hai roi đồng thời chém ra lại quán cùng một chỗ, Lạc Nhất Nhất mạnh mẽ vung, roi Phong Nhã tựa như Thiên Nữ Tán Hoa bị đập nát bay xuống, Lạc Nhất Nhất hừ lạnh một tiếng, cái loại roi này sao là đối thủ của Băng Phách đã trải qua Kinh Thiên Kiếm gia cố. Ở thời điểm Phong Nhã ngây người, Lạc Nhất Nhất không chút khách khí huy roi, nàng cũng sẽ không dễ dàng buông tha người dám mắng Phong Liệt như vậy.

Sau khi trúng mảy roi, Phong Nhã đối roi của Lạc Nhất Nhất càng thêm sợ hãi. Rống một tiếng biến thành một con sói tuyết trắng, hai mắt đỏ đậm trừng mắt nhìn Lạc Nhất Nhất, Lạc Nhất Nhất hưng phấn chiếu bộ dáng Phong Nhã mờ mông ra bộ dáng Phong Liệt biến thành lang. Vì muốn nhìn một chút thực lực Phong Nhã sau khi biến thành nguyên hình sẽ như thế nào nên hơi nung tay, ở sau một roi chém ra, Phong Nhã nương cơ hội tránh né, nhanh chóng bỏ chạy.

Lạc Nhất Nhất cầm roi trên tay lăm bầm nói: “Chạy... chạy? Như thế nào liền đã chạy?” Phong Liệt đi qua cười nhẹ nói: “Không chạy, còn chờ người đánh chết, nằng sao có thể chịu được roi của người.” Tuy rằng vừa mới nghe được lời nói Phong Nhã khiến trong lòng hắn giận dữ, nhưng Lạc Nhất Nhất duy hộ lại giống một dòng nước ôn hòa dập tắt lửa giận trong lòng hắn, lại làm cho hắn nháy mắt tâm tình bay cao.

Trước kia, ý nghĩa hắn sống là muốn dẫm nát người khinh thường hắn cùng mẫu thân dưới chân. Nhưng hiện tại, hắn cảm thấy Lạc Nhất Nhất mới là tất cả của hắn, là Lạc Nhất Nhất làm cho sinh mệnh của hắn có ý nghĩa mới.

Hai người chỉ xem đây là một đoạn tiểu nhạc đệm, tiếp tục dạo Yêu Vương Thành. Phong Nhã trốn trở về sợ hãi phát hiện mặc dù dùng tới thuốc trị thương tốt nhất, miệng vết thương cũng rất khó phục hồi như cũ. Nhớ tới thực lực hiện nay của Phong Liệt và roi của Lạc Nhất Nhất, nếu như không thể một lần trừ tận gốc, về sau vẫn là ít chọc tới bọn họ mới thỏa đáng. Phong Nhã không nghĩ tới nằng hiện tại không dám trêu chọc Phong Liệt, mà Lạc Nhất Nhất lại ở trong lòng âm thầm nghĩ: những ngày khổ của Phong Nhã sẽ bắt đầu. Đối với người thương tổn Phong Liệt, Lạc Nhất Nhất nằng là không có khả năng dễ dàng buông tha.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sủng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 23: Trích tiên hạ phàm - Phong Minh

Phong Mộ Hàn sau mấy ngày bận rộn, liền chèn ép cổ tiểu bạo động kia xuống, làm cho hắn có chút khó hiểu là: nếu như chỉ là tiểu bạo động, như thế nào khiến cho Phong Minh chú ý? Nhưng Phong Minh cũng không có tin tức khác truyền lại, ngẫm lại Phong Minh phỏng chừng rất mau trở về, liền không hề rối rắm, đến lúc đó lại hỏi rõ ràng cũng giống nhau.

Hắn hiện tại cũng càng ngày càng thích Liên Trúc Viên, tiếng cười vui nhiều hơn, Phong Liệt không còn dậm mực. Tuy rằng không dám hy vọng xa vời, nhưng hắn vẫn thường thường sẽ nghĩ: nếu như Phong Minh và Phong Nhã cũng có thể dung nạp, thật có bao nhiêu tốt đâu?

Ngày này Phong Liệt mang Lạc Nhất Nhất đi vào bên hồ lần trước đựng phải Phong Mộ Hàn. Dựa vào cây, lẳng lặng đứng ở bên hồ, giống như là cùng Lạc Nhất Nhất chia sẻ bản thân từng vô số lần đứng cô độc như vậy. Bị vô tận xa lánh, xem thường, ngay lúc đó hắn bức thiết muốn biến cường (trở nên mạnh mẽ), muốn chứng minh bản thân, muốn người khinh thường người của hắn bị dẫm nát dưới lòng bàn chân. Cho nên thường thường tới nơi này, nơi này có vũ khí của hắn.

Đang lúc hai người ra về linh hồn trao đổi, một trận rất nhỏ tiếng bước chân truyền đến, Lạc Nhất Nhất quay đầu vừa thấy, nhất thời sợ ngây người. Nằng cảm giác nằng nhìn thấy trích tiên hạ phàm, người tới quần áo trắng trắng tuyết, mi dài như liễu, thân như ngọc thụ, một đầu tóc dài màu ngân bạch tóc theo hành tẩu nhẹ nhàng đong đưa, gờ tay nhắc chân đều dàng hoàng cùng sinh ra cao quý ưu nhã.

Ở thời điểm Lạc Nhất Nhất còn đang khiếp sợ, nam tử đã đi đến trước sơn động, lấy ra một viên hạt châu màu trắng khảm nhập vào lỗ nhỏ bên phải cửa đá, sau khi mở ra cửa đá, bóng dáng nam tử nháy mắt biến mất. Từ đầu đến cuối, ánh mắt Lạc Nhất Nhất cùng Phong Liệt coi như chưa bao giờ rời khỏi người hắn.

Phong Liệt bất mãn ôm Lạc Nhất Nhất vào trong lòng, cả giận nói: “Không cho phép xem nam nhân khác”. Lạc Nhất Nhất lúc này mới thu hồi tâm thần ngượng ngùng nói: “Vật xinh đẹp đương nhiên phải thưởng thức.” Ngừng trong chốc lát, lăm bầm nói: “Người nọ thật đẹp, mỹ giống trích tiên hạ phàm, không giống người thường”. Phong Liệt điểm điểm đầu Lạc Nhất Nhất, “Lại đẹp cũng không cho xem”. Lạc Nhất Nhất thè lưỡi, bỗng nhiên kêu lên: “Hắn như thế nào cũng vào động, trong sơn động không phải chỉ có vũ khí của người sao?”

Phong Liệt lắc lắc đầu, giải thích nói: “Sơn động kia chỉ có hai chúng ta có thể mở ra, chìa khóa là hai hạt châu trên người chúng ta, hai hạt châu bất đồng mới ra sơn động, kiểm bên trong cũng là bất đồng.” Lạc Nhất Nhất gật gật đầu, cười nói: “Liệt, hắn chính là Phong Minh đi, không nghĩ tới người có một ca ca mỹ như vậy.” Phong Liệt quay đầu không để ý tới nằng, từ đó về sau, Phong Liệt vẫn cảm thấy Lạc Nhất Nhất coi trọng sắc đẹp của Phong Minh, tuy rằng hắn cũng không thể phủ nhận, Phong Minh quả thật đẹp đến không người có thể bỏ qua.

Đúng lúc này, Phong Minh đi ra, nhưng hai tay trống trơn. Lạc Nhất Nhất lăm bầm nói: “Xem ra hắn cũng không có rút ra thanh kiếm nga.” Phong Minh thực ứng một câu: nhẹ nhàng rồi đi như lúc nhẹ nhàng đến, phất ống tay áo, không mang theo một mảnh đám mây. Phong Liệt cùng Lạc Nhất Nhất tựa như hai người trong suốt.

Lạc Nhất Nhất nghi hoặc nhìn về phía Phong Liệt, Phong Liệt còn đang vì chuyện Lạc Nhất Nhất vừa nhìn thấy Phong Minh liền ngốc điệu mà tức giận, khẩu khí không tốt mở miệng nói: “Tên kia luôn luôn cao ngạo như thế, ai cũng không xem ở trong mắt.” Biết Phong Liệt còn đang tức giận, cố gắng lăm mới dỗ hạo Phong Liệt.

Bất quá Lạc Nhất Nhất cũng không chán ghét Phong Minh, đương nhiên không chỉ vì dung mạo Phong Minh. Nếu như nói từ trong mắt Phong Nhã thấy được chán ghét cũng khinh thường, kia từ trong mắt Phong Minh, thật sự cái gì đều không có nhìn thấy. Hắn là loại người tự cao tự đại, trên đời này chuyện gì hay bất luận kẻ nào cũng không lọt vào mắt hắn. Lạc Nhất Nhất nghĩ, phỏng chừng trừ bỏ tu luyện đề cao thực lực của bản thân, thật đúng là không có chuyện gì có thể hấp dẫn hắn, trong lòng thực chờ mong có thể nhìn thấy bộ dáng băng sơn mỹ nam bị công phá.

Từ đó về sau, rất nhiều ngày cũng chưa gặp lại Phong Minh, Phong Mộ Hàn cũng là mấy ngày cũng không thấy bóng dáng. Sau mới biết được, thời điểm Phong Minh đi ra ngoài lịch lãm, đi ngang qua Phong Vương Thành, phát hiện nơi đó đều đến rất nhiều binh mã, lại tụ tập rất nhiều yêu thú thực lực cao cường, tựa hồ đang mưu đồ chuyện tình trọng đại gì đó. Đột nhiên toát ra yêu thú thực lực so với bản thân cao hơn khiến cho hắn hứng thú.

Nhưng Phong Minh cũng không có tìm hiểu cụ thể là chuyện gì, bất quá hắn dự cảm, tuyệt đối không phải chỉ bạo động mà thôi. Sau khi Phong Mộ Hàn chen ép cô binh mã kia xuống, yêu thú thực lực cao cường liền tiêu thất, giống như chưa từng xuất hiện qua.

Mấy ngày qua đi, Phong Mộ Hàn gọi ba người Phong Liệt, Lạc Nhất Nhất, Phong Minh đến. Trịnh trọng nói: “Ta biết hai người các người hiện tại đều không có biện pháp rút ra vũ khí bản thân, bất quá lần này trở về, thực lực của các người đều gia tăng không ít, vì cho các người sớm ngày lấy được vũ khí của bản thân, ta muốn cho các người đi một chỗ lịch luyện, chờ thời điểm các người đi ra, tin tưởng có thể rút ra vũ khí của bản thân.

Về phần Nhất Nhất, người hiện tại là con dâu chúng ta công nhận, thực lực hiện tại của người cũng có thể theo chân bọn họ cùng đi, tin tưởng thời điểm trở về, người cũng sẽ lấy được rất nhiều lợi ích, bất quá huyền thú của người không cần mang theo, chúng nó ở nơi đó chỉ có thể ở trong không gian huyền thú, hơn nữa không cảm giác linh khí, không bằng liền lưu lại tu luyện.”

“Là chỗ nào?” Phong Liệt mở miệng hỏi, Phong Minh cũng giương mắt, ý bảo hắn cũng muốn biết. Phong Mộ Hàn trầm tư trong chốc lát, nói: “Đó là một địa phương có thể làm cho người chân chính phát huy tiềm lực bản thân.” “Trước kia như thế nào không có nghe nói qua” nhớ tới bản thân lần lượt thất bại, cũng chưa nghe phụ thân nhắc tới, Phong Liệt nhìn không được hỏi. Phong Mộ Hàn giương mắt nhìn trần nhà nói: “Trước kia, thực lực hai người các người đều không đủ để đi, tốt lắm, buổi sáng ngày mai liền qua bên này.”

Lạc Nhất Nhất buồn cười nhìn Phong Mộ Hàn, người này rõ ràng là giúp Phong Liệt, thực lực Phong Minh phỏng chừng tổng thực lực Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất mới theo kịp. Tuy rằng là chuyện rất rõ ràng, nhưng Phong Minh cũng giống như không để ý, sau khi nghe giải thích chuyện hắn muốn biết, liền đứng dậy rời đi.

Lạc Nhất Nhất trực tiếp giao Phượng giới cho Mạc Vân bảo quản, để nhóm huyền thú trực tiếp ở trong Phượng giới tu luyện là được. Ngày hôm sau, ba người đúng hẹn tới. Phong Mộ Hàn ở trong mật thất mở ra cơ quan, một phiến cửa đá rất nặng xuất hiện ở trước mắt, một bên vận dụng linh lực thôi động cửa đá, một bên mở miệng nói: “Một hồi khi cửa đá mở ra, ba người các người phải nắm chặt tay đi qua, trăm ngàn không được buông tay, ngã xuống liền vạn kiếp bất phục.” Cửa đá bị Phong Mộ Hàn thôi động chậm rãi mở ra, chấn động làm tro bụi rơi xuống biểu hiện phiến cửa đá này tựa hồ thật lâu thật lâu không có mở ra.

Biết muốn hai người Phong Liệt cùng Phong Minh dắt tay, so với giết bọn họ còn khó hơn, vì thế Lạc Nhất Nhất thực tự giác thực cam nguyện tiêu sái đến trung gian, một tay lôi kéo Phong Liệt, một tay lôi kéo Phong Minh. Đối Phong Minh ngọt ngào cười nói: “Ta gọi là Lạc Nhất Nhất, thỉnh Minh ca ca chiếu cố nhiều hơn nha.”

Tuy rằng Phong Minh vẫn là tự cao tự đại nhìn chăm chú phiến cửa đá, nhưng Lạc Nhất Nhất vẫn là mắt sắc nhìn thấy lông mi Phong Minh giật giật, Lạc Nhất Nhất âm thầm cười nhẹ, có phản ứng, xem ra muốn công phá băng sơn mỹ nam cũng không phải quá khó khăn. Thời điểm Phong Liệt nghe Lạc Nhất Nhất kêu Minh ca ca, mặt liền đen, cầm tay Lạc Nhất Nhất cũng không tự chủ được nắm thật chặt.

Ở lúc ba người ba tâm tư khác nhau, cửa đá bị Phong Mộ Hàn thôi động hoàn toàn mở ra, mà ba người cũng tròn tròn mắt, trước mắt chính là một vực sâu vạn trượng.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 24: Lịch luyện ở Không Thành, gặp tiểu tinh linh Mộng Toa

Phong Mộ Hàn thấy ba người không động, vung tay lên, một cỗ linh lực đẩy ba người đi. “Nhớ rõ vẫn hướng về trước là đến nơi.” Phía sau vang lên thanh âm Phong Mộ Hàn, cửa đá cũng chậm rãi đóng lại.

Ba người liền ngu ngốc ở không trung phập phều trong chốc lát, mới bắt đầu tiến về phía trước. Đang ở ba người nghi hoặc, sẽ không ngã xuống đi, liền phát hiện không khí phía trước có lực cản rất lớn, ba người cũng bắt đầu có chút cảm giác không trọng lực. Càng tiến về trước, lực cản không khí càng lớn, còn có dòng khí không ngừng đánh sâu vào ba người.

Phong Minh phản cầm tay Lạc Nhất Nhất, mang theo hai người tiến lên. Giờ khắc này, Lạc Nhất Nhất đánh giá Phong Minh lại cao hơn rất nhiều, nếu như Phong Minh buông tay, với thực lực của hắn cũng có thể đi qua, nhưng nằng cùng Phong Liệt sẽ thật sự ngã xuống. Đang lúc ba người đều có chút kiệt lực, nhìn thấy phía trước phập phều một tòa thành. Lạc Nhất Nhất sợ hãi than nói: không nghĩ tới nằng thế nhưng thấy được Sky City (thành phố

trên trời).

Ba người liều mạng thúc dục linh lực hướng tòa thành đi tới, “BÌNHH” một tiếng, Phong Liệt cùng Lạc Nhất Nhất trực tiếp rớt xuống, Phong Minh lại như trích tiên hạ phàm nhẹ nhàng bay xuống. Ưu nhã thong dong, làm cho Lạc Nhất Nhất chịu đủ kích.

Ba người đang điều tức, một thanh âm thanh thúy truyền đến: “Oa, thật tốt quá, rốt cục có người đến.” Dứt lời, liền nhìn thấy một nữ tử lưng có hai cánh, dáng người hòa bạo, khuôn mặt xinh đẹp phập phềnh ở không trung. Lạc Nhất Nhất lần đầu tiên cúi đầu còn thật sự nhìn xem dáng người của nàng, trong lòng vô cùng rối rắm. Nữ tử vây quanh Phong Minh dạo qua một vòng, tán thưởng nói: “Người trông thật là đẹp mắt.” Phong Minh không nhìn nữ tử, tiếp tục điều tức.

Lạc Nhất Nhất quay đầu hỏi Phong Liệt: “Nàng cũng là yêu thú?” Không đợi Phong Liệt trả lời, nữ tử liền bay đến bên người Lạc Nhất Nhất nói: “Ta mới không phải yêu thú, ta là tinh linh.” Lạc Nhất Nhất kỳ quái nói: “Tinh linh lớn như vậy?” Ở trong tưởng tượng của nàng tinh linh không phải đều nhỏ nhỏ, thực đáng yêu.

“Người là nói như vậy sao?” Bà một tiếng, nữ tử biến thành bộ dáng thu nhỏ, xác thực đáng yêu cực kỳ. Nữ tử bàn thu nhỏ lại bay đến bên người Phong Minh nói: “Ta gọi là Mộng Toa, người tên gì? Các người như thế nào tới được? Chúng ta làm bằng hữu được không?” Mộng Toa vây quanh Phong Minh đảo quanh. Phong Minh như trước là trạng thái tự cao tự đại. Mộng Toa bay đến bên người Lạc Nhất Nhất rầu rĩ hỏi: “Như thế nào hẳn lại không để ý tới ta nha?” Lạc Nhất Nhất cười cười nói: “Hẳn đối ai đều như vậy, không cần để ở trong lòng, ta gọi là Lạc Nhất Nhất, hẳn gọi Phong Liệt, người người cảm thấy hứng thú tên Phong Minh. Trong thành này đều là tinh linh sao?”

Mộng Toa lắc lắc đầu nói: “Đây là một Không Thành, ta nghe người ta nói nơi này có thể đề cao thực lực của bản thân, liền vội trộm chạy tới, lại trở về không được.” Lạc Nhất Nhất nghi hoặc nói: “Người đều có thể lại đây, hiện tại thực lực khẳng định so với trước kia cao hơn, làm sao có thể trở về không được đâu?” Mộng Toa ngượng ngùng nói: “Đối tinh linh có cánh mà nói, chỉ cần thực lực không phải quá thấp, lại đây là không thành vấn đề, nhưng là trở về lại phát hiện trở ngại rất lớn, ta nghĩ hẳn là phải hoàn thành tất cả hạng mục lịch lãm mới có thể.”

Thấy ba người Lạc Nhất Nhất điều tức không sai biệt lắm, Mộng Toa nói: “Ta mang bọn người đi thí nghiệm, đây chính là việc đầu tiên cần làm nga.” Nói xong, hướng trong thành bay đi. Ba người đứng dậy đi theo Mộng Toa. Nhìn hai bên ngã tư đường cùng kiến trúc, Lạc Nhất Nhất thực buồn bực. Nơi này trước kia khẳng định là có người ở lại, những người này đều đi nơi nào? Sky City là ngay từ đầu đã có, vẫn là sau lại mới phập phềnh lên? Nhưng là, hiện tại không ai có thể giải đáp cho nàng.

Rất nhanh, Mộng Toa liền mang theo ba người tới một quảng trường lớn, trên quảng trường có một Thủy Tinh Cầu rất lớn. Mộng Toa chỉ vào Thủy Tinh Cầu nói: “Các người từng bước từng bước đi lên, bắt tay đặt ở trên quả cầu, đưa linh lực của mình vào, có thể biết bản thân đối nguyên tố nào thân cận. Ta đối thổ nguyên tố là tốt nhất.”

Phong Minh là người thứ nhất đi lên, đặt tay ở trên Thủy Tinh Cầu, âm thầm đưa vào một tia linh lực, Thủy Tinh Cầu lập tức phát ra một trận bạch quang chói mắt, sau đó biểu hiện ra một chữ “Phong”. Người thứ hai đi lên là Phong Liệt, Thủy Tinh Cầu biểu hiện “Lôi”, đến phiên Lạc Nhất Nhất, Thủy Tinh Cầu biểu hiện là “Thủy, Hỏa”.

Mấy người đồng thời ngây ngẩn cả người, vì sao chính mình chỉ có thể hiểu được một loại nguyên tố, Lạc Nhất Nhất lại có thể cảm giác được hai loại, vẫn là hai loại thủy, hỏa tương khắc?

Lạc Nhất Nhất cũng sững sờ đứng trước Thủy Tinh Cầu, phản ứng lại, mới bừa bãi cười to: “Ha ha... nguyên lai ta mới là thiên tài.”

Mộng Toa tuy rằng cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng vẫn là vì Lạc Nhất Nhất cảm thấy cao hứng. Rất nhanh lại đưa ba người đến một tầng hầm ngầm, ở trước một phiến cửa đá, để ba người thay phiên đi lên đối với cửa đá đưa vào linh lực của bản thân. Một cỗ linh lực màu ngân bạch từ bàn tay Phong Minh phát ra, cửa đá sau khi nhận linh lực của Phong Minh, lập tức biến mất, xuất hiện một cái tiểu không gian, một cỗ gió nhu hòa từ tiểu không gian truyền đến, Mộng Toa đối Phong Minh nói: “Mau vào đi thôi, ở trong không gian tu luyện, thời điểm đến, cửa đá sẽ lại mở ra.” Phong Minh theo lời đi vào, làn gió nhu hòa bám vào áo trắng cùng tóc dài màu ngân bạch của Phong Minh, bộ dáng phiêu miểu như tiên làm cho Mộng Toa và Lạc Nhất Nhất không khỏi xem ngây người.

Phong Liệt nhìn bộ dáng Lạc Nhất Nhất, ngay sau đó ở trước cửa đá phần hận một chương đánh về phía cửa đá, cửa đá lại biến mất, lại xuất hiện một cái tiểu không gian, bất quá lần này, một trận điện thiểm Lôi Minh từ trong không gian truyền đến. Nhìn Phong Liệt tức giận tiêu sái đi vào, Mộng Toa chặc chặc nói: “Khó trách là Lôi nguyên tố, tính cách hòa bạo như vậy, bất quá cái loại địa phương này, ta cũng không dám đi.” Lạc Nhất Nhất xấu hổ cười cười, tự nhiên biết đây là Phong Liệt ghen tị.

Khi linh lực Lạc Nhất Nhất tiếp xúc đến cửa đá, cửa đá nửa ngày không có phản ứng, quay đầu nhìn Mộng Toa, Mộng Toa lắc lắc đầu, tỏ vẻ không biết. Thật lâu sau qua đi, cửa đá mới chậm rãi biến mất, xuất hiện một không gian sắc thái sắc sỡ, nhưng không có nguyên tố đặc thù, Mộng Toa lầm bầm nói: “Nguyên lai hiểu được hai loại nguyên tố thì không gian có màu sắc rực rỡ a.” Sau đó lại bùng tỉnh đại ngộ kêu lên: “Khẳng định là lâu lắm không mở ra, cửa đá rỉ sắt.”

Về mặt Lạc Nhất Nhất hắc tuyến, tiểu tinh linh này thật đúng là đáng yêu.”Ta ở bên ngoài chờ các người nga.” Ở trong thanh âm của Mộng Toa, Lạc Nhất Nhất chậm rãi đi vào không gian thần bí kia.

Sau khi đi vào, Lạc Nhất Nhất phát hiện, không gian này cũng không như bên ngoài thoát nhìn sắc thái sắc sỡ, giống như còn bị vây bên trong hỗn độn, sương mù mông lung. Tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống, bắt đầu tu luyện, giống như qua thật lâu, Lạc Nhất Nhất cảm giác nàng giống như có thể nội thị, có thể nhìn thấy trong cơ thể có một chút tinh tinh nhiều lượng điểm nhỏ. Dần dần tiểu lượng điểm chia làm hai loại màu sắc, một loại màu trầm lam như nước biển, một loại đỏ đậm như hỏa diễm.

Lạc Nhất Nhất biết hai loại màu sắc lượng điểm đỏ là Thủy, Hỏa hai loại nguyên tố . Hai loại nguyên tố ngay từ đầu cũng không hòa hợp, Lạc Nhất Nhất dùng thời gian rất lâu mới trấn an, dẫn đường hai loại nguyên tố này chung sống hoà bình. Hai loại nguyên tố vây quanh đan điền không ngừng vận chuyển, tốc độ vận chuyển nhanh dần, tiểu lượng điểm xác nhập thành một đoàn màu lam, một đoàn màu đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Q.2 - Chương 25: Nguyên tố chi lâm

Lạc Nhất Nhất mở to mắt, nhìn thấy sương mù mông lung trong không gian cũng xuất hiện một ít tiểu lượng điểm, dần dần càng ngày càng nhiều, giống như muốn chiếu sáng cả không gian, tiểu lượng điểm dần dần hướng Lạc Nhất Nhất xúm lại, sau đó cùng nhau dính mảnh vào trong cơ thể Lạc Nhất Nhất.

Lạc Nhất Nhất nhanh chóng nhắm mắt lại nội thị, liền phát hiện tiểu lượng điểm này phân biệt vây quanh hai luồng nguyên tố ở đan điền, dần dần tiểu lượng điểm dung hợp vào hai luồng nguyên tố, hai luồng nguyên tố cũng dần dần lớn lên. Vòng đi vòng lại, cũng không biết qua bao lâu, trong không gian không còn tiểu lượng điểm xuất hiện nữa, cửa đá liền mở ra .

Lạc Nhất Nhất thần thanh khí爽 đi ra, Phong Liệt khẩn trương thượng xem hạ xem, hỏi: “Như thế nào lại lâu như vậy, còn tưởng rằng người xảy ra chuyện gì.” Lạc Nhất Nhất thể này mới chú ý tới Phong Liệt, Phong Minh, Mộng Toa đều ở đây, hỏi: “Thời gian rất lâu sao, liền vài cái canh giờ đi.”

Mộng Toa bay qua kêu lên: “Cái gì vài cái canh giờ, Phong Minh trước hết đi ra đã dùng sáu ngày, Phong Liệt mười ngày mới đi ra, người ước chừng dùng nửa tháng.” Lạc Nhất Nhất cả kinh, không nghĩ tới đã qua nhiều ngày như vậy. Sau đó cả kinh kêu lên: “Trời ạ, ta nửa tháng cũng chưa ăn cái gì, Liệt, ta muốn ăn.” Tuy rằng một chút cũng không thấy đói, nhưng nghĩ lâu như vậy không ăn cái gì tổng cảm thấy không quen.

Tự nhiên là do Mộng Toa dẫn đường tìm một chỗ phong cảnh duyên dáng, vừa đến nơi, Phong Liệt liền bắt đầu bận rộn. Phong Minh có chút ngoài ý muốn phiêu mất nhìn Phong Liệt đang từ trong không gian giới chỉ lấy ra dụng cụ làm bếp, Lạc Nhất Nhất thực muốn thử xem năng đối nguyên tố nắm giữ được bao nhiêu. Ý niệm vừa chuyển, giúp Phong Liệt nhóm lửa, lại vừa chuyển, lấy ra nước giúp Phong Liệt rửa rau.

Nhìn Lạc Nhất Nhất ngoạn bất diệc nhạc hồ, Mộng Toa cũng không cam lòng yếu thế, ý niệm vừa chuyển, tạo ra một bếp lò. Chỉ có Phong Minh ưu nhã ngồi ở bên cạnh đắm chìm trong suy nghĩ của hắn. Lạc Nhất Nhất có chút kỳ quái nói thầm: “Lấy tính cách của Phong Minh, hiện tại ngồi ở chỗ này thật là kỳ quái, còn tưởng rằng hắn sẽ làm đại hiệp độc hành.”

Mộng Toa thấu lại đây thần bí hề hề nói: “Đây là nhờ công của ta, lúc hắn mới ra ngoài là muốn đi một mình, bị ta ngăn cản. Bởi vì bản quá trình lịch lãm ở chỗ ta, một mình hắn là không tìm thấy địa phương lịch lãm. Tuy rằng ta rất muốn đi cùng hắn, nhưng hắn cũng không để ý ta . Cho nên ta liền ngăn hắn lại cùng nhau chờ các người .”

Trong lòng Lạc Nhất Nhất có một cái định luận, đây là một tiểu tinh linh háo sắc. Nàng cùng Phong Liệt là dính hào quang của Phong Minh.

Rất nhanh Phong Liệt liền làm xong năm món một canh, Mộng Toa nhìn đồ ăn đầy đủ sắc hương vị, không chút khách khí nhai vào ăn. Lạc Nhất Nhất nhiệt tình mời Phong Minh, nhưng người ta căn bản không cảm kích. Phong Liệt theo thường lệ cẩn thận vì Lạc Nhất Nhất chia thức ăn, chén nhỏ tràn đầy.

Mộng Toa nhìn chằm chằm Phong Liệt trong chốc lát, quay đầu hai mắt tỏa ánh sáng nhìn chằm chằm Lạc Nhất Nhất hỏi: “Người là như thế nào làm cho Phong Liệt nghe lời như vậy a? Có thể dạy ta để ta làm cho Phong Minh cũng đối ta tốt như vậy không?” Lạc Nhất Nhất buống đưa trong tay, nhìn Mộng Toa mân nhãn mong đợi nhìn chằm chằm nàng, lại nhìn Phong Minh như trước ngồi ở cách đó không xa vẫn không nhúc nhích như một tòa khắc băng ưu nhã, ho khan hai tiếng nói: “Này, chi sự rất khó khăn.”

Ăn uống no đủ, Lạc Nhất Nhất lại ở trong lòng Phong Liệt lười biếng hỏi: “Sau tu luyện là hạng mục gì, chúng ta khi nào thì đi qua?” Mộng Toa lấy ra một quyển sách cũ nói: “Trên quyển sách này nói sau tu luyện chính là học tập như thế nào chống đỡ cùng vận dụng nguyên tố, đối với người không đạt tới thực lực nhất định đã chạy tới như ta, cho nên tuy rằng cũng hấp dẫn thổ nguyên tố, nhưng vẫn không có biện pháp đánh vào Nguyên Tố Chi Lâm, vào không được.” Vừa nghe tên Nguyên Tố Chi Lâm, chi biết là địa phương tốt. Lạc Nhất Nhất khẩn cấp bảo Mộng Toa dẫn đường đi.

Đi đến trước một sơn động, trên cửa đá rất nặng viết bốn chữ to “Nguyên Tố Chi Lâm”. Mộng Toa chỉ vào sơn động nói: “Trên sách nói phải vận dụng linh lực mở ra cửa đá, chúng ta cùng nhau thử xem đi.” Bốn người đồng thời phát ra một cỗ linh lực đánh hướng cửa đá, cửa đá nháy mắt biến mất.

Tuy rằng không phải đặc biệt rõ ràng, nhưng Lạc Nhất Nhất vẫn chú ý tới, linh lực Mộng Toa biến thành màu vàng đất, Phong Minh là màu xanh nhạt, Phong Liệt là màu trắng so với trước kia càng chói mắt, trong linh lực của nàng pha tạp một chút màu lam nhạt.

Bốn người đồng thời vào sơn động, đi vào một mảnh núi rừng xanh um tươi tốt, Lạc Nhất Nhất có thể cảm giác được rõ ràng nguyên tố nơi này đặc hơn. Nhưng là, vừa chuyển đầu, kinh ngạc phát hiện ba người vừa rồi còn cùng một chỗ đã biến mất. “Liệt, người ở đâu?” Lạc Nhất Nhất đi chung quanh tìm kiếm la lớn, nhưng trong núi rừng chỉ có tiếng vang của nàng. Tìm kiếm không có kết quả, Lạc Nhất Nhất liền quyết định an tâm tu luyện, nàng tin tưởng tình huống ba người kia khẳng định giống như nàng, cũng không có việc gì .

Ba người khác xác thực đồng dạng gặp tình huống giống Lạc Nhất Nhất, vừa tiến vào núi rừng liền phát hiện chỉ còn chính mình, bắt quá ở ngay từ đầu kinh ngạc qua đi, liền đều tự an tâm tu luyện.

Từ tiến vào núi rừng, Lạc Nhất Nhất liền cảm giác hai loại nguyên tố nước lửa trong cơ thể nàng rất là sinh động, điều tức trong chốc lát, hai loại nguyên tố trong cơ thể càng thêm phong phú. Đang lúc Lạc Nhất Nhất chuẩn bị đứng dậy hướng chỗ sâu trong núi rừng đi đến, thì một trận cuồng phong gào thét qua, trước mắt xuất hiện một con sư tử từ hỏa nguyên tố tạo thành tròn mắt nhìn nàng.

Lạc Nhất Nhất còn không có làm rõ ràng trạng huống, Hỏa Sư liền phun ra một viên hỏa cầu thật lớn đánh úp Lạc Nhất Nhất, cuồng quật tránh thoát, Hỏa Sư tiếp tục hướng Lạc Nhất Nhất phun lửa, nhanh chóng điều xuất thủy nguyên tố ngăn cản, nhưng rõ ràng không chống nổi lửa của Hỏa Sư, mắt thấy sẽ đốt tới trên người. Lạc Nhất Nhất lấy ra Băng Phách một kiếm đánh qua, Hỏa Sư nháy mắt tan ra, nhưng đảo mắt lại khôi phục thành nguyên trạng.

Xem ra đối phó con sư tử hỏa nguyên tố này chỉ có thể dùng thủy nguyên tố đến áp chế, Băng Phách căn bản là không gây thương tổn được nó. Thu hồi Băng Phách, Lạc Nhất Nhất lại triệu tập thủy nguyên tố không ngừng cùng Hỏa Sư giao chiến. Thủy có thể khắc hỏa hiện tại đến giảng cho Lạc Nhất Nhất, căn bản không thật tế. Người ta không diệt sạch nước của nàng đã là tốt rồi, hiện tại Lạc Nhất Nhất chỉ có thể đơn giản vận dụng thủy nguyên tố, cũng không có lực công kích nhiều lắm.

Một trận chật vật né nhanh qua, Lạc Nhất Nhất phát hiện nàng vận dụng thủy nguyên tố càng thêm linh hoạt, căn cứ ý niệm bản thân, có thể phát ra tiểu thủy đao công kích Hỏa Sư. Bắt quá có thể vận dụng thủy nguyên tố rất ít, mỗi lần phát ra thủy đao chỉ có mấy chục, cho nên thương tổn Hỏa Sư cũng không lớn. Lạc Nhất Nhất một bên tìm hiểu thủy nguyên tố chung quanh, một bên căn cứ thanh âm cùng cảm giác đối phó Hỏa Sư, ở bị đốt trọi vài sợi tóc, Lạc Nhất Nhất rốt cục có thể mượn dùng thủy nguyên tố chung quanh phát ra đại thủy đao công kích Hỏa Sư.

Hiện tại Lạc Nhất Nhất cùng Hỏa Sư bị vây ở trạng thái thế lực ngang nhau. Lạc Nhất Nhất hiểu được, hiện tại nàng phải dung hợp nguyên tố lực cùng linh lực mới được. Sau vài lần thí nghiệm, Lạc Nhất Nhất phát ra linh lực biến trạm lam. Mà Hỏa Sư bị Lạc Nhất Nhất phát ra thủy đao trạm lam sắc công kích liền tiêu tán, không còn tồn tại.

Còn không có thả lỏng một hơi, Lạc Nhất Nhất lại gặp gỡ một Thủy Long từ thủy nguyên tố tạo thành, có kinh nghiệm lúc trước, Lạc Nhất Nhất rất nhanh đã giải quyết xong Thủy Long, khi Lạc Nhất Nhất đang cố gắng gia cố linh lực cùng nguyên tố lực dung hợp, Hỏa Sư cùng Thủy Long vốn đã tiêu thất đồng thời xuất hiện ở trước mắt. Lạc Nhất Nhất tròn tròn mắt, bởi vì nàng mỗi lần chỉ có thể sử dụng một loại nguyên tố.

Hỏa Sư cùng Thủy Long đồng thời phát ra công kích, Lạc Nhất Nhất vội vàng trước diệt lửa của Hỏa Sư, còn chưa kịp triệu hồi hỏa nguyên tố, nước của Thủy Long đã muốn đến trước mắt, Lạc Nhất Nhất nghĩ rằng, xong rồi, người tạo nên phiền lâm từ này không phải là muốn khi dễ người ta chứ.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 26: Điều Tự Có Thu Hoạch

Bị Thủy Long công kích, Lạc Nhất Nhất cũng không có bị thương tổn nghiêm trọng, đang lúc Lạc Nhất Nhất hoài nghi thực lực Hỏa Sư và Thủy Long, thì liên tiếp ba đợt công kích lại tới, Lạc Nhất Nhất cảm giác được thực lực lần này rõ ràng so với lần trước cao hơn rất nhiều. Quả nhiên, mỗi lần công kích đều so với lần trước lợi hại hơn. Lạc Nhất Nhất cơ bản không có thời gian thờ dốt, không nghĩ tới nàng còn không có nghĩ ra tuyệt kỹ Băng Hỏa lưỡng trọng thiên, hiện tại lại làm cho bản thân nếm thử tư vị trước.

Rất nhanh, Lạc Nhất Nhất liền vết thương khắp người, nhưng khoảng cách thời gian vẫy gọi ra hai loại nguyên tố càng ngày càng ngắn, vừa phát ra một thủy đao, có thể lập tức theo sau xuất một hỏa cầu. Khi Lạc Nhất Nhất rốt cục có thể đồng thời thả ra hai loại nguyên tố thủy công kích thì thực lực Hỏa Sư và Thủy Long lập tức tăng vọt.

Theo thực chiến, Lạc Nhất Nhất rất nhanh có thể vận dụng nguyên tố lực chung quanh phát ra công kích, nguyên tố lực và linh lực cũng dung hợp cũng càng ngày càng tốt. Một chiêu thủy đao linh lực dư thừa và một chiêu hỏa cầu linh lực lưu phái đồng thời phát ra, Hỏa Sư cùng Thủy Long rốt cục tiêu tán. Lạc Nhất Nhất mỗi một nằm trên mặt đất, lẩm bẩm nói: “Đừng có cái gì xuất hiện nữa, cho ta nghỉ một lát đi.”

Tình huống bên Phong Minh thì ưu nhã thông dong hơn, thời điểm gặp được một con quái thú phong nguyên tố, trực tiếp dùng yêu lực đánh tan, trong quá trình không ngừng đánh tan phong nguyên tố, phong nguyên tố lại không ngừng phục hồi như cũ, Phong Minh rất nhanh liền quen thuộc nắm bắt phong nguyên tố. Hơn nữa mấy con quái thú phong nguyên tố xuất hiện sau này, Phong Minh không ngừng sử dụng phong nhận cùng phong tiễn, thân hình cũng so với phía trước càng thêm linh hoạt, tốc độ cũng nhanh hơn rất nhiều.

Phong Liệt gặp được là quái thú lôi nguyên tố, bắt quá hẳn không giống Lạc Nhất Nhất hiểu được là hai loại nguyên tố có thể tương khắc, cũng không như Phong Minh có thực lực cao cường, cho nên chỉ có thể từng chút sử dụng lôi nguyên tố chung quanh, dần dần nắm bắt lôi nguyên tố ngăn chặn đối phương, ở sau vài lần bị đánh, rốt cục cũng có thể tùy tâm sở dục ngưng tụ ra Bạo Điện Nguyên Châu. Khi gặp được thực lực quái thú gia tăng, còn ngộ ra công kích có tính xuyên thấu rất mạnh - Tật Quang Điện Ảnh.

Mộng Toa tương đối mà nói thì thâm hơn, gặp được quái thú thổ nguyên tố, lập tức liền biến thành mặt xám mày tro. Nếu như không phải nàng có hai cánh chạy trốn mau, phỏng chừng rất sớm liền out. Bắt quá vừa đánh vừa trốn vừa tìm hiểu, rốt cục hiểu được tính phòng ngự và tính công kích của thổ

nguyên tố.

Phong Minh đi ra đầu tiên, yên lặng đứng ở dưới một tàng cây trầm tư, đợi mấy người khác. Hai ngày sau Phong Liệt có chút cháy đen đi ra, nhìn trên người Phong Minh nửa điểm tro bụi đều nhìn không thấy, cảm giận bất bình nói thầm hai tiếng: nếu để Nhất Nhất nhìn cảnh tượng này, khẳng định lại đối Phong Minh chảy nước miếng. Vẫn là nhanh nhanh tẩy rửa khôi phục hình tượng.

Lại đợi ba ngày, toàn thân Mộng Toa bản hề hề đi ra, vừa thấy Phong Minh, bá một tiếng biến thành bản thu nhỏ, xì xì bay đi, nàng chạy nhanh tìm địa phương ẩn diện một chút, không thể mang theo bộ dạng này xuất hiện ở trước mặt hắn.

Ba người lại đợi thêm hai ngày, còn không gặp được Lạc Nhất Nhất đi ra, Phong Liệt không bình tĩnh nổi, nhớ tới bản thân ở bên trong gặp được nguy hiểm, thực lo lắng Lạc Nhất Nhất có phải gặp cái gì bất trắc hay không. Mộng Toa cũng có chút sốt ruột, nàng cũng là thiếu chút nữa không ra được. Nhưng Phong Liệt và Mộng Toa liên thủ cũng không thể lại mở cửa đá ra.

Lúc này Lạc Nhất Nhất xác thực gặp chút phiền toái. Vừa mới điều tức tốt, lại gặp Hỏa Sur và Thủy Long. Thực hiển nhiên, thực lực hai con lần này so với hai lần trước đều cao hơn. Theo thường lệ không có gì mở màn, liền trực tiếp nhào vào đánh. Song phương giằng co thật lâu, đều không có biện pháp chế phục đối phương. Lạc Nhất Nhất biết, nàng bởi vì hiểu được hai loại nguyên tố tương khắc, cho nên lợi dụng điểm ấy ưu thế mưu lợi qua hai cửa phía trước, chính mình hiểu được khẳng định vẫn chưa đủ, bằng không hẳn là có thể đi ra son động.

Nghĩ đến đây, Lạc Nhất Nhất đổi lại, sử dụng hỏa nguyên tố đối phó Hỏa Sur, thủy nguyên tố đối phó Thủy Long, quả nhiên lập tức rơi xuống hạ phong. Thủy nguyên tố của Thủy Long so với thủy nguyên tố của Lạc Nhất Nhất lắng liệt hơn nhiều, mỗi lần Lạc Nhất Nhất công kích đều bị Thủy Long nhu hòa cản, vẫn chưa tạo thành thương tổn cho Thủy Long, nhưng công kích của Thủy Long lại như băng nhận đâm vào người Lạc Nhất Nhất.

Nhắc tới băng nhận, hai mắt Lạc Nhất Nhất tỏa sáng, không phải có câu nói, băng là một dạng khác của nước sao? Như vậy, chỉ cần dùng thủy nhu hòa hóa giải công kích của Thủy Long, băng cứng rắn đến công kích Thủy Long là được. Nghĩ thông suốt Lạc Nhất Nhất rất nhanh liền chiến đấu thoải mái hơn.

Giải quyết xong Thủy Long, công kích của Hỏa Sur càng thêm mãnh liệt. uy lực hỏa cầu Lạc Nhất Nhất thả ra không bằng Hỏa Sur, hơn nữa tốc độ ngưng tụ hỏa cầu cũng không nhanh. Nhìn hỏa cầu của Hỏa Sur liên tiếp tấn công. Giống như thấy Nguyệt Lạc Vũ từng sử dụng “Vạn Phụng Hỏa Vũ”, Lạc Nhất Nhất thử điều động hỏa nguyên tố chung quanh, gia nhập linh lực, không hề ngưng tụ, trực tiếp tinh tinh nhiều điểm phóng ra, tuy rằng uy lực không bằng Hỏa Sur, nhưng sau vài lần, diện tích hỏa nguyên tố rơi xuống làm cho Hỏa Sur tránh cũng không thể tránh.

Hỏa Sur biến mất, cửa động lại xuất hiện, đồng thời xuất hiện còn có một cửa “Sinh Từ Môn”. Lạc Nhất Nhất đứng trước hai cánh cửa, do dự. Cảm giác được trong Sinh Từ Môn thật sâu, tràn ngập hơi thở làm cho người ta sợ hãi. Có thể tưởng tượng vào Sinh Từ Môn sẽ lại có thể đề cao thực lực của nàng. Nhưng nàng vừa rồi đã muốn là cử tử nhất sinh, rồi cuộc muốn mạo hiểm như vậy hay không?

Nếu như buông tha lại thấy đáng tiếc, tin tưởng thực lực hiện nay của nàng ở Yêu giới cũng là số một số hai. Mặc dù thực lực đề cao, đột phá cũng càng ngày càng khó. Nếu như buông tha cho lần này, cũng khả năng vĩnh viễn dừng lại tại bình cảnh này.

Sau một lúc lo lắng thật lâu, Lạc Nhất Nhất buông tha không ra ngoài, trực tiếp vào Sinh Từ Môn. Trong lòng yên lặng nói: “Liệt, chờ ta, ta rất nhanh sẽ đi ra ngoài. Nhất định sẽ không để bản thân chết ở bên trong.”

Lúc này ba người ở ngoài động, gắt gao nhìn chăm chăm cửa động đang mở ra. Không rõ vì sao cửa động lại mở, nhưng lại không có ai đi ra. Phong Liệt cảm giác đầu tiên chính là Lạc Nhất Nhất đã xảy ra chuyện, bước nhanh đi qua, muốn đi vào tìm Lạc Nhất Nhất, nhưng hần như thế nào cũng không vào động được. Giống như phát điên, không ngừng công kích son động nhìn như cái gì đều không có.

Mộng Toa cũng gấp đến xoay quanh. Lúc này Phong Minh mở miệng: “Nếu chết ở bên trong, cửa động sẽ không mở ra.”

Mộng Toa bưng tình đại ngộ kêu lên: “Đúng vậy, đúng vậy, người xem lúc chúng ta đến cửa động không phải là đóng cửa sao? Trên sách cũng nói thời điểm cửa động lại mở ra chính là nắm giữ nguyên tố lực. Người là quan tâm sẽ bị loạn, Nhất Nhất khẳng định không có việc gì.”

Phong Liệt vẫn là lo lắng đứng ở cửa động nhìn xung quanh, hi vọng có thể lập tức nhìn thấy Lạc Nhất Nhất đi ra. Mộng Toa một bộ dáng thực chịu không nổi người, cũng không ngấm lại vừa rồi nàng cũng là xoay quanh như ruồi bọ không đầu.

Lúc này Lạc Nhất Nhất đã đi vào Sinh Từ Môn, đang ở cao độ đề phòng khả năng xuất hiện nguy hiểm. Nhưng ở trong động vô thanh vô tức nửa ngày cũng không thấy động tĩnh gì, thời điểm Lạc Nhất Nhất cảm giác bất an. Một thanh âm truyền tức vang lên: “Thật không nghĩ tới còn có người không sợ chết dám vào đây a, ta đợi thật lâu nga, nếu không đến, sẽ không còn cơ hội.”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phụ Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Q.2 - Chương 27: Đẹp Đường Hồi Phủ

Lạc Nhất Nhất đề phòng nhìn bốn phía, nàng không phát hiện nơi phát ra thanh âm, giống như toàn bộ trong không gian đều quanh quẩn cái thanh âm

kia. Thanh âm trầm tức lại vang lên: “Không cần khẩn trương, không cần khẩn trương. Nếu đến đây, đương nhiên không thể để cho người tay không mà về. Đưa người cái lễ vật.”

Nói xong, một tảng đá to cỡ trứng gà, pháp phên ở không trung, hào quang đại thịnh. Ở lúc Lạc Nhất Nhất còn không phản ứng tới, tảng đá trực tiếp tiến nhập vào trong cơ thể Lạc Nhất Nhất. Lạc Nhất Nhất hoảng sợ, không thể nào, tảng đá lớn như vậy chạy vào trong thân thể? Nhớ tới lúc tu luyện nguyên tố lực, nàng có thể nội thị, chạy nhanh nội thị muốn nhìn một chút tảng đá kia rốt cuộc là cái gì.

Lúc này, tảng đá đang ở chỗ đan điền của Lạc Nhất Nhất, hai luồng nguyên tố trong cơ thể Lạc Nhất Nhất, đang vui vẻ vây quanh tảng đá chuyển động. Lạc Nhất Nhất vừa định mở miệng hỏi chuyện của tảng đá, chợt nghe thanh âm lúc này lại vang lên: “Có thể hiểu được hơn một loại nguyên tố lực, qua cửa phía trước đã là không dễ, còn có dũng khí đi vào nơi này. Thực không sai, tin tưởng ta không có nhìn lầm người. Tảng đá vừa rồi là Nguyên Tố Thạch, về sau đối với việc tu luyện nguyên tố lực của người có trợ lực rất lớn.”

Không đợi Lạc Nhất Nhất mở miệng, người nọ có chút thương cảm tiếp tục nói: “Lúc trước tạo ra Nguyên Tố Chi Lâm, là muốn giúp đám người trẻ tuổi đề cao tu luyện, lại không nghĩ rằng lại trong lúc vô ý phạm phải sai lầm như vậy... , quên đi, không nói nữa, hẳn là sớm đã không còn tồn tại. Hiện tại người có thể đi rồi.”

Lạc Nhất Nhất biết trong cơ thể chính là Nguyên Tố Thạch, hữu ích vô hại liền an tâm. Hết nửa ngày, tiền bối là đang cùng người đánh tâm lý chiến à. Nghe được người nọ nói một nửa, chỉ biết hẳn là người sáng lập Nguyên Tố Chi Lâm, tặng nàng một phần đại lễ, còn không mình bạch nói một ít chuyện.

Lạc Nhất Nhất mở miệng hỏi: “Tiền bối, người nói rõ ràng à.” Nhưng không ai trả lời của nàng, người nọ lại giống như không có xuất hiện qua. Chỉ nghe thấy thanh âm của nàng quanh quẩn vọng lại.

Vị tiền bối sáng lập Nguyên Tố Chi Lâm, chính là đem thanh âm của mình phong trong tiểu không gian này sao?

Lạc Nhất Nhất lại kêu vài tiếng, vẫn là không có đáp lại, đành phải nghi hoặc đi ra Sinh Tử Môn, ngắm lại thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, cũng không tiếp tục rối rắm chuyện không minh bạch này.

Hưng phấn tiêu sái rồi động, Phong Liệt trước tiên gắt gao ôm Lạc Nhất Nhất vào trong lòng. Cảm giác được Phong Liệt khẩn trương và lo lắng, Lạc Nhất Nhất nhẹ nhàng phủ phủ lưng hắn, muốn vuốt lên lo lắng của hắn, nói cho hắn biết nàng tốt lắm.

Sau khi Phong Liệt buông ra, Lạc Nhất Nhất hưng phấn nói nàng thật sự lấy được rất nhiều lợi ích nga. Bất đồng Lạc Nhất Nhất hưng phấn, Phong Liệt sờ sờ Lạc Nhất Nhất bị đốt trội vài sợi tóc, lầm bầm nói: “Trọng yếu nhất là nàng không có việc gì là tốt rồi.”

Mộng Toa cũng vậy lại kêu lên: “Cũng không phải sao, người dọa chết người, còn tưởng rằng người không ra được“. Lạc Nhất Nhất thè lưỡi, làm cho mọi người lo lắng nàng cũng rất ngượng ngùng.

Lúc này Phong Minh rất cục mịch mở miệng nói chuyện: “Bước tiếp theo còn muốn làm gì?” Nghe được Phong Minh nói chuyện, Mộng Toa thực vui vẻ, chạy nhanh đáp: “Không cần, qua cửa này, chúng ta liền đại công cáo thành.” Phong Minh nhìn chằm chằm Mộng Toa, giống như đang nói: người như thế nào không nói sớm, hại ta ở trong này bạch bạch đợi lâu như vậy.

Mộng Toa bỗng nhiên có chút thương cảm nói: “Ta nghĩ ở cùng người nhiều hơn trong chốc lát thôi, hơn nữa ta cũng lo lắng Nhất Nhất. Chúng ta rất nhanh sẽ rời đi, còn không biết về sau có thể gặp lại hay không.”

Phong Minh quay đầu, hướng một phương hướng đi đến. Ba người khác yên lặng đi ở phía sau. Đi đến trung tâm quảng trường có Thủy Tinh Cầu thí nghiệm, Mộng Toa bỏ bản sách cũ vào trong ô vuông phía dưới Thủy Tinh Cầu, nói: “Ta chính là lấy quyển sách ở chỗ này, có lẽ về sau còn có người cần dùng đến.”

Phong Mộ Hàn nói rất đúng, nơi này là dạy người cách phát huy lớn nhất hạn độ tiềm lực bản thân. Trước kia chỉ biết lợi dụng huyền thú, tăng mạnh linh lực của bản thân, nâng cao sức chiến đấu bản thân. Nhưng hiện tại có thể nắm vững nguyên tố lực của bản thân, còn có thể lợi dụng nguyên tố lực chung quanh.

Đi đến cửa thành lúc trước rớt xuống, mấy người đang cáo biệt nhau, phát hiện mặt đất bắt đầu run run trầm xuống. Mấy người chạy nhanh rời đi Không Thành, Mộng Toa thử bay một chút, quay đầu nói: “Hiện tại không có trở ngại mãnh liệt, chính là kỳ quái, thành này như thế nào lại chìm xuống.” Mấy người hai mặt nhìn nhau, trong lòng Lạc Nhất Nhất có chút phỏng đoán: sẽ không là vì Nguyên Tố Thạch chạy vào trong cơ thể của nàng đi.

Lúc này, Mộng Toa mở miệng nói: “Ta phải trở về, hi vọng về sau còn có thể gặp lại.” Nói xong cùng Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất cáo biệt, lại lưu luyến nhìn Phong Minh liếc mắt một cái.

Rất nhanh ba người cũng bước trên đường trở về, so sánh với lúc đến, trở ngại quả thật ít đi rất nhiều, cũng không có dòng khí đánh sâu vào.

Trở lại Yêu giới, Phong Liệt cùng Phong Minh ăn ý chuyện thứ nhất chính là đi sơn động lấy binh khí bản thân. Lạc Nhất Nhất tự nhiên là cùng Phong Liệt đi vào sơn động, lần này Phong Liệt dễ dàng đã lấy kiếm ra. Vừa rút kiếm ra, nơi cắm kiếm lúc trước nháy mắt hướng hai bên mở ra, một trận bạch quang hiện lên, một đầu Bạch Lang thật lớn xuất hiện ở trước mắt. Lạc Nhất Nhất kinh hãi, trong lòng nghĩ, sẽ không còn muốn đá đảo con Bạch lang mới có thể lấy kiếm rồi đi. Chỉ thấy Bạch Lang quỹ xuống trước mặt Phong Liệt, suột một tiếng một luồng bạch quang bắn vào thân thể Phong Liệt.

Lạc Nhất Nhất khẩn trương chạy tới hỏi: “Liệt, có thấy chỗ nào không khoẻ? Bạch Lang đó là huyền thú của người sao, như thế nào không cần khế ước à? Người có thể cùng hắn trao đổi ý thức sao?” Đối mặt Lạc Nhất Nhất đưa ra vấn đề liên tiếp, Phong Liệt cũng nghi hoặc lắc lắc đầu. Lạc Nhất Nhất lời

kéo Phong Liệt ra son động, lòng như lửa đốt muốn đi tìm Phong Mộ Hàn hỏi rốt cuộc là tình huống gì.

Thời điểm tìm được Phong Mộ Hàn, nhìn thấy Phong Minh đã ngồi ở chỗ kia, bên hông là thanh kiếm cơ hồ giống như thanh của Phong Liệt. Nhìn Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất đi đến, Phong Mộ Hàn cười ha ha nói: “Hai huynh đệ các ngươi thật đúng là ăn ý, đã trở lại, không một cái đến báo bình an, đều trước tiên tìm vũ khí của mình.”

Phong Minh chen vào nói: “Hiện tại có thể nói nguyên nhân?” Phong Mộ Hàn hỏi đáp: “Kiếm và huyền thú đều là thời điểm các ngươi vừa sinh ra liền giúp các ngươi khế ước tốt. Phong Liệt là Long Liên Kiếm, Phong Minh là Long Uyên Kiếm, là thật lâu trước kia dùng ma tinh Long luyện chế mà thành, còn có Long Cân Tiên của Phong Nhã, ba loại vũ khí đều là bảo vật truyền lưu đã lâu ở Yêu giới.

Huyền thú cũng là từ lúc đó lưu truyền tới nay, của Phong Liệt kêu Bạch Liên, của Phong Minh kêu Bạch Uyên. Bọn họ không thể nói chuyện, thậm chí không thể trao đổi ý thức với chủ nhân, nhưng bọn họ lại có thể cùng chủ nhân hòa hợp thành nhất thể, căn cứ ý nguyện của các ngươi mà làm việc. Tuyệt đối trung thành với các ngươi thẳng đến các ngươi chết đi, đợi chủ nhân kế tiếp đến, vĩnh sinh bất tử. Hơn nữa các ngươi không khế ước được với huyền thú khác. Hiện tại các ngươi đều được đến vũ khí và huyền thú của bản thân. Chi tiếc, Phong Nhã quá mức vội vàng xao động, không dùng chính đạo đạt được vũ khí, cho nên vĩnh viễn mất huyền thú vốn có của nàng, cũng cả đời không thể khế ước huyền thú khác.”

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 28: Yêu Giới Náo Động

Lạc Nhất Nhất sờ sờ cái mũi, xem ra Phong Nhã sợ chuyện nàng lên đối phó Phong Liệt bại lộ, còn không có nói ra chuyện Long Tiên bị chính mình hủy. Lạc Nhất Nhất đối Phong Mộ Hàn nói về huyền thú cảm thấy hứng thú, tiếp tục mở miệng hỏi: “Thật là huyền thú đánh thế nào đều sẽ không chết sao?”

Phong Mộ Hàn cười lắc lắc, nói: “Nào có chuyện tốt như vậy, thực lực hai huyền thú này có thể nói là không giới hạn, thực lực chủ nhân cao bao nhiêu, chúng nó có thể phát huy bấy nhiêu thực lực, nhưng chúng nó cũng chỉ là hai huyền thú mà thôi, cũng có thời điểm kiệt lực, nếu như không lượng sức, ở trong chiến đấu làm cho nó chết, nó liền vĩnh viễn sẽ không trở ra tác chiến, thẳng đến chủ nhân chết đi, chủ nhân kế tiếp của nó xuất hiện.”

Lạc Nhất Nhất rầu rĩ nói: “Kia so với thú bình thường cũng không có gì đặc biệt.”

Phong Mộ Hàn giải thích nói: “Chúng nó khác ở chỗ là mức độ phối hợp cùng chủ nhân, có thể đạt tới cảnh giới nhân thú hợp nhất. Khế ước thú khác mặc dù có thể cùng chủ nhân ý thức trao đổi, cũng không đạt được cái loại ăn ý này nga.”

Trong lòng Lạc Nhất Nhất âm thầm nghĩ, sớm muộn có một ngày, nàng cũng sẽ cùng huyền thú của nàng đạt tới cái loại cảnh giới này.

Trước khi cáo biệt Phong Mộ Hàn, Lạc Nhất Nhất nhọc nhọc nói cho hắn, Không Thành chìm xuống. Nhìn đến ánh mắt kinh ngạc của Phong Mộ Hàn, không đợi hắn mở miệng, lôi kéo Phong Liệt rời đi, nàng tổng cảm giác Không Thành chìm xuống có quan hệ với Nguyên Tổ Thạch trong cơ thể nàng.

Trở lại Liên Trúc Viên, Tiêu Liên Nhục tự nhiên là vui vẻ không thôi. Chíp Bông và Đẳng Long còn đang bế quan tu luyện. Mạc Vân nói cho Lạc Nhất Nhất biết Phong Mộ Hàn đưa cho hắn một ít sách tốt về phương diện luyện khí, hắn hiện tại đang nghiên cứu. Còn có một tin tức tốt chính là: trải qua khoảng thời gian ở chung, Băng Huyền đồng ý cùng Mạc Vân ký kết khế ước, nguyện ý làm huyền thú của hắn.

Âu Dương Linh Nhi cũng gây cho Lạc Nhất Nhất một cái tin tức thực làm cho nàng cao hứng: Âu Dương Kiệt nói đã có in tức Lạc Vũ Thần và Lạc Vũ Yên, hiện tại ngay tại Long Hồ Thành, chính là còn không có tin của Kiều Phi. Vì liên hệ với Lạc Nhất Nhất không được, cho nên liền trực tiếp truyền tin tức cho Âu Dương Linh Nhi.

Điều này làm cho Lạc Nhất Nhất cao hứng đồng thời đối Không Thành càng thêm tò mò, cách một mảnh đại lục đều có thể truyền tin, cũng không thể liên hệ trên cùng tồn tại một mảnh đại lục Không Thành.

Tuy rằng rất muốn nhìn thấy Lạc Vũ Thần và Lạc Vũ Yên, nhưng Phong Liệt vừa có được vũ khí và huyền thú, cần hảo hảo lịch lãm nắm vững cách sử dụng, nàng cũng phải luyện tập linh lực, nguyên tố lực cùng vũ khí, thậm chí là ảo thú hảo hảo dung hợp cùng nhau, khiến cho thực lực phát huy lớn nhất. Hai gia hỏa kia phỏng chừng hiện tại cũng đang vội vàng tu luyện.

Không đợi Phong Liệt cùng Lạc Nhất Nhất ra cửa lịch lãm, Yêu giới đã xảy ra náo động đại quy mô. Làm cho Phong Mộ Hàn đau đầu là không biết làm sao toát ra một ít người có thực lực cao cường, hiện đang hướng Vương Thành rất nhanh thì tới gần. Hiện tại mỗi người thấp thỏm lo âu, vì trấn an dân chúng, Phong Mộ Hàn tự mình mang binh, Phong Liệt và Phong Minh cũng bị chọn tới làm tráng đinh.

Phong Liệt hiện tại chính là muốn đề cao thực lực của bản thân, vừa vận mượn cơ hội này lịch lãm một chút. Phong Minh là cảm thấy khẳng định có liên quan đến những cao thủ gặp được ở Phong Vương Thành, cho nên cũng muốn đi trước tìm tòi đến tột cùng là sao. Lạc Nhất Nhất không cần phải nói, khẳng định là muốn đi theo Phong Liệt.

Hai ngày trước khi xuất phát, Chíp Bông và Đẳng Long rút cục xuất quan. Chíp Bông một đầu chui vào trong lòng Lạc Nhất Nhất, ủy khuất ở trong

lòng Lạc Nhất Nhất tăng đến tăng đi, bộ dáng hai mắt đầm lệ mông lung, làm cho Lạc Nhất Nhất cảm động không thôi, đang cảm khái nàng thật sự là gặp một cái hảo thủ. Chíp Bông ừm khua miệng: “Nhất Nhất, người như thế nào lâu như vậy mới trở về, ta chết đói.”

Một câu, đem cảm xúc Lạc Nhất Nhất ngẩng cao lập tức đánh mất, cảm tình tên này chỉ nghĩ ăn? Xem nàng là phiếu cơm? Nhìn sắc mặt Lạc Nhất Nhất có chút cứng ngắc, lập tức ý thức được mình nói sai, lập tức lấy lòng sửa lời nói: “Nhất Nhất, ta nhớ người muốn chết, người lâu như vậy không trở lại, ta lo lắng gần chết, mỗi ngày đều thực không nuốt trôi.”

Đằng Long tuy rằng không khoa trương như Chíp Bông, bất quá cũng thực kích động, đợi Chíp Bông xong rồi, hưng phấn nói cho Lạc Nhất Nhất biết, nó lại tu luyện vài ngày, phỏng chừng có thể biến thành Long.

Một ngày trước khi xuất phát, Mạc Văn tìm Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt, về mặt trình trọng nói: “Lần này Phong Mộ Hàn đều tự mình mang binh, khẳng định là gặp phiền toái rất lớn. Bất quá thực lực hai người các người hiện tại, khó gặp gỡ địch thủ, ta sẽ không đi cùng. Ta treo biển hành nghề sư phụ cũng không dạy các người cái gì. Luận tu luyện, ta cái chuỗi lão xương cốt không được, ta sẽ không xen vào nào nhiệt, chuyên tâm nghiên cứu luyện khí. Các người cẩn thận một chút, lúc trở về, ta đưa đại lễ cho các người.”

Âu Dương Linh Nhi vừa vận cảm giác được muốn đột phá, cần bế quan một đoạn thời gian, cho nên đành phải bỏ lỡ cơ hội có thể cùng Phong Liệt kề vai chiến đấu.

Cứ như vậy, Lạc Nhất Nhất mang theo huyền thú của nàng, hùng cù cù, khí mao mao đi vào trong đại quân, chuẩn bị tốt triển khai thân thủ thật lớn, đem thực lực của nàng tăng lên tới cao nhất.

Phong Mộ Hàn rất nhanh liền mang người tới tứ đại chủ thành chi nhất của Yêu giới Thiết Vương Thành. Dưới thành đang đứng một mảnh giao chiến hỗn loạn, bản thể yêu thú không lồ, kỹ năng hoa mỹ đặc biệt bộc phát, làm cho Lạc Nhất Nhất rung động vô cùng, so với lần đó Long Hồ Thành giao chiến, thật không đủ nhìn.

Thành chủ Thiết Nam Vương ngưng trọng hướng Phong Mộ Hàn hội báo, lần này không biết như thế nào có nhiều cao thủ thực lực dọa người phản loạn như vậy. Nếu như không phải có cấm chế chắc chắn, phỏng chừng đã sớm phá thành, hơn nữa cấm chế này phỏng chừng cũng chống đỡ không được bao lâu. Phong Mộ Hàn âm thầm kinh hãi, tứ đại chủ thành, mỗi tòa thành đều thiết trí cấm chế chắc chắn, trong đó cấm chế Thiết Vương Thành là chắc chắn nhất.

Còn có một việc, làm cho tất cả mọi người thực nghi hoặc, Thiết Nam Vương từng tự mình ra trận, đánh gục qua một cái hồ yêu, nhưng lại không có thi thể lưu lại, trực tiếp hóa thành một cỗ yên tiêu thất.

Đang lúc Phong Liệt chuẩn bị đi ra ngoài thử xem thân thủ, một trận mãnh liệt rung động truyền đến, cấm chế bị dập nát, một trận cản trở cười to truyền đến: “Một tòa phá thành như vậy, lâu vậy đều không ngăn được công kích. Yêu giới quả nhiên là càng ngày càng vô dụng.” Một thanh âm yêu mỹ nói tiếp: “Đúng vậy, xem ra là chúng ta đề cao bọn hắn rồi.”

Đào mắt một nam một nữ xuất hiện ở trên bầu trời. Nam một thân hắc y, có một loại cảm giác ám lạnh, trên người quần quít lấy một Cự Mãng màu xanh. Nữ một thân quần áo sắc lửa đỏ, cả người tản mát ra một loại hơi thở yêu mỹ mê người.

Phong Minh ở lúc hai người xuất hiện trước tiên liền vọt đi lên, còn không có tiếp cận hai người, hồng y nữ tử mau một bước đi đến bên người hắn, cúi đầu cười nói: “Không nghĩ tới Yêu giới hiện tại cư nhiên có loại tuyệt sắc thể này.” Thanh âm yêu mỹ làm cho trong lòng người ta một trận tê dại, Phong Minh nhú mày, nữ tử này tốc độ thật nhanh, ngay cả hắn nắm giữ Phong nguyên tố đều so ra cũng kém nàng.

Một ít yêu thú muốn vây công hắc y nam tử, còn chưa tới gần, hắc y nam tử nhất chống đỡ huy hạ, yêu thú lập tức rơi xuống, không còn sinh khí. Phong Liệt cùng Lạc Nhất Nhất ăn ý liếc nhau, phi thân đi lên. Hắc y nam tử gật gật đầu nói: “So với vừa rồi thực lực cao chút, lại tu hành mấy ngàn năm còn không sai biệt lắm, thật sự là đáng tiếc.” Lạc Nhất Nhất đến gần mới cảm giác được, hắc y nam tử làm cho người ta cảm giác không chỉ là ám lạnh, còn có một loại cảm giác tử vong.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 29: Lại Bồi Hồi Ở Kề Cận Cái Chết

Phía dưới từ lúc cấm chế dập nát liền hồng, Phong Mộ Hàn tự mình ra trận, coi như là ổn định quân tâm. Ở thời điểm hai người đó xuất hiện đại bộ phận lực chú ý của Phong Mộ Hàn đã bị dời qua. Bất quá hắn ổn định đại thế cục, hai người kia xác thực rất mạnh, nhưng ba người Phong Liệt nắm giữ nguyên tố lực hiện tại ở yêu giới khó gặp địch thủ.

Lạc Nhất Nhất điều động thủy nguyên tố, một mảnh khổng lồ lưỡi đao hướng hắc y nam tử đánh tới, hắc y nam tử nhẹ nhàng vung lên, lưỡi đao nguyên tố phản hồi, Lạc Nhất Nhất lập tức hoá mềm chúng thành nước. Huyền thú của Lạc Nhất Nhất mới ra sân đã bị hắc y nam tử một chương đá thương

một mảnh. Lập tức đưa bọn họ thu hồi Phượng giới. Phong Liệt phát ra nhất kỷ Điện Nguyên Châu, mặc dù bạo nổ ở chung quanh hắc y nam tử, nhưng nam tử không chút nào tổn thương. Lập tức lại phát ra nhất kỷ Tật Quang Điện Ảnh, đựng tới kết giới chung quanh hắc y nam tử, lập tức biến mất vô tung.

Lạc Nhất Nhất lập tức điều xuất thủy, hòa nguyên tố đồng thời đánh úp về phía hắc y nam tử, lại đều phá không được kết giới, thậm chí Hóa Cầu của Chíp Bông cũng không làm gì được. Lúc này hắc y nam tử lộ ra ánh mắt hứng thú nhìn Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt, cười nói: “Không nghĩ tới, hiện tại Yêu giới còn có người có thể lợi dụng nguyên tố công kích. Ta đây liền cùng các ngươi chơi đùa.”

Vẫy tay triệt tiêu kết giới, hướng hai người Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất phát ra một luồng linh lực màu xám, hai người hiên hiên tránh thoát. Tình huống bên Phong Minh cũng không lạc quan, xa xa có thể nghe thấy tiếng hồng y nữ tử trêu đùa, thân hình hai người đều rất nhanh, chỉ có thể nhìn thấy một chút màu đỏ cùng một chút màu trắng.

Phong Liệt điều động linh lực toàn thân bao vây Long Liên Kiếm hướng hắc y nam tử đánh qua, Bạch Liên cũng đồng thời đánh tới, hắc y nam tử lui về phía sau từng bước, trong mắt hào quang càng tăng lên. Lạc Nhất Nhất đưa linh lực cùng nguyên tố lực vào Băng Phách, hung hăng hướng hắc y nam tử huy tiên, hắc y nam tử một phen cảm lấy Băng Phách vung về phía sau, đã kéo Lạc Nhất Nhất văng ra rất xa, đồng thời trả lại cho Phong Liệt một kích. Lạc Nhất Nhất bị đá không ổn định được thân hình, thẳng tắp rơi xuống. Đúng lúc này, một tiếng rống ngấm truyền đến, Đằng Long từ trong Phượng giới bay ra tiếp được Lạc Nhất Nhất, cười to nói: “Ha ha, ta rốt cục biến thành Long.”

Hắc y nam tử quay đầu, nhìn Đằng Long từ xa xa bay tới, nâng tay sờ đầu Cự Mãng, nói: “Phi Xà, ngươi có phải cũng muốn chơi đùa hay không a?” Cự Mãng phun ra đầu lưỡi phân nhánh, nghiền ngẫm nhìn Đằng Long dưới chân Lạc Nhất Nhất. Từ trên người hắc y nam tử bò xuống, triển khai hai cánh, hướng Đằng Long bay đến, thân hình Cự Mãng cực nhanh, còn chưa tới phụ cận, trực tiếp phun ra một cỗ linh lực hóa thành cột nước. Lạc Nhất Nhất điều xuất thủy nguyên tố ngăn cản, Đằng Long cũng phun ra một cỗ cột nước. Hai cỗ cột nước chạm vào nhau, thân hình Đằng Long chớp lên, suýt nữa làm Lạc Nhất Nhất té xuống. Cự Mãng lại đứng ở không trung một chút cũng chưa động.

Phong Liệt có chút lo lắng nhìn thoáng qua Lạc Nhất Nhất, hắc y nam tử cười nói: “Vẫn là trước lo cho chính ngươi đi.” Thân hình chợt lóe, đi đến phía sau Phong Liệt, một cước đá trúng Phong Liệt. Phong Liệt phun ra một ngụm máu tươi, vuông góc rơi xuống, Bạch Liên phi thân qua tiếp được. Phong Mộ Hàn cũng ở phía sau đi lên giúp Phong Liệt. Nhưng cho dù hai người liên thủ cũng không có biện pháp xoay thế cục, chính là đề cao hứng thú săn mồi của hắc y nam tử mà thôi.

Sau khi Phong Mộ Hàn thả ra một cỗ khổng lồ Mộc nguyên tố công kích, khuôn mặt nam tử có chút vận vẹo, có thể tưởng tượng hẳn đã bị thương. Lạc Nhất Nhất tin tưởng, nếu như là ở trong rừng rậm, đối với Phong Mộ Hàn hiểu được Mộc nguyên tố, hắc y nam tử sẽ không khó đối phó như vậy. Lúc này hắc y nam tử đang điên cuồng công kích hai người, ở lúc giúp Phong Liệt đỡ một kích, Phong Mộ Hàn bị trọng thương ngã xuống.

Lạc Nhất Nhất nhìn Cự Mãng đối diện đang dùng ánh mắt loài mèo nhìn con chuột mà nhìn nàng, nói: “Chíp Bông đi giúp Liệt, Đằng Long dùng linh lực của ngươi cùng ta phối hợp.” Chíp Bông nghe tiếng rời đi, Lạc Nhất Nhất biến ảo Băng Phách thành kiếm, rút vào linh lực, điều động hòa nguyên tố chung quanh, mạnh mẽ bò xuống, một luồng Hỏa Trụ thật lớn hướng Cự Mãng đánh tới, Cự Mãng vung cái đuôi lập tức diệt đi Hỏa Trụ. Còn có một cỗ sóng nước lớn hướng Lạc Nhất Nhất đánh úp lại, Đằng Long cũng căn cứ Lạc Nhất Nhất chỉ thị thả ra đại lượng Thủy.

Thực lực Đằng Long tuy rằng so ra kém Cự Mãng, nhưng lần này liều mạng toàn lực thả ra Thủy, ngăn chặn Thủy Cự Mãng vừa phóng xuất áp chế Hỏa Trụ của Lạc Nhất Nhất. Hai cỗ Thủy đảo lưu đến bên người Cự Mãng, Lạc Nhất Nhất tâm ý vừa chuyển, điều động thủy nguyên tố, Thủy đông lại thành Băng, đóng băng Cự Mãng, Lạc Nhất Nhất biết, thời gian đông lại phi thường ngắn, rút toàn bộ hòa nguyên tố cùng thủy nguyên tố vào Băng Phách, ngoan thực hướng Cự Mãng đâm tới, Cự Mãng kêu thảm một tiếng, đồng thời, Băng đông lại Cự Mãng bị phá vỡ, một đuôi đánh Đằng Long cùng Lạc Nhất Nhất đầu óc choáng váng, Cự Mãng bay trở về bên người hắc y nam tử, nhìn Cự Mãng bị thương, trong mắt nam tử nổi lên sát ý.

Lúc này linh lực Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt đã hao mòn không sai biệt lắm. Hắc y nam tử thả ra một luồng linh lực hùng hậu hướng Lạc Nhất Nhất cùng Đằng Long đánh tới, Lạc Nhất Nhất hiện tại căn bản không triệu hồi nổi Quang Thuần ngăn cản, Đằng Long cũng không có biện pháp tránh đi. Đằng Long có chút buồn bực, không nghĩ tới vừa thành Long sẽ bị đánh chết, đựng tới vị chủ nhân Lạc Nhất Nhất này rốt cuộc là phúc hay họa?

Đang lúc một người một thú chuẩn bị nghênh đón tử vong, Phong Liệt và Bạch Liên nhanh chóng chắn ở trước người Lạc Nhất Nhất, linh lực kia trực tiếp đánh vào lưng Phong Liệt, hai mắt Phong Liệt biến thành màu đỏ yêu dị, tuy rằng nhảy mất lại khôi phục, nhưng Lạc Nhất Nhất vẫn là chú ý tới. Phong Liệt mất đi tri giác ngã vào trên lưng Bạch Liên, Bạch Liên cùng hắn đều rơi xuống dưới. Đằng Long muốn đi tiếp, lại bị hắc y nam tử ngăn lại, tro mắt nhìn Phong Liệt cùng Bạch Liên rơi xuống. Cũng may được Phong Mộ Hàn vẫn chú ý tình huống chiến trường tiếp được.

Phong Mộ Hàn lo lắng nhìn Lạc Nhất Nhất và Phong Minh còn tại không trung, hẳn đã xem thường thực lực một nam một nữ kia. Thật không biết Yêu giới khi nào thì có cao thủ mạnh như vậy, thế nhưng chịu được nguyên tố công kích của hắn. Tuy rằng một kích kia cũng làm cho nam tử bị thương, nhưng căn bản nhìn không ra vết thương, thật giống như không phải thật thế.

Hắc y nam tử nhìn chằm chằm Lạc Nhất Nhất lạnh lùng nói: “Trò chơi đã xong, hiện tại đến phiên ngươi.” Lạc Nhất Nhất nhìn chằm chằm hắc y nam tử hỏi: “Các ngươi căn bản không phải thật thể đúng không? Ta rõ ràng làm thối xà kia bị thương, nó thể nhưng ngay cả máu cũng chưa chảy ra.” Hắc y nam tử cười nói: “Bị ngươi phát hiện, bất quá chỉ như vậy cũng sẽ không thay đổi cái gì.”

Nguyệt Thạch Tinh đặt trong Phượng giới đang rất nhanh giúp Lạc Nhất Nhất khôi phục linh lực, nhìn bên người nàng đều quái thai Chíp Bông và Đằng Long, Lạc Nhất Nhất cảm thấy thực xin lỗi chúng nó, từ lúc cùng nàng ký kết khế ước, ngày tháng an ổn của chúng nó không còn, vẫn đi theo nàng lăn lộn trên đao tiềm thương cồn.

Lúc này Phong Minh và hồng y nữ tử cũng ngừng lại, hắc y nam tử nói: “Mị Cơ, ngươi chơi đã, liền tốc chiến tốc thắng.” Hồng y nữ tử trả lời: “Cuồng Xà, ngươi vẫn là không biết thương hương tiếc ngọc, tuyệt sắc mỹ nhân như vậy, ta rất tiếc. Bất quá, mỹ nhân, kiên nhẫn của ta là hữu hạn. Tuy rằng thân thủ của ngươi không sai, nhưng ngươi hẳn là rất rõ ràng, ngươi không phải đối thủ của ta.” Phong Minh bắt ví sờ động, giống như người nàng

kia nói cùng hần không quan hệ, cảm Long Uyên Kiếm lại hướng hồng y nữ tử tấn công qua, huyền thú Bạch Uyên cũng lăng lách đánh tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 30: Kinh Thiên Kiếm Thức Tỉnh

Phong Mộ Hàn ở dưới đất cứu trị Phong Liệt, thật lâu sau, Phong Liệt chậm rãi mở mắt, lo lắng nhìn Lạc Nhất Nhất trên không trung. Nhưng hần hiện tại muốn đứng lên đều khó khăn. Miễn cưỡng ngồi xuống, cố gắng điều tức, hi vọng có thể mau chóng khôi phục sức chiến đấu, hần không thể để Lạc Nhất Nhất một mình chiến đấu.

Lạc Nhất Nhất nhìn Phong Liệt ở phía dưới cực lực điều chỉnh, đau lòng không thôi, nếu như không phải hần vì nàng đỡ một kích trí mạng kia, hiện tại nàng khẳng định hương tiêu ngọc vẫn. Lạc Nhất Nhất dụng ý thức nói: “Đằng Long, ngươi cố gắng thử ngưng tụ ra một Thủy Long, tập trung vào hần, di động công kích, bằng không chúng ta theo không kịp tốc độ của hần, ta sẽ toàn lực phối hợp ngươi.” Đằng Long gật đầu, Chíp Bông cũng dụng ý thức nói: “Nhất Nhất, ta cũng có thể miễn cưỡng ngưng tụ ra một Hỏa Long phối hợp Đằng Long, nhưng thời gian rất ngắn.” Lạc Nhất Nhất điểm điểm nói: “Ta sẽ triệu tập Thủy, Hỏa nguyên tố hỗ trợ các ngươi.”

Một lát sau, Đằng Long ngưng tụ ra một Thủy Long có thân hình so với nó còn khổng lồ hơn, Lạc Nhất Nhất triệu tập tất cả Thủy nguyên tố chung quanh bám vào người Thủy Long, Thủy Long lập tức như nước, như băng, rất sống động. Đồng thời, Chíp Bông cũng ngưng tụ ra một Hỏa Long, hình thể so với Thủy Long nhỏ hơn rất nhiều, nhưng lực công kích thì tuyệt đối mạnh hơn Thủy Long. Lạc Nhất Nhất đồng dạng triệu tập Hỏa nguyên tố chung quanh bám vào Hỏa Long, Hỏa Long cực nóng càng thêm mãnh liệt.

Hắc y nam tử Cuồng Xà có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới Lạc Nhất Nhất còn có sức chiến đấu, càng làm hần giật mình là, hai con rồng này thế nhưng đột phá phòng ngự của hần. Cuồng Xà thả ra Cự Mãng Phi Xà, đứng ở trên người Phi Xà, luận tốc độ, Phi Xà của hần cơ hồ là không người có thể vượt qua. Lạc Nhất Nhất phát hiện linh lực cùng nguyên tố lực của nàng đã muốn hoàn toàn dung hợp vào nhau, linh lực phát ra đều mang theo nguyên tố lực.

Ở hai con rồng đồng thời công kích, Cuồng Xà có chút cố hết sức. Lạc Nhất Nhất cảm giác được Đằng Long và Chíp Bông sắp chống đỡ không nổi, không ngừng chuyển vận linh lực hướng qua hai huyền thú, đồng thời càng thêm điên cuồng điều động tất cả Thủy, Hỏa nguyên tố chung quanh. Bởi vì Lạc Nhất Nhất có Nguyên Tố Thạch trong cơ thể, nguyên tố chung quanh điên cuồng không ngừng tụ lại, không khí đều có chút vận vẹo. Quang mang của hai con rồng đại thịnh, công kích cũng càng thêm mãnh liệt. Nhưng bởi vì Cuồng Xà có tốc độ mau nên vẫn không có chân chính công kích đến hần.

Đúng lúc này, một thanh âm thâm thiết phá tan tầng mây vang lên, khiến Lạc Nhất Nhất hoảng sợ, nhẹ buông tay, Băng Phách biến ảo thành thương rút xuống. Bởi vì nơi phát ra thanh âm là trên tay nàng, là Băng Phách biến ảo thành thương. Nhưng Băng Phách cũng không có rơi xuống mà nổi giữa không trung, kêu lên: “Ta như thế nào biến thành cái dạng này, là tên đáng chết nào làm.”

Lạc Nhất Nhất nhìn trường thương nổi trước mặt nàng không ngừng run run, lẩm bẩm nói: “Ý thức Kinh Thiên Kiếm thức tỉnh rồi?” Kinh Thiên Kiếm cảm nhận được nó cùng Lạc Nhất Nhất linh hồn ràng buộc, cả giận nói: “Nha đầu chết tiệt kia, ở lúc ta hôn mê buộc ta nhận chủ còn chưa tỉnh, thế nhưng còn biến ta thành cái dạng quỷ quái này.”

Tiếng mắng của Kinh Thiên Kiếm làm Lạc Nhất Nhất bừng tỉnh, tiến lên cảm trường thương còn đang run run, chửi nói: “Ngươi nha không nhờ có ta, ngươi vẫn là một cây phá kiếm, còn không biết sẽ rí sắt ở góc nào. Ta hiện tại là chủ nhân của ngươi, ngươi tin hay không ta sẽ làm tan ngươi, sẽ quăng ngươi trở vào trong góc, cho ngươi qua một cuộc sống không thấy ánh mặt trời.”

Kinh Thiên Kiếm không nói, nhưng biên độ run run lớn hơn, có thể thấy được nó bị tức không nhẹ. Lạc Nhất Nhất có thể tưởng tượng, nếu như Kinh Thiên Kiếm có biểu tình, hiện tại nhất định là bộ dáng khí cực lại ghen khuất.

Hắc y nam tử nghe đến tiếng kêu của Kinh Thiên Kiếm, sững sờ trong chốc lát, lại bắt đầu cùng hai con rồng so đấu. Lạc Nhất Nhất mắng: “Tất nhiên ngươi tỉnh, thực lực hần là càng mạnh, còn không chạy nhanh hỗ trợ giải quyết hắc y nam nhân kia, muốn ở chỗ này chờ chết à.”

Kinh Thiên Kiếm nói thầm: “Phải chết cũng là ngươi chết, ta là kiếm, cũng sẽ không chết, nhiều lắm không có chủ nhân lại lâm vào ngủ say mà thôi.” Bất quá Kinh Thiên Kiếm đã ngủ say không biết bao nhiêu năm, thật sự rất sợ ở nơi không thấy ánh mặt trời mà rí sắt. Cho nên tuy rằng tức giận, vẫn là tăng một tiếng thoát ra từ trong tay Lạc Nhất Nhất, đối với hắc y nam tử ngoan sát. Đem tức giận đối với Lạc Nhất Nhất chuyển dời lên người hắc y nam tử. Có Kinh Thiên Kiếm gia nhập, hắc y nam tử né tránh khó khăn hơn.

Lạc Nhất Nhất nhìn tình thế xoay chuyển, lẩm bẩm nói: “Tuy rằng tỉnh tỉnh thôi chút, bất quá thực lực vẫn là rất tốt.” Lúc này thanh âm Kinh Thiên Kiếm ở trong đầu vang lên: “Dùng cái chuôi phá thương này không được, mau khôi phục ta thành kiếm, ta có thể phát huy thật tốt thực lực.” Lạc Nhất Nhất nghe xong, ý niệm vừa chuyển, biến ảo Băng Phách thành kiếm.

Chỉ nghe Kinh Thiên Kiếm hét lớn một tiếng “Phân thân”. Vô số thanh kiếm hướng tới hắc y nam tử công kích. Lạc Nhất Nhất kinh hi kêu lên: “Băng Phách, hảo.” Kinh Thiên Kiếm một bên công kích một bên la lớn: “Ta là Kinh Thiên Kiếm, không phải Băng Phách.”

Lạc Nhất Nhất mặc kệ nó, rút linh lực vào Kinh Thiên Kiếm, dung hợp Thủy, Hỏa nguyên tố linh lực, làm cho trên mũi kiếm Băng phách phiếm quang

mạng đỏ đậm cùng trạm lam. Kinh Thiên Kiếm có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới tiểu nha đầu mình chứng mất, còn có chút tài năng. Mấy thanh kiếm hung hăng sắp nhập chỗ yếu hại của hắc y nam tử. Nam tử hoảng sợ mở to hai mắt, không rõ, như thế nào đột nhiên có loại chuyển biến này.

Mắt thấy nam tử đã bị công kích, chỉ là nháy mắt, nam tử liền cùng Cự Mãng tiêu thất, vô tung vô ảnh.

Cảm giác hắc y nam tử biến mất, hồng y nữ tử từ Mị Cơ bị Phong Minh dường như nổi điên công kích, một chương tảo khai Phong Minh. Quay đầu âm ngoan trừng mắt nhìn Lạc Nhất Nhất một cái, thấy kiếm và hai con rồng lại hướng nàng đánh úp lại, vung tay lên, thả ra một cỗ sương mù trắng xoá, rồi biến mất vô tung. Sương mù trắng xoá vừa vẩn bao lại Phong Minh cùng Lạc Nhất Nhất, ở thời điểm nữ tử biến mất, Chíp Bông và Đẳng Long liền triệt tiêu ngưng tụ Long. Hai thú đều nghiêm trọng cạn kiệt linh lực, Lạc Nhất Nhất vừa thu hồi bọn nó vào Phụng giới, chúng nó liền lập tức lặn vào hôn mê sâu.

Đội sương mù trắng xoá tán đi, Lạc Nhất Nhất và Phong Minh cũng biến mất không thấy. Phong Liệt liều mạng tìm kiếm ở nơi Lạc Nhất Nhất vừa rời còn đứng, nhưng là một chút dấu hiệu đều không có, giống như vừa mới một hồi đại chiến chỉ là ảo giác mà thôi. Phong Liệt dưới cơn nóng vội, khí huyết công tâm, lại lặn vào hôn mê.

Chiến cuộc phía dưới sau khi hắc y nam tử cùng hồng y nữ tử biến mất, lấy tính áp đảo đuổi đi đại quân yêu thú. Phong Mộ Hàn giúp đỡ Thiết Nam Vương một lần nữa gia cố cấm chế, trong lòng đối chiến loạn lần này còn không rõ ràng, cũng thực lo lắng Lạc Nhất Nhất cùng Phong Minh, cho nên tạm thời ở lại Thiết Vương Thành.

Phong Liệt tỉnh lại, chuyện thứ nhất là như nổi điên tìm kiếm Lạc Nhất Nhất. Phong Mộ Hàn thực lo lắng thân thể hắn, cường chế hắn trước đường thương cho tốt, bằng không gặp được nguy hiểm, liền năng lực tự bảo vệ mình đều không có. Hắn đã phái người đi chung quanh tìm kiếm, có tin tức sẽ nói cho hắn biết đầu tiên. Phong Liệt mặc dù không cam lòng, nhưng vẫn là bắt đầu điều dưỡng thân thể của chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 31: Mê Huyền Lâm, Phá Trừng Vô Khâu

Lúc này Lạc Nhất Nhất và Phong Minh bị trận sương trắng đưa đến một nơi người thường không biết, “Mê Huyền Lâm”. Phong Minh cùng Mị Cơ đối chiến, Mị Cơ cũng không có hạ độc thủ, cho nên trạng thái của Phong Minh cũng không tệ lắm. Nhưng Lạc Nhất Nhất cảm thấy nàng hiện tại đã muốn vỡ nát, cả người không còn khí lực. Nhìn hai người đối lập, trong lòng Lạc Nhất Nhất thầm nghĩ: quả nhiên, Mị Cơ nói đúng. Cuồng Xà thực không thương hương tiếc ngọc. Đồng dạng là đứng ở mặt đối lập, Phong Minh người ta cơ bản không chịu vết thương nào, nàng bị đánh chết khiếp.

Mắt thấy Phong Minh xoay người muốn đi, Lạc Nhất Nhất hét lớn: “Minh ca ca, người như thế nào nhẫn tâm như vậy, ta là vì bảo hộ Yêu giới các người, mới rơi vào kết cục thế này. Hiện tại không có chút năng lực tự bảo vệ mình, người liền ném ta như vậy, vạn nhất ta bị ma thú ăn mất làm sao bây giờ, người không có chút phong độ thân sĩ?”

Phong Minh xoay người đi đến bên người Lạc Nhất Nhất, đưa một đầu Long Uyên Kiếm cho Lạc Nhất Nhất, ý tứ bảo nàng nắm Long Uyên Kiếm, hắn mạng nàng đi ra ngoài. Trong lòng Lạc Nhất Nhất âm thầm buồn cười, vẫn cảm thấy tính tình Phong Minh quá mức lạnh lùng, chưa từng cho bất luận kẻ nào đi vào trong lòng. Kỳ thật, hắn cũng rất đơn thuần đáng yêu a. Lạc Nhất Nhất ngừng đầu, đáng thương hề hề, hai mắt đầm lệ mông lung, ủy khuất đến cực điểm nhìn Phong Minh nói: “Người xem bộ dáng hiện tại của ta còn đi được sao? Người công ta được không?”

Phong Minh vừa nghe, quyết đoán thu hồi kiếm, xoay người bước đi, Lạc Nhất Nhất khí cực, người này, nàng thu hồi đánh giá vừa rồi. Tiếp tục quỳ rạp trên mặt đất dưỡng thần. Chỉ chốc lát sau, nghe được động tĩnh, ngừng đầu cùng Phong Minh tầm mắt chạm vào nhau. Vừa định nói người này cũng không phải ngoan như vậy, lại phát hiện trong mắt Phong Minh tràn đầy nghi hoặc. Nguyên lai người này không phải trở về tìm nàng, là lạc đường? Nguyên lai hắn là lộ sĩ?

Vòng quá Lạc Nhất Nhất, tiếp tục đi. Rốt cục ở lúc lần thứ ba nhìn thấy Lạc Nhất Nhất, Phong Minh có chút thất bại ngồi xuống. Lạc Nhất Nhất hưng tai nhạc họa cười nói: “Nguyên lai Minh ca ca là lộ sĩ a?” Phong Minh không để ý tới nàng, ngồi ở chỗ kia suy nghĩ sâu xa. Lạc Nhất Nhất cũng nghi ngại không sai biệt lắm, đi đến trước mặt Phong Minh nói: “Xem đi, người hoàn mỹ cũng có chỗ thiếu hụt a, không quan hệ, ta sẽ không hưng tai nhạc họa.” Lạc Nhất Nhất thực đáng đánh đòn bày ra sắc mặt hưng tai nhạc họa, nói nàng không thịnh hành tai nhạc họa.

“Minh ca ca, người trưởng thành thật đẹp, là người tốt nhất ta đã thấy tốt qua.”

“Minh ca ca, người có phải chưa bao giờ cười hay không a, sao cho tới bây giờ không gặp người cười quá a.”

“Minh ca ca, ta kể chuyện cười cho người nghe. Trước kia có một học đường kiến tạo một bức điều khắc, là một cô gái tay trái cầm một quyển sách, tay phải giơ lên cao một con bọ câu tượng trưng hòa bình. Học đường vì tiếp thu ý kiến quần chúng, cho các học sinh cùng nhau nghĩ ý tưởng quảng cáo. Kết quả công tác thống kê đi ra, viết nhiều nhất là: đọc sách dùng làm gì?”

Tục ngữ nói: ruồi bọ không phá trứng vô khâu. Lạc Nhất Nhất cảm thấy nàng hiện tại chính là con ruồi, đang cuồng phá quả trứng vô khâu Phong Minh này. Kết quả, nàng một người lủi rủi nửa ngày, người ta một chút phản ứng đều không có. Lạc Nhất Nhất cảm khái nghĩ: tổ tiên lưu truyền tới nay quả nhiên đều là chân lý, trứng vô khâu quả nhiên không phải dễ phá như vậy.

Lạc Nhất Nhất sờ sờ cái mũi, không thú vị đứng lên, nói: “Ta hiện tại muốn đi ra ngoài, Minh ca ca cùng nhau đi thôi, cứ bị vây ở chỗ này cũng không được a.” Đang muốn xoay người đi, nghe Phong Minh nói: “Nơi này hẳn là Mê Huyền Lâm trong truyền thuyết, chúng ta đi không ra.” Lạc Nhất Nhất vừa quay đầu lại hưng phấn nhìn Phong Minh kêu lên: “Oa, ta vừa rồi một người xướng kịch một vai lâu như vậy, người cũng không để ý ta. Không nghĩ tới hiện tại mở miệng nói chuyện, đây chính là Minh ca ca lần đầu tiên cùng ta nói chuyện, thật sự là vinh hạnh.”

Phong Minh có chút rối rắm nhìn Lạc Nhất Nhất, nàng rốt cuộc có nghe hẳn nói chuyện hay không, có muốn làm rõ ràng tình huống hiện tại hay không a, hẳn vừa nói bọn họ khả năng đi không ra đi, muốn khôn chết ở chỗ này. Nha đầu kia tư tưởng có phải có chút kỳ quái hay không?

Chú ý tới ánh mắt Phong Minh rối rắm, Lạc Nhất Nhất phục hồi tinh thần lại, cười gượng nói: “Ha ha, vừa rồi không làm rõ chủ đề, mặc kệ nơi này là chỗ nào, ta đều sẽ đi ra.” Thấy Phong Minh bất vi sở động, Lạc Nhất Nhất liền chính mình tìm đường đi ra ngoài. Đi thật lâu, thấy nàng trở lại hồ nhỏ tạo ra khi rơi xuống cùng Phong Minh ở cách đó không xa đang đắm chìm ở trong suy nghĩ bản thân.

Lạc Nhất Nhất không tin tã, ở trên đường không ngừng lưu ký hiệu, nhưng cuối cùng vẫn là trở lại chỗ này, nơi này có phải có trận pháp không biết tên hay không, trên sách không phải thường nói, rất nhiều trận pháp chỉ cần hướng một cái phương hướng đi là đến nơi sao, kết quả thiếu chút nữa đi trên cây.

Lạc Nhất Nhất bắt đầu đi tiêu sái đến bên cạnh Phong Minh ngồi xuống, nói: “Thật sự đi không ra a, người có nghĩ đến biện pháp gì không?” Phong Minh lắc đầu, hẳn cũng chỉ là nghe nói qua Mê Huyền Lâm, người đi vào đều không có đi ra. Cũng không biết nữ nhân tên Mị Cơ rốt cuộc là loại người nào, thế nhưng đưa bọn họ tới Mê Huyền Lâm.

Thấy Phong Minh không nói lời nào, Lạc Nhất Nhất đứng lên nói: “Mặc kệ nơi này là nơi nào, đều phải đi ra, ở trên chiến trường giữ lại cái mạng, như thế nào có thể ở trong phá rừng này bị nhốt đến chết, đi thôi, một chết cũng không thể ở trong này ngồi chờ chết.”

Phong Minh đứng lên, cùng Lạc Nhất Nhất tìm kiếm cửa ra, Lạc Nhất Nhất nói đúng, mặc kệ như thế nào, chính mình cũng không thể mặc danh kỳ diệu bị khôn chết ở chỗ này. Hai người tới tới lui lui vài lần vẫn còn tại chỗ đảo quanh, Lạc Nhất Nhất đặt mông ngồi dưới đất nói: “Nghỉ một lát đi, ăn một chút gì bổ sung thể lực lại đi tiếp.” Nói xong, không đợi Phong Minh mở miệng, chính mình bắt đầu từ Phụng giới đào này nọ ra, từ lúc Phong Liệt bắt đầu chăm sóc cuộc sống của Lạc Nhất Nhất, Lạc Nhất Nhất cơ bản không động thủ, đều là đợi ăn. Bất quá vẫn là sẽ thả một vài thứ vào Phụng giới, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Rất nhanh, Lạc Nhất Nhất liền cho ra một nồi lẩu thơm ngào ngạt. Đi lâu như vậy, một muốn chết rồi, muốn ăn đồ ăn mới khẩu vị nặng chút. Xem bộ dáng Phong Minh đối đồ ăn nàng nấu bắt vi sở động, dự đoán nói: “Minh ca ca, ném thử trù nghệ của ta đi, không sai nga.”

Phong Minh hỏi: “Đến loại thực lực này, còn có thể đối?” Lạc Nhất Nhất cười nói: “Từ lần trước tại tòa Không Thành hấp thu nguyên tố lực về sau, là không thể nào cảm giác đói bụng. Nhưng với ta mà nói ăn cơm là một loại thói quen, ta thích mỹ vị. Nhấm nháp mỹ vị là một bộ phận trong cuộc sống của ta. Thật lâu trước kia Minh ca ca sẽ không đói bụng sao? Không vì ném thử trù nghệ của ta, cũng nên bắt đầu ăn một ngày ba bữa.”

Ở thời điểm Lạc Nhất Nhất nghĩ Phong Minh vẫn là sẽ bắt vi sở động, hẳn thế nhưng kỳ tích lại đây. Trù nghệ của Lạc Nhất Nhất quả thật không sai, trước kia lúc hẳn cần một ngày ba bữa, cũng rất ít ăn đến loại mỹ vị này. Lạc Nhất Nhất chờ mong nhìn Phong Minh hỏi: “Thế nào, hương vị có được không?”

Phong Minh gật đầu, không lên tiếng. Rất kỳ quái, trước kia hẳn khinh thường làm loại sự tình này. Chẳng lẽ là vì hẳn cùng nàng cùng nhau bị vây ở Mê Huyền Lâm, cảm thấy nhàm chán sao?

Nhàm chán? Đột nhiên nhớ tới, hẳn không phải vẫn đều như vậy sao, tâm hẳn tựa như một bãi nước lạnh, vô ba vô lan.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Q.2 - Chương 32: CỬ VĨ THIÊN HỒ

Thời điểm Phong Minh còn đang rối rắm trong chính suy nghĩ của mình, Lạc Nhất Nhất cao hứng nói: “Ha ha, vậy là tốt rồi, từ lúc có Liệt về sau, ta đều rất ít động thủ, còn sợ trù nghệ suy giảm. Nói tới Liệt, cũng không biết hiện tại hẳn thế nào rồi, rất nhớ hẳn nga.”

Hai người nghỉ ngơi trong chốc lát, lại bắt đầu tìm đường, đi trong chốc lát, Lạc Nhất Nhất mở miệng nói: “Ta biết Chíp Bông và Đằng Long đã lâm vào hôn mê, nhưng như thế nào Băng Phách cũng giống như lại không còn ý thức?” Lạc Nhất Nhất không ngừng đùa nghịch Băng Phách, giống như khôi phục trạng thái trước kia, vẫn là có thể biến ảo hình dạng, nhưng không có ý thức.

Phong Minh nghe xong, thử triệu hồi Bạch Uyên ra, phát hiện một chút phản ứng đều không có. Hai người đang nghỉ hoặc, mặt đất đột nhiên không hề dự liệu rất nhanh trầm xuống, Phong Minh đi ở phía trước không hề phòng bị, trượt chân rơi xuống, Lạc Nhất Nhất mau chóng bắt lấy tay Phong Minh, mặt đất bằng phẳng nháy mắt biến thành vực sâu vạn trượng. Dưới vực sâu giống như có một cỗ hấp lực cường đại kéo người xuống dưới, lúc này hai người mới phát hiện, linh lực cũng đột nhiên không thể dùng.

Lạc Nhất Nhất lấy ra Băng Phách, biến ảo thành dây thừng, quấn quanh cây, nham thạch ở phía sau có thể cuốn lấy. Cảm giác được hấp lực dưới vực sâu càng lúc càng lớn, sắp nắm không được Phong Minh, dùng dây thừng quấn chặt năng cùng Phong Minh.

Phong Minh kinh ngạc nhìn Lạc Nhất Nhất, có chút không rõ vì sao nàng liều mình cứu hắn như vậy. Là vì hắn là ca ca trên danh nghĩa của Phong Liệt? Nếu như là lý do này, nàng không đáng, bởi vì giữa hắn cùng Phong Liệt không có cái gọi là tình huynh đệ. Tuy rằng nàng ngẫu nhiên xem mình đến thất thân, nhưng hắn nhìn ra được ánh mắt của nàng cùng nữ nhân khác bất đồng, kia chính là một loại đối mỹ thường thức.

Đang lúc Phong Minh lại lâm vào trong suy nghĩ của bản thân, Băng Phách không chịu nổi hấp lực của vực sâu, hai người đồng thời ngã vào vực sâu. Phong Minh đột nhiên phát hiện, giống như hiện tại hắn thường xuyên lâm vào suy nghĩ sâu xa.

Đội Lạc Nhất Nhất và Phong Minh tỉnh lại, cảm giác toàn thân đều giống như bị ngã nát. Trước mắt cũng không biết là chỗ nào, Lạc Nhất Nhất nằm trên mặt đất kêu to: “Ông trời có phải đang đùa ta hay không a”. Điều tức trong chốc lát, không đợi Lạc Nhất Nhất mở miệng, Phong Minh chủ động công Lạc Nhất Nhất đi về phía trước. Lạc Nhất Nhất sững sốt trong chốc lát, hắc hắc cười nói: “Ta có phải nhân họa đắc phúc hay không a, loại điềm phúc này thật đúng là không dễ gặp được a.”

Phong Minh không nói lời nào, trong lòng mặc niệm nói: bởi vì nàng vừa mới liều mình cứu hắn, hắn không muốn thiếu nhân tình của nàng. Chính là, thật là như vậy sao, trước kia hắn cũng sẽ xử lý như vậy sao?

Ở trước một hồ nước dừng lại, Phong Minh mở miệng hỏi: “Vừa rồi vì sao liều mình cứu ta?” Đây là vấn đề làm cho hắn cảm thấy nghi hoặc khó hiểu, nhưng cho tới bây giờ hắn cũng tìm không ra lý do hợp lý.

Lạc Nhất Nhất dựa vào dưới tàng cây nhắm mắt dưỡng thương, nghe được lời Phong Minh nói, mở mắt nhìn Phong Minh đang còn thật sự đợi nàng trả lời. Cười cười đáp: “Bởi vì ngươi là ca ca Liệt, hơn nữa, người tốt đẹp giống như ngươi vậy, sinh mệnh không nên như nước vô ba vô lan, không hề sắc thái. Thử mở tâm ra, để cho người khác đi vào đi thôi. Ta hi vọng Minh ca ca có thể thử đi cảm thụ tình thân, tình yêu, tình bạn, những điều này là đẹp nhất thế gian. Nhân sinh trên đời, dù sao cũng phải nếm trải muôn vàn tư vị, cho dù là thống khổ, cũng tốt hơn so với sống uổng phí cả đời.”

Phong Minh còn thật sự suy nghĩ lời Lạc Nhất Nhất nói, chính mình hai mươi mấy năm giống như thật sự không hề sắc thái, hoàn toàn như một người ngoài cuộc sống ở trên đời này. Thậm chí khi nhớ lại cũng giống như ký ức không thuộc về bản thân.

Đúng lúc này, mặt nước một trận dao động, một Cự Mãng khổng lồ phá nước mà ra, nhìn hai người như hổ rình mồi. Lạc Nhất Nhất cả kinh nói: “Không phải nói đại nạn không chết, tất có hạnh phúc cuối đời sao? Không tìm được đường ra còn chưa tính, hiện tại linh lực không dùng được, còn gặp được loại quái vật lớn, có làm hay không.”

Phong Minh không nói lời, cầm lấy Long Uyên kiếm hướng Cự Mãng tập kích, Lạc Nhất Nhất cũng xuất ra Băng Phách vọt đi lên, giờ chỉ có thể liều chết đánh giết. Ở thời điểm hai người đều mệt mỏi, Cự Mãng rốt cục ngã xuống. Làm hai người mở rộng tầm mắt là, Cự Mãng thể nhưng biến thành một tiểu thủy xà (rắn nước).

Lạc Nhất Nhất dùng Băng Phách đem tiểu thủy xà mò đi lên, oán hận nói: “Vừa rồi chính là ngoạn ý này, làm chúng ta thiếu chút nữa chết?” Nhìn bộ dáng Lạc Nhất Nhất hận không thể đối với tiểu thủy xà ngược thi (ngược thi thể), Phong Minh đột nhiên mở miệng nói: “Nếu như thủy xà là ảo giống, vậy vực sâu vừa rồi cùng vết thương trên người chúng ta có phải cũng là ảo ảnh hay không?”

Lạc Nhất Nhất nghĩ nghĩ nói: “Thủy xà này khẳng định là ảo giống, về phần vực sâu có phải ảo ảnh hay không ta không biết, hiện tại toàn thân vẫn còn đau.” Nói xong, hung hăng ném thủy xà đi rất xa.

Lúc này “Phốc xuy” một trận tiếng cười truyền đến, Lạc Nhất Nhất nhìn lại, kinh hi kêu lên: “Minh ca ca, mau nhìn mau nhìn, có một Tiểu Bạch Cầu thật đáng yêu nga.”

“Tiểu Bạch Cầu” trên mặt tươi cười lập tức cứng lại, phản ứng lại liền lập tức tặc mao, tức giận nói: “Ngươi mới là cầu, nữ nhân ngọc, bản thân không bản lĩnh, cả một tiểu thủy xà đều đánh không lại. Ngọc chết, xuân chết.”

Lạc Nhất Nhất sững sốt trong chốc lát, kêu lên: “Tốt, nguyên lai thói cầu người vẫn đều nhìn chăm chăm chúng ta, ai nói ta đánh không lại thói thủy xà, thói cầu người thiếu giáo huấn.” Nói xong, liền đuổi theo, một người một thú một bên chạy một bên đùa giỡn, còn một bên mắng.

Thật lâu sau, một người một thú đều mệt thở hồng hộc. Phong Minh ngồi ở bên cạnh không nhìn bọn họ, ở trong mắt hắn, bọn họ chính là đang đùa giỡn. Lạc Nhất Nhất xoa hông gắt nói: “Ngươi nói người không phải cầu, vậy ngươi là cái gì?”

“Tiểu Bạch Cầu” học bộ dáng Lạc Nhất Nhất xoa thắt lưng hét lớn: “Nữ nhân này, ngươi chẳng những ngọc, còn không kiến thức, ta là hồ ly, hồ ly biết không?” Lạc Nhất Nhất khinh thường nhìn nó liếc mắt một cái, nói: “Hồ ly chanh chua, ngươi viên viên, vốn tựa như cầu thôi.”

“Tiểu Bạch Cầu” dùng ánh mắt khinh thường nhìn Lạc Nhất Nhất nói: “Ta cũng không phải hồ ly bình thường, đương nhiên trưởng thành có vẻ đáng yêu.” Lạc Nhất Nhất nghi ngờ nói: “Không phải hồ ly bình thường? Chẳng lẽ là Cửu Vĩ Yêu Hồ?” “Tiểu Bạch Cầu” một bộ dáng người không thể cứu nói: “Đã nói ngươi không kiến thức, ta mới không phải Cửu Vĩ Yêu Hồ, ta là Cửu Vĩ Thiên Hồ.”

Lạc Nhất Nhất vẫn là một bộ dáng chưa từng nghe qua, Phong Minh lại khiếp sợ nhìn lại. Chính là trong truyền thuyết Cửu Vĩ Thiên Hồ, cho tới bây giờ chưa thấy qua, nguyên lai là như vậy.

Lạc Nhất Nhất cực độ hoài nghi nhìn nó nói: “Ngươi thoát nhìn một chút cũng không lợi hại, chạy trốn cũng không mau.” Cửu Vĩ Thiên Hồ không được tự nhiên nói: “Nhìn ngươi ngọc như vậy, ta là cùng ngươi đùa, ta một cái bàn tay đều có thể chụp chết ngươi.”

Nhận đến ánh mắt Phong Minh khiếp sợ, Lạc Nhất Nhất liền có một chút tin, xem ra phải nghĩ biện pháp bắt cóc nó mới được a, không biết chừng nó còn có thể dẫn bọn hắn đi ra ngoài đây. Bất quá, nó thoát nhìn so với Chíp Bông khó thu phục hơn, ai, vẫn là Chíp Bông đơn thuần đáng yêu a.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Q.2 - Chương 33: Rốt Cục Bắt Tới Tay

Nổi lên ý nghĩ này, Lạc Nhất Nhất lộ ra bản thân chiêu bài tươi cười nói: “Tiểu Thiên Hồ a, ngươi về sau đi theo ta được không a, ta mang ngươi chỗ nổi tiếng ăn uống, mang ngươi đến rất nhiều nơi ngươi chưa đi qua ngoạn.” Cửu Vĩ Thiên Hồ khinh thường hừ hai tiếng nói: “Làm trò, vừa mới đuổi theo ta kêu đánh kêu giết, hiện tại lại đây dụ dỗ ta, ta mới sẽ không đi theo ngươi đâu.”

Lạc Nhất Nhất tiếp tục thể công dụ dỗ: “Cái gì dụ dỗ, ngươi không phải luôn luôn nhìn chúng ta thôi, lúc này ta làm lâu tuy rằng ngươi chưa ăn đến, nhưng nghe thấy mùi vị cũng biết không tệ đi. Ngươi xem ngươi, mỗi ngày tại trong khu rừng rách nát thế này, lại không có người cùng ngươi ngoạn, nhiều buồn thôi. Hơn nữa, ngươi vừa mới không phải còn tự tin có thể một cái tát chụp chết ta sao, nói vậy ta ngăn ngươi không được, ngươi mất hứng còn có thể trở về nơi này mà.”

Lời tuy nói như vậy, nhưng trong lòng Lạc Nhất Nhất âm âm cười cười, chỉ cần lên tặc thuyền của ta, còn có thể không quản được Tiểu Bạch Cầu ngươi sao, nga không, là Tiểu Bạch Hồ.

Cửu Vĩ Thiên Hồ nghĩ nghĩ nói: “Thấy ngươi vừa rồi ở trong ảo ảnh, đối mặt sinh tử, cũng không bỏ qua đồng bạn, còn không tính là một người xấu, ta liền tạm thời tin tưởng ngươi, nếu ngươi dám gạt ta, ta cho ngươi xem ta lợi hại thế nào.” Lạc Nhất Nhất nhìn Cửu Vĩ Thiên Hồ một bộ dáng tiểu đại nhân, biện giải nói: “Cái gì kêu không tính người xấu, ta vốn không phải người xấu.”

Cửu Vĩ Thiên Hồ đảo cặp mắt trắng dã, nói: “Xem ngươi một bộ dáng dụ dỗ tiểu hài tử, còn nói bản thân không là người xấu.” Lạc Nhất Nhất lười cùng nó biện luận. Nói: “Được rồi, kia ngươi tên là gì?” Cửu Vĩ Thiên Hồ cao giọng nói: “Ta là Cửu Vĩ Thiên Hồ, còn dùng tên gọi làm gì.”

Lạc Nhất Nhất nói: “Kêu Cửu Vĩ Thiên Hồ rất không được tự nhiên a, lại nói tuy rằng rất thừa thớt, nhưng khẳng định còn có thể có con Cửu Vĩ Thiên Hồ khác, đều kêu giống nhau, ngay cả tên của mình đều không có, người càng lợi hại càng hẳn là có tên của riêng mình, nếu không, ta giúp ngươi đặt một cái đi.”

Cửu Vĩ Thiên Hồ nghĩ nghĩ, cảm thấy Lạc Nhất Nhất nói đúng, gật gật đầu. Lạc Nhất Nhất suy nghĩ trong chốc lát, nói: “Ngươi cũng là lông màu trắng, ta có một huyền thú đáng yêu giống ngươi, đã kêu là Chíp Bông, vậy kêu ngươi là Tiểu Bạch đi.” Cửu Vĩ Thiên Hồ lắc lắc đầu, tên này quá không có trình độ, thật sự sẽ để cho người khác cảm thấy nó là một cái cầu. Lạc Nhất Nhất lại trong chốc lát nói: “Hoặc là Tiểu Bạch, hoặc là kêu Bạch Bạch, thế này mới phù hợp đặc điểm của ngươi, chính ngươi chọn đi.” □

Cửu Vĩ Thiên Hồ rối rắm nửa ngày, thực buồn bực, nàng quả nhiên là nữ nhân gốc, đặt tên thật khó nghe, nhưng nó lại nghĩ không ra tên hay, đành phải rầu rĩ nói: “Vậy thì Tiểu Bạch đi, người khác khẳng định sẽ không giống như ngươi không kiên nhẫn, xem ta trở thành con chó nhỏ.”

Lúc này, Lạc Nhất Nhất đang cao hứng vì dụ dỗ thành công, không rảnh trả lời Tiểu Bạch bực tức. Phong Minh giương mắt, trong lòng âm thầm kinh ngạc, cứ như vậy lừa dối Cửu Vĩ Thiên Hồ, hai huyền thú bên người nàng sẽ không cũng là như vậy đến đi?

Tiểu Bạch tiến vào Phượng giới của Lạc Nhất Nhất, nhìn một đám thương hoạn cùng hôn mê Chíp Bông và Đằng Long, nói thầm nói: “Không nghĩ tới nữ nhân gốc này có thể khế ước nhiều huyền thú như vậy. Bất quá, như thế nào đều bị như vậy?”

Nhìn Chíp Bông cùng Đằng Long đang hôn mê vây quanh một quả trứng màu phấn hồng, tò mò tiêu sái đi qua. Nghĩ rằng: không sai, không sai, trứng rất đáng yêu, còn có con thú đáng yêu giống mình không biết là loài gì.

Lúc này, thanh âm Lạc Nhất Nhất truyền đến: “Tiểu Bạch, Chíp Bông cùng Đằng Long đều hôn mê, ngươi giúp chúng nó chiếu cố quả trứng kia nga.” Móng vuốt Tiểu Bạch nháy mắt rời xa quả trứng, run rẩy hỏi: “Ngươi nói là quả trứng này là của chúng nó?”

Lạc Nhất Nhất cười ha ha nói: “Ngươi nhìn không ra hai chúng nó đều là giống đực sao?” Nghe được Lạc Nhất Nhất cười nhạo, Tiểu Bạch oán hận nói: “Cho nên ta mới không nghĩ ra...”

Rất nhanh, Tiểu Bạch liền vì hai người giải ảo trận, hai người nhất thời cảm giác vết thương bị ở Mê Huyền Lâm đều không còn, một lần nữa đánh giá tình cảnh chung quanh, nhất thời không nói gì, nguyên lai bọn họ luôn luôn đi lại trong một khu rừng nhỏ rộng một ngàn thước vuông.

Đi ra khu rừng không bao lâu, phía trước chính là chiến trường, chiến trường giờ phút này liền giống như Tu La Địa Ngục. Tất cả yêu thú đều tự giết lẫn nhau, không chết không ngừng. Trên bầu trời, Mị Cơ lúc trước biến mất đang bừa bãi cười to. Nhìn thấy Lạc Nhất Nhất cùng Phong Minh xuất hiện, Mị Cơ ngoài ý muốn nói: “Đưa nữ nhân như ngươi vào Mê Huyền Lâm, ta còn đau lòng đáng tiếc thật lâu, không nghĩ tới các ngươi thể nhưng đi ra. Lần trước ta chỉ lo lắng ngươi, không đếm xỉa tới bọn họ, lại lo lắng tên Cuồng Xà kia, lần này vừa vặn, cho các ngươi xem trò hay.”

Không đợi Phong Minh mở miệng nói chuyện, Tiểu Bạch khinh thường hừ hai tiếng, nói: “Loại tiểu xiếc này, cũng dám lấy ra làm mặt xấu hổ.” Đối với phía dưới huy hai móng vuốt, yêu thú đang giết chóc lập tức dừng lại, hai mặt nhìn nhau. Không rõ sao mình lại có thể cùng đồng bạn tàn sát, vừa mới rõ ràng nhìn thấy đối phương là yêu thú quân địch.

Lúc này những người khác cũng chú ý tới đám người Mị Cơ cùng Lạc Nhất Nhất trên bầu trời, hét lớn: “Lại là nữ nhân hồng y, nhất định là nàng sử dụng yêu pháp.” Phong Liệt trước tiên đi đến trước mặt Lạc Nhất Nhất, kích động nói: “Nhất Nhất, ngươi không có việc gì thật tốt quá, ta vẫn không tìm thấy ngươi.” Lạc Nhất Nhất nói: “Liệt, chuyện khác ta tới nay nói cho ngươi biết, chúng ta trước giải quyết nữ nhân này mới được.”

Phong Liệt ngưng trọng gật đầu, nói: “Uh, lúc trước lại có quân địch đột kích, phái quân đi ra ngoài nghênh địch, lại không nghĩ rằng là gặp phải loại tình huống này. Không biết nữ nhân kia sử dụng yêu pháp gì, nếu như không nhờ các ngươi đi ra, căn bản nhìn không thấy nữ nhân kia cũng ở trong này.”

Lúc này Mị Cơ gắt gao nhìn chăm chăm Tiểu Bạch bên người Lạc Nhất Nhất, trong lòng nghi hoặc bất an dần dần mở rộng. Vung tay lên, các loại ảo trận xuất hiện ở trước mắt, nhưng ngay sau đó đã bị Tiểu Bạch nhất nhất hóa giải. Mị Cơ nhìn Tiểu Bạch kinh ngạc nói: “Ngươi... Ngươi...”

Đúng vậy, nó nhất định là Cửu Vĩ Thiên Hồ trong truyền thuyết, tu vi của nàng đã rất cao, nhưng tốc độ lúc nó hóa giải ảo trận so với lúc nàng thiết lập còn nhanh hơn. Tiểu Bạch khinh thường nhìn Mị Cơ nói: “Tiểu Cửu Vĩ Yêu Hồ thế nhưng kiêu ngạo như thế, khó được ngươi có thể tu luyện thành Thần Hồ, cũng không hảo hảo quý trọng thành quả tu luyện, lại đến đây làm hại thế gian.”

Mị Cơ cười to nói: “Là Cửu Vĩ Thiên Hồ thì thế nào, trừ bỏ có thể phá ảo trận của ta, chút tu vi này của ngươi lại như thế nào làm khó được ta. Ta sẽ đào nội đan của ngươi ra, dung hợp nội đan của ngươi, tin tưởng tu vi của ta sẽ nâng cao một bước.” Dứt lời, Mị Cơ thả ra một cỗ linh lực khổng lồ linh hướng Tiểu Bạch trút xuống.

Ba người Lạc Nhất Nhất, Phong Liệt, Phong Minh huy kiếm trực tiếp đem linh lực Mị Cơ phản trở về. Lạc Nhất Nhất kêu lên: “Xem chúng ta đều là người chết sao, dám đối với Tiểu Bạch của ta ra tay, phải trả giá đại giới.” Nghe được Lạc Nhất Nhất đối chính mình duy hộ, Tiểu Bạch có chút cảm động một phen. Nó hiện tại xác thực không phải đối thủ Mị Cơ.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phụ Sùng Thê* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Q.2 - Chương 34: Cùng Kinh Thiên Kiếm Giảng Hòa

Edit: Thiên Mạn

Ba người thực ăn ý bắt đầu vây công Mị Cơ, Mị Cơ am hiểu ảo thuật, thực lực chân chính so với hắc y nam tử kia kém rất nhiều. Lúc này có Tiểu Bạch ở đây, ảo thuật của nàng căn bản không sử dụng được. Mà ba người Lạc Nhất Nhất sau lần trước chiến đấu, thực lực đều tăng lên không ít, hơn nữa Kinh Thiên Kiếm thức tỉnh. Mị Cơ rất nhanh liền không lực hoàn thủ. Trong nháy mắt, nàng lại giống lần trước, biến mất vô tung. Lạc Nhất Nhất chạy nhanh hỏi: “Tiểu Bạch, mau nhìn xem, nữ nhân kia có phải lại lợi dụng ảo thuật trốn đi hay không?” Tiểu Bạch lắc đầu hồi đáp: “Nàng xác thực không ở trong này, ta chỉ biết là bản thể của nàng không ở trong này, hẳn là nguyên thần trở lại bản thể.”

Lạc Nhất Nhất phát điên nói: “Kia làm sao bây giờ, nàng một hồi đến một hồi đi như vậy. Chúng ta lại bắt không được nàng.” Tiểu Bạch lắc đầu, nói: “Làm cho nguyên thần thoát ly bản thể là thực khó khăn, các ngươi vừa rồi làm nàng bị thương nặng, đừng nói trong khoảng thời gian ngắn rất khó khôi phục, nguyên thần của nàng vĩnh viễn cũng sẽ không thể xuất ra nữa.”

Lạc Nhất Nhất bắt lấy huyền cơ trong lời nói của Tiểu Bạch, nói: “Sẽ không còn xuất nguyên thân ra, chính là chỉ có thể chờ bọn hắn dưỡng thương thật tốt, rồi bản thể đi ra sao? Chúng ta cả nguyên thần đều đánh không lại, nếu như là bản thể, chẳng phải là càng khó đối phó.”

Tiểu Bạch gật đầu, nói: “Nguyên thần nhiều nhất chỉ có thể phát huy sáu phần thực lực, người bình thường là sẽ không làm nguyên thần cùng bản thể chia lìa. Làm như vậy phi thường nguy hiểm, nếu như nguyên thần bị đánh tan, bản thể tự nhiên cũng sẽ tiêu thất. Hiện tại gặp được loại tình huống này, khả năng lớn nhất là bản thể bọn họ bị phong ấn, không thể đi ra. Nếu như giải phong ấn, bản thể có thể đi ra.”

Cho nên tình huống hiện tại, bọn Lạc Nhất Nhất chỉ có thể cầu nguyện trước lúc họ có được đủ thực lực, những người đó trăm ngàn lần không thoát khỏi phong ấn, một nửa thực lực đã khủng bố như vậy, nếu là toàn bộ vậy sẽ đáng sợ đến mức nào?

Tiểu Bạch an ủi nói: “Nếu như là phong ấn, nào có thể dễ dàng đi ra như vậy. Có thể là cả đời đều ra không được. Loại phong ấn có thể giam người có thực lực nhường này, phong ấn làm sao có thể dễ giải như vậy. Huống hồ, lấy thực lực của bọn họ, chỉ phóng nguyên thần đi ra, thì biết khả năng giải trừ phong ấn cực kỳ bé nhỏ.”

Trở lại Thiết Vương Thành, Phong Mộ Hàn đang giúp Thiết Nam Vương chinh đồn, lần chiến đấu này làm cho Thiết Vương Thành bị tổn thất thảm trọng. Phong Mộ Hàn một lần nữa triệu tập đại quân lại đây đóng ở. Tứ tòa chủ thành đều gia tăng lực lượng phòng ngự. Tứ tòa chủ thành là quay chung quanh Yêu Vương Thành. Nếu như có một tòa chủ thành bị phá, thực dễ dàng đánh hạ Yêu Vương Thành bị vây vòng ở trung tâm.

Lạc Nhất Nhất trong hai lần chiến đấu sử dụng Băng Phách đã có ý thức thực thuận tay, nhưng Băng Phách, không, phải nói là Kinh Thiên Kiếm, trừ bỏ

khi chiến đấu thì phối hợp với Lạc Nhất Nhất, thời gian khác đều không nghe lời nàng.

Hôm nay, Lạc Nhất Nhất đặt Băng Phách ở trên bàn, còn thật sự nói: “Chúng ta giảng hòa được không? Hiện tại ta là chủ nhân của ngươi, về sau chúng ta cần cùng nhau chiến đấu. Ngươi cũng đừng hẹp hòi nữa.” Kinh Thiên Kiếm lập tức dựng thẳng lên, hét lớn: “Ngươi là ở lúc ta không ý thức làm ta nhận chủ, chút thực lực này của ngươi, nếu ta thanh tỉnh, mới sẽ không nhận ngươi làm chủ đâu.”

Lạc Nhất Nhất ở trong lòng thầm mắng, xu tiểu tử này, thế nhưng khinh thường ta, bất quá lần này là giảng hòa, bình phục tâm tình nói: “Chẳng lẽ ngươi không phải là nên cảm tạ ta sao? Nếu như không phải ta tuệ nhãn thức kiếm, chỉ với ngoại hình kia của ngươi, ai xem trọng ngươi? Ta không mang theo ngươi đi ra, ngươi muốn tiếp tục ngủ? Ngươi phải có tâm hảo hảo cảm ơn ta đi.”

Thấy Kinh Thiên Kiếm không lên tiếng, Lạc Nhất Nhất tiếp tục nói: “Chỉ có chúng ta tâm ý tương thông, mới có thể phát huy thực lực lớn nhất của ngươi, ngươi cũng không hi vọng ta sớm ngủ, ngươi tiếp tục ngủ đi. Ngươi xem ngươi trước kia gọi là Kinh Thiên Kiếm, một chút cũng không để nghe, hiện tại kêu Băng Phách thật tốt nghe a, hơn nữa ngươi trước kia cũng chỉ có một loại hình dạng, hiện tại muốn biến thành binh khí gì đều được. Ngươi có cái gì không hài lòng.”

Kinh Thiên Kiếm oán giận nói: “Nói đến Kinh Thiên Kiếm người ta đều biết là lợi kiếm, gọi là Băng Phách nói ra một chút danh khí đều không có. Ta thân mình chính là kiếm, chỉ cần phát huy thực lực lớn nhất của kiếm là được, muốn nhiều hình dạng như vậy làm gì chứ?” Nghe Kinh Thiên Kiếm nói vậy, Lạc Nhất Nhất tiếp tục khai đạo: “Hào hán không đề cập tới chuyện xưa, ngươi nói đến chuyện trước đây thì có bản lĩnh gì, ngươi hiện tại cũng không phải không thể biến ảo thành kiếm. Ngươi cũng có thể biến ảo thành binh khí khác, luyện ra tuyệt chiêu thuộc về ngươi, như vậy gặp được binh khí gì cũng đều khắc không được ngươi, không tốt sao?” □

Kinh Thiên Kiếm tiếp tục oán giận: “Hiện tại chỉ có thể căn cứ ý niệm của ngươi biến ảo hình dạng, chính ta lại không thể biến.” Lạc Nhất Nhất trả lời: “Cho nên nói chúng ta phải giảng hòa, hảo hảo ở chung, lúc chúng ta ý niệm tương thông, ý niệm của ta chính là ý niệm của ngươi, ý niệm của ngươi cũng tự nhiên liên là ý niệm của ta.”

Thấy Kinh Thiên Kiếm không nói lời nào, cũng không cảm giác hấn tức giận, Lạc Nhất Nhất vui rạo rức cảm lấy Kinh Thiên Kiếm nói: “Băng Phách, chúng ta phải hảo hảo ở chung nga.” Kinh Thiên Kiếm trầm mặc không lên tiếng, Lạc Nhất Nhất biết nó là đáp ứng rồi, bỏ nó vào Phượng giới. Người này từ sau khi thức tỉnh, chết sống không muốn biến ảo thành vật phẩm trang sức để Lạc Nhất Nhất mang bên người. Theo ý nó là cảm thấy bản thân là một danh kiếm, biến thành vật phẩm trang sức rất uất ức. Lạc Nhất Nhất tự nhiên cũng sẽ không để ý chút ấy việc nhỏ.

Phong Liệt xuất ra mấy bình bình quán quán đan dược cho Lạc Nhất Nhất, đây là thành quả hắn luyện được hai ngày qua. Lạc Nhất Nhất nhìn Phong Liệt có chút tiêu tụy, đau lòng nói: “Liệt, ngươi nói hai ngày này có việc, không tới tìm ta, ta còn tưởng rằng ngươi muốn bẻ quan đột phá, nguyên lai ngươi là đi luyện dược. Có ngươi là cao cấp Luyện Dược Sư đi động ở đây, ta lại không thiếu chút này. Không cần vất vả như vậy. Luyện ra nhiều đan dược thế này làm gì a?”

Phong Liệt ngồi xuống, ôm Lạc Nhất Nhất nói: “Nhất Nhất, tuy rằng chúng ta luôn luôn tiến bộ, nhưng là, tổng sẽ có lúc gặp được rất nhiều nguy hiểm không biết trước. Nay đó đan dược ngươi mang theo bên người, phòng bị bất cứ tình huống nào.”

Lạc Nhất Nhất thu toàn bộ đan dược vào Phượng giới, cười nói: “Liệt, ngươi cho ta nhiều đan dược như vậy, ta sẽ xem như đường đậu mà ăn.”

Phong Liệt cười sờ sờ đầu Lạc Nhất Nhất, là thực lực của hắn tiến bộ quá chậm, vài lần, đều làm cho Nhất Nhất cùng hắn gặp phải nguy hiểm.

Lạc Nhất Nhất nằm ở trong lòng Phong Liệt nói: “Liệt, không cần áy náy, mặc kệ phía trước là con đường như thế nào, chúng ta đều phải cùng nhau đi. Ta hưởng thụ ngươi sủng nịch, ở cạnh ngươi, ta nguyện ý làm tiểu nữ nhân trong lòng ngươi. Nhưng là, ở thời điểm gặp phải khó khăn, ta cũng muốn làm một nữ nhân có thể cùng ngươi sống vai.”

Phong Liệt gật gật đầu, đúng vậy, đây mới là Nhất Nhất hắn yêu.

Xử lý xong chuyện ở Thiết Vương Thành, Phong Mộ Hàn liền mang theo đám người Lạc Nhất Nhất trực tiếp lên Truyền Tống Trận trở về Yêu Vương Thành. Trong lòng Lạc Nhất Nhất yên lặng cảm thán: “Thật sự là thuận tiện, tốc độ này thật mau a.” Phong Liệt nói cho Lạc Nhất Nhất biết, loại Truyền Tống Trận này cũng không nhiều, trước mắt trong Yêu giới chỉ có tứ tòa chủ thành cùng Yêu Vương Thành là có, giống bọn họ từ Tinh Thần đại lục đến đây qua Truyền Tống Trận, đều là thất truyền, phỏng chừng không có người biết. Lúc trước hắn cũng là đánh bậy đánh bạ mới biết được.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phụ Sủng Thê* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Q.2 - Chương 35: Đại Lễ Của Mạc Vân – Áo Giáp Tình Lữ

Trở lại Yêu Vương Thành, còn chưa kịp nhìn Tiêu Liên Nhược, Mạc Vân liền lòng như lửa đốt đưa Phong Liệt cùng Lạc Nhất Nhất đến một địa phương trống trải, sau đó hưng phấn lấy ra hai kiện nhuyễn giáp màu đỏ đưa cho Phong Liệt cùng Lạc Nhất Nhất, nói: “Mau nhìn xem, đây là đại lễ ta tặng cho các ngươi.”

Lạc Nhất Nhất tiếp nhận nhuyễn giáp hỏi: “Sur phụ, nhuyễn giáp này đao thương bất nhập?” Mạc Vân khoát tay áo, cười to nói: “Chỗ nào sẽ hẹp hòi

như vậy. Hiện tại bộ dạng nhuyển giáp này, bình khí bình thường khẳng định là đao thương bất nhập, bất quá đều chỉ là vì thuận tiện cho các người mặc. Quan trọng là áo giáp này có thể biến ảo thành ba loại hình thái. Một loại là có tính chất phòng ngự rất mạnh – phòng ngự chi khái, một loại là tăng mạnh tính công kích – công kích chi khái, còn có một loại là đề cao tốc độ - cực nhanh chi khái, các người thử xem xem.”

Lạc Nhất Nhất ngạc nhiên không thôi, không nghĩ tới sư phụ luyện ra đồ tốt như vậy. Vội vã mặc vào, căn cứ bản thân ý niệm, thử một chút, áo giáp quả nhiên có được lực lượng theo như lời Mạc Vân nói. Đổi thành dạng phòng ngự chi khái, áo giáp lập tức trở nên cứng rắn vô cùng, nhưng mặc ở trên người lại không có gì không khoẻ. Đổi thành dạng công kích chi khái, áo giáp sẽ phát ra lực lượng phối hợp cùng mình công kích. Đổi thành dạng cực nhanh chi khái, áo giáp còn mang theo hai cánh, đề cao tính linh hoạt.

Lạc Nhất Nhất bỏ nhào vào trên người Mạc Vân, kích động không thôi kêu to: “Oa, sư phụ, người thật sự là quá lợi hại, rất giỏi.” Mạc Vân đắc ý nói: “Kia cũng không, tu luyện cần không nổi, làm sư phụ, dù sao cũng phải có chỗ hơn người đi. Lần này ít nhiều là nhờ Phong Mộ Hàn đưa cho ta sách về phương diện luyện khí, còn có lửa của Băng Huyền, bằng không ta cũng không có bản sự lớn như vậy.”

Lạc Nhất Nhất trào Băng Huyền trên vai Mạc Vân, xoa nhẹ lại nhu, cười to nói: “Không nghĩ tới Băng Huyền người lợi hại như vậy a.” Băng Huyền chạy ra ma trào của Lạc Nhất Nhất, kêu lên: “Nữ nhân này, có người cảm tạ người khác như người sao?”

Phong Liệt đi ra phía trước còn thật sự nói: “Cảm ơn sư phụ.” Đây là lần đầu tiên Phong Liệt thật sự kêu Mạc Vân là sư phụ, Mạc Vân nghi hoặc nói “Ta không phải treo biển hành nghề sao? Miễn cưỡng tính là sư phụ Nhất Nhất, tuy thực lực của ta chưa từng vượt qua người, cũng không giúp qua người cái gì, lúc trước chỉ là vì thuận lợi hành tẩu, tùy tiện kêu kêu.” Phong Liệt nói: “Người không phải cho tôi bây giờ đều xem ta cùng Nhất Nhất là đứa nhỏ của mình mà đối đãi sao?” Mạc Vân ha ha cười nói: “Đúng thế, tiếng sư phụ này ta liền nhận.”

Lạc Nhất Nhất ở chỗ này hưng phấn biến trang, năng đối công năng của áo giáp cùng tạo hình đều khá vừa lòng. Nhìn áo giáp trên người Phong Liệt, Lạc Nhất Nhất cười nói: “Liệt, chúng ta mặc trang phục tình lữ nga, đi đến nơi nào người ta đều biết chúng ta là một đôi.” Phong Liệt cười gật gật đầu, hân cũng phi thường vừa lòng kiện áo giáp này.

Lạc Nhất Nhất quay đầu đối Mạc Vân nói: “Sư phụ, mấy thứ tạo hình đều là màu đỏ, màu sắc rất bừa bãi.” Mạc Vân cười to nói: “Kia cũng không, đồ đệ Mạc Vân ta, như thế nào có thể không bừa bãi đâu.”

Băng Huyền còn cho Lạc Nhất Nhất cùng Phong Liệt biết một tin tức thực làm cho người ta cao hứng: nó phát hiện Xích Ly Thảo chậm rãi trở nên sáng bóng, tuy rằng còn không quá rõ ràng, nhưng mỗi ngày đều có biến hóa vi diệu. Chiều loại tình huống này xem ra, Xích Ly Thảo hẳn là rất nhanh có thể thức tỉnh.

Trở lại Liên Trúc Cung, Tiêu Liên Nhược đã sớm kiên chân ngóng chờ. Phong Mộ Hàn bắt đầu đi đứng ở phía sau, xem ra vị trí của hắn giảm xuống không ít đâu, hắn cũng là vừa trở về, đơn giản bàn giao mọi chuyện, trước tiên chạy tới. Kết quả hiện tại bị quăng qua một bên.

Âu Dương Linh Nhi nhìn Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt cùng mặc nhuyển giáp màu đỏ, trong lòng có chút khó chịu, bọn họ thoạt nhìn càng ngày càng thần thiết. Vì sao có tình tại thời điểm đó nàng lại muốn đột phá? Nếu như nàng cũng đi theo, cùng Phong Liệt kề vai chiến đấu. Có phải Phong Liệt sẽ có thể chú ý tới nàng tồn tại hay không? Kết quả liền cùng hiện tại không giống nhau? Chẳng lẽ hết thấy đều là thiên ý sao? Thật sự muốn thả ra đoạn tình cảm còn chưa bắt đầu này?

Mọi người đều vì mấy người an toàn trở về mà vui vẻ, cho nên không chú ý tới cảm xúc Âu Dương Linh Nhi biến hóa. Lạc Nhất Nhất tuy rằng chú ý tới, nhưng nàng chỉ có thể cố ý xem nhẹ, không tỏ vẻ gì. Kỳ thật từ đáy lòng, nàng vẫn rất thích Âu Dương Linh Nhi loại người thẳng thắn này, nàng ấy có bản thân kiêu ngạo, có gan theo đuổi điều mình muốn. Nếu như không vì chuyện này, nàng thực nguyện ý cùng nàng ấy làm bằng hữu.

Nhưng là, đứng ở trên lập trường của nàng, nếu như nàng chủ động tỏ vẻ hữu hảo, thực dễ dàng làm cho Âu Dương Linh Nhi lầm cho rằng nàng là đang khoe khoang. Mà nàng cũng không có khả năng hào phóng đến đem phụ quân bản thân cho ra ngoài. Cho nên, chỉ có thể đợi, đợi có một ngày, nàng ấy chân chính buông ra, các nàng có lẽ có thể trở thành bằng hữu tốt. Nếu như không được, nàng nghĩ, loại người kiêu ngạo giống như Âu Dương Linh Nhi, nhiều nhất là các nàng trở thành người xa lạ, cũng sẽ không bởi vì chuyện này trở thành địch nhân.

Trừ bỏ chút nhạc đệm ấy, tiệc tối coi như là hoà thuận vui vẻ, ba người ăn ý không đề cập tới chiến trường hiểm ác.

Ngày hôm sau, Lạc Nhất Nhất còn làm ra một chuỗi phong linh cho Phong Minh treo trong phòng, nói là phòng hấn cùng người của hắn giống nhau đều ưu nhã, lạnh như băng, không điểm tức giận. Lo lắng Phong Minh thích yên tĩnh sẽ trực tiếp quăng phong linh đi, Lạc Nhất Nhất thao thao bất tuyệt nói một lần không sót một chữ những lời nàng đã chuẩn bị tốt.

Phong Minh không hề phản ứng nghe xong, Lạc Nhất Nhất cảm giác nàng một quyền đánh vào bông. Đang muốn tiếp tục khai đạo, Phong Minh mở miệng nói: “Cảm ơn”. Lạc Nhất Nhất sững sờ trong chốc lát, vui vẻ không thôi. Đối với kết quả này rất vừa lòng, vui tươi hơn hờ đi ra ngoài.

Gió nhẹ thổi tới, làm phong linh hơi hơi đong đưa, phát ra thanh âm thanh thúy dễ nghe. Thanh âm thanh thúy kia nghe qua làm cho tâm tình người ta cũng sáng sủa rất nhiều. Phong Minh nhìn phong linh màu tím tùy gió đong đưa, yên lặng nghĩ: có lẽ, ở trên đời này, cũng không như mình cho rằng không thú vị như vậy.

Nhìn Lạc Nhất Nhất vui vẻ từ phòng Phong Minh đi ra, Phong Liệt hắc nghiêm mặt kéo Lạc Nhất Nhất đến một bên, hỏi: “Người có phải coi trọng sắc đẹp tên kia hay không?” Lạc Nhất Nhất không nghĩ tới bị Phong Liệt tóm gáy. Chính tâm hư đâu, nghe được lời Phong Liệt nói, xấu hổ cười cười, biết hiện tại nói cái gì Phong Liệt đều nghe không vào, lúc này chỉ có thể dở.

Phong Liệt lại càng thêm kiên định, Lạc Nhất Nhất khẳng định là coi trọng sắc đẹp tên kia. Cho nên, ở trong lòng Phong Liệt, Lạc Nhất Nhất có cái khuyết điểm thứ nhất: háo sắc. Làm Lạc Nhất Nhất buồn bực không thôi, danh dự nàng cứ thế bị hủy, ánh mắt Liệt nhìn nàng, rõ ràng nhấn đậm một cái

tin tức: hão sắc, hão sắc.

Từ khi phát hiện Xích Ly Thảo chậm rãi khôi phục sáng bóng, Băng Huyền liền nhìn chăm chăm Xích Ly Thảo nằm trong hộp gấm. Không muốn bỏ qua thời khắc nó tỉnh lại. Lạc Nhất Nhất nhìn Băng Huyền như vậy, vì Xích Ly Thảo cảm thấy cao hứng, nó khổ tẩn cam lai .

Mấy ngày nay Xích Ly Thảo sáng bóng khôi phục rất nhanh, biết Xích Ly Thảo lập tức sẽ tỉnh, Lạc Nhất Nhất và Phong Liệt cũng cùng Băng Huyền canh giữ ở bên hộp gấm.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sủng Thê* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Q.2 - Chương 36: Xích Ly Thảo Thức Tỉnh

Rốt cục, vài ngày sau, lá của Xích Ly Thảo trong hộp gấm giật giật, sáu ánh mắt khẩn trương nhìn chăm chăm nó. Chậm rãi, Xích Ly Thảo xoay giật thân mình, mở mắt ra, bị một chuột phóng đại trước mắt, dọa thiếu chút nữa ngất xỉu đi.

Vừa mới hồi phục tinh thần, đã bị Lạc Nhất Nhất ôm lên, Lạc Nhất Nhất vui sướng nói: “Ly Nhi, người cuối cùng tỉnh, ta chỉ biết, ông trời sẽ không để người si tình như người vẫn ngủ say, cũng sẽ không để ta đối với người ôm ấp này cả đời.” Lúc này Phong Liệt cũng kích động nhìn Xích Ly Thảo, hoàn hảo, hoàn hảo nó tỉnh lại .

Xích Ly Thảo mê hoặc nhìn nhìn hai người một chuột bên người. Nghĩ nghĩ bưng tỉnh đại ngộ đối Lạc Nhất Nhất nói: “Ta đã biết, hai chúng ta đồng thời yêu nam nhân kia, người không từ thủ đoạn thương tổn ta, hiện tại người đối với sở tác sở vi lúc trước cảm thấy phi thường áy náy.”

A? Đây là cái tình huống gì? Hai người một chuột nhìn Xích Ly Thảo không ngừng gật đầu tự cho là đúng.

Nhận đến sáu ánh mắt mê hoặc, Xích Ly Thảo do dự nói: “Sự tình không phải cái dạng này sao? Vậy sao người nói đối ta áy náy, nam nhân kia lại kích động nhìn ta như vậy?”

Băng Huyền khẩn trương hỏi: “Ly Nhi, người không biết ta sao?” Xích Ly Thảo chống lại Băng Huyền khẩn trương nghi hoặc hỏi: “Ly Nhi? Là tên của ta sao? Làm sao ta có thể nhận thức con chuột đâu?”

Nhìn bộ dáng Băng Huyền chịu đả kích, Lạc Nhất Nhất hỏi: “Ly Nhi ngay cả Băng Huyền người yêu nhất cũng không nhớ rõ sao?” Xích Ly Thảo yên lặng lặp lại nói: “Băng Huyền... Băng Huyền...” Ánh mắt không ngừng chạy trên người Phong Liệt.

Lạc Nhất Nhất đưa Băng Huyền đến trước mặt Xích Ly Thảo nói: “Không phải Liệt, là nó, không ấn tượng sao?”

Xích Ly Thảo vừa nghe, hét lớn: “Không thể nào, người nói ta yêu nhất là con chuột? Làm sao có thể là con chuột? Nếu như là nam nhân kia còn không sai biệt lắm.” Nói xong chỉ chỉ Phong Liệt.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, Xích Ly Thảo mất trí nhớ ?

Sự thật chính là, Xích Ly Thảo quả thật cái gì đều không nhớ rõ, còn như thế nào cũng vô pháp nhận bản thân từng yêu chết đi sống lại là một con chuột. So với Xích Ly Thảo trước kia, loại chênh lệch này cũng làm cho Băng Huyền rất khó nhận. Bất quá, cũng may Xích Ly Thảo cũng không có vấn đề gì khác, cũng làm mọi người yên tâm.

Lạc Nhất Nhất cười xấu xa đối Băng Huyền nói: “Cái này kêu là phong thủy thay phiên chuyển, thời điểm người ta mỗi ngày kề cận người, người luôn tránh người ta, hiện tại đến phiên người đuổi theo.”

Xích Ly Thảo mất đi trí nhớ không thích ở cùng một chỗ với Băng Huyền, ngược lại mỗi ngày lủi rủ vây quanh Phong Liệt, làm cho ba người đều không biết nói gì.

Hôm nay, không chịu nổi Xích Ly Thảo ồn ào, Phong Liệt và Lạc Nhất Nhất đáp ứng mang nó đi chơi, về mặt Băng Huyền buồn bực ngồi xỏm trên vai Mạc Vân, bảo Mạc Vân đi theo ở phía sau. Đi không bao lâu, ở trên đường đụng tới Phong Minh muốn ra bên ngoài lịch lãm, Xích Ly Thảo ghé vào trên vai Phong Liệt lấp bắp nói: “Mỹ... Nam, mỹ... Nam, ...”

Lạc Nhất Nhất đối Phong Minh hô: “Minh ca ca, trên đường cẩn thận một chút, sớm một chút trở về nga.” Phong Minh mặc dù không đáp lại, cũng không dừng lại cước bộ, nhưng rất nhẹ gật gật đầu. Lần đầu tiên, lúc ra ngoài, có người dặn hẩn cẩn thận, bảo hẩn sớm một chút trở về.

Mọi người không nói gì, Xích Ly Thảo mất đi trí nhớ lại biến thành tiểu sắc nữ? Lạc Nhất Nhất vừa cười vừa đối Băng Huyền ngồi xỏm trên vai Mạc Vân nói: “Người nói, trước kia có phải bởi vì trên đỉnh núi Vân Đình chỉ có Tiểu Bạch Thử, Ly Nhi nàng không có nhiều lựa chọn, mới nhìn trúng người a.”

Băng Huyền tức giận đến quay mặt đi không để ý tới Lạc Nhất Nhất, nha đầu chết tiệt kia, dám giễu cợt nó, con chuột thì làm sao, cho dù là con chuột,

hắn cũng là con chuột suốt nhất trên dãy núi Vân Đình. Nhìn Xích Ly Thảo còn thản du nhìn theo phương hướng Phong Minh biến mất, Băng Huyền có chút rầu rĩ nghĩ: sẽ không thật sự là nguyên nhân này đi?

Lúc này Xích Ly Thảo mở miệng nói: “Nhất Nhất, người nhận thức nam nhân cực mỹ kia a?” Lạc Nhất Nhất gật gật đầu. Xích Ly Thảo nói tiếp: “Người không phải nói Phong Liệt là vị hôn phu người sao? Người nếu giới thiệu nam nhân kia cho ta, ta sẽ không lười ở trên người hắn.”

Lạc Nhất Nhất: “...”

Tiểu sắc Thảo này dời đi mục tiêu.

Băng Huyền nghe được lời Xích Ly Thảo nói bạo lên rồi.

Buổi tối, Lạc Nhất Nhất vừa trở lại phòng chợt nghe thấy tiếng đập cửa, tưởng Phong Liệt lại đây tìm nàng, cười tủm tủm mở ra cửa phòng. Vừa mở cửa, ngay ngắn cả người, ngoài cửa đứng một vị nam tử áo trắng tóc đen, màu da trắng nõn, ngũ quan tuấn mỹ, Lạc Nhất Nhất nghi hoặc hỏi: “Người là ai?”

Nam tử có chút không được tự nhiên mở miệng: “Nhất Nhất, ta...”

Lạc Nhất Nhất vừa nghe thanh âm nam tử, kinh ngạc kêu lên: “Băng Huyền...”

Băng Huyền gật gật đầu, Lạc Nhất Nhất bảo Băng Huyền vào trong phòng, nhìn Băng Huyền chút co quắp. Buồn cười nói: “Băng Huyền, nguyên lai bộ dáng hình người của người cũng rất suất.” Thấy Băng Huyền không nói lời nào tiếp tục trêu chọc nói: “Lực lượng tình yêu thật vĩ đại, hiện tại Ly Nhi thích dạng gì, đều học được đón ý nói đùa khẩu vị người ta. Thân áo trắng này của người là trùng hợp sao, còn là vì thấy Minh ca ca làm Ly Nhi chảy nước miếng là mặc áo trắng?”

Băng Huyền có chút tức giận trừng mắt nhìn Lạc Nhất Nhất, nha đầu chết tiệt này dám giễu cợt hắn, thực không nên tới tìm nàng hỗ trợ. Nhìn Băng Huyền vừa muốn phát bạo. Lạc Nhất Nhất chính sắc mặt nói: “Ha ha, người hiện tại không phải đã biết đón ý nói đùa khẩu vị của Ly Nhi, điều này nói lên người đã bước ra bước đầu tiên. Nữ hài tử đều là phải đồ, người chỉ cần làm cho nàng thói quen người tại bên người, chỉ cần người dụng tâm, Ly Nhi sẽ cảm giác được.”

Ngày hôm sau, nhìn Băng Huyền trong hình người, Ly Nhi gật gật đầu, nói: “So với bộ dáng con chuột tốt hơn nhiều.” Lạc Nhất Nhất lấy Ly Nhi từ trên vai Phong Liệt xuống -- đồ nói: “Ly Nhi, người xem bộ dáng Băng Huyền so với Liệt không kém là bao nhiêu đi. Liệt là của ta, người cứ quần quít lấy hắn là không đúng. Về sau người sửa quần quít lấy Băng Huyền được không?” Băng Huyền trừng mắt nhìn Lạc Nhất Nhất, hắn còn muốn thể hiện mình hơn vị hôn phu của nàng.

Ly Nhi nghĩ nghĩ, nói: “Nhưng là, hắn không đẹp bằng người gặp được ngày hôm qua.” Băng Huyền vừa nghe, sắc mặt biến đen, hiện tại như thế nào Ly Nhi lại háo sắc như vậy?

Lạc Nhất Nhất tiếp tục dụ dỗ nói: “Nhưng Minh ca ca ra ngoài lịch lãm, người một chút cũng không thấy được hắn đúng hay không, người trước thử cùng Băng Huyền dạo khắp nơi, sẽ phát hiện Băng Huyền tốt lắm.”

Ly Nhi từ chối trong chốc lát, nói: “Vậy được rồi, trước khi người kia trở về, ta sẽ ở cùng Băng Huyền.” Lạc Nhất Nhất quăng Ly Nhi đến trong lòng Băng Huyền, nháy mắt mấy cái. Nàng đã đưa Ly Nhi tới bên người hắn, việc còn lại liền xem chính hắn.

Băng Huyền đang cầm Ly Nhi, âm thầm nghĩ: trước phải ổn định tiểu sắc nữ này mới được, lần đầu tiên đối bộ dáng hình người của bản thân có chút lo lắng, thậm chí có chút ghen tị Phong Minh có thiên nhân chi mạo, làm Ly Nhi nhớ mãi không quên.

Khi mọi người còn vì Xích Ly Thảo thức tỉnh mà cảm thấy cao hứng, nhận được Âu Dương Kiệt đưa tin, nhân giới đại loạn. Ngay từ đầu, bọn họ nghĩ đến chính là giống như bình thường, là ma thú triều dâng, nhưng sau lại mới phát hiện, ma thú lần này là quyết tâm muốn xâm chiếm lãnh địa nhân loại. Hiện tại rất nhiều chủ thành liên hợp lại lấy Long Hồ Thành làm chủ lực tiến hành phản kích, nhưng vẫn là đánh lâu không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phu Sùng Thê* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Q.2 - Chương 37: Nhân Giới Náo Động

Lạc Nhất Nhất bắt đầu nhìn Phong Liệt nói: “Ta chính là mệnh lao lực, chuyện phiền toái liên tiếp xảy ra.” Phong Liệt cười cười: “Này thuyết mình Nhất Nhất có rất nhiều người muốn quan tâm vương bạn, lại nói nàng không phải còn có ta sao, mặc kệ nàng đi đến đâu, ta đều đi cùng nàng.” Lạc Nhất Nhất tặng cho Phong Liệt một khuôn mặt tươi cười, nói “Liệt, có chàng thật tốt. Ta chính là chàng, người ta quan tâm vương bạn nhất chính là Liệt.” Phong Liệt cười gật gật đầu, đúng vậy, từ khi có nàng, nhân sinh của hắn có ý nghĩa mới.

Âu Dương Linh Nhi tự nhiên là phải đi về, nhà nàng là ở chỗ này, không có khả năng ngồi yên không để ý đến. Mạc Vân cười cười nói: “Ta sẽ không theo các người, hai đứa nhỏ nơi nơi chạy, thực lực hiện tại của các người so với ta hơn nhiều như vậy, ta đi chỉ có thể cản trở các người. Về sau, không có việc gì ta liền ở trong này, chuyên tâm nghiên cứu luyện khí.”

Trở lại nhân giới, mấy người trước tiên tới Long Hồ Thành. Không thể không nói, Lộ Vân Long cùng Lộ Vân Hồ khá lợi hại, trong thời gian ngắn, liền đem Long Hồ Thành phát triển thành đại liên minh đứng đầu. Các liên minh lúc trước đều dựa vào Long Hồ Thành, minh chủ liên minh cũng trực tiếp sửa thành thành chủ.

Vào thành, Lạc Nhất Nhất đưa ra khối bài tử lúc trước Lộ Vân Hồ cho, rất nhanh đã cho qua. Lộ Vân Hồ nhận được thông báo, bỏ lại các thành chủ đang bàn bặt phương pháp tác chiến, trước tiên đến gặp Lạc Nhất Nhất. Cả Lộ Vân Long luôn luôn ôn trọng cũng chỉ bỏ lại một câu, liền rời đi.

Chúng thành chủ hai mặt nhìn nhau, không biết rốt cuộc là đại nhân vật nào đến đây, mang theo tâm tò mò, cũng cùng đi theo. Lộ Vân Hồ nhìn một nam hai nữ trong sảnh, nghi hoặc hỏi Phong Liệt: “Tiểu nha đầu đâu?” Lạc Nhất Nhất thế này mới nhớ tới, lúc trước không nói cho Lộ Vân Hồ biết chuyện nàng trúng độc. Khụ hai tiếng, cười nói: “Ta lớn như vậy đứng ở chỗ này, đều bị Lộ đại ca bỏ qua, xem ra cảm giác tồn tại của ta rất thấp a.”

Lộ Vân Hồ nghi hoặc nhìn thoáng qua Lạc Nhất Nhất, lại hỏi Lộ Vân Long theo sau tới, hai người nghi hoặc liếc nhau, lại nhìn nhìn Phong Liệt ở bên cạnh, nghi vấn nói: “Là có một chút giống, nhưng không phải rất lâu không thấy a, như thế nào lớn nhanh như vậy?” Lúc này chúng thành chủ đi theo tới nhìn thấy chính là ba người trẻ tuổi, càng không rõ vì sao minh chủ coi trọng như vậy.

Một thanh âm từ giữa đám người truyền đến: “Tỷ?” Lạc Nhất Nhất quay đầu tìm được nơi phát ra thanh âm, kinh hi kêu lên “Tiểu Thần, nguyên lai ngươi ở trong này a, lúc trước ta biết ngươi ở Long Hồ Thành, còn đang suy nghĩ thỉnh Lộ đại ca hỗ trợ tìm ngươi đâu.” Lạc Vũ Yên đứng ở bên cạnh Lạc Vũ Thần cười nói: “Ngươi ta là nữ nhi mười tám thay đổi, ngươi này đã hơn một năm không thấy, liền thay đổi nhiều như vậy a. Nếu không có Phong Liệt ở đây, phỏng chừng Tiểu Thần cũng không dám gọi ngươi.”

Cái này, chẳng những chúng thành chủ càng thêm nghi hoặc, cả Lộ Vân Hồ cùng Lộ Vân Phi đều không hiểu. Lúc này, Âu Dương Kiệt đi ra ngoài triệu tập tài chính làm hậu cần tiếp tế tiếp viện đã trở lại, vừa thấy Lạc Nhất Nhất liền vọt đi qua, bị Phong Liệt một chưởng đánh lui.

Âu Dương Linh Nhi mắng: “Xứng đáng, lâu như vậy không gặp, muội muội ngươi đứng ở chỗ này, ngươi ngay cả một tiếng ân cần thăm hỏi đều không có, trực tiếp bỏ qua.” Âu Dương Kiệt cười gượng hai tiếng, tiếp tục xem nhẹ Âu Dương Linh Nhi, nhìn Lạc Nhất Nhất hỏi: “Nhất Nhất, ngươi đến đây lúc nào a, lâu như vậy không gặp, ngươi thật sự là càng ngày càng đẹp.”

Lộ Vân Hồ cùng Lộ Vân Long còn đang rối rắm Lạc Nhất Nhất như thế nào đột nhiên lớn như vậy? Người không biết Lạc Nhất Nhất lập tức đối nàng có vài phần kính trọng, không nghĩ tới nữ tử trẻ tuổi này chẳng những nhận thức minh chủ Lộ Vân Hồ, quân sư Lộ Vân Long, phó minh chủ Lạc Vũ Thần, còn nhận thức đệ nhất phú hào Âu Dương Kiệt. Chỉ có Lạc Vũ Thần cùng Lạc Vũ Yên biết tình huống nên về mặt vô cùng kính hi.

Lạc Nhất Nhất nhìn tất cả mọi người một bộ dáng khó hiểu, giản lược đem sự tình đều nói một lần.

Thời gian cấp bách, không có biện pháp cùng ôn chuyện với bằng hữu lâu ngày gặp lại, chỉ đơn giản biết Lạc Vũ Thần cùng Lạc Vũ Yên là bị truyền tống đến Long Hồ Thành. Thừa dịp nơi này độ dày linh khí cao, tìm một chỗ tu luyện một đoạn thời gian, lúc chuẩn bị rời đi, huyền thú Phụng Loan của Lạc Vũ Thần, nói họa đồ hình Phụng trên huy chương Long Hồ Thành, chính là bộ dáng sau này khi nó trưởng thành.

Bọn họ nhất thời cũng không biết đi nơi nào tìm Lạc Nhất Nhất, liền quyết định trước hết đặt chân ở Long Hồ Thành, tra xem Long Hồ Thành cùng Phụng Loan có phải có cái gì sâu xa hay không.

Ở vài lần ma thú triều dâng, Lạc Vũ Yên, Lạc Vũ Thần cùng Phụng Loan bày ra sức chiến đấu cường đại, được Lộ Vân Hồ chiêu an. Dần dần chiếm được Lộ Vân Hồ trọng dụng, sau lại hỏi qua Lộ Vân Hồ chuyện về huy chương, hắn nói đó là vật gia tộc bọn hắn lưu truyền tới nay, chuyện khác cũng không biết.

Thời điểm bọn hắn lo lắng muốn rời đi tìm Lạc Nhất Nhất hay không, người của Âu Dương Kiệt tìm được Lạc Vũ Thần, nói cho hắn tình huống của Lạc Nhất Nhất. Lạc Vũ Thần cùng Lạc Vũ Yên bản tính, bọn họ cũng không đi yêu giới được, liền ở chỗ này chờ.

Lạc Nhất Nhất cùng Phong Liệt vừa thở hắt hắt khẩu khí, bên ngoài phát ra một tiếng nổ lớn. Lộ Vân Hồ mắng: “Dựa vào, ma thú lại tới nữa, thật sự là không dứt, thời gian cũng càng ngày càng ngắn.” Mọi người cùng nhau đi đến trên cửa thành, chỉ thấy ma thú đông nghìn nghịt không ngừng lao lại đây.

Chúng thành chủ cả kinh nói: “Lần này như thế nào nhiều như vậy a, thực lực chính thể cũng tăng lên không ít, chuẩn bị làm cuộc công kích cuối cùng sao?” Phong Liệt nhìn nhìn chiến trường nói: “Bên trong còn thêm rất nhiều yêu thú.”

Mà để cho Lạc Nhất Nhất chú ý là, ma thú mặt ngoài thoát nhìn không hề kết cấu hướng tới, nhưng ma thú bên trong lại sắp hàng chỉnh tề, cả bộ pháp đều là giống nhau. Lộ Vân Hồ đi đến bên người Lạc Nhất Nhất nói: “Ngươi cũng chú ý tới đi, ma thú ở giữa khiến cho người ta đau đầu, không phải thực lực cao bao nhiêu, mà là có cảm giác giết không chết. Đánh trúng điểm yếu hại cũng chưa xong, nhất định phải đào Ma Đan ra hoặc đập nát mới được.”

Khi ma thú đến gần, tất cả mọi người làm tốt chuẩn bị chiến đấu, trải qua vài lần chiến đấu, bọn họ đã lấy phòng ngự làm trọng điểm.

Lạc Nhất Nhất lớn tiếng nói: “Phòng ngự tốt nhất chính là tấn công, mở cửa thành ra, tiến công.” Chúng thành chủ dùng ánh mắt xem kẻ điên nhìn nàng, tiểu nha đầu này có phải quá ngây thơ rồi hay không. Bọn họ từ bắt đầu tiến công phản kích, đến bây giờ chỉ có thể phòng thủ. Lần này ma thú triều dâng có thể bảo vệ cho thành đã không sai lầm rồi.

Lộ Vân Hồ là thực tín nhiệm Lạc Nhất Nhất, nói: “Nha đầu nói đúng, chờ bị đánh như vậy, lão tử cũng ghen khuất đủ.” Chúng thành chủ vừa nghe, vội vàng hướng Lộ Vân Long cầu cứu: “Lộ quân sư, ngươi khuyên nhủ minh chủ a, thực mở cửa thành, vạn nhất ma thú vọt vào làm sao bây giờ. Hiện tại lực lượng phòng ngự đều tập trung ở trong này, chúng ta nếu thủ không được, phía sau có ngàn vạn người chôn cùng a.”

Lộ Vân Long nhìn Lạc Nhất Nhất tự tin, trầm tư trong chốc lát nói: “Nếu như trời muốn nhân loại chúng ta vong, phòng ngự sớm muộn gì cũng bị phá. Liền rút củi dưới đáy nồi, liều chết đánh cuộc đi.”

Chúng thành chủ không rõ vì sao hai huynh đệ Lộ Vân Hồ đối một tiểu nha đầu còn trẻ tuổi như thế lại nói gì nghe nấy. Nhưng thực hiển nhiên, bọn họ phản đối không có hiệu quả, trong lòng yên lặng thầm mắng, tiểu nha đầu này chính là một tai họa.

Bạn đang đọc truyện *Yêu Phụ Sủng Thê* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.